

Giới thiệu Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam

Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam của tác giả Dạ Vũ Thanh Sắc là câu chuyện về cuộc sống mới kỳ lạ của tu sĩ Liễu Tú Nhã.

Vừa mới tu luyện đến cấp Hóa Thần Kỳ, chưa kịp độ kiếp thì đã bị người lạ hãm hại phải lưu lạc đến thế giới khác. Một thế giới không rõ nguồn gốc và bắt đầu cuộc phiêu lưu của mình khi trong người chỉ có một cái banh bao...

Liệu tu sĩ của chúng ta có thể vượt qua ?!!

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Mây đen vần vũ, bầu trời vang lên từng tia sét như muốn xé nát cả khoảng không. Trên đỉnh núi Lam Sơn một bóng áo trắng ngồi bất động như một tượng đá điêu khắc thành hình người. Liễu Tu Nhã trong lòng niệm khẩu quyết thanh tâm pháp để bình ổn tâm ma đang sôi trào trong lòng. Nàng biết chỉ cần bị tâm ma khống chế thì lần độ kiếp này sẽ thất bại, theo sau đó sẽ bị tâm ma cắn nuốt dẫn đến linh hồn bị phản phệ, nếu nặng có thể khiến linh hồn phá hủy trở thành một con rối không có sinh mệnh chỉ còn xác ngoài. Đột nhiên bên tai vang lên thanh âm soàn soạt, xung quanh Liễu Tu Nhã xuất hiện gần trăm người tu sĩ tay cầm đủ loại binh khí, vẻ mặt hung ác nhìn chằm chằm về phía Liễu Tu Nhã. Một vị lão đầu trong đấy vẻ mặt đầy nếp nhăn mở miệng nói:

- Liễu Tu Nhã, ngươi tội ác tày trời nếu hiện tại buông tay chịu trói, ăn năn, hối lỗi, mọi người ở đây sẽ cho ngươi được chết một cách có tôn nghiêm.

Liễu Tu Nhã khẽ nâng ánh mắt nhìn về phía lão nhân phát ra thanh âm. Nàng khẽ cười nhẹ, tiếng cười như hoàng oanh xuất cốc dù chỉ là khẽ cười nhưng tiếng cười như vang lên bên tai mỗi người đứng ở nơi này, chỉ như thế cũng đủ hiện lộ rõ tư vi của Liễu Tu Nhã. Mọi người đồng loạt rung mình khi nghe tiếng cười đó. Tiếng nói khẽ khàng vang lên mang theo như có như không chế nhạo:

- Ha...Ha...Ha...Diệt Huyền Chân Nhân, ngài đây thật khéo nói đùa. Bồn cung chủ từ khi lấy sát nhập đạo thì chưa từng biết đến từ "ăn năn", đã không ăn năn thì lấy đâu ra hối lỗi.

Người được xưng là Diệt Huyền Chân Nhân khi nghe xong câu nói của Liễu Tu Nhã thì sắc mặt khẽ biến, quát to:

- Ma đầu, không biết hối cải, hôm nay ta sẽ thay thiên địa tru diệt ngươi.

Nói xong, lão mở tay một thanh thiết kiếm xuất hiện giữa lòng bàn tay, thân kiếm ánh lên nhan sắc trắng, xanh như tỏa ra hàn khí. Đây là bản mạng pháp khí của Diệt Huyền Chân Nhân danh xưng "Băng Liệt Thiên Kiếm". Diệt Huyền Chân Nhân lao vút xuống từ pháp khí đang bay trôi nổi trên trời, một kiếm chém xuống như muốn cắt ngang quả núi nơi Liễu Tu Nhã đang đứng. Cùng lúc Diệt Huyền Chân Nhân chém kiếm xuống thì Liễu Tu Nhã cũng triệu hồi pháp bảo của mình, một cây quạt giấy màu trắng về bức tranh thủy mặc đồ xuất hiện trước mặt nàng. Liễu Tu Nhã lui về phía sau dùng tay phát mạnh, cây quạt giấy lao nhanh về phía trên chạm mạnh vào lưỡi của Băng Liệt Thiên Kiếm chặn đứng một chiêu của Diệt Huyền Chân Nhân. Diệt Huyền Chân Nhân không ngờ Liễu Tú Nhã có thể nhẹ nhàng mà chặn lại chiêu kiếm của mình, nhưng lão nhanh chóng biến chiêu, xoay mạnh người đá văng chuôi quạt đi, đồng thời hai tay kết một đồ án phức tạp, lập tức xung quanh lão xuất hiện hơn trăm thanh kiếm rậm rạp chằng chịt, mũi kiếm tỏa sương băng lãnh, tất cả đều chĩa hướng Liễu Tu Nhã. Diệt Huyền Chân Nhân hét lên:

- Sát La Vong

Diệt Huyền Chân Nhân cả người bốc lên hàn khí, lão vung tay đập mạnh xuống hàng trăm thanh kiếm bay vút về phía Liễu Tu Nhã. Liễu Tu Nhã tay cầm quạt vung lên, quạt giấy xoay tròn trên đỉnh đầu nàng, đồng thời hai tay Liễu Tu Nhã đánh một cái kết ấn phức tạp, chỉ chốc lát từ thanh quạt giấy hiện lên một đóa hoa sen vàng chói mắt cực lớn, lấy tốc độ cực nhanh nở bung lên rồi vỡ tan ra thành mảnh nhỏ lao thẳng về phía trăm thanh kiếm của Diệt Huyền Chân Nhân. Mảnh nhỏ của hoa sen chạm mạnh với trăm thanh kiếm tạo nên thanh âm ong ong chói tai rồi nổ tung. Diệt Huyền Chân Nhân lão đảo hai tay ôm ngực cực lực đè nén một ngụm huyết đã dâng lên cổ họng. Lúc này những người vây xung quanh không còn im lặng nhìn chiến cuộc nữa mà đã xôn xao lên. Một người trong đó cất tiếng:

- Chân Nhân, nữ ma đầu này làm ác nhiều vô số kể, xem mạng người như cỏ rác, khi sư diệt tổ, tàn sát đồng môn, người người đều muốn diệt, Chân Nhân có lòng muốn ả ta sám hối nhưng ả chấp mê bất ngộ, đã như thế tất cả chúng ta phải lấy việc nghĩa làm đầu, cứu vớt chúng sinh, quyết không thể tha cho nữ ma đầu chạy thoát, tiếp tục nguy hại chúng sinh, tại hạ biết Chân Nhân là muốn làm việc quang minh không muốn ý đồ hiếp ích nhưng nữ ma đầu này mưu ma chước quỷ, chúng ta không cần giảng đạo nghĩa với ả.

Lời vừa dứt xung quanh đã vang lên nhiều tiếng đồng tình, nhất thời một mảnh tiếng vang:

- Đúng, đúng, ma đầu này đã muốn nhập ma đạo, làm nhục tất cả người tu chân của chúng ta, không cần giảng đạo lý với ả

- Giết ả.... ..

- Hợp sức, đồng lòng, vì đại nghĩa, vì chúng sinh....

Liễu Tu Nhã hai tay khoanh trước ngực liếc mắt nhìn những tên tự xưng là nhân sĩ tu chân trừ ma vệ đạo này, nàng khẽ mỉm khêu môi nở nụ cười khinh miệt.

- Hừ, một đám không biết sống chết, tất cả cùng lên đi, ai cũng đừng nghĩ còn sống bước ra khỏi đây.

Diệp Huyền Chân Nhân nghe Liễu Tu Nhã nói như vậy thì giống như bị chọc giận, quát lên:

- Thật là không biết phải trái, đã thế hôm nay dù phải tận hết tu vi, ta cũng quyết vì nhân đạo hủy phế linh hồn ngươi, ma đầu. Mọi người hợp lại vì chúng sinh.

Nói rồi, lão phát tay như rồng mọi người đồng loạt tế xuất pháp bảo quyết tâm một kích định căn khôn.

Liễu Tu Nhã lúc này đang trong tình trạng hết sức nguy cấp, hai mắt nàng đỏ lên như máu nhìn chăm chăm phía kẻ thù, tơ máu lan tràn từ khêu mắt đến con ngươi làm cho cả đôi mắt như hiện lên màu đỏ hết sức quỷ dị, vốn dĩ hôm nay là ngày nàng độ kiếp, nhưng trong lúc luyện hóa linh hồn để đón lấy lôi kiếp thì nàng gặp tâm ma. Lúc này qua trận va chạm vừa rồi, tâm ma của nàng mất đi không ché, hiện tại nàng cảm thấy huyết mạch sôi trào, một loại cảm giác nóng đang lan tràn khắp phế phủ. Nàng cần máu tươi để áp đi tinh thần sắp hồng mất hiện giờ. Nếu hiện tại không phải sắp lôi kiếp nàng sẽ không suy nghĩ mà huyết tẩy nơi này nhưng lôi kiếp sắp tới, tình trạng của nàng hoàn toàn không có khả năng đón nhận lôi kiếp, chưa nói đến hiện tại một đám tu sĩ như hồ rình mồi chỉ trực chờ nàng ngã xuống. "Chết tiệt, rốt cuộc kẻ nào trong Ngọc Lăng Cung tiết lộ hành tung của ta, nếu để ta tìm ra kẻ đó, ta sẽ cho hắn niềm thử tư vị của vạn xà động là như thế nào". Liễu Tu Nhã âm ngoan nghĩ. Bỗng trên trời nổi lên từng trận mây đen, chúng tụ lại cùng một chỗ phát ra ánh sáng lập lòe.

- Không tốt, là lôi kiếp

Một người trong đám tu sĩ la lên, bọn họ biết hôm nay nữ ma đầu này nhận lôi kiếp, hơn nữa theo mật tin thì ả ta đang bị lực lượng phản phế nên mới cùng 23 môn phái lấy Côn Luân Sơn một trong 12 vị trưởng lão cầm đầu đi tru sát ả ta, vốn ý nghĩ trước khi lôi kiếp thì giết Liễu Tu Nhã, không ngờ ả ta có thể đã thương trưởng lão Côn Luân Sơn, nếu để lôi kiếp giáng xuống thì tất cả mọi người ở đây đều không thoát khỏi.

- Nhanh lên, mau giết Liễu Tu Nhã

Tất cả mọi người đều phát ra sát chiêu đánh về phía Liễu Tu Nhã. Liễu Tu Nhã cười lạnh:

- Hừ, muốn chết.

Nàng biết, hôm nay nàng có thể sẽ ngã xuống tại nơi này, nhưng mà....Liễu Tu Nhã ngược nhìn trời xanh, nếu đã không thể thoát kiếp nạn, nàng cũng muốn kéo bọn người này theo bồi nàng. Liễu Tu Nhã niệm ra một thuật ngữ xa lạ. Một thanh kiếm xuất hiện trên tay nàng, thanh kiếm toàn thân ánh lên ngọn lửa đen quỷ dị và âm lãnh, đây mới là bản mạng pháp bảo của nàng "Âm huyền kiếm", tên như kiếm, thanh kiếm đến từ địa ngục, âm ty. Liễu Tu Nhã, một tay cầm kiếm xuống đất, một tay họa ra một đạo kết ấn phức tạp, từ mũi kiếm lan tràn ra một đạo bóng đen, bao phủ tất cả khu vực xung quanh Liễu Tu Nhã chặn lại tất cả sát chiêu của trăm người. Sau đó lấy tốc độ nhanh mà mắt có thể nhìn thấy lan tràn dài hơn trăm dặm, miệng Liễu Tu Nhã không ngừng đọc pháp quyết. Tất cả tu sĩ đều dâng lên nỗi sợ hãi, hơn trăm sát chiêu vậy mà vẫn không hạ sát được Liễu Tu Nhã, hơn nữa bọn họ cảm thấy chân khí trong thân đang kịch liệt bạo động, rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì, bọn họ muốn bỏ chạy nhưng lại không nhúc nhích được. Liễu Tu Nhã không quan tâm chuyện gì xung quanh nàng, nàng chỉ chuyên tâm đọc chú ngữ, giống như hiển tế. Không, chính xác thì nàng đúng là đang hiển tế, dùng chính sinh mạng của nàng cùng bọn tu sĩ và dân chúng trăm dặm để hiển tế, không phải bọn chúng nói muốn thay trời hành đạo, thay chúng sinh diệt ác sao, nàng muốn chúng sinh của bọn chúng cùng theo nàng chết, để giới tu chân phải nhớ bọn họ. Thân thể Liễu Tu Nhã dần dần xuất hiện kẻ nứt như một bình hoa bị rạn, kẻ nứt lan tràn từ mặt xuống thân thể, máu từ kẻ nứt tuôn ra ướt đầm cả y phục. Liễu Tu Nhã niệm xong chú ngữ, khẽ ngược mặt lên âm âm cười nói:

- Muốn giết ta sao, vậy phải có cái giá của nó...há...há...há

Tiếng cười âm trầm, khủng bố vang vọng, chấn cả màng nhĩ của toàn bộ người ở đây. Tiếp sau đó, nàng lại dùng một giọng nhẹ nhàng như lời thì thầm:

- Phá, Diệt.

Lời vừa dứt, một tiếng sét lôi kiếp đánh xuống lại bị hấp thu vào bóng đen mà thanh ma kiếm kia tạo ra, một hiện tượng kỳ dị xuất hiện phía trong bóng đen, mọi người gương mặt vặn vẹo như phải chịu tra tấn nào đó, bọn họ không thể di chuyển chỉ có thể tại chỗ mà la hét trong đau đớn, từng tia sét tiếp nối bổ xuống, có những kẻ tu vi thấp trực tiếp bị bạo thổ, huyết nhục văng khắp nơi, một mảng kiêu rên tựa như ả tị địa ngục. Liễu Tu Nhã lúc này đã giống như một con rối bị tàn phá, nơi nơi đều là vết rách, máu chảy xuống ướt cả chỗ nàng đứng. Nhưng nàng một tiếng cũng không kêu rên cứ như không hề thấy đau đớn vậy, nàng mở mắt trừng trừng nhìn kẻ thù từng người, từng người bạo tạc, mũi máu tươi khắp nơi, máu tươi bắn cả lên mặt nàng. "A, thì ra huyết của bọn họ lại âm như vậy" từ lúc sinh ra đến giờ nàng chỉ cảm thấy xung quanh mọi thứ đều lạnh, chỉ có những lúc giết người máu của bọn họ bắn lên người nàng, nàng mới cảm thấy giống như nàng cảm nhận được một tia ấm nóng. Cuối cùng ngay đến cả người có tu vi cao nhất là Diệp Huyền Chân Nhân cũng không chịu nổi mà bạo thổ thì Liễu Tu Nhã cũng ngã xuống, nàng nằm trên mặt đất ngược nhìn lên cao, lần đầu tiên nàng cảm thấy bầu trời thật xanh, thật đẹp, Liễu Tu Nhã cứ mở mắt như vậy cho đến khi thân thể nàng vỡ vụn khi đạo lôi kiếp thứ chín mươi chín bổ xuống. Sau đó bóng đen xung quanh biến mất, mọi thứ trở về im lặng như không có chuyện gì xảy ra, trên mặt đất chỗ Liễu Tu Nhã nằm xuống mọc lên từng bụi hoa che lấp đi vết máu nơi đó, gió thổi qua những cánh hoa khẽ rung rinh nhẹ nhàng

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi*, *Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 2: Từ chương này sẽ thay đổi văn phong cho hợp cảnh nhé.

Năm 2018, Trung Quốc, ánh nắng mặt trời chiếu xuống chiếc giường màu trắng ngà làm tôn lên vẻ thánh khiết của sắc màu xung quanh căn phòng. Trên chiếc giường King size nằm một cô gái, mái tóc đen dài bóng mượt buông xõa trên gối, gương mặt bầu bĩnh trông khá đáng yêu, có điều hình như hơi to so với thường thức bình thường, bông lông mi của người nằm trên giường run rẩy nhẹ nhẹ, mở ra một khe nhỏ rồi như thất kinh mà trợn mắt lên, theo sau đó người trên giường bật dậy một cách nhanh chóng, chiếc chăn trượt xuống khỏi thân thể cô gái, phô bày trọn vẹn thân thể không xót thứ gì, một thân xanh xanh tím tím thấy mà ghê người, trên mặt, khỏe miệng, toàn thân còn dính lên một đám bạch sắc không rõ nguồn gốc, kết hợp với một thân da thịt tuyết trắng, cả người cô gái có cảm giác lằng ngợc và dâm mị.

Liễu Tu Nhã cảm giác mê hoặc, hoang mang, không rõ chuyện gì xảy ra, nàng rõ ràng đã huyết tể rồi đồng quy vụ tận với đám giả nhân giả nghĩa kia rồi mà, sao nàng còn chưa chết, còn nữa đây là đâu. Liễu Tu Nhã động dậy thân thể muốn xuống giường quan sát, nhưng nàng chỉ vừa động một chút thì cả thân thể như bị cả trăm con ngựa giày xéo, cái loại đau đớn rất xa lạ. Nàng chưa bao giờ cảm nhận qua, nàng từng chịu nỗi đau cắt da, xé thịt, huyết nhục vỡ nát mà không rên một tiếng, nhưng loại đau đớn này nàng vừa xa lạ, vừa không thể không chế thân thể mà phát ra một tiếng ngậm khê khằng. Bỗng nhiên một vài đoạn ngắn kí ức xông thẳng vào đầu nàng, thân thể va chạm, thờ dốc, rên rỉ, hỗn loạn đầy nhục dục, cô gái trong kí ức một lần tiếp một lần bị ba người nam nhân chuyển tay cho nhau, chất lỏng bạch sắc không ngừng vậy lên thân thể cô gái, thân thể cô cả đêm điều phải tiếp nhận những va chạm mạnh liệt không hề có yêu thương chỉ có phát tiết và chà đạp.

Liễu Tu Nhã cho dù sống hơn ngàn năm nhưng nàng chỉ dốc lòng tu luyện không nghĩ chuyện phong hoa tuyết nguyệt, thế nên đến chết vẫn là một đoá cúc không nở một lần hoa à.....những hình ảnh này thật quá kích thích đến đại não của nàng. Tuy là đoá cúc không khai hoa nhưng nàng không ngu đến nỗi không nhận định được chuyện gì đang xảy ra. Thân thể này vẫn là một khuê nữ cho đến tận hôm qua, bằng chứng là vết máu đỏ sẫm phía dưới thân nàng, còn là bị luân bạo hay là người tình ta nguyện thì tạm thời nàng vẫn chưa đoán được. Liễu Tu Nhã khẽ thở dài, nàng tuy không chết nhưng lại sống lại ở nơi xa lạ cùng một thân thể xa lạ đã bị nhiều nam nhân đụng chạm qua. Người tu chân không quan trọng trình tiết vì tuổi thọ cũng giống với tu vi, tu vi càng cao thì tuổi thọ càng dài, sinh mệnh vô tận cùng với đường tu luyện càng dài thì càng cô đơn, lạnh lẽo, có mấy ai đi để ý đến tấm màng mỏng manh đó nữa.

Liễu Tu Nhã ngồi một lúc, đợi đến khi cơn choáng váng hạ xuống thì mới chậm chậm bước xuống giường để quan sát xung quanh, căn phòng này rất lớn, bày trí tuy có nhiều vật nàng không hiểu nhưng có thể cảm nhận sự xa hoa của nó. Liễu Tu Nhã quan sát xong căn phòng thì cho ra một vài kết luận. Thứ nhất, nơi này không thường có người ở nhưng sẽ định kì có kẻ chăm sóc vì không thấy quần áo thường ngày, trong tủ chỉ treo hai bộ áo choàng màu trắng, nhưng xung quanh lại sạch sẽ đến bóng loáng. Thứ hai, đây là một hoàn cảnh khác xa so với nơi nàng từng sống, một vài đồ vật hình dạng kì lạ mà nàng chưa từng thấy qua. Thứ ba, nơi này tựa như nơi ở của dân chúng ở Tu Chân giới, vì đồ vật ở đây không cái nào có bày thuật pháp phòng ngự, phải biết là tu sĩ tu luyện đôi khi chân khí thoát phá sẽ có lực sát thương nhỏ, nên đồ dùng thường ngày sẽ là một vài hạ phẩm pháp bảo tự mang linh khí sẽ có bảo hộ có thể chống lại một ích chân khí thoát phá của tu sĩ để tránh không bị vỡ nát.

Liễu Tu Nhã ngồi xuống một cái ghế dài trông khá mềm mại, nhắm mắt trầm tư. Nàng không biết vì sao linh hồn của mình lại lưu lạc đến nơi này nhưng cái này cũng không khiến nàng lo sợ, dù sao ở nơi nào cũng đều giống nhau, nàng không quan tâm lắm, bây giờ điều cần thiết là phải thích ứng nơi đây. Liễu Tu Nhã khoan chân ngồi thiền, bắt đầu dùng linh thức thăm dò thân thể này. Liễu Tu Nhã tu công pháp tên gọi Huyết Âm Tâm Kinh, loại công pháp này rất tà môn, chỉ có trời sinh ma căn mới có thể tu luyện, Liễu Tu Nhã tuy không phải trời sinh ma căn nhưng nàng là một Huyết Yêu, cái gì gọi là Huyết Yêu, chính là một thân thể bất tử, cho dù đánh nàng nát tay nát chân, nàng cũng có thể tái sinh lại, Huyết Yêu sinh ra bình thường đều là dùng để làm được đồng, nuôi bằng thuốc để thân thể điều là cực quý thì đưa lên hiến cho các tu sĩ đạo hạnh cao thâm để làm thuốc trợ tu vi nhằm nhờ họ để tăng thực lực cho gia tộc. Huyết Yêu không chết nên các tu sĩ đồ có thể ăn dần dần từ từ, dù sao kéo xuống một cánh tay ăn thì nó rất nhanh mọc lại trong vòng vài tháng.

Gia tộc của Liễu Tu Nhã lại có ý nghĩ điên rồ hơn, bọn họ không muốn dựa vào người khác mà muốn có riêng một cao thủ cho gia tộc mình, chính vì vậy bọn họ hao tâm tốn sức không ngại huyết tẩy cả một gia tộc khác để chiếm được Huyết Âm Tâm Kinh, muốn tu luyện nó phải là trời sinh ma căn, bọn họ không tìm được người như thế nên đánh chủ ý lên người Liễu Tu Nhã. Bọn họ đem Liễu Tu Nhã giam vào thạch động ngày, đêm dùng đủ mọi loại thuốc đưa vào cơ thể nàng, muốn cho nó có thể ở thời kì tốt nhất. Sau đó, họ bắt đầu không ngừng tìm các ma tu có thể chất thiên phú, mà muốn làm được điều đó họ không ngừng chế tạo các loại thù hận giữa ma tu và tu sĩ, sau đó dùng danh nghĩa diệt ác, vệ đạo để bao vây tiêu diệt hàng ổ của ma tu, dùng danh tiếng của gia tộc để đem ma tu mà họ muốn về tay mình.

Liễu Tu Nhã vẫn nhớ rõ ràng bọn người tự xưng là thân nhân của nàng từng đao, từng đao rạch ra thân thể nàng rút đi gân mạch trong người nàng thay vào đó vô số ma căn mà bọn họ tìm được. Ma căn phản phệ không thích ứng nhau đầu đá loạn trong người khiến nàng hận không thể cắn nát da thịt để lòi chúng ra, đau đớn đến khi chết lặng, nàng dĩ nhiên xem nó như một loại hủ nhục. Nàng không biết bản thân như thế nào sống như thế nào qua những ngày đó, từ 3 tuổi đã bắt đầu, bọn người đó ngày ngày đêm đêm điều nghiên cứu xem cơ thể nàng có thể bộc phát ra tiềm lực gì khác nữa. Bọn chúng nhìn nàng hài lòng như một tác phẩm hoàn mỹ của bọn chúng nhưng đồng thời cũng chán ghét, ghê tởm nàng, vì nàng trong mắt bọn họ vốn không phải người. Trong mặt thất lạnh lẽo, nàng không phân biệt ngày đêm, xung quanh điều bốc lên mùi ẩm mốc hôi hám, giò bọ lúc nhúc khắp nơi. Liễu Tu Nhã còn nhớ rõ, thức ăn ngon nhất mà nàng từng ăn tại nơi đó là một mẩu bánh bao lẫn trong đồng com thiu mà hạ nhân đem đến, lần đầu tiên trong mẩu bánh không có mùi mốc meo, thơm ngọt khiến nàng mừng đến cười không khép được miệng, tiếp đó vào những ngày mưa nàng có thể liếm lên vách đá dính ẩm ướt do mưa rơi xuống, nhưng không nhiều bình thường nàng chỉ có thể dựa vào nước bùn chảy ra từ máng đựng do bọn hạ nhân quét tước để lại.

Dù như vậy, Liễu Tu Nhã vẫn sống, bắt đầu điên cuồng luyện công, cuối cùng ma công đại thành, nàng phá tan xiềng xích quanh thân, một đường giết đến khi xung quanh chỉ còn một mảnh hoang phế. Từ đó, nàng bước lên con đường tu chân ý nghĩa sống chỉ còn không ngừng tu luyện, vì nếu không tu luyện nàng cũng chẳng biết bản thân còn có thể làm gì, nhân sinh nhảm chán mà cô độc.

Liễu Tu Nhã kết thúc minh tướng, nàng vui mừng phát hiện thân thể này là ma âm chi thể chính là trời sinh ma căn, còn tốt hơn thân thể kia của nàng, thân thể đó dù tốt nhưng rốt cuộc cùng là do chấp vá mà thành không thể nào so được với trời sinh tự nhiên. Bí mật lớn nhất của Liễu Tu Nhã đó là công pháp Huyết Âm Tâm Kinh linh lực điều thu nạp vào linh hồn, thân xác chỉ là vỏ bọc bên ngoài, chỉ cần linh hồn nàng bất diệt thì tu vi, linh lực của nàng là vĩnh hằng.

Liễu Tu Nhã kiểm tra cơ thể thì phát hiện linh hồn của cô gái này vẫn còn, chỉ là tâm tính yếu đuối cho nên đụng phải đã kích thì không chịu nổi mới thu hẹp lại chui vào một góc, không dám ra ngoài, nói chính xác là nàng bị người ta làm đến hôn mê rồi không chịu nổi đã kích mà dẫn đến dao động, ngược lại tiện nghi cho Liễu Tu Nhã thoát xá, nếu chậm hơn để nàng bình tĩnh lại thì sẽ rất khó. Liễu Tu Nhã dùng linh thức dò xét sau đó quyết đoán cắn nuốt linh hồn của cô gái này, không có phản kháng, yếu ớt đến đáng sợ. Nếu mọi người nghĩ một nữ ma đầu sẽ có lòng thương người mà tha cho cô gái nhỏ tội nghiệp thì xin lỗi, bạn đã thất vọng, với tiêu chuẩn nàng không chết thì ta phải hồn thần câu diệt, Liễu Tu Nhã không hề áp lực mà cắn nuốt linh hồn nhỏ bé này, hấp thu trí nhớ của cô ta để bổ sung tri thức đang thiếu đến đáng thương của mình.

Nơi này gọi Trung Quốc, tên của cô gái này cùng này giống nhau gọi là Liễu Tú Nhã (e hèm, " cúi đầu", "rút khăn tay", hức.. hức...đánh đi đánh lại nhìn mới để ý mình đã viết sai tên nữ 9, nhưng giờ tay mỏi, eo mỏi, quả thực hết sức sửa lại, mọi người thông cảm :hixhix:), năm nay 18 tuổi. Liễu Tú Nhã này là một cô nhi, sống nhờ nhà cậu, tính nết âm u, ghen tị, có lẽ vì ngoại hình mập mạp nên thường bị ức hiếp khiến cho Liễu Tú Nhã càng ngày càng khép kín. Gia đình cậu của Liễu Tú Nhã có một gái, hai trai, người con gái tên Lý Văn Tĩnh, Lý Văn Tĩnh rất đẹp, mang vẻ đẹp yếu ớt, là điển hình của một bệnh mỹ nhân. Liễu Tú Nhã rất ghen tị với Lý Văn Tĩnh đồng thời cũng hâm mộ nàng, bởi nàng vừa có ngoại hình lại được cha mẹ bảo bọc, yêu thương. Liễu Tú Nhã luôn cảm thấy bản thân là người ngoài trong gia đình họ Lý. Một ngày nàng bị bắt nạt như thường, nhưng lần này nàng lại đụng phải mệnh trung chủ định của mình, Tổng Cảnh Hàn, người thừa kế duy nhất của Tổng gia. Nơi này có năm đại gia tộc, Lý gia cũng nằm trong năm đại gia tộc này. Tổng Cảnh Hàn cùng Lý Ngự và Lý Tu là bạn tốt, bình thường ở trường là một tổ vương tử khiến cho nữ nhìn thì mê đắm, nam thì ghen tị. Liễu Tú Nhã bình thường âm u, không thích kết giao bạn bè nên bị bắt nạt cũng không ai giúp. Hôm nay, lúc đang bị bọn con gái kéo đến sân sau thì đụng phải tổ vương tử đang ngồi dưới cây phoi nắng, Tổng Cảnh Hàn cũng không làm gì chỉ mất lạnh nói một tiền "Cút", bọn con gái thì nhau bỏ chạy, nói giỡn ai chẳng biết tính tình Tổng Cảnh Hàn không tốt, con gái dù phật ý hần, hần cũng đánh.

Liễu Tú Nhã cảm thấy chỉ là bọn họ ngại phiền nên lên tiếng đuổi người thôi, chẳng biết sao cái cô gái "Liễu Tú Nhã" này lại cảm thấy Tổng Cảnh Hàn đang giúp cô nói chuyện, từ nhỏ bị bắt nạt thành thói quen chưa từng có ai vì cô ta nói chuyện, nên "Liễu Tú Nhã" lập tức vì màn anh hùng cứu "mỹ nhân" này mà giao trọn trái tim. "Liễu Tú Nhã" yêu đơn phương hơn một năm, giống một cái biến thái cuồng theo dõi, bám riết Tổng Cảnh Hàn không tha, còn tưởng mình làm được tốt lắm, đâu ngờ thiếu gia họ Tống đã biết từ lâu chỉ là lười phản ứng thôi, dù sao với gia thế và tướng mạo của hần, biết bao nhiêu cô gái ái mộ, người trước ngã, kẻ sau leo lên là bình thường, nếu không phải cô gái này thật không hợp thẩm mỹ của hần thì hần cũng không ngại kéo cô ta lên giường điên loạn đảo phượng rồi.

Yêu đơn phương hơn một năm, "Liễu Tú Nhã" bị một tin sét đánh làm cho mất lý trí, Tổng Cảnh Hàn và Lý Văn Tĩnh đính hôn, "Liễu Tú Nhã" nghe xong chỉ biết hồng hộc đầu óc không còn suy nghĩ được gì. "Liễu Tú Nhã" chỉ có một suy nghĩ, cô ta quyết không thể để chuyện này xảy ra. "Liễu Tú Nhã" nghe ngóng biết được nhóm người Tổng Cảnh Hàn chuẩn bị làm tiệc chia tay kiếp sống độc thân cho Tổng Cảnh Hàn tại một quán bar cao cấp. Ngày đó, "Liễu Tú Nhã" chuẩn bị thuốc kích thích loại mạnh để chuốc thuốc Tổng Cảnh Hàn ý đồ gao nấu thành com. "Liễu Tú Nhã" trà trộn vào quán bar mò tìm phòng của nhóm người Tổng Cảnh Hàn, cô ta tính bỏ thuốc vào ly rượu của Tổng Cảnh Hàn rồi gọi hần ra sau đó bắt cóc đem đi nhưng mãi không tìm được cơ hội chỉ đành bỏ thuốc vào bình rượu rồi giả dạng phục vụ bung vào.

Trong phòng là tiếng nhạc đinh tai nhức óc, bọn họ uống rượu như điên, một đám con gái uốn éo khiêu vũ cùng bọn con trai, những động tác gợi tình vô cùng, nhóm vương tử ngồi riêng một bàn, Tổng Cảnh Hàn, Lý Tu, Lý Ngự điều đủ mặt, "Liễu Tú Nhã" để rượu lên bàn rồi đi nhanh sợ bị phát hiện. Khi xác định Tổng Cảnh Hàn uống hết chai rượu thì "Liễu Tú Nhã" mới gọi dt cho Tổng Cảnh Hàn xin hần ra gặp có chuyện quan trọng, không biết có chuyện gì nhưng Tổng Cảnh Hàn không ra một mình mà còn Lý Tu, Lý Ngự đi theo. "Liễu Tú Nhã" hết hồn không nói được gì chỉ áp ứng, giữa lúc đó thuốc phát tác, cô ta mua là loại xuân dược cực mạnh, thần trí sẽ không bị mê loạn mà rất tỉnh táo chỉ có tình dục bị kéo lên không ngừng. Tổng Cảnh Hàn bọn họ uống hết cả chai rượu lúc thuốc phát tác bọn họ không suy nghĩ chỉ muốn phát tiết, "Liễu Tú Nhã" vừa vận đứng kế bên bị bọn họ vây ép vào một góc tối, "Liễu Tú Nhã" bị ép làm một lần trong hèm, sau đó bọn họ ôm cô ta lên xe lại tiếp một lần, nhóm người Tổng Cảnh Hàn đưa "Liễu Tú Nhã" đến một khách sạn xa hoa chọn một phòng tổng thống rồi cùng nhau cả một đêm dầy vò "Liễu Tú Nhã", trong lúc đó còn dâm ôn uế ngữ nhục mạ "Liễu Tú Nhã" không ngừng khiến cho "Liễu Tú Nhã" vừa thẹn vừa nhục, cả một đêm phía dưới luôn không được nghỉ phải liên tục phục vụ bọn họ khiến "Liễu Tú Nhã" cuối cùng chống cự không nổi ngất đi, ngày hôm sau tỉnh lại thì đã là Liễu Tú Nhã xuyên đến

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Liễu Tú Nhã sau khi tiêu hóa hết mớ kí ức lộn xộn, lung tung này thì nàng chỉ lại thở dài, sau khi thoát xa sống lại thì số lần nàng thở dài của một ngày cộng lại còn nhiều hơn đời trước của nàng. Liễu Tú Nhã thật không biết nên chán ghét cái cô gái cùng tên với nàng này hay thương hại nàng ta nữa (Tiểu Dạ: Liễu Tú Nhã, cô xác định bản thân có cái gọi là lòng thương hại này mà không phải là bị đối đến hoa mắt - Liễu Tú Nhã: "sờ sờ cằm, híp mắt" hừm, mẹ ruột nói hơi có lý - Tiểu Dạ: Ngất). Liễu Tú Nhã cũng không kịp làm một hơi xuân thu bị thám hiểm có của mình thì phát hiện một vấn đề nữa là từ

nãy giờ cô vẫn quang lõa thân mình mà ngồi suốt một buổi, hơn nữa cả người vẫn còn thê thê thăm thẳm một thân vết tích, nghĩ như vậy cô lại thở dài lần nữa, bộn bề thủ này xong việc cũng phải giúp cô thanh lý chứ dù gì cũng đã lấy mạng mà bồi bọn họ cả đêm. Liễu Tú Nhã chỉ đành đứng lên lê cái thân tàn này đi phòng tắm, vừa nãy trong lúc đi quan sát khung cảnh xung quanh thì cô đã cảm thấy phía dưới có một dòng nước ấm chảy ra liên tục, cô cũng biết nó là cái gì, nhưng lúc đó đang bận dò xét nên cô không quan tâm lắm, giờ giữa hai chân dính dính nhớp nháp khó chịu, hơn nữa trên người bảch dịch cũng ngưng kết thành mảng rất khó chịu. Liễu Tú Nhã mò được tới phòng tắm thì nhanh chóng cọ rửa thân thể, cô thật không thích trên cơ thể mình dính đầy mùi của kẻ khác chút nào.

Sau khi đã cọ rửa một thân ô uế, Liễu Tú Nhã thoải mái sạch sẽ bước ra, cô đứng trước một chiếc gương to để đánh giá cơ thể mới của mình, thật ra ngoại hình của "Liễu Tú Nhã" không xấu đến như nàng nghĩ, một gương mặt trái xoan mũm mĩm trong khá khả ái, miệng anh đào chúm chím nhỏ nhỏ, đáng chú ý là một đôi mắt tròn to, rất sáng. Lúc Liễu Tú Nhã chưa đoạt xá đôi mắt này mang một vẻ u ám, áp lực trong đó là nhút nhát, ghen tị, nhưng sau khi Liễu Tú Nhã đoạt xá thì vẻ nhút nhát, ghen tị, u ám đó được thay bằng loại tự tin, bề ngoài, còn thêm một chút phong tình như có như không, một mái tóc dài tựa thác đổ, nhưng do không chăm sóc nên nó có vẻ khô vàng, mất đi sức sống, một thân da thịt trắng trắng, không được mượt mà lắm, tổng thể nhìn khá thanh tú có ba, bốn phần giống với Liễu Tú Nhã kiếp trước.

- "Hừm, không tệ, ích ra nhìn cũng không ngại mắt của nàng" Liễu Tú Nhã nghĩ như thế rồi thỏa mãn gật gật đầu.

Liễu Tú Nhã hài lòng sờ sờ thân thể của mình thì một tiếng kêu đói khát vang lên, nàng nhất thời quên cơ thể hiện giờ không giống như trước, tuy tu vi vẫn còn nhưng thân thể này thật sự quá yếu không dung nạp nổi lực lượng của bản thân, nàng đành áp chế linh lực hàng xuống thấp để phù hợp với thân thể mới này, Liễu Tú Nhã nghĩ xem ra nàng phải mau luyện hóa cơ thể này để trong thời gian nhanh nhất đạt đến thời kì đỉnh phong. Liễu Tú Nhã đi xung quanh căn phòng để tìm thức ăn, trong một thứ hộp vuông gọi là tủ lạnh nàng tìm được một ịch thứ, Liễu Tú Nhã mở ra nhai nhai, hơi cứng cứng, hình như thứ này gọi là thức ăn vật, không tệ, nàng thực thích. Liễu Tú Nhã nhắm nuốt khoảng nửa túi thức ăn vật thì hơi đỡ đói. Sau khi cảm thấy không còn cảm thấy đói khát nữa thì nàng ngưng lại, thói quen của Liễu Tú Nhã từ khi còn bị giam cầm là không nên ăn quá no, chỉ cảm chừng là được bằng không khi cơ thể quen với sự no căng rồi thì khi đói lại nó sẽ không chịu được. Khi còn ở thạch động, khẩu phần ăn của nàng không nhiều chỉ có một thùng đựng đầy thứ hỗn tạp, nàng cũng phân không rõ đến cùng mình ăn là cái gì, nhưng như thế nàng cũng phải tiết kiệm vì một thùng đó nàng phải ăn đến hai tháng mới có phần tiếp theo.

Liễu Tú Nhã cảm thấy thực sự rất ngon nàng ăn thêm vài miếng thì ngừng lại, nàng bỏ túi thức ăn vào tủ lạnh rồi quay về ghế salon ngồi đã tọa, giờ thì nàng biết đây gọi là ghế salon, thực sự là tên kì lạ, Liễu Tú Nhã miệng thấp giọng đọc một chuỗi chú ngữ, trước mặt nàng xuất hiện một chiếc vòng tay màu bạc, thân vòng vẽ hoa văn chẳng chích, Liễu Tú Nhã nhớ một lần cơ duyên tìm được một bí quyết có thể kiến tạo một khoảng không gian trông tương tự như túi càn khôn nhưng túi càn khôn phải mang theo bên người còn khoảng không gian này thì luôn di động theo linh hồn của nàng, nàng ở đâu thì nó ở đó. Nàng ở khoảng không gian này cất giấu những thứ quan trọng như bí tịch, linh đan, pháp bảo, tuy cách sử dụng của nó dùng để cất giấu an toàn hơn túi càn khôn nhưng cách mở ra thì hơi phức tạp, phải niệm chú ngữ chứ không phải dùng linh thức như túi càn khôn.

Chiếc vòng tay này là một trong các bảo bối của nàng. Nó có thể tự do biến hình dạng để tiện mang theo, quan trọng là trong nó tràn đầy linh khí tinh thuần, Liễu Tú Nhã một thân ma căn có thể gọi là thiên tài tu luyện nhưng chỉ trong vòng ngàn năm tu luyện đến Hóa Thân Kỳ chiếc vòng này là một trong số nguyên nhân, phải biết rằng tu sĩ tu luyện điều dựa vào linh khí, bọn tu sĩ vậy bắt nàng miệng nói đầy nhân nghĩa nhưng nàng biết chúng quan tâm chính là bí mật tu luyện của nàng. Liễu Tú Nhã dùng linh thức biến vòng tay thành dây chuyền đem đeo ở trên cổ, nàng bắt đầu tu luyện thân thể này. Liễu Tú Nhã đã tọa đến khi bên ngoài vang lên thanh âm của chuông cửa mới từ thức hải tỉnh lại. Liễu Tú Nhã cau mày, nàng ung dung đứng lên tìm trong tủ quần áo một cái áo choàng tắm mặc vào, rồi đi ra mở cửa.

Người ngoài cửa là một nhân viên phục vụ, anh ta lễ phép cúi chào Liễu Tú Nhã rồi nhẹ nhàng nói:

- Xin lỗi đã làm phiền tiểu thư, không biết tiểu thư có yêu cầu phục vụ gì không ạ.

Cô gái này là hôm qua Tổng thiếu gia mang đến, mọi người đều biết là để làm gì, sáng nay Tổng thiếu gia cùng bạn của ngài đã rời đi từ sớm, bọn họ cũng không cần dặn gì, theo lệ thường thì có những việc như vậy, khi cô gái tỉnh lại chắc sẽ gọi phục vụ để đề yêu cầu như ăn, uống hoặc mua ịch quần áo cho cô ta, nhưng bọn họ chờ mãi từ sáng đến nay đã gần chiều tối mà không thấy có yêu cầu gì được đề xuất, bắt buộc dĩ họ phải lên gõ cửa sợ có điều gì sơ xuất. Liễu Tú Nhã nhìn nhân viên phục vụ trước mặt, nàng nghĩ nghĩ rồi nói:

- Trước tiên mua một bộ quần áo đưa lên, sau đó giúp ta kêu một chiếc taxi lại đây.

Hết cách, quần áo của "Liễu Tú Nhã" điều bị bọn kia xé thành vụn, không có quần áo nàng không thể quang lõa mà đi ra ngoài, thuật ẩn thân của nàng còn chưa luyện thành đâu. Nhân viên phục vụ nghe vậy hỏi thêm một vài câu về số đo cùng yêu cầu mẫu quần áo gì rồi mới đi vào thang máy. Liễu Tú Nhã tiếp tục tu luyện đến khi nhận được quần áo thì nàng lập tức mặc vào và leo lên chiếc taxi đợi sẵn. Liễu Tú Nhã tìm được trong đồng quần áo bị xé nát kia một cái bóp nhỏ, trong đó có ịch tiền mặt sơ sơ khoảng vài trăm nhân dân tệ cùng với vô số thẻ ngân hàng. Liễu Tú Nhã đọc địa chỉ nhà của thân thể này cho bác tài, từ sau khi thành niên thân thể này đã xin cậu mợ dọn ra ở riêng, dù cậu của "Liễu Tú Nhã" không đồng ý nhưng "Liễu Tú Nhã" rất kiên quyết nên cũng đành đồng ý, "Liễu Tú Nhã" 18 tuổi đã có đủ quyền lợi dân sự nên cậu của "Liễu Tú Nhã" cũng không thể quản nhiều, sợ dĩ không đồng ý cho "Liễu Tú Nhã" dọn ra riêng là vì trong tay "Liễu Tú Nhã" có một số tài sản khổng lồ của nhà họ Liễu để lại bao gồm tiền mặt và bất động sản. Lý gia tuy là danh gia vọng tộc nhưng số tài sản của Liễu gia thật sự rất khiến người ta động tâm.

Liễu Tú Nhã về đến phòng ở, thật ra một trong những bất động sản của gia đình họ Liễu thì ngã nằm trên salon, thật sự thân thể này quá yếu bị lăn qua lăn lại cả một đêm, thật là có chút ảch không tiêu. Hiện giờ Liễu Tú Nhã đã tốt nghiệp không cần đi học, nàng lại không nghĩ đi thi cái gì gọi là đại học, thứ nhất nàng không cảm thấy cần thiết, thứ hai nàng cũng không có thời gian để làm những chuyện mà nàng cảm thấy không hữu dụng cho nàng. Liễu Tú Nhã về nhà chưa được bao lâu thì một âm thanh inh ỏi vang lên, nàng nghiêng đầu nhìn về phía vật thể phát ra tiếng vang, là điện thoại bàn. Liễu Tú Nhã nhắc máy lên, khẽ hỏi:

- Ai vậy....

Đầu dây bên kia một giọng nói của nhẹ nhàng vang lên:

- A lô, tiểu Nhã à, cả đêm qua em đi đâu, sao điện thoại di động của em không liên lạc được, em có biết cả nhà lo lắng không, ba mẹ thức cả đêm không dám ngủ đấy, chị cũng lo lắng, tiểu Nhã à, chị biết em thích Hàn ca ca nhưng mà tình cảm là không ép buộc được, chị thật sự yêu Hàn ca ca, chị không muốn em đau khổ nhưng mà....nhưng mà....chị thật sự không buông được....em tha thứ...tha thứ cho chị

Bên kia đầu dây thanh âm như run rẩy nghẹn ngào, nghe rất đáng thương. Liễu Tú Nhã đang cố nhớ xem đây là ai thì một giọng nói khác đã vang lên, lần này là của một bác gái trung niên.

- Liễu Tú Nhã, chúng ta nuôi mày, cho mày ăn, cho mày mặc, mày lại làm chuyện như thế để báo đáp chúng ta à, mày có còn lương tâm không, tiểu Tịnh đã khổ lắm rồi mày lại còn đối xử như thế với nó, nó xem mày như em, sao mày lại tâng tọng lương tâm không biết xấu hổ như thế hả, sao mày dám bỏ giường của vị hôn phu chị mày hả....

Bên kia vẫn đang rít gào, chửi bới, Liễu Tú Nhã bên này rút cuộc cũng nhớ ra đây là ai, chẳng phải Lý Văn Tịnh và mẹ của cô ta Hứa Y Hồng thì là ai. Hứa Y Hồng là chị của mẹ Liễu Tú Nhã, năm đó bà ta yêu cha của Liễu Tú Nhã nhưng ông lại một lòng si mê mẹ của nàng, cuối cùng hai người tu thành chính quả, Hứa Y Hồng tuy không cam tâm nhưng cũng không làm gì được đành gả cho Lý Văn Quang, thật không ngờ một hồi tai nạn xe cô cướp đi mạng sống của ba mẹ Liễu Tú Nhã, nhà họ Liễu vốn đơn bạc nhưng gia sản lại nhiều, Lý Văn Quang lòng tham sinh ra xin được quyền giám hộ Liễu Tú Nhã, bao nhiêu năm qua ông ta luôn ngầm chiếm ích nhiều gia sản nhà họ Liễu nhưng chỉ là khoảng 3, 4 phần đại bộ phận điều nằm trong di chúc của luật sư nhà họ Liễu.

Liễu Tú Nhã nghe bên kia chửi bới càng hăng, nàng thì mày cũng không nhẫn, không thể nói bị gọi là nữ ma đầu bị chúng tu sĩ mắng chửi hơn ngàn năm qua thì công lực của Hứa Y Hồng còn kém không chỉ một chút. Hứa Y Hồng mắng đến miệng khô lưỡi khô mà đầu dây bên kia không ừ à một tiếng, bà ta tức càng lớn giọng như Liễu Tú Nhã khinh thường không thèm nói chuyện với bà vậy, bà ta quát lên:

- Liễu Tú Nhã, mày thái độ vậy là sao.

Liễu Tú Nhã lúc này mới chậm rãi lên tiếng:

- Thừa mợ, Liễu Tú Nhã này muốn bỏ giường ai hình như mợ không có quyền quản, hơn nữa nếu Tổng Cảnh Hàn không động thì ta có thể tự mình leo lên người anh ta động sao, quần là tự anh ta cởi, áo cũng do anh ta thoát, ta cũng hết cách, còn vấn đề ăn cháo đá bát, Liễu Tú Nhã này không ăn trắng cơm nhà mợ, gần bốn phần gia sản của Liễu gia chẳng lẽ không hoàn đủ tiền cơm mướn mấy năm của ta. Nếu mợ cảm thấy ta nói không đúng, ta có thể nhờ luật sư Liễu gia tính tổng tiền mà bốn phần gia sản của Liễu gia có thể cho ra xem có trả đủ chi phí cho mướn mấy năm của Liễu Tú Nhã này không.

Hứa Y Hồng nghe khúc đầu thì mặt mày tức đến đỏ ao, đến khúc sau thì xanh mét, không ai rõ hơn bà ta mấy năm nay Lý gia đã ngầm chiếm bao nhiêu tài sản của Liễu Gia, nếu bị phơi ra quả thật là mặt mũi của Lý gia điều bị mất hết. Hứa Y Hồng giọng bị ức chế đến run rẩy:

- Mày...mày....Liễu Tú Nhã sao mày có thể...có thể.....

Liễu Tú Nhã không còn kiên nhẫn nghe bà ta méo méo chít chít, lạnh giọng nói:

- Ta không cần biết có thể hay không thể, chỉ cần biết có làm hoặc không làm, mợ à, đừng bức người quá, con thỏ nóng lắm cũng biết cắn người, đạo lý này chắc mợ cũng biết, mấy năm qua ta luôn nhường nhịn mọi người, nhưng không phải ai cũng có quyền đập lên đầu ta, mợ chỉ vì một tên người ngoài mà mắng chửi cháu mình, thật khiến ta lạnh tâm. Huống chi, chuyện đó người tình ta nguyện, ta cũng không làm lớn chuyện, chị Tịnh lại ầm ĩ cái gì, nếu chị đề ý như vậy thì sao không bỏ hần đi, thân dưới của hần, hần không quản được còn trách ai.

Hứa Y Hồng quả thật bị Liễu Tú Nhã nói đến máu dồn lên não, bà ta không biết tại sao Liễu Tú Nhã lại trở nên ăn nói lưu loát như vậy, bà ta cứ hô mày...mày...mày mà không nói được lời nào, Lý Văn Tịnh ngồi kế bên cũng nghe rõ lời Liễu Tú Nhã nói, mặt mày cô ta xanh mét, vội cầm ống nghe lên khóc nức nở nói:

- Tiểu Nhã.....

Liễu Tú Nhã không đợi Lý Văn Tịnh nói hết đã lạnh lùng cười khê:

- Chị Tịnh à, Tổng Cảnh Hàn hạ đàn ông ngay cả em gái của vị hôn thê cũng ngủ mà chị còn yêu thì quả thật khiến em khâm phục, bắt quá chị chỉ trách cứ em mà không dám lớn giọng với hần là làm sao à, em bị mất đời con gái chưa đòi hần bồi, hần dám hắt nước bẩn lên em, cần thận em đem chuyện này trình lên Tổng bá bá, xem hần có bị đánh gãy chân không.

Lý Văn Tịnh không dám nhiều lời nữa sợ Liễu Tú Nhã thật sự đem chuyện này nói cho ba mẹ Tổng Cảnh Hàn thì xong hết, gia đình Tổng gia rất trọng quy củ nếu họ biết chuyện Lý Văn Tịnh sợ họ sẽ hủy hôn với Lý gia. Lý Văn Tịnh nói vài lời nhỏ nhẹ với Liễu Tú Nhã rồi cúp máy, Liễu Tú Nhã sau khi gác điện thoại chỉ nghĩ: hừ, toàn cái quỷ gì quần thân không, đúng là một thân thể xui xẻo.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Sẽ có nhiều thuật ngữ do mình nghĩ ra nên mình phụ trách giải thích nhé.

Liễu Tú Nhã giải quyết hai mẹ con Hứa Y Hồng xong thì quyết định kiểm tra những bảo bối của nàng xem có ảnh hưởng gì từ việc xé rách không gian không, nàng lại niệm chú ngữ lấy ra những bảo bối mà nàng cất giữ cẩn thận. Trong không gian chứa nhiều loại đan dược cao cấp như bổ huyết tề (được bổ huyết), tích cốc đan (được không cần ăn vẫn no), Sinh mẫn tề (khi bị thương gần chết uống vào có thể gấp đờ hỏa lạnh) cùng nhiều loại đan dược với công dụng khác nhau khác, tu sĩ nghịch thiên đề tu luyện nên bị thương, bị tẩu hỏa nhập ma là chuyện thường vì thế ngoài linh thạch ra thì đan dược là thứ mà tu sĩ cần phải đem theo nhất, các loại pháp bảo như Trấn Hồn Tỏa (sử dụng có thể khiến địch nhân trong phạm vi bị đứng hình) Hóa Điện Vũ (có thể hóa thành nhiều con bướm ngũ sắc tạo ra sương mù có khả năng mê hoặc), Huyền Thiên Xích (cứng rắn không gì cắt đứt), đồ vật trong không gian vô cùng nhiều, chất đầy cả một căn phòng....., Liễu Tú Nhã xem xem xét xét sau đó nàng lấy ra một chiếc bông tay bằng ngọc hình hoa mạn đà la trông rất sống động (ai không biết hoa mạn đà la có thể lên mạng tra nga), nó là một túi càn khôn vô cùng lớn, diện tích cùng thể tích hơn ngàn thước, túi càn khôn bình thường có diện tích và thể tích chỉ tầm mấy chục thước, thượng phẩm càn khôn có thể lên đến vài trăm, như túi càn khôn của Liễu Tú Nhã có thể nói là cực phẩm trong cực phẩm. Liễu Tú Nhã lựa vài bình đan dược bổ máu, trị bệnh bỏ vào không gian, bỏ thêm vài cái pháp bảo hộ thân, nàng nghĩ nghĩ lại bỏ thêm ích thức ăn cùng quần áo.

Sửa sang lại xong hết cả không gian thì trời đã tối, nàng nhìn đồng hồ mới phát hiện nàng vậy mà làm việc cả một ngày, một đêm, trong bụng truyền đến đói khát rõ ràng, thân thể này đang dần dung hợp với linh hồn Liễu Tú Nhã, hơn nữa đã dần khí nhập thể xem như bước lên đường tu chân rồi, nên trong lúc nàng làm việc, linh khí tự động đè ép con đói xuống, nhưng dù sao chỉ là đè ép mà không giải quyết, vì vậy khi nàng xong việc thì bụng nàng kháng nghị. Liễu Tú Nhã đã quen cảm giác đói khát nên nàng cũng không vội mà tìm kiếm thức ăn, Liễu Tú Nhã tắm sạch sẽ rồi mới tưới mát mà ra khỏi nhà tìm thực, nếu nói Liễu Tú Nhã thích nhất điều gì ở thế giới này thì đó là phòng tắm à, nàng vô cùng thích cái bồn siêu lớn lại xinh đẹp ở khách sạn, về nhà là hoa mắt với cái bồn siêu siêu lớn ở nhà à, nhân sinh còn gì tốt hơn điều này à.

Một quán bar với phong cách theo kiểu Gothic với gam màu trầm ấm xen lẫn cùng âm nhạc du dương nhẹ nhàng. Đây là DeLu, quán bar nổi tiếng của thành phố, và tất nhiên giá của nó cũng làm người ta lú lờ. Trên ghế salon kiểu dài là một người thanh niên tuổi trẻ hơn người, người thanh niên cầm trong tay một điều thuốc thỉnh thoảng đưa lên phiến môi mỏng rít một hơi rồi nhả ra từng đợt khói trắng phiêu lãng trong không khí, về mặt biếng nhác cộng thêm động tác tùy ý mà tiêu soái thật đã giết đi không biết bao nhiêu trái tim của các thiếu nữ xuân quan. Ngồi đối diện hắn là ba thanh niên khác, họ tùy ý đảo ly rượu trong tay nhằm chán mà nhìn xung quanh, bỗng một người trong đó quay đầu nói với cậu thanh niên hút thuốc kia:

- Ê, Cảnh Hàn cậu nói xem đêm nay nên ngoạn thế nào, hôm nay toàn cực phẩm nhe

Cậu thanh niên hút thuốc kia đúng là Tổng thiếu gia Tổng Cảnh Hàn, kể từ lần bị chuốc thuốc sau đó cùng anh em Lý gia thượng Liễu Tú Nhã xong thì hắn bị ném vào quân bộ với lý do hết sức xinh đẹp là rèn luyện tinh thần cùng thân thể, bị lán qua lán lại đến hôm nay mới được thả ra. Tổng Cảnh Hàn lười biếng nói:

- Mộc Tuấn Khanh, tớ nhớ cậu bị quăng đi rèn luyện ở New York chứ không phải khu vực hẻo lánh đến phụ nữ cũng không thấy đến nổi khiêu thẩm mỹ có vấn đề như thế hay tớ nhớ lầm

Người được gọi là Mộc Tuấn Khanh ấy là tam thiếu gia của Mộc gia, như đã nói nơi đây có năm đại gia tộc nắm quyền gồm có Tổng gia, Mộc gia, Lý gia, Lâm gia và Hạ gia, mỗi một gia tộc có những khoảng kinh doanh riêng, Tổng gia đứng đầu quân đội, Lý gia và Lâm gia là thương nhân, chỉ là Lý gia hoạt động trên đất liền còn Lâm gia lại là bá chủ trên biển, Mộc gia lại nắm trong tay thế lực của hắc đạo, Hạ gia là một gia tộc thì có quyền thế trong y học. Mộc Tuấn Khanh khẽ nhếch môi:

- hừ, đương nhiên đã gọi là rèn luyện thì cậu nghĩ tớ có tâm tình mà ôm nhuyễn ngọc ôn hương sao.

Rồi như nghĩ đến điều gì, hắn nheo mắt có chút cười trên nỗi đau của kẻ khác:

- há há há, tôi làm sao diễm phúc bằng cậu, nghe nói cách đây mấy tháng cậu và Tu cùng Ngự đã có một đêm khó quên nga...chậc...chậc khẩu vị cũng quá trọng đi, là cô gái nào đủ bản lĩnh để khiến các cậu ngoạn 4p thế, tớ tò mò nhe

Nói rồi hắn liếc sang hai thanh niên còn lại, Lý Ngự nâng lên cặp mắt hoa đào càng tôn lên vẻ yêu nghiệt của anh ta nhìn về phía Mộc Tuấn Khanh, rồi khinh thường cười lạnh nói:

- Cậu cũng biết mỹ nhân đó đấy, Liễu Tú Nhã

Mộc Tuấn Khanh như gặp sét đánh mà ngốc lảng, không cần trách hắn phá hỏng hình tượng của mình chỉ vì sự việc quá là không tưởng tượng nổi, phải biết là cái cô gái Liễu Tú Nhã này bề ngoài thật không dám khen tặng, hơn nữa theo xưng hô thì cô ta phải gọi Lý thiếu bọn họ là anh họ, gọi Tổng Cảnh Hàn một tiếng anh rể, cái này rõ cuộc bọn họ bụng đói ăn quăng hay là cô ta đột nhiên trở thành hồ ly tinh à.

Tổng Cảnh Hàn nhìn về mặt bạn tốt như gặp kinh hách khẽ xuy cười một tiếng:

- ha..ha...Tuấn Khanh, cậu bộ dạng này nếu để những tình nhân kia nhìn thấy thì hình tượng của cậu xem như xong. Tu cậu xem có mắc cười không cơ chứ

Lý Tu nghe Tổng Cảnh Hàn nói vậy cũng cười nhẹ, tuy là anh em nhưng bề ngoài Lý Tu lại khác xa Lý Ngự, một thân trang phục thoải mái áo sơ mi xanh lam cùng quần Jean đơn giản càng tôn lên phong thái công tử phiến phiến của anh ta, Lý Ngự lại ngược lại, áo sơ mi đỏ chói mắt cổ áo mở rộng lộ ra lồng ngực kiên cường cùng quần tây đen tô điểm cho đôi chân dài thẳng tắp của anh ta, một như công tử nhà giàu ăn chơi trác táng, còn một cái như

xuân phong pháp phối như một thân sĩ anh tuấn, khí chất của Lý Ngự gần giống của Mộc Tuấn Khanh, chỉ là Mộc Tuấn Khanh có thêm vẻ tà tính nguy hiểm do trường kì hỗn tạp trong giới hắc đạo mà luyện ra. Tổng Cảnh Hàn lại mang vẻ cương nghị của nhà quân chính thể gia, gương mặt tuấn mỹ dương cương khí đầy đủ, dù là ai trong số họ cũng đủ hấp dẫn phần lớn nữ tính những nơi họ hiện diện.

Mộc Tuấn Khanh sau khi kinh hãi qua đi thì lại lập tức lấy lại hình tượng, hấn ngã người vào sô pha phía sau, như hỏi dò:

- Hương vị thế nào, như thế mà các cậu cũng ăn được, sau này không có bóng ma chứ.

Lý Ngự nhẹ cười lên một tiếng nữa, rồi từ từ nói:

- Không đến nỗi nôn ra, tớ cũng không ngờ tiểu Nhã lại có gan chuốc thuốc Cảnh Hàn, có lẽ đêm đó đã làm em ấy sợ nên hiện tại đã gần nửa năm em ấy không hề xuất hiện, cũng không hề có tin tức gì, tiểu Tịnh rất lo lắng.

Lý Tu lại cảm thấy chả sao cả, loại mặt hàng như Liễu Tú Nhã hấn gặp nhiều rồi, ngủ thì ngủ hấn chả có tâm lý áp lực gì, bất quá Ngự nói không sai, hương vị thật tạm tạm, chỗ đó cần hấn rất thoải mái, xử nữ có khác. Lý Tu nghĩ nghĩ lại mở miệng:

- Dù có gan chuốc thuốc nhưng rốt cuộc là xử nữ, đêm đó chúng ta cả ba người muốn cô ta không dưới mười lần, chắc là đã sợ nên không xuất hiện.

Tổng Cảnh Hàn không nói gì, hấn khẽ rít thuốc neho mắt như đang suy nghĩ, nói thật chuyện Liễu Tú Nhã bỏ thuốc hấn, hấn cũng cảm thấy bất ngờ, hấn cùng hai vị thiếu gia của Lý gia là bạn tốt nên bình thường cũng hay ra vào Lý gia, Liễu Tú Nhã hấn gặp qua vài lần, mỗi lần điều cho hấn cảm giác không tốt, cô ta luôn cúi đầu, mái tóc dài che khuất mặt mũi, thân thể tròn vo không rõ ba vòng, có điều hình như hấn nghĩ sai, hấn nghĩ tới lúc nắm bóp hai quả đào to mọng kia, rất có cảm giác, nẩy nở mềm mại, còn cặp mông tròn rất vênh vênh, cảm giác đánh vào kiều nghe rất êm tay. Tổng Cảnh Hàn càng nghĩ càng khô nóng, hạ bộ ần ần có xu thế ngẩng đầu. Tổng Cảnh Hàn nghiêng người nhìn nhìn một loạt các cô gái bên ngoài, rồi quay mặt nhìn ba vị bạn tốt nói:

- Cô ta tự làm tự chịu, quan tâm làm gì, tớ có cảm giác rồi, chúng ta không đi săn diễm lại ngồi đây lo lắng cho bị thịt ấy làm gì, đi, hôm nay ngoạn phần khích một chút, mỗi người ba cô xem thế nào.

Mộc Tuấn Khanh, Lý Tu, Lý Ngự nghe hấn nói như thế cũng thật lên tinh thần, Lý Tu vội đứng lên nói:

- ha...ha...ha Cảnh Hàn nghiện tập thể rồi à, cảm giác đó đúng là không tồi, như vậy đi đối diện DeLu là khách sạn của Lý gia, tớ kiều họ chuẩn bị một phòng, chúng ta làm chung đi, có thể tiện luôn trao đổi luôn.

Nói xong hấn bước nhanh ra ngoài tìm kiếm mục tiêu, ba người còn lại cũng tản ra tìm con mồi cho mình, mà ở một ngôi biệt thự trên núi Liễu Tú Nhã không biết bản thân đang là đề tài đàm luận của người khác, cô đang gặp một vấn đề khẩn cấp khác cần giải quyết.

Liễu Tú Nhã nhắm mắt nhìn xuống chiếc bụng phình to ra của mình, cách đây mấy tháng cô bỗng phát hiện linh lực của mình đột nhiên bị cái gì đó hút lấy, cô dùng linh thức nhìn thì kinh hãi phát hiện trong cơ thể cô nhiều ra thêm bốn cục thịt dư, Liễu Tú Nhã lần đầu tiên bị dọa đến sững sờ, lúc trước không phải không thấy nữ nhân mang thai, lúc ấy chỉ thấy kì lạ, cơ thể cô lúc đó bị ma căn hành hạ đã không còn khả năng sinh dục, cô cũng không cảm thấy có gì tiếc nuối, Huyết Yêu vốn là tồn tại bị nguyên rủa, đứa bé sinh ra có thể lại là một Huyết Yêu khác, cô căm ghét thân thể Huyết Yêu của mình nên hoàn toàn không hy vọng dòng máu bị nguyên rủa này kéo dài, nhưng là hiện giờ cô cũng không biết xử lý mấy cục thịt này như thế nào, cô căm ghét dòng máu Huyết Yêu của mình mấy đứa bé này rất có thể cũng là Huyết Yêu nhưng bảo cô xuống tay trừ bỏ chúng thì giống như cô làm không được, cứ dây dưa mãi cho đến giờ thì từ một chấm nhỏ bọn chúng đã có hình có dạng, Liễu Tú Nhã vừa uống sữa vừa nghĩ, hừm trong sách nói uống sữa tốt cho thai nhi (Tiểu Dạ: con gái đó là tiền vốn, tiền vốn nga, không được bỏ, đòi còn gái đã cho không rồi giờ chúng ta cần thứ này để tương lai mẹ đòi lại công bằng cho con *mài dao soàn soạt* - tiểu Nhã Nhã: *cười nham hiểm* hừm, đúng, hiện tại không đánh được cha bọn chúng, sinh chúng ra đánh chúng bù lại cũng không tồi - Tiểu Dạ: con gái!!!! con bắt sai trọng điểm). Liễu Tú Nhã uống sữa xong thì đứng lên đi dạo xung quanh khuôn viên, sách có nói làm vậy giúp thai nhi không lớn đến lúc đó dễ sinh hơn, từ lúc bản thân phát hiện đi trạng cô đã cấp tốc dọn nhà lên ngôi biệt thự này trên núi này, cách ly với thế giới bên ngoài.

Liễu Tú Nhã đi đủ 5 vòng sân thì dừng lại, chọn một gốc cây có bóng mát ngồi xuống lại bắt đầu tu luyện, một tuần trước đây cô đã đột phá luyện khí tầng thứ hai, vèn vèn 5 tháng đã đột phá tầng hai không thể không nói tố chất thân thể này thật phi thường. Kết thúc tu luyện Liễu Tú Nhã đứng lên thì bỗng sợi dây chuyền trên cổ truyền đến từng đợt dao động, Liễu Tú Nhã nhũn mảy, Khốn Tỏa Linh này là pháp bảo cấp tiên giai, ngoại trừ chữa đựng linh khí tinh thuần để tu luyện ra còn có thể cảm nhận dao động bất thường xung quanh để cảnh báo nguy hiểm, nhưng hiện tại nơi này toàn người thường giống y như nhân gian giới của giới tu chân, như vậy có nguy hiểm gì cho cô chứ.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mị Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Liễu Tú Nhã ngồi lại dưới gốc cây lấy từ không gian riêng của cô ra một sắp tiền đồng, cô đang chuẩn bị gieo quẻ bảm độn, phương pháp này rất hao tổn tu vi trừ phi có việc trọng đại bằng không tu sĩ luôn hạn chế sử dụng nó, với lại phương pháp này cũng tùy vào tu vi mà cho ra kết quả, tu vi hiện tại của Liễu Tú Nhã chỉ có thể đoán ra một ích chuyện không rõ ràng, nhưng Liễu Tú Nhã vẫn hy sinh một tầng tu vi hiện tại để bói kết quả, Khốn Tỏa Linh

từ khi nàng sống lại thì chưa có dao động bao giờ, hơn nữa chỉ những việc thật sự nguy hiểm cho nàng thì mới có thể ảnh hưởng đến nó. Liễu Tú Nhã tay phải bấm độn, tay trái gieo quẻ, khi quẻ thành nàng trầm tư nhìn nó, quẻ tượng cho thấy thiên địa đang thay đổi, nguy hiểm bao quanh khắp nơi, hơn nữa theo quẻ tượng thì trong tử có sinh, đây là ý gì, chết là chết sao lại có chết lại có sống. Liễu Tú Nhã cố gắng nhìn quẻ tượng thêm nhiều lần nữa hy vọng được chút tin tức nữa, đáng tiếc tu vi thân thể này quá yếu không thể hiển lộ thêm gì nữa, nếu là lấy linh hồn Hóa Thần Kì của cô thì có lẽ sẽ biết được chút gì nữa, nhưng linh hồn cô rất trọng yếu không thể lấy tu vi của nó ra đùa, sợ suất một chút có thể dẫn đến thiên phạt.

Liễu Tú Nhã suy nghĩ, dựa theo quẻ tượng thì thiên địa thay đổi, thiên địa là cố định muốn thay đổi ắt sẽ sinh ra dị biến, dị biến có thể là địa chấn, thủy triều, như vậy với thân thể hiện giờ quả thật nguy hiểm, nhưng "vừa tử lại sinh" là có ý gì, tử lại sinh...từ lại sinh..... từ ở đây nhất định là vật sống, vật sống thì có thực vật, động vật, đúng rồi còn có con người, chết mà như sống, nếu nàng suy đoán không lầm thì quẻ chỉ vật sống sẽ chết nhưng lại như sống theo một ý nghĩa nào đó. Liễu Tú Nhã suy ngẫm lại sau đó quyết định phổ cập kiến thức một chút, nàng vào nhà mở máy tính lên Baidu tìm vào một trang diễn đàn, đăng lên câu hỏi "Có người nào đã chết mà lại trong như sống không", diễn đàn lập tức háo hức bình luận:

- Ngọa tào, lâu chủ đặt ra câu hỏi hết sức phi logic
- Con bà nó, lâu chủ là đang diễn phim kinh dị sao.....
- + 2088 cho lâu trên.....

Liễu Tú Nhã kiên nhẫn xem từng dòng bình luận, nhưng không ai giải đáp câu hỏi của nàng, bỗng nàng chú ý đến một bình luận:

- Đây diễn tả ghê thật cứ như zombie à.

Liễu Tú Nhã nhủ mầy, zombie, nàng mở web lên dò tìm trên web, hiện lên một loạt kết quả, nàng tùy ý click vào, một kết quả hiện ra cùng hình ảnh, Liễu Tú Nhã chăm chú đọc, sau đó nàng đóng máy tính quay về phòng, lên giường nằm nghiêng, tay phải kê chống đầu, tay trái gõ nhẹ lên bụng, zombie, vậy đúng như nàng bói ra, như vậy con người, thực vật bất kì một vật sống nào đều biến thành như zombie, Liễu Tú Nhã nhớ đến bài post đó nói đến tận thế và những thứ cần chuẩn bị, Liễu Tú Nhã vuốt ve bụng, xem ra nàng phải chuẩn bị một chút.

Ngày hôm sau, Liễu Tú Nhã bấm một dãy số, đầu dây bên kia rất nhanh nhắc máy, một giọng nói ôn hòa của một người đàn ông trung niên vang lên:

- Tiểu Nhã à, có chuyện gì sao, có phải gặp chuyện gì khó khăn không, bảo bảo thế nào.

Người đàn ông này là Lư Phong là luật sư của ba mẹ Liễu Tú Nhã, người đàn ông này yêu thương Liễu Tú Nhã như con gái, nhưng "Liễu Tú Nhã" trước kia luôn đề phòng ông cướp gia sản của mình, nên ích khi liên lạc ông, nhưng Liễu Tú Nhã hiện nay thì khác cô luôn có cảm giác mạnh liệt về sự ác ý, đối với người đàn ông này cô luôn nhận được sự thiện ý và hòa ái khiến cho cô thấy vô cùng thoải mái. Liễu Tú Nhã nhẹ giọng nói:

- Phong thúc, con vẫn bình thường, cuộc sống ở đây rất thoải mái, mấy bảo bảo cũng rất khỏe mạnh.

Cô dừng lại như đang nghĩ lời nói, Lư Phong biết cô có chuyện muốn nói, nên vội vàng hỏi:

- Tiểu Nhã, có phải xảy ra chuyện gì không, đừng sợ, con cứ nói, Phong thúc làm chủ cho con

Ông là bạn thân của ba tiểu Nhã, lúc ba mẹ tiểu Nhã mất ông cũng từng muốn xin giám hộ tiểu Nhã nhưng tiểu Nhã vẫn còn thân nhân nên ông không thể làm gì khác, không biết tiểu Nhã nghe ai xúi giục cứ cho là ông muốn chiếm gia sản của Liễu gia nên xa cách ông, ông biết nhưng lại không thể làm gì để cứu vãn lại, bỗng nhiên một ngày tiểu Nhã gọi điện thoại muốn xem xét sản nghiệp nhà họ Liễu, rồi muốn tìm một căn nhà yên tĩnh, ông nhanh chóng hoàn thành xong những việc tiểu Nhã cần, thế là từ đó, tiểu Nhã và ông bắt đầu quen thuộc, con bé không bài xích ông qua tâm nữa, ông cũng biết chuyện cái cha của những đứa trẻ nhưng ông thấy tiểu Nhã không quan tâm lắm nên ông cũng không hỏi nhiều, chỉ quan tâm cuộc sống sinh hoạt của tiểu Nhã.

Liễu Tú Nhã nghe Lư Phong nói như thế thì cô không ngần ngại nữa mà trực tiếp nói:

- Phong thúc cháu muốn bán tất cả sản nghiệp của Liễu gia, có thể không ạ.

Lư Phong nghe xong hết sức giật mình, đây là có chuyện gì à, bất quá gia sản vốn là của con bé, nó muốn làm gì thì là quyền của nó, ông không ngăn cản, con bé muốn bán thì ông tận lực tìm người trả giá cao sang nhượng.

- Được tiểu Nhã, con muốn làm sao thì làm thúc không phản đối, thúc sẽ xử lý nhanh chóng trong thời gian sớm nhất con sẽ có tiền trong tài khoản.

Liễu Tú Nhã biết con người của Phong thúc, ông luôn không hỏi nhiều, nàng muốn làm gì ông cũng điều ủng hộ dù có hoang đường cỡ nào đi chăng nữa. Đây chính là thân tình mà người đời hay nói đến đi, mặc dù không phải ruột thịt nhưng còn thân hơn ruột thịt. Liễu Tú Nhã khẽ mỉm cười.

- Phong thúc, thúc nhanh chóng xử lý xong mọi việc rồi đến gặp cháu, cháu cần thúc làm một số chuyện.

Liễu Tú Nhã nghĩ Phong thúc không có khả năng bảo vệ mình, tận thế đến ông sẽ gặp nguy hiểm, người của nàng tốt nhất đặt ở bên cạnh do nàng bảo vệ mới an toàn nhất, hơn nữa nàng cũng muốn dạy Phong thúc tu luyện, nàng luôn nghĩ cách tốt nhất để bảo vệ bản thân chính là tự bản thân mình bảo vệ mình, cho dù Phong thúc có nàng bảo hộ cũng có lúc xảy ra sơ sót, vì thế muốn Phong thúc an toàn thì bản thân ông phải có ích thuật phòng thân.

Lư Phong làm việc hiệu suất vô cùng cao, chỉ 3 tháng thì ông đã giải quyết tất cả gia sản của Liễu gia, ông chuyển đến tài khoản của Liễu Tú Nhã một con số thiên văn, ông ngần ngại rồi mở tài khoản của mình chuyển hết số tiền tiết kiệm của mình cho Liễu Tú Nhã, ông nghĩ chắc Liễu Tú Nhã đang làm chuyện gì đó cần rất nhiều tiền, ông một thân một mình không có gì tiếc nuối, tiểu Nhã như con gái ông, ông đương nhiên vui lòng giúp con bé.

Liễu Tú Nhã nhìn số tiền trong tài khoản hải lòng, như vậy nàng không sợ thiếu tiền mua vật tư, nàng lập tức đặt mười kho hàng trong thành phố rồi lên mạng đặt mua một số vật thiết yếu như giấy vệ sinh, kem đánh răng, than đốt, nhiều nhu yếu phẩm trong cuộc sống chất đầy cả mười kho hàng, sau đó nàng lại đến từng kho thu hồi vào không gian lại tiếp tục đặt mua rồi lại thu hồi, tới tới lui lui gần hai mươi lần thì nàng dừng lại, hải lòng nhìn đồng nhu yếu phẩm trong không gian, sau thì nàng lại gọi đặt cho Phong thúc để ông thu mua thóc gạo và các loại bột làm bánh, xăng dầu, than đá, thực vật, hoa quả, đủ mọi thực phẩm thịt, cá, tôm lại chỉ cần ăn được, nuốt được nàng điều bảo Phong thúc thu mua, chuyển đến kho hàng, nàng chỉ việc thu lại, Luru Phong càng ngày càng khó hiểu nhưng ông vẫn tôn trọng tiểu Nhã, không hỏi, chỉ làm việc.

Liễu Tú Nhã khẽ vuốt bụng tính toán chắc cũng sắp đến ngày sinh, hai ngày trước cô đã nói Phong thúc dừng thu mua lại vì cô không thể chạy qua lại để thu hàng nữa, cô dự cảm bảo bảo muốn chạy ra. Phong thúc muốn cô đến bệnh viện sinh nhưng cô không đồng ý, cô là Huyết Yêu dù bây giờ thân thể này không phải nhưng linh hồn cô thì vẫn như cũ, cô sợ đứa bé giống cô lúc sinh ra sẽ có dị tượng. Huyết Yêu là dòng máu bị nguyên rủa, khi sinh ra máu chảy ra trong lúc sinh và cả nước ối đều là màu đen và bốc lên mùi hôi thối, thậm chí đứa bé cũng đều là da thịt không trơn vẹn, phải một tuần sau da thịt mới bắt đầu có được hình dáng vốn có của nó, nếu đứa bé là Huyết Yêu vậy không thể cho người ngoài biết, ở nơi này người ta không nuôi Huyết Yêu để ăn, nhưng cô biết có mấy nhà khoa học điên thích nghiên cứu những đồ vật kì lạ, nên cô không thể sinh tại bệnh viện được.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mị Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Liễu Tú Nhã lần nữa dùng linh thức nhìn thai nhi, lại thất bại, cô khẽ thở dài, bào thai này thật sự phòng ngự quá tốt, cô không cách nào xem tình trạng của mấy đứa bé được, xem ra chỉ có thể đợi chúng sinh ra mà thôi. Cô đứng dậy đi về phía vườn, mấy hôm nay cô đang dạy Phong thúc dẫn khí nhập thể, nhưng mãi không có kết quả, cô đã xem linh căn của Phong thúc, tam linh căn, không tốt không xấu, cô biết với thể chất như thế trong thời gian ngắn rất khó dẫn khí vào đan điền, Liễu Tú Nhã đi vào vườn thì thấy Luru Phong đang ngồi thiền, trước mặt là một đồ trận nhỏ, đây là Tụ Linh Trận do cô bày ra từ linh thạch, nó có thể phát ra linh khí trợ giúp người mới tu tiên dễ cảm nhận linh khí.

Luru Phong nghe tiếng bước chân của Liễu Tú Nhã thì mở mắt, ông hiền lành nói:

- Có chuyện gì à, tiểu Nhã, hay muốn mua gì thúc xuống núi mua cho con.

Liễu Tú Nhã lắc đầu, cô hỏi:

- Thúc cảm thấy sao rồi, có cảm ứng được linh lực chưa.

Luru Phong lúc đầu nghe Liễu Tú Nhã tự thuật về tu hành cùng mặt thể thì vô cùng kinh ngạc, nhưng khi thấy Liễu Tú Nhã biến ra vô số đồ vật mà ông chưa thấy qua thì ông như trong mộng, hoảng hốt qua đi ông cũng nghe lời mà tu hành, không thể cho tiểu Nhã vương bận được, mấy hôm nay tiểu Nhã luôn lo dẫn linh lực cho ông, từ từ ông cũng nắm được bí quyết, ông hòa ái nhìn Liễu Tú Nhã, nói:

- Mới nãy thúc như cảm ứng được thứ gì, nhưng khá mơ hồ, thúc nghĩ có lẽ thiếu một chút nữa là được.

Liễu Tú Nhã gật gật đầu, tu hành kiên trì tâm tình nóng nên cô không hỏi thúc Phong thúc, cô nói Phong thúc tiếp tục mình tưởng còn bản thân về phòng, cô nhắm tính ngày sinh là trong mấy ngày này, cô cần chuẩn bị một ít, qua thêm hai ngày nữa vào một đêm khuya, Liễu Tú Nhã đang ngủ bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc trong những cơn đau dồn dập, một luồng nước ấm chảy từ hạ thân xuống giường, Liễu Tú Nhã bình tĩnh bước xuống giường, lấy từ trong túi cần khôn ra một cái giường lớn gấp đôi cái giường vừa rồi, ở trên phô bày một tầng nệm thật dày, rồi cô cõ váy ngủ xuống, lóa thân mà leo lên giường nằm, Liễu Tú Nhã dùng linh thức biến ra một con bướm ngũ sắc để nó đi gọi Luru Phong, một mình cô không lo nỗi cho bốn đứa bé, một cơn đau bất ngờ ập đến, Liễu Tú Nhã nhủ mảy, tiếp theo càng nhiều cơn đau liên tiếp xuất hiện, Liễu Tú Nhã mặt mày trắng bệch, môi cắn đến rướm máu, nhưng cô chỉ khẽ hừ... hừ, cô cố mở thật to chân ra, đưa tay thăm dò sản đạo, sách có nói chỉ khi sản đạo mở thì mấy bảo bảo mới chui ra được, một cơn đau nhức lại nhói lên, Liễu Tú Nhã cắn chặt khớp hàm, cô ước lượng đường sản đạo, thấy quả thật bắt đầu nở rộng, nhưng vẫn chưa được để một anh nhí đi ra, tay cô cố sức mở ra sản đạo thật lớn để cho mấy bảo bảo dễ chui ra, đau đớn trong mấy canh giờ, cả người Liễu Tú Nhã ướt đầm mồ hôi, tóc tai tãng loạn, trông nhếch nhác đến đáng thương, lúc này thì đường sản đạo của cô cũng mở lớn hết sức có thể, cô bắt đầu rặn mạnh, bụng cô mấp máy kịch liệt, bảo bảo đang tìm đường đi ra, một cơn đau đánh thẳng vào như xé người cô làm hai nửa, nước mắt vì đau đớn mà xuất hiện, Liễu Tú Nhã thét lên một tiếng có thứ gì đó từ người cô trượt ra theo dòng máu, Liễu Tú Nhã không có thời gian suy nghĩ cô vội ngồi bật người dậy đỡ lên đứa bé dùng miệng hút đi chạt nhầy mẩn ở cổ họng bé, rồi lấy tay chụp mông bé một cái, bảo bảo bị đau khóc ré lên, cô vội lấy ra một cái khăn bông cỡ nhỏ bao bé lại, rồi đưa bé bay ra ngoài giao cho Phong thúc tắm rửa.

Luru Phong ở bên ngoài chờ, gấp đến độ xoay quanh, nhưng chỉ có thể lo lắng suông, lúc ông sắp đập nát mấy miếng gạch dưới chân thì một đứa bé từ phòng trong bay ra, ông vội giơ tay đón lấy, là một nam anh vô cùng đáng yêu (tiểu Dạ: mới sinh giống con khi như thế mà bảo đáng yêu, thẩm mỹ của Phong thúc không phải yếu bình thường; Phong thúc hùng hùng hổ hổ rống lớn: tiểu Nhã sinh đương nhiên là bảo bảo đáng yêu nhất đời; tiểu Dạ bình tĩnh: nữ nhi không gì gì thực đáng ghét). Liễu Tú Nhã ở bên trong đang chuẩn bị đón ba đứa bé còn lại, đứa bé đầu đầu đi ra thì những bé sau cũng dễ dàng hơn, cuối cùng Liễu Tú Nhã cũng đem mấy cục thịt trong bụng sinh ra, ba trai một gái, nàng dò thám huyết mạch thì lão đại và lão nhị là con của Tổng Cảnh Hàn, lão tam là con của Lý Ngự, lão tứ là con của Lý Tu, Phong Thúc ôm mấy đứa bé cười không khép được mồm, ông nhìn trái, ngo phải thì thấy đứa nào cũng đáng yêu hết sức. Liễu Tú Nhã là thấy vô cùng thoải mái, phải biết là mấy đứa nhóc này cùng tồn ở trong bụng nàng, những tháng này nàng cứ như vác cả mấy ký thịt đi đường, không phải nặng chịu không nổi mà là nó cực kì bất tiện. Bốn tiểu băng hữu sau khi được tắm rửa sạch sẽ

thì được quán bằng tã lót bông nhìn ấm áp vô cùng, bốn cái đầu nhỏ nhỏ được đặt nằm kề nhau, im lặng ngủ say nhìn thế nào cũng thấy khả ái, Liễu Tú Nhã chỉ biết dùng từ này để diễn tả mấy cái bảo bao.

Sau khi sinh xong, Liễu Tú Nhã phải ở cữ, dù nàng nói không cần nhưng Phong thúc kiên quyết bắt nàng phải thực hiện, mấy bảo bao mỗi ngày một về, sau khi Liễu Tú Nhã ở cữ xong thì chúng cũng đầy tháng, bỏ đi lớp da xấu xí thay bằng vẻ trắng mềm như bánh bao mới hấp trông thật ngon miệng, Liễu Tú Nhã cảm thấy từ diễn tả này không tồi nên nàng quyết định đặt biệt danh: Đại bánh bao, nhị bánh, bao, tam bánh bao, tứ bánh bao, còn về đại danh sau khi Phong thúc lật nát hết cả đồng sách đặt tên thì quyết định, đại bánh bao đại danh Liễu Cảnh Minh, nhị bánh bao gọi Liễu Tú Hi, tam bánh bao kêu Liễu Ân, tứ bánh bao là Liễu Nhiên. Liễu Tú Nhã hoàn toàn không sao cả, nàng cảm thấy gọi bánh bao vẫn được nghe rất tốt.

Giữa hoa viên, Liễu Tú Nhã cau mày do dự, muốn hay không giảm tu vì một lần nữa để bói thời gian hiện tận thế, lúc nàng bói được tận thế phát sinh thì đã gần 5 tháng nữa mà vẫn không hiện dấu hiệu gì, Liễu Tú Nhã quyết đoán lấy ra đồng xu, trong 5 tháng này nàng không dừng việc tu luyện, hiện tại đã là luyện khí 4 tầng, lúc đầu nàng dùng tu vì một tầng bói ra tận thế, giờ nếu muốn bói thời gian e phải trả giá nhiều hơn, Liễu Tú Nhã quyết đoán khắp quyết tung đồng xu, nàng đổ toàn bộ tu vì hiện tại bói ra thời gian tận thế, hy vọng có thể đạt thành kết quả, đồng xu xoay tròn trong không trung rồi xuống mặt đất hình thành một dạng đồ đẳng, Liễu Tú Nhã tập trung khắp quyết, miệng lầm nhảm tính toán, đột nhiên hai mắt nàng sáng lên, ra rồi, 5 năm sau, không cụ thể ngày giờ chỉ đoán được như thế Liễu Tú Nhã cũng thấy may mắn rồi.

Liễu Tú Nhã bước vào rồi gọi Luru Phong đang tu luyện vào để đưa ra quyết định:

- Phong thúc con bói ra được năm tận thế, hiện tại còn 5 năm, con muốn đi khắp nơi để sưu tập vật tư cũng như rèn luyện, chờ các bánh bao tròn tuổi chúng ta bước đi.

Luru Phong không dị nghị gì, ông vào phòng chơi với bánh bao, tiểu Nhã luôn biết chừng mực hơn nữa con bé còn biết nhiều hơn ông, ông chỉ chuyên tâm chăm sóc các bánh bao là được, Liễu Tú Nhã suy tính trong khoảng năm năm nàng nhất định phải Trúc Cơ, nếu Luyện Khí Kỳ là bước đầu đi trên con đường tu chân thì Trúc Cơ Kỳ đã được gọi là tu sĩ, sau khi Trúc Cơ nàng có thể tẩy kinh phát tủy, lau sạch đi những ô nhiễm của cơ thể, thay da đổi thịt, Liễu Tú Nhã bước về phía phòng các bánh bao, đời này nàng có các bảo bối của riêng mình, nàng không còn là Liễu Tú Nhã bị nhốt gần 20 năm trong mật thất nữa, nàng phải bảo hộ thật tốt những điều nàng đang có.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mị Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Một chiếc xe SUV vững vàng chạy trên đoạn đường đầy sỏi đá, trên đường thưa thớt vài chiếc xe chạy ngược chiều, chiếc SUV thông thả chạy như không mục đích chỉ là để ngắm cảnh mà thôi, đột nhiên nó dừng lại, cánh cửa xe mở ra, một đôi giày búp bê xuất hiện phía dưới cánh cửa nhìn lên trên thì nhìn thấy làn váy màu hồng phấp phới, lại nhìn lên trên nữa thì hình dáng hiện ra rõ ràng, đó là một bé gái mặc một chiếc váy công chúa màu hồng phấn, phần váy phía dưới dính lơ lửng xung quanh mép váy, phần trên thì là áo ngắn tay để lộ bắp tay tròn tròn, bé gái có làn da trắng nõn như sữa bò mới vắt, cả thân hình ú ụ như con heo nhỏ, khuôn mặt bầu bĩnh phúng phính, bé có một cặp mắt linh động, tinh thuần như sao đêm lấp lánh, cái miệng hồng hồng nhỏ nhỏ trông vô cùng mềm mại, nhưng lúc này cái miệng bé đang dướ lên một cách bức tức, sau khi xuống xe bé đóng cửa xe lại đi sát bên lề đường ngồi xổm xuống giận dữ, một lát sau cửa xe lại mở ra, một bé trai mặc một bộ quân phục cảnh sát nhỏ bước xuống, đi lại gần gái, cậu nhẹ giọng dụ dỗ:

- Hi nhi à, anh hai sai rồi, em không tròn giống bánh bao, Hi nhi là đáng yêu nhất, tha thứ anh đi, anh kể chuyện cổ tích cho em nghe nhé.

Hai đứa bé này là Liễu Cảnh Minh và Liễu Tú Hi, vừa tròn 5 tuổi, vâng chúng ta đang nhìn thấy cả gia đình của Liễu Tú Nhã đang trên đường quay về thành phố H, sau khi các bánh bao vừa tròn một tuổi thì Liễu Tú Nhã và Phong thúc mang nhóm bảo bảo thực hiện hành trình sưu tập vật tư, sau gần 5 năm Liễu Tú Nhã quyết định tìm chỗ trú chân chờ tận thế và nơi được quyết định là ngôi biệt thự cũ của Liễu gia, vừa không quá xa thành phố để tiện nghe ngóng, lại hẻo lánh rất thích hợp để ẩn thân, Liễu Tú Hi nghe Liễu Cảnh Minh dỗ dành thì biểu môi nói:

- Ca, anh kể chuyện cổ tích cứ lạnh tanh chả có hiệu ứng gì hết, em thà nghe anh ba niệm bãng cửu chương à.

Bạn hữu Liễu Cảnh Minh càng lớn càng giống bố nó từ ngoại hình cho đến tính cách, tuy còn tuổi nhỏ nhưng đã ẩn ẩn lộ ra vẻ tuấn mĩ, lạnh lùng của ông bố, còn tính tình thì dù không lạnh như nước đá cũng thuộc dạng nghiêm nghị, sắc bén. Nhưng đó là đối với người ngoài còn đối với những người thân thiết thì cậu luôn có tính nhân nại.

- Hi nhi ngoan, vậy anh đánh Liễu Nhiên cho em hết giận nhé chính nó bảo em là bánh bao tròn vo mà.

Liễu Cảnh Minh thấy chính sách dụ dỗ không có kết quả thì chuyển sang bắt kẻ đầu lĩnh.

- Hừ, thói Cảnh Minh muốn đánh nhau em không sợ anh đâu.

Một giọng trẻ con buống bình non nớt vang lên, phía sau Liễu Cảnh Minh và Liễu Tú Hi xuất hiện thêm hai đứa bé nữa, một bé mặc quần da đen, áo thun màu mặn chín, kết hợp với đôi giày bốt trông cực ngẫu, gương mặt trái xoan rất xinh đẹp, đôi mắt dài hẹp, đuôi mắt xếch giống một tiểu hồ ly cùng một vết chu sa chỉ nơi đuôi mắt càng làm tôn thêm vẻ ngoài xinh đẹp của bé, bé còn lại mặc một thân đồng phục quần yếm ngắn màu xám đen và áo sơ

mì kiểu quý tộc trên cổ đánh một cái nơ trong vừa khả ái lại nhu thuận, gương mặt bé hiện lên nét nhu hòa, khóe miệng luôn có cảm giác đang cười, chân chính là copyslay của một công tử danh gia vọng tộc. Đây là hai đứa bé còn lại của Liễu gia, Liễu Ân và Liễu Nhiên.

Liễu Tú Hi nghe anh hai nói muốn đánh Liễu Nhiên thì bé nghiêng nghiêng đầu rồi nói:

- Anh tư da dày thịt béo đánh sẽ đau tay anh hai, mình méc mẹ Nhã Nhã đi để mẹ cho anh tư đi niệm 100 lần công pháp Thanh Tâm Quyết đi (công pháp có tác dụng an định tinh thần).

Liễu Ân nghe chị gái mình nói vậy thì dờ khóc dờ cười, chị gái này của bé đặc biệt biết chọc trúng trọng điểm, cả nhà ai chả biết Liễu Nhiên ghét nhất học những công pháp không có sức chiến đấu như Thanh Tâm Quyết, mẹ Nhã Nhã mà làm vậy dám chùng tiều Nhiên sẽ khóc chết luôn, Liễu Ân thấy vẻ mặt kinh hãi của Liễu Nhiên thì đành ra mặt nói giúp cho em trai, hazzz, ai bảo tính theo quan hệ thì ba ba của bé là em trai ruột của ba ba mình nên miffing với Liễu Ân được xem như anh em ruột à. Liễu Ân lên tiếng:

- Được rồi, mau trở về xe đi, Hi nhi bỏ qua cho anh tư đi, mai một anh sẽ kiêu nó bồi kẹo socola của nó cho em nhe.

Liễu Tú Hi nghĩ nghĩ, vẫn là gặt gặt đầu, dù sao để anh tư học công pháp cũng chả bằng ảnh đổi socola cho mình, tính tính mình được lời à. Trong xe, Liễu Tú Nhã mỉm cười nhìn sự hồ động của bọn trẻ, cô quay sang nói với người đàn ông trung niên kế bên:

- Phong thúc giờ thì thúc an tâm rồi chứ, trẻ con ấy mà sấm to mưa nhỏ, phải có cãi nhau thì mới tăng tiến tình cảm à.

Năm năm này Liễu Tú Nhã thay đổi rất nhiều, nàng đã thành công đột phá Trúc Cơ Kỳ, tẩy kinh phạt tùy, bỏ một thân dơ bẩn, ô uế của phạm trần, bắt đầu ích cốc, thay da đổi thịt, chân chính là một tu sĩ, Liễu Tú Nhã của hiện tại có đến tám, chín phần tương tự kiếp trước, một đầu tóc dài như thác đổ, óng mượt như tơ lụa satin cao cấp, làn da trắng nõn mịn màng không một tí vết tựa bạch ngọc thường đẳng, một đôi mắt phượng long lanh sáng rọi cùng với đôi môi hồng nhật như đoá hoa anh đào, mấy năm nay Liễu Tú Nhã sống thoải mái, nhàn nhã nên nàng dần bỏ đi vẻ ngoài lạnh lùng, cao ngạo mà thay vào một sự thân nhiên, dịu dàng. Liễu Tú Nhã biết nàng thay đổi rất nhiều, kiếp trước chịu đủ tra tấn, mọi người xem nàng như quái vật, cuối cùng nàng chỉ còn một thân, một mình, nàng sống không vui cũng không muốn cái gì, vô tri, lạnh lẽo, nên đối với nàng thế giới đó cũng không có ý nghĩa vì trong đó không có gì làm nàng quan tâm, nhưng hiện giờ thì khác, nàng có bánh bao đáng yêu, có Phong thúc xem nàng như thân nhân, mà bọn họ thích nơi này, thích thế giới này nên nàng cũng dần tiếp nhận nơi đây, nàng dần quên đi kiếp trước nàng xem kiếp trước như một hồi ác mộng, đem chúng khóa lại và chôn sâu trong đáy lòng.

Phong thúc nghe vậy thì cười nhẹ:

- tiểu Nhã nói đúng, nhưng thúc vẫn cứ lo, con coi như là bệnh người già đi.

Vừa dứt lời, tụi nhỏ đã leo lên xe, Liễu Tú Hi còn ồm ồm muốn đi công viên trò chơi, bỗng nhiên trên trời rớt xuống vô số viên đá nhỏ bốc lửa, Liễu Tú Nhã nhanh chóng dựng lên lồng bảo vệ cho xe. Liễu Tú Nhã nhíu mày, vừa rồi nàng cảm nhận được dao động năng lượng rất lớn từ viên đá, nhưng nàng không thích năng lượng này, chúng giống như mang một cỗ khí âm lạnh, Liễu Tú Nhã nghĩ chả lẽ đã đến, nàng quay sang nói Phong thúc mau lái xe tránh khỏi chỗ này. Phong thúc rất nhanh lái xe chạy về biệt thự của Liễu gia, vừa vào cửa Liễu Tú Nhã vội ngồi trên ghế salon, bốn đứa bé nhanh chóng chạy đến bên mẹ, Phong thúc ngồi đối diện, lúc này Liễu Tú Nhã mới lên tiếng:

- Thời điểm đến.

Mọi người im lặng, biết thời điểm mà Liễu Tú Nhã nói là gì.

- Bánh bao mẹ có một số thứ muốn cho các con.

Liễu Tú Nhã xuất ra bốn sợi dây chuyền bằng bạc.

- Đây là túi càn khôn mẹ luyện chế trong đó có đựng thức phẩm cùng các nhu yếu phẩm cần thiết, các con phải nhớ tuyệt phải sử dụng cẩn thận không được cho người ngoài biết.

- Chúng con ghi nhớ.

Các bánh bao hô lớn. Bọn họ biết những thứ này nếu xuất ra bậy bạ sẽ nguy hại đến người thân của họ. Liễu Tú Nhã hài lòng, các bánh bao tuy bé nhưng hoàn toàn thông minh, hiểu chuyện, nàng mới an tâm giao túi càn khôn cho chúng, nàng sợ có sơ suất gì, lỡ bị lạc thì thức phẩm trong đó cũng giúp bọn nhỏ đỡ được phần nào, hơn nữa trong túi càn khôn nàng có để truy tung phù, nàng luôn có thể tìm được bọn nhỏ dù ở đâu.

- Đây là các pháp bảo mẹ chế tác cho các con, thay thế bản mạng pháp bảo, chờ các con có đủ thực lực thì có thể rèn pháp bảo của riêng mình.

Nói xong bốn pháp bảo xuất hiện trên đỉnh đầu của cả bánh bao gồm một cây tiêu, một chiếc đèn lồng tứ góc, một cây phi tiêu, một cây quạt tất cả đều được làm bằng ngọc thạch và điêu khắc thành hình dạng tinh xảo.

- Cuối cùng là vũ khí của các con, mẹ có thể bảo hộ các con nhưng mẹ không phải toàn năng, kiếp nạn sắp tới có gì xảy ra ngay cả mẹ cũng không biết, mẹ không cần các con kề vai sát cánh cùng mẹ nhưng mẹ mong các con có thể tự hộ bản thân khi mẹ không ở cạnh, nhớ kỹ, nhân từ với địch nhân là ta tự giết mình, chúng ta không lạnh bạc vô tình, điều là nhân loại, chúng ta cần giữ lại bản tính của con người không ăn thịt đồng loại, nếu ngay cả nhân tính cũng biến mất thì lúc đó chúng ta có khác gì quái vật.

Liễu Tú Nhã nói xong rồi nhìn bốn bánh bao cùng Phong thúc thấy bọn họ hiểu ý nàng, nàng tiếp tục:

- Nhưng chúng ta không phải thần tiên, không có trách nhiệm với bất kì ai, chúng ta chỉ cứu người nên cứu và giết người nên giết.

Trên bàn lại xuất hiện bốn vật phẩm khác, một thanh trường kiếm, một cây roi dài, một thanh trường mâu, cuối cùng là một đôi song kiếm

- Những vũ khí này mẹ đã luyện hóa, có thể phối hợp với mỗi kiếm chiêu của các con, chúng được luyện từ Huyền Hàn Thiết nên độ bền của nó là không gì sánh nổi.

Bọn nhỏ hoan hô một tiếng vội cầm vũ khí lên ngắm nghía, Liễu Cảnh Minh chọn trường kiếm, Liễu Tú Hi chọn song kiếm, Liễu Ân là trường mâu, Liễu Nhiên thì ôm lấy roi dài không buông tay, Liễu Tú Nhã lại lấy ra ba bộ bảo hộ vũ khí cho tiểu Minh, tiểu Ân và Hi nhi để bọn nhỏ đeo phía sau lưng, trường mâu của tiểu Ân có thể biến dài ngắn nên không sợ vướng, còn roi của tiểu Nhiên thì trực tiếp treo tại thắt lưng, bọn nhóc hưng phấn vô cùng với vũ khí mới đến một mỗi mới chịu leo giường ngủ.

Liễu Tú Nhã đắp chăn cho các bánh bao xong thì ra phòng khách với Phong thúc, nàng thấy ông trầm tư thì biết ông lo lắng.

- Phong thúc, chuyện gì đến sẽ đến, chúng ta chỉ cần chuẩn bị sẵn sàng là được.

Lưu Phong cũng biết mình có lo cũng không giải quyết được gì, ông trầm ngâm nói:

- Đêm nay thúc sẽ cố hoàn thành bản mạng pháp bảo của mình, thúc không thể kéo chân con.

Liễu Tú Nhã cũng không cho rằng Phong thúc sẽ kéo chân mình, nàng vẫn có tự tin vào bản thân nhưng Phong thúc muốn trở nên càng mạnh thì nàng cũng ủng hộ, vì vậy nàng không nói gì thêm chỉ cười cổ vũ ông rồi về phòng, ngày mai thể giới có thể sẽ không còn như trước nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

e hèm, mình vừa xem lại thì phát hiện ra là đó giờ chưa viết tên thành phố mà Nhã nhi nhà ta ở nên giờ thêm vào nhé *ngượng ngùng*

Ngày hôm sau, toàn thành phố H tích cực đưa tin về vụ mưa thiên thạch, trên kênh tin tức, một phát thanh viên đứng trước một công viên thành phố trong đầy có rất nhiều những viên đá nhỏ, hiện trường có đông người dân tụ tập và cảnh sát, phóng viên thì đang nói liên miên không dứt:

- Theo thông tin chúng ta nhận được thì trận mưa thiên thạch này đến rất bất ngờ, hiện nay các nhà khoa học đang hết sức nghiên cứu xem vấn đề phát sinh từ đâu, hiện tại chúng ta.... ..

Bánh bao Hi nhi vừa hút sữa vừa nhìn kênh tin tức. thật ra bé muốn xem phim hoạt hình utramma đánh quái thú, bé muốn lớn lên thật cao hóa thành utramma để đánh đồ điều Liễu Nhiên, nhưng anh hai và em ba thích xem tin tức, bé cũng đành ngoan ngoãn xem theo, bé sợ anh hai mặt lạnh nhưng em ba mặt luôn mỉm cười cũng rất đáng sợ ạ, bé không biết diễn tả thế nào, nhưng tóm lại bé cũng không dám cãi em ba. (tiểu Dạ: theo văn chương của mỗ Dạ ta đây thì đó gọi là mặt thì cười nhưng trong lòng đang đánh bàn tính soạt soạt để tính kế kẻ khác, hazz ghen di truyền thật đáng sợ y chang thằng bố nó). Liễu Cảnh Minh vừa xem tin tức vừa uống sữa, thật ra bé cảm thấy cái thứ béo ngậy này uống chẳng ngon chút nào, nhưng Phong thúc kiên quyết hải tử uống nhiều sữa thì mới trưởng thành cao lớn nên sáng nào cũng phát mỗi bé một ly sữa, ba bánh bao mỗi bé tay cầm một ly, ngồi trước tivi động tác y chang nhau nhìn kiểu nào cũng đều đáng yêu, Phong thúc vừa dọn bữa sáng vừa nghĩ, ông xem xét đồng hồ rồi đi lên lầu gọi Liễu Nhiên xuống, đứa bé này là đứa yêu giường, không gọi nó, nó có thể nằm đến trưa.

Liễu Tú Nhã vừa kết thúc minh tướng thì nghe tiếng Phong thúc gọi, cô đứng dậy đi đến trước gương, hôm nay cô đột phá tầng thứ nhất của Huyết Âm Tâm Kinh, cô đứng trước gương nhìn vào hình chiếu trong đó, một gương mặt không gọi là tuyệt sắc khuynh thành nhưng lại khiến người không thể bỏ qua, chỉ là phía mặt bên phải xuất hiện một đồ đặng từ đuôi mắt uốn lượn hết cả má bên phải hình thành một bức họa đồ, đồ đặng không khiến Liễu Tú Nhã trở nên khó coi mà vì hình dạng đồ đặng hết sức xinh đẹp nên khiến nàng mang một vẻ yêu dị, quyến rũ như một ác ma mỹ hoặc. Đây là kí hiệu của Huyết Âm Tâm Kinh, càng lên cao đồ đặng từ đuôi mắt sẽ càng kéo dài cuối cùng bao trùm cả thân thể, chỉ khi luyện đến tầng cuối cùng thì nó mới biến mất. Liễu Tú Nhã nhắm mắt niệm khẩu quyết, khi cô mở mắt ra thì đồ đặng đã không còn. Liễu Tú Nhã đi xuống lầu dưới thì đã âm ỉ tiếng cãi nhau giữa các bánh bao, chủ yếu là giữa Liễu Tú Hi và Liễu Nhiên.

Cả nhà dùng xong bữa sáng rồi Liễu Tú Nhã để Phong thúc dẫn mấy đứa bé đi luyện kiếm, cô phải đi luyện đan dược, hết cách trong không gian của cô toàn đan dược cao cấp, không thích hợp để lấy ra sử dụng, hiệu quả nghịch thiên như vậy, xử lý không tốt sẽ dẫn đến họa, hơn nữa cô cũng cần thuốc cho Hi nhi, mấy đứa bé tuy không được một thân ma căn như cô nhưng bù lại chúng đều là biến dị linh căn, tiểu Minh là lõi linh căn, tiểu Ân là Hòa Linh Căn còn tiểu Nhiên lại là Băng Linh Căn hiếm gặp, duy chỉ có Hi nhi từ khi sinh ra đã ốm yếu năm ngày một bệnh nhẹ, ngay cả thân thể cũng là ngũ linh căn, cô tìm mọi biện pháp để thay đổi thể chất cho Hi nhi nhưng ngặt nỗi thân thể Hi nhi quá yếu cô không dám dùng những biện pháp mạnh bạo, hết cách cô chỉ có thể dùng đan dược, linh thạch để cải biến từ từ, cũng may mắn tuy thể giới này thực vật không có linh khí nhưng công hiệu cũng thực không sai, cô dùng làm thuốc cho Hi nhi vẫn có thể. Phong thúc sau khi để bọn nhỏ tự luyện tập thì đi vào tìm Liễu Tú Nhã, vừa đi đến phòng cô đã nghe phiêu đảng trong không khí vị thuốc nhàn nhạt, hương vị này Phong thúc cũng không lạ, mỗi lần Hi nhi uống thuốc ông điều ngủ thấy, ông khẽ thở dài, Hi nhi à, ông tình nguyện đổi một thân linh căn này cho bé, nhìn Hi nhi ai lại nghĩ đến con bé vốn không thể sống xa thuốc, thân thể hiện

này điều là tiểu Nhã một tay dùng đủ mọi loại thuốc cùng linh thạch mà nuôi ra.

Liễu Tú Nhã bỏ một vị thuốc cuối cùng vào tiểu hỏa lò thì nghe tiếng gõ cửa, cô nhìn lò thuốc rồi phóng một lá bùa tam muội chân hỏa vào lò mới đứng lên mở cửa.

- tiểu Nhã, chú vừa nhận được điện thoại của đồng nghiệp, ông ấy nói hiện tại rất loạn, đột nhiên có rất nhiều người cảm thấy choáng váng, nôn mửa, cả người nóng lên, bệnh viện hiện này đang quá tải.

Liễu Tú Nhã trầm ngâm, xem ra đúng là đã đến lúc, những hiện tượng này giống với bài post đã nói.

- Phong thúc, hiện tại chúng ta cứ ở tại nơi này, chờ khi đại dịch bùng nổ sẽ có căn cứ được kiến tạo, chúng ta đi đến đó, thúc chuẩn bị một số túi thức ăn nhỏ, sau này có thể dùng đổi đồ, đừng trang cái gì quá quý, ích gạo, hoặc bánh quy là được.

Lưu Phong nghe vậy cũng xuống lầu chuẩn bị, Liễu Tú Nhã vốn nghĩ tìm chỗ không người mở động phủ bên ngoài bố trí bảo vệ cứ thế mà sống, cô thì sao cũng được nhưng bọn trẻ và Phong thúc thì không như thế, tập tính của người là quần cư, cô cũng đã tự nói phải vì bọn họ chấp nhận thế giới này, nếu làm như vậy khi từ động phủ đi ra thế giới đã thay đổi thành cái gì bọn họ cũng không biết được, ngày qua ngày, thoáng chốc qua tiếp ba ngày, càng ngày càng nhiều người phát sốt, chính quyền liên tiếp phát tin trấn an người dân, nhưng tình hình càng ngày càng tệ, trên mạng thì xuất hiện liên tiếp bài thiếp thông báo tận thế đến, có dẫn chứng rõ ràng, hô hào mọi người mau chóng chuẩn bị thực vật, măng chửi chính quyền che lấp sự thật làm cho tình hình đã loạn lại càng loạn hơn, khắp nơi nổi lên cướp bóc, rất nhiều người tổ chức thành đoàn thể cướp bóc siêu thị để dự trữ mặt thế, nhà ai có người bị nóng sốt thì điều giam lại trong phòng.

Trong một căn nhà trọ, một bóng người li huc đánh chữ, đó là một nữ sinh chừng 20 tuổi, nhìn qua có vẻ thanh tú, hai bàn tay cô ta như múa trên bàn phím, nữ sinh này gọi Lục Mai là con gái trong một gia đình cán bộ công nhân viên, hiện đang học đại học H, về mặt Lục Mai nhìn những tin tức trấn an của chính quyền thì lộ vẻ khinh thường, bàn tay bay nhanh đánh phím phân bác, chỉ trích bọn họ, hừ, giả bộ toàn là giả bộ, họ chán chán đã biết tận thế nên giờ đang chuẩn bị thoát ra nhưng lại bắt người dân ở đây chịu chết, hừ, kiếp trước cô cũng bị bọn họ lừa gạt. Lục Mai cười nhạo về đạo mạo của nhóm chính khách, Lục Mai biết hết mọi chuyện vì cô trọng sinh về từ 10 năm sau của mặt thế, cô cũng không biết làm sao nhưng khi cô bị đàn tang thì vây quanh rõ ràng đã chết nhưng lại mở mắt ra là trọng sinh về 10 năm trước, Lục Mai vô cùng vui mừng chắc chắn là trời cao thương tình cô khổ cực nên cho cô được sống lại, đời này cô nhất định không thể sống khép nép, cô nhất định phải đứng trên đỉnh vinh quang.

Bỗng nhiên có tiếng mở cửa, Lục Mai vội tắt máy tính nhìn ra cửa, một bé trai đẩy cửa bước vào, thân hình gầy gò, khuôn mặt mệt mỏi là đứa em cũng cha khác mẹ với Lục Mai, Ngụy Hiền, Ngụy Hiền là con riêng của mẹ kế Lục Mai đem theo khi gả vào nhà họ Lục, Lục Mai thật không thích nỗi đứa em này, yếu ớt muốn chết, một tháng ra vào bệnh viện không biết bao nhiêu lần, Ngụy Hiền không phải thân sinh nên Lục Viễn cha của Lục Mai cũng không ưa đứa con này, hơn nữa còn là cái ả sắc thuốc. Ngụy Hiền đi vào thì thấy Lục Mai ngồi ở nhà, câu hơi bất ngờ, bình thường lúc này Lục Mai đang đi cùng bạn sao giờ lại ở nhà.

- Chị hai, hôm nay chị ở nhà à, chị muốn ăn gì, em đang tính nấu cơm.

Ngụy Hiền nhẹ hỏi, câu biết địa vị xấu hổ của nàng ở nhà họ Lục, nhất là sau khi mẹ cậu mất vì khó sinh, Lục Viễn càng mặc kệ cậu, thân thể do sinh non nên nhiều bệnh lại yếu, lúc trước khi cậu bệnh Lục Viễn nể mặt mẹ cậu còn đưa cậu đi bệnh viện giờ chỉ mua vài lần thuốc rồi bỏ đó cho cậu tự sinh tự diệt. Ngụy Hiền nên cảm thấy may mắn vì Lục Viễn còn nghĩ đến mẹ cậu chết vì sinh Lục Hành nói dối cho nhà họ Lục vì thế không đuổi cậu đi. Ngụy Hiền nhiều lần bệnh nặng ngặt xui cứ nghĩ là đã chết thật không ngờ hôm sau còn có thể tỉnh lại, cậu thật đúng như lời Lục Hành nói, là con gián đập mãi không chết, Ngụy Hiền chưa xót nghĩ.

- Sao nào, nhà tao ở đây có quyền gì mà hỏi, hay là mày không muốn tao ở nhà, hừ, cũng không xem mình là ai, đi nấu cơm đi, ở đây không có chuyện của mày.

Lục Mai chán ghét nói, Ngụy Hiền này là một nhân vật nhỏ bé thôi, sớm chết khi mặt thế bắt đầu, nàng không cần quang tâm, nàng còn nhiều việc cần phải làm lắm, nàng đã nói với cha việc tận thế, hôm nay ông ấy đã đi thu thập vật tư, Lục Mai nhìn nhìn tay mình, nàng động ý niệm, một túi gạo nhỏ xuất hiện trong tay, đời trước nàng là người thường gian khổ cầu sinh 10 năm, đời này nàng trọng sinh trong cơ thể lại có không gian dị năng tuy chỉ là vài thước vuông không nhiều nhưng đó cũng là dị năng của nàng, nàng tin đây là ông trời bồi thường trong có không gian nàng nhất định sống tốt hơn đời trước. Lục Mai ngẫm nghĩ, đời trước có mấy nhân vật phong văn cô phải tìm cách dựa vào, Tổng Cảnh Hàn loi hệ dị năng, Lý Ngự hỏa hệ dị năng, Lý Tu băng hệ năng, Mộc Tuấn Khanh kim hệ dị năng, Lâm Hạo Trạch thổ hệ dị năng cùng Hạ Hầu Nghị mộc hệ dị năng, bọn họ đều là vương giả trong vương giả tại mặt thế, năm người thành lập một căn cứ riêng thuộc về họ, những ai phía trước đi theo họ sau này điều có chỗ đứng trong căn cứ, Lục Mai sau khi căn cứ được kiến tạo 4 năm thì mới lại nương nhờ, căn cứ của bọn họ là căn cứ nhân đạo nhất, hơn nữa có bọn họ tọa trấn, không một ai dám khi dễ người trong căn cứ bọn họ, ngặt nỗi căn cứ bọn họ càng về sau càng khó xin vào, Lục Mai phải bồi ngủ rất nhiều người ở căn cứ cũ của cô mới đổi đủ số tình hạch qua cửa nhưng chỉ là khu ngoài dành cho người nghèo, cô nhớ đến trong một lần cô đi nhận thực vật phân phát của một cư dân trong khu nhà giàu làm từ thiện thì nhìn thoáng qua gặp được bọn họ đang trên đường về trả nhiệm vụ, về ngoài của tuần mỹ làm cô sững sờ, nghĩ đến Lục Mai thoáng đỏ mặt, nếu...nếu lúc đầu cô nương nhờ và may mắn trở thành người phụ nữ của một trong số bọn họ thì có phải cô sẽ không chết thể thảm như thế hay không.

Lục Mai càng nghĩ càng cảm thấy có lý, nếu cô giống như đời trước là người thường thì cô không dám mơ ước đến những người vĩ đại như thế nhưng cô trọng sinh lại mang trong người dị năng không gian, có kìm ức của đời trước cô tự tin bản thân có thể giúp họ thành tựu một phen sự nghiệp. Lục Mai đã nghĩ đến cô nên chọn ai giữa bọn họ, thật khó chọn lựa vì ai cũng xuất sắc. Lục Mai đang chìm trong ảo tưởng mình được thần tượng chiều chuộng thì có tiếng Ngụy Hiền gọi nàng vào ăn cơm. Lục Mai cảm tức, xú tiểu quý phá hứng thú của nàng, nhưng giờ nàng không thể làm gì chỉ có thể ngồi chờ tận thế rồi đón đường thần tượng.

Lúc này, ở một căn biệt thự khác, một nữ nhân cũng giật mình tỉnh dậy từ trong giấc mộng, cô ta ngơ ngác ngồi dậy xem xét xung quanh, sau khi thấy rõ hoàn cảnh xung quanh thì cô ta chụp vội điện thoại mở lên xem ngày, rồi bỗng cười như điên:

- Ha...Ha...Ha Ta trọng sinh...ha...ha...Mục Liên Tâm lần này may mắn hòng thoát, Ngự là của tao, tao nhất định giành được anh ấy trước may, lần này ngay cả ông trời cũng giúp tao, tao nhất định vạch trần bộ mặt giả dối của mày để xem Ngự còn yêu mày nữa không, hừ, tiện nhân.

Biệt thự Tổng gia, Tổng Cảnh Hàn, Lý Tu, Lý Ngự, Mộc Tuấn Khanh đang ngồi xung quanh hai vị lão nhân, một vị trong đó cất tiếng nói:

- Quân bộ đưa tin, tình hình không khả quan, đã có người bị nhiễm hiện tại đã có thể chắc chắn bệnh độc lây lan không thể kiểm soát được, ta đã liên lạc với hai đại gia tộc còn lại chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi thành phố và kiến tạo căn cứ khác.

Người vừa lên tiếng là gia gia của Tổng Cảnh Hàn, Tổng Lập Quốc, ông có địa vị cực cao trong quân bộ, vốn từ mấy tháng trước ông nhận được tin tức trái đất đang có biến đổi kì lạ thì đã chuẩn bị quân đội cùng thực vật để phòng ngừa vạn nhất, cuối cùng vẫn phải dùng đến, ngồi kế bên là gia chủ đương nhiệm của Lý gia, Lý Tín Hằng, ông cùng các gia chủ của gia tộc còn lại bỏ phần lớn gia sản ra giúp quân bộ trừ bị vật tư, lúc đó chỉ nghĩ chiếm một phần tâm an, thật không ngờ lại có thời điểm dùng đến.

- Hiện tại phía chính quyền nhà nước đã bắt đầu di chuyển chúng ta không thể đồng hành cùng họ, bên nhà nước có quân đội riêng rất có thể sẽ xảy ra xung đột với quân bộ bên chúng ta, ta đề nghị chúng ta xuôi phía Nam xuất phát, nơi đó núi cao đất nhiều rất thích hợp kiến tạo căn cứ.

Lý Tín Hằng trình bày quan điểm của mình, ông không tin phía chính phủ những lão cáo già đó giả nhân nghĩa không phù hợp với thái độ làm việc của ông, Tổng Lập Quốc cảm thấy ý kiến này không tồi, thoáng nhìn qua ba tên tiêu tử ngồi đối diện, cất tiếng hỏi:

- Mấy đứa thấy thế nào.

Sau khi trầm ngâm thì Lý Ngự lên tiếng:

- Chính phủ đối với chúng ta như hổ rình mồi, quân bị trong tay chúng ta là thứ khiến họ luôn muốn đoạt lấy, hiện tại nếu chuyện này là thật thì bọn họ rất có thể nhân cơ hội hạ bệ chúng ta, tách ra là một quyết định đúng đắn, hơn nữa dù không có quân đội của chính phủ thì quân lính của quân bộ cùng quân bị cũng đủ chúng ta ngang hàng với họ.

Tổng Cảnh Hàn nheo mắt nói:

- Hừ, bằng vào bản sự của chúng con thì không cần luôn cúi nhờ vào chính phủ, chúng con có thể tạo nên một đế quốc riêng để họ kiêng kị mà dẹp mọi ý nghĩ xấu đi.

Lý Tu ngả người ra phía sau một bộ dáng bất cần đời:

- Tận thế đến thì nắm tay ai to người đó có quyền, bằng vào thực lực hiện tại đến một đánh một còn mà kéo cả đám lại thì cứ quét sạch cả đám, tôi qua Hạ Hầu Nghi đã tính xác định là một hệ dị năng, bằng vào thực lực như vậy gia gia người còn ngại gì.

Tổng Lập Quốc nhìn sự tự tin cùng quyết đoán của Tổng Cảnh Hàn thì rất vui mừng, đây là tương lai của gia tộc bọn họ, đủ mạnh bạo, thế này thì không sợ gia tộc sẽ bị mai một. Lý Tín Hằng cũng rất vui mừng, Ngự cùng Tu luôn giống y ông lúc trẻ, Lý Viễn tuy là gỗ mục không thể dẻo nhưng lại có những đứa con vô cùng ưu tú, ông cũng sớm có thể giao gia tộc vào tay chúng mà không sợ sẽ lụi bại, vì thế ông vô cùng cao hứng mà lệnh bọn họ đi chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Đang lo lắng, không biết viết H như vậy đủ ăn được không, dù sao nhiều sắc nữ khẩu vị cũng rất trọng

Qua thêm 4 ngày nữa thì vào một buổi sáng tại một bệnh viện trong trung tâm thành phố, một bệnh nhân đột nhiên mở mắt, bà lão là mẹ của anh ta ngồi kế bên vui rạo rực tiến lên, nhưng chưa kịp nói gì thì bà lão hét lớn rồi giãy dụa kịch liệt, thì ra bệnh nhân đó nhào lên cắn mạnh vào cổ bà lão không chịu buông, tiếng hét đó như tiếng chuông vang lên khỏi động chuối ngày kinh hoàng của nhân loại, liên tiếp tiếng hét thảm vang lên tiếp theo cùng tiếng nhai nuốt kinh dị, mọi người xô đẩy la hét bỏ chạy, giẫm đạp lên nhau, dưới đất toàn vết máu, dấu chân khiến cho sân nhà nhìn dơ bẩn, hỗn loạn, dưới đất xa xa lại xuất hiện thi thể bị cắn không trọn vẹn, bồng những thi thể giựt giựt động đậy, xiêu xiêu vẹo vẹo đứng lên, những chỗ có vết thương thì nhanh chóng hư thối, đen đặc lở loét và bốc lên mùi mục rữa của xác chết. Chúng lê bước bám theo người sống đang bỏ chạy, những người sống sót thấy vậy càng hoảng loạn, họ chen nhau ra cửa lớn những ai xui xẻo bị những thứ kia bắt lại thì vài phút sau cũng gia nhập hàng ngũ đi săn.

Liễu Tú Nhã nhìn cảnh trên phố, thật lộn xộn, người người đều chạy loạn, cô quay đầu nhìn bọn trẻ sợ chúng bị dọa, bất quá cô hiển nhiên xem thường khả năng thích ứng của bọn nhỏ, đứa xem sách thì xem sách, chơi búp bê thì cứ chơi, thậm chí bánh bao tiểu Nhiên còn tò mò dán mắt vào cửa kính nhìn xung quanh, Liễu Tú Nhã bất đắc dĩ nghĩ, loại này là giống cô hay giống bố tui nò à, một đám điều không giống trẻ con, nhưng như thế cũng tốt nếu bọn nhỏ vừa gặp cảnh này đã khóc toáng lên thì chắc cô phải xem lại cách giáo dục của cô hoặc là gen di truyền của bố nó. Liễu Tú Nhã tiếp tục lái xe ra thành phố, hiện tại có lẽ đã có người có ý tưởng thành lập căn cứ, cô chỉ cần lựa chọn nơi thích hợp để vào mà thôi, cô lái thẳng xe đi hướng Nam, so với phương Bắc lạnh lẽo cô càng thích phía Nam không khí se lạnh hơn, Liễu Tú Nhã cũng tranh thủ càn quét mấy cái siêu thị lớn trên

đường xe chạy, cô còn tìm được mấy kho hàng đựng xăng dầu và thuốc, mấy thứ này là vật hao tổn, gom được bấy nhiêu hay bấy nhiêu, tuy mấy năm nay Phong thức gom vật tư cũng đủ cả một thành phố tiêu xài trong mấy năm nhưng cô nghĩ của cải không ai chê nhiều. Liễu Tú Nhã một đường hướng phía nam chạy, cô không biết cuộc đời của cô cũng bắt đầu từ lúc này sẽ đi lên một con đường huy hoàng, vang dội, tên của Liễu Tú Nhã cùng chồng của cô được mọi người gọi là truyền kì, cô không chỉ tìm được nơi dung thân mà còn tìm được tình yêu của cả cuộc đời. Nhiều năm sau, khi cô nhìn về phía mấy đứa bé đáng yêu cùng một đám ông xã vây xung quanh mình, Liễu Tú Nhã nghĩ, đây có lẽ là ông trời tặng quà bồi thường cho cô, xuyên qua, sinh bánh bao lại gặp được các anh, có được tình yêu của họ, cả đời này của cô đã không còn gì hối tiếc.

Trong thành phố H, Lục Mai nghiêng nhìn một đám người trước mắt, thật xui xẻo, hôm nay cô định cùng cha và em trai chạy ra khỏi thành phố thì phát hiện chìa khóa xe không thấy, Ngụy Hiền cũng biến mất, không cần phải nghĩ chắc thằng nhãi đó trộm đi chìa khóa xe rồi bỏ chạy, bắt đắc dĩ cô phải cùng cha lại nhà bạn tốt mà cha cô nói có salon ô tô, trong đó xe rất nhiều tùy mình chọn, hơn nữa ông ta cũng kinh doanh xăng dầu đến đó có thể xin một ịch xăng để đi đường, cô nghe vậy rất động tâm, phải biết hiện tại xe càng tốt thì càng rần rần có thể ngăn đón tang thì thời kì đầu rất tốt hơn nữa có nhiên liệu thì không cần mạo hiểm tìm kiếm nên cô đồng ý đi tìm ông bạn kia của cha, ai ngờ vừa bước vào salon xe của gã cô và cha bị một đám người vây lại, Lục Mai nhìn kẻ cầm đầu mà lo sợ, không ai rõ hơn cô kết quả bị đám du côn này bắt lại như thế nào, đời trước cô thường xuyên bị lâm vào tình cảnh như thế, mặc dù căn cứ của nhóm người Tổng thiếu là nhân đạo nhất trong các căn cứ hiện giờ, nhưng dù sao sự phân biệt giai cấp giữa người thường và dị năng giả là rất lớn, căn cứ chỉ không ép bức người cư ngụ giao ra phần lớn vật tư, không tùy tiện đánh giết cư dân nhưng đó chỉ là trong căn cứ còn ra ngoài thì họ không quản nhiều, cô là người thường phải theo chân dị năng giả kiểm ăn, dị năng giả có khi là dân đầu đường xó chợ, nếu xui xẻo đụng phải cô chỉ phải ngậm miệng mặc cho bọn họ đùa bỡn. Đầu lĩnh của bọn lưu manh là Vương Hồ, vốn là dân lưu manh trong khu phố, bình thường đi thu phí bảo kê, dưới tay có mười mấy đứa đàn em, mặt thế đến hấn thức tình lực lượng dị năng rồi tập hợp đàn em lại chiếm chỗ salon xe này làm cứ điểm, vốn tính hôm nay chạy ra khỏi thành phố thì đụng cha con hai người đi vào, Vương Hồ đứng lên nhìn chằm chằm vào Lục Mai, gã nở nụ cười đáng khinh nói:

- Cô em, gặp được bọn anh xem như em may mắn, theo bọn anh bọn anh bảo đảm em ăn ngon uống lạt.

Nói rồi gã đưa tay bóp ngực Lục Mai một cái, thấy Lục Mai thét lên vì đau thì cười hơ hớ lộ hàm răng vàng xỉ lỏm chớm, bọn đàn em cũng theo lão đại bọn chúng mà vang lên những tiếng cười khà ô, Lục Mai thấy vậy thì nhớ đến kí ức nhục nhã của mình kiếp trước, vùng vẫy la hét:

- Buông tao ra, lũ khốn chúng mày, bọn ghê tởm, lũ lưu manh, chúng mày sẽ.....

Một cái tát vang dội khiến mặt Lục Mai lệch đi, Vương Hồ thấy Lục Mai lúc đầu vùng vẫy thì hứng thú cười cợt nhưng nghe Lục Mai bắt đầu chửi mắng thì nổi cơn tức cho Lục Mai một cái tát cắt đứt tiếng mắng chửi, hấn âm trầm nói:

- Tiện nhân, mày tốt nhất nên nhận rõ hoàn cảnh đi, hiện giờ là bọn tao làm chủ, nếu mày ngoan ngoãn phục vụ tao cùng các anh em thoải mái, tao còn cho mày sống, bằng không tao sẽ quăng cha con mày ra uy tang thì.

Lục Mai nghe gã nói vậy thì kinh hãi, nhìn qua thấy lão cha nàng đang bị tui nó đè đầu không ngóc lên được, Lục Mai cắn cắn môi, hiện tại không có cơ hội cho nàng chọn lựa, Lục Mai mềm mềm lên tiếng:

- Đại ca, tiểu Mai biết sai rồi, anh đại nhân đại lượng tha cho tiểu Mai đi, em sẽ ngoan ngoãn mà.

Vương Hồ nghe Lục Mai mềm giọng cầu xin thì hưng phấn vô cùng, hấn ta nhìn nhìn thân hình Lục Mai rồi nở nụ cười dâm:

- Tiểu Mai ngoan thì đại ca thương...hề..hề...nào đến cho đại ca xem bản lĩnh của tiểu Mai nào.

Lục Mai nghe hấn nói như vậy thì biết hấn muốn gì, Lục Mai cắn môi đè xuống uất hận trong lòng, từ từ bò lại trước Vương Hồ cời dây lưng của hấn, Vương Hồ nhìn chằm chằm động tác của Lục Mai, càng lúc càng hưng phấn đến khi dục vọng của gã được bao vây trong một chỗ ấm áp mà âm ướt thì gã bật rên rĩ, một mùi khai ngậy khiến Lục Mai nhắm mắt cố nén buồn nôn mà ra sức vuốt vào đồ vật xấu xí của Vương Hồ.

Vương Hồ thoải mái đến muốn phun, gã cố kiềm lại, thật không ngờ đứa con gái nhìn trẻ măng như sinh viên thể này mà có kĩ xảo cao đến vậy, lần này nhất được bảo rồi. Vương Hồ rên rĩ ra lệnh:

- Bảo bồi dùng lưỡi mau một chút, đúng..chính là như thế, hút chặt vào....a.....giỏi lắm.

Lục Mai cố ra sức hầu hạ Vương Hồ chỉ muốn hấn nhanh chóng bắn ra cô ta sắp chịu không nổi rồi, đột nhiên đầu cô bị hai tay Vương Hồ kiềm lại. hấn ra sức thúc mạnh vào trong cuống họng Lục Mai, cô ta chỉ cảm thấy nghẹn thở sắp chết thì một dòng chất lỏng đặc sệt trôi tuột vào trong cổ họng cô ta. Vương Hồ buông đầu Lục Mai ra, gã kéo khóa quần rồi nhìn đám đàn em như hổ rình mồi xung quanh nói:

- Bảo bồi này rất được có điều hiện tại không phải lúc, thư giãn một chút thôi khi nào tìm được chỗ thì mới làm lớn.

Đám đàn em biết hấn ám chỉ cái gì, hiện tại nếu Lục Mai phải phục vụ cả đám thì cô ta chắc chắn không có sức chạy ra khỏi thành phố, lão đại ý muốn sau khi thoát được nơi này thì mới sủng thật đặng thật giờ chỉ làm nhẹ thôi, thấy bọn đàn em đã hiểu Vương Hồ đi sâu vào kho hàng tìm xe, hừ, hấn còn không hưởng qua thì sao cho đám này thượng trước được, lúc này cảm giác thật tuyệt vời, nếu thời gian cho phép gã đã để tiểu yêu tinh này ra mà làm đến sáng khoái mới thôi rồi, nhưng giờ việc cần thiết nhất ra chạy ra thành phố. Lục Mai run run nhìn trước mặt hơn mười tên lưu manh, cô ta đánh rùng mình, bọn đàn em nhìn Lục Mai quần áo hỗn loạn khóe miệng còn vương vãi thứ Vương Hồ vừa bắn thì máu nóng sôi trào, lúc này khi Lục Mai vừa khẩu giao cho Vương Hồ thì bọn chúng có tên đã kéo khóa quần ra thủ dâm rồi, hiện tại tên nào cũng dục hỏa đốt người sao còn bình tĩnh được, một tên cầm tay Lục Mai bỏ lên dục vọng dữ tợn của hấn, tên khác thì kéo đầu cô ta nhét hạ bộ của hấn vào bắt đầu vận động kịch liệt. Một lúc lâu sau, Lục Mai mệt đến thở không nổi thì bọn đàn em của Vương Hồ sau khi điều bắn xong một lần mới buông tha cho Lục Mai, lúc này trông cô ta không khác gì một con búp bê rách nát bẩn thỉu, quần áo bị cời sạch, cả người không chỗ nào không dính tinh dịch đàn ông, Lục Mai chỉ cảm thấy miệng mỗi đến cứng đơ còn cả người thì nhóp nhép kinh khủng, cô ta nằm bẹp dưới đất trong lòng từ đột sôi trào, khuất nhục hôm nay cô ta sẽ ghi nhớ, bọn người này một

kể cô ta cũng không bỏ qua.

Đám người Vương Hồ lựa chọn 3 chiếc xe trông có vẻ cứng cáp, trang bị thật nhiều xăng thì hỏa tốc chạy ra thành phố, lúc này thành phố H vẫn đang vậy trong tình hỗn loạn, ngoài đường có mấy tang thi du dương bị một đám người vây công đập chết, một số thì tranh thủ lao vào siêu thị cướp bóc đồ ăn, số khác thì xông vào tiệm châu báu điên cuồng đánh cướp, thỉnh thoảng có vài chiếc xe lao đi vun vút mục tiêu điều là chạy khỏi thành phố. Lục Mai cùng cha cô ta ngồi cùng xe với Vương Hồ, cô ta nhìn những người đang cướp bóc khắp nơi đó cười khinh bỉ, hừ, hiện tại tang thi còn không nhiều lại không lo chạy, đến khi những người nhiễm bệnh điều bộc phát thì đã không kịp, Lục Mai cố nhớ lại xem hiện giờ các vương giả của cô đang ở đâu, theo như lời kể lại mà cô nghe thì lúc này họ đang xuôi theo nam để kiến thiết căn cứ đầu tiên, cô nhất định phải bắt kịp bọn họ, Lục Mai quay sang nhìn Vương Hồ, nhẹ giọng nũng nịu:

- Hồ ca ca, hiện tại chúng ta phải tìm nơi nương tựa nhe, Hồ ca ca có sức mạnh phi thường nhưng chỉ một người rất nguy hiểm, tiểu Mai đọc tiểu thuyết thấy tận thể đến sẽ có nhiều căn cứ mọc lên, mình lại đó dưới sức của Hồ ca ca có thể tạo ra một bầu trời à.

Lục Mai biết Vương Hồ là lực lượng dị năng giả, loại dị năng này thời kì đầu quả thật rất tốt sử dụng vì tang thi thời kì đầu rất chậm chạp lại dễ đánh, lực lượng dị năng giả một phát bổ xuống đã đem bọn nó đập nát, lúc đầu lực lượng dị năng giả và tốc độ dị năng giả có thể ngồi ngang hàng với ngũ hành dị năng giả nhưng dần dần bọn họ không theo kịp dị năng ngũ hành hệ dù sao tang thi cũng phải tiến hóa, sau khi tiến hóa tang thi động tác nhanh hơn, da thịt lại bền bỉ, lực lượng dị năng giả mất đi ưu thế của mình, còn tốc độ dị năng giả chỉ có tốc độ tăng mà thôi hoàn toàn không có sức tấn công, tang thi tiến hóa thì tốc độ cũng nhanh hơn, tốc độ dị năng giả chỉ biết chạy trốn, chạy nhanh mấy cũng mệt còn tang thi thì không mệt mỏi vì thể hai loại hình dị năng này thời kì đầu còn so được với ngũ hành hệ nhưng càng về sau thì chỉ bị phẩy ra làm khuôn vác hoặc dò đường mà thôi, một hỏa cầu của Hỏa hệ dị năng giả đã có thể thiêu cháy 3,4 con tang thi, ai còn cần loại chỉ biết dùng sức lực như lực lượng cùng chạy trốn như tốc độ.

Nghe Lục Mai khoa trương mình, Vương Hồ rất đắc ý, đã là nam nhân thì ai không muốn thành tựu một phen sự nghiệp, lúc trước hắn chỉ là lưu manh nhưng khi tận thể đến thì hắn bỗng có được sức mạnh phi thường, hắn vui vẻ nghĩ đây là ý muốn hắn tại mặt thể xưng bá, làm bá chủ đứng ở đỉnh núi sao, Vương Hồ nghĩ đến bản thân dùng sức mạnh của mình chinh phục tất cả, mỹ nhân thì tay ôm tay ấp, nghĩ thôi mà đã sướng ron cả người, hắn gật gật đầu với ý kiến của Lục Mai:

- Bảo bối, em nói có lý vậy theo em chúng ta nên làm sao à.

Hắn chỉ là lưu manh không học thức, Lục Mai lại là sinh viên chắc chắn biết nhiều hơn hắn, Lục Mai nghe hắn nói thế thì mừng rỡ, cô ta chỉ sợ cái đồ bị thịt này đã ngu ngốc còn tỏ vẻ tài cao như vậy thật không dễ thuyết phục, nhưng xem ra Vương Hồ là một tên tai mềm thích nghe lời ngọt vậy thì càng dễ dàng. Lục Mai bèn dịu dàng nói:

- Hồ ca ca, hiện tại chúng ta cần nhất là tìm một căn cứ có thể lực mạnh như vậy mới an toàn, chúng ta đi về phía Nam đi, ở đó rất thích hợp để kiến căn cứ, chắc chắn có nhiều đại gia tộc đến đó.

Vương Hồ nghe vậy cũng rất chí lí bèn ra lệnh đàn em xuôi phía Nam mà chạy, Lục Mai nhìn Vương Hồ biểu tình vui vẻ thì âm u nghĩ, hừ, chờ cô ta gặp vương giả của cô ta thì loại mặt rẹp như Vương Hồ sẽ bị anh hùng của cô hành hạ dã man để báo thù cô bị khuất nhục hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: mình quyết định xưng hô cho Nhã Nhã là nàng vì nghe rất hợp với Nhã Nhã, còn người khác thì xưng cô ta

Liễu Tú Nhã nhìn trạm xăng dầu phía trước, nàng dừng xe lại, bước xuống xe rồi rút kiếm ra giải quyết vài tang thi xung quanh, mới quay lại ra hiệu mọi người xuống xe, tiểu Hi nhi nhảy xuống đầu tiên, cô bé chạy nhanh lại gần mẹ rồi ôm lấy đùi cô nhẹ giọng làm nũng: "Mông Hi nhi đau quá, mẹ xoa xoa "

Liễu Tú Nhã nhìn con gái đáng yêu thì khom người xuống xoa xoa cái mông đầy thịt cho bé, nàng nhìn ba đứa con trai xuống xe rồi nói: " Các con cùng Phong thúc vào dọn dẹp một chút nhớ cầm vũ khí và đề phòng "

Ba đứa nhỏ nghe lời cất tiếng dạ nhỏ rồi theo Phong thúc đi vào nhà chính, mấy con vừa rồi có lẽ là người của trạm xăng, hiện tại nhà chính không có người, bọn họ đi về nhà tập hóa nhỏ kể bên trạm xăng thì phát hiện hai tang thi đang bị kẹt trong bàn tính tiền, xung quanh vật phẩm rơi tán loạn chắc có người đã lại đây gom góp thực phẩm

Liễu Nhiên rút roi ra quất lên một con tang thi, roi da quấn chặt lên cổ con tang thi cậu khẽ chuyển cổ tay kéo mạnh một cái, đầu con tang thi bị xé rách rơi xuống bàn, Liễu Cảnh Minh thì lấy ra trường kiếm của mình đập đất bay lên quét ngang một cái chém đứt cổ con tang thi khác. Lưu Phong nhìn bọn nhỏ đánh hạ hai con tang thi thì gật gật đầu cười nghĩ, không hổ là con của tiểu Nhã, ra tay thật ngoan chuẩn, nhất là tiểu Nhiên tư thế vung roi kia thật khá á. Liễu Ân đi vào trong xem xét thấy không còn nguy hiểm thì chạy ra ngoài thông báo cho Liễu Tú Nhã.

Liễu Tú Nhã chọn một chỗ sạch sẽ lấy từ túi càn khôn ra một tấm đệm dày trải xuống cho bọn nhỏ, đêm tối không thích hợp đi đường, bọn họ chỉ đành trú tạm tại đây, Phong thúc xuất ra mấy cái men đựng thực vật đã sớm chuẩn bị để ăn tối.

Sau khi ăn uống no đủ, Liễu Tú Nhã để bọn nhỏ đi ngủ còn nàng thì ngồi canh gác đầu đêm cho Phong thúc, giữa đêm Liễu Tú Nhã đang mình tưởng thì có tiếng xe oto chạy đến, nàng mở mắt đi ra cửa chính nhìn xem, một chiếc xe tải loại nhỏ đỗ dừng trước trạm xăng, đi xuống là một tốp người mặc đồng phục, xuống sau cùng là một người phụ nữ trung niên đeo đầy châu báu cùng một cô con gái mặt mày kiều căng, nhìn thì là hai mẹ con còn những người kia chắc là bảo tiêu, Liễu Tú Nhã xác định họ không nguy hiểm thì quay về chỗ ngồi, đám bảo tiêu bước vào thì ngạc nhiên khi thấy bên trong có cả trẻ con, một người bước ra có vẻ là đội trưởng cất tiếng hỏi: " Xin hỏi chúng tôi có thể ở đây qua đêm không, bên ngoài không tiện đi đường, ngoài kia có mấy tang thì là do mọi người xử lý à "

Hắn đã nhìn thấy mấy xác tang thì ngoài kia, không biết là do họ giết hay người khác, nếu là họ giết thì nhóm người này không đơn giản dù sao hiện tại thế đạo gian nan cẩn thận chút cũng không hại gì, Liễu Tú Nhã không lên tiếng chỉ nâng mắt nhìn rồi khép lại không quan tâm, tên đội trưởng kia chỉ hỏi dò thời thấy Liễu Tú Nhã không tỏ vẻ gì thì để lại mấy bảo tiêu dọn chỗ còn mình thì đi ra mời hai mẹ con kia vào. Người đàn bà trung niên kia vừa vào đã oán hận chỗ này vừa dơ, vừa hôi, còn đứa con gái thì nói năng ngạo mạn: " Chỗ quý gì đây, mẹ à cái đám bảo tiêu này chẳng được tích sự gì cả, khi nào gặp cha mẹ phải nói cha đuổi quách chúng đi "

Nhóm bảo tiêu nghe vậy, có mấy người tức đến mặt đỏ lên hết, nếu không phải nhờ bọn họ thì hai người này cũng không đi được đến đây, vì hai người này mà lúc đầu gần hai mươi người giờ chỉ còn bảy, tám người bọn họ. Mẹ cô gái cũng thấy sắc mặt bọn bảo tiêu không tốt thì vội vàng khuyên con gái, bây giờ không thể đất tội bọn họ được

"Hân Hân à, ráng chịu chút đi con, gặp cha con rồi muốn gì mà không được". Người đàn bà dỗ dành.

Nói rồi, bà nheo nheo tay cô ta, cô con gái nhận được ám chỉ của mẹ dù khó chịu cũng phải im lặng, cô ta cảm râm một chút, chợt nhìn đến chân bông của nhóm bảo tiêu thì mặt sáng lên, nói với nhóm bảo tiêu: " Này, mau qua bên đó lấy ích chăn qua đây, không thấy nơi này lạnh à "

Nhóm bảo tiêu nhìn về phía Liễu Tú Nhã có hơi do dự, một người tính bước đến hỏi một chút thì bỗng có vật gì đó bay vút sượt qua bên má hắn lưu lại một đạo vết máu, hắn sững sờ quay lại nhìn thì thấy là một nhánh cây khô nhóm người bên kia dùng để đốt lửa, sờ sờ vết thương trên mặt nhìn về phía người vừa ra tay, Liễu Tú Nhã tiện tay ném nhánh cây về phía tên bảo tiêu kia rồi mới chậm rì rì lên tiếng, giọng nói âm lãnh khiến người ta buốt cả người: " Muốn ngủ thì ngủ, không thì bước ra, rất ồn ào biết không "

Nói rồi, trên tay xuất hiện thêm một nhánh cây khác, Liễu Tú Nhã tay phải cầm nhánh cây đập nhẹ điều điều vào lòng bàn tay trái, ánh mắt lướt nhìn từng người đối diện, bị ánh mắt của nàng nhìn đến giống như độc xà liếc con mồi làm nhóm người kia rùng mình, nhóm bảo tiêu cũng không biết cô gái đối diện ra tay thế nào, chỉ nghe vút một tiếng thì nhánh cây đã cắm vào vách tường, nhìn vách tường bị một nhánh cây cắm thủng một lỗ xung quanh hiện ra vô số vết nứt, nhóm bảo tiêu cũng biết đụng phải vách đá, biết điều ngoan ngoãn tìm chỗ ngồi, còn về hai mẹ con kia thì không ai quản, đúng là không cần quản, hai mẹ con kia vừa thấy Liễu Tú Nhã ra tay đã sợ nhũn cả chân đầu dám hó hé gì nữa.

Tiếp theo có thêm vài chiếc xe nữa ghé lại trạm xăng, tính đi vào tá túc, gặp bên trong đã có người thì điều ra ngoài xe ngủ, bỗng nhiên có mấy tiếng xe máy bô lớn, nẹt bô âm ỉ dừng tại trạm xăng dầu, là một nhóm thanh thiếu niên choai choai đầu nhuộm đủ loại màu sắc, tay cầm ống tủy, gậy sắt, chúng vừa dừng xe lại quan sát tình hình gặp ở đây toàn dân phụ nữ người già, còn có cả trẻ con thì mặt mày mừng rỡ, nhìn mấy đứa con gái càng thêm sòng đặc biệt là thấy Liễu Tú Nhã, người đẹp à, chúng đã mấy hôm không biết "mùi thịt" rồi, nhìn cái nhóm dân chạy nạn ở đây có uy hiếp nhất là mấy tên đàn ông đẳng kia nhưng chỉ có 7, 8 người bọn chúng nhiều gấp đôi hơn nữa còn có vũ khí, xem ra được hời rồi.

Nhóm thanh niên bước xuống xe rồi tìm chỗ ngồi xuống, một đám vào tiệm tạp hóa kế bên gom bìa, thịt bò khô về vừa ăn vừa uống. Nhóm bảo tiêu bị tiếng ồn bên ngoài đánh thức, tiểu Hi nhi xoa xoa đôi mắt nhấp nhem vì buồn ngủ hỏi: " Mẹ ơi, bộ sáng rồi sao à, chúng ta phải đi chưa à, Hi nhi lên xe ngủ tiếp được không ạ "

Liễu Tú Nhã xoa đầu bé cười nhẹ nói: " Không có, Hi nhi ngủ tiếp đi, ngoan "

Nói rồi, Liễu Tú Nhã nhìn về phía ba bánh bao còn lại nheo nheo mắt, mấy bánh bao rất nhanh hiểu được ý mẹ, Liễu Cảnh Minh nhanh chóng ôm lấy Hi nhi cùng Liễu Ân, Liễu Nhiên nhanh chóng chui vào chăn, Liễu Tú Nhã niệm một khẩu quyết an thần cho bọn bảo tiêu, rất nhanh bốn bảo tiêu chìm vào giấc ngủ say. Phong thúc từ lúc nhóm bảo tiêu xuất hiện thì đã tỉnh lại, ngồi lặng lẽ phía sau mấy bảo tiêu, ông thấy Liễu Tú Nhã trấn an nhóm bảo tiêu xong thì hỏi nhỏ: " Nhóm thanh niên ngoài kia không có hảo ý, tiểu Nhã con phải cẩn thận "

Liễu Tú Nhã buồn cười nhìn Phong thúc nói: " Chỉ là lũ con nít thúc đừng lo, bọn chúng cũng không nháo được gì lớn "

Nói rồi nàng nhắm mắt, ý là không có gì quan trọng, Lưu Phong thấy nàng không có lo lắng, nghĩ với bản lĩnh của tiểu Nhã muốn dạy dỗ bọn choai choai này không khó, là ông suy nghĩ nhiều, Lưu Phong thoải mái ngủ tiếp. Đến gần 2h sáng, đám người kia mới dừng lại, tên cầm đầu thấy mọi người đã ngủ hết thì nháy mắt ra hiệu với mấy tên khác, bọn chúng lập tức cầm gậy sắt lên lút đánh bất tỉnh ba tên bảo tiêu canh gác, rồi nhào vào quần áo với đám bảo tiêu còn lại, cả đám bảo tiêu bị chúng đập chết tươi, Liễu Tú Nhã giương mắt nhìn thì gặp nhóm du côn kia đã bắt giữ hai mẹ con, bà mẹ thấy sự thô thâm của đám bảo tiêu vội tóm lấy quần một tên trong đó cầu xin: " Đừng giết tôi, vàng bạc cho các người, cho các người hết, đứng rồi đưa con gái kia cũng cho các người, muốn làm gì thì làm, tha cho ta...van xin các người...."

Cô con gái giựt mình nhìn về phía mẹ, như không tin vào tai mình, mấy người trên xe ngoài kia thấy nhưng cũng bo bo giữ mình không dám hé răng. Đứa con gái kiều Hân Hân kia bị áp xuống dưới đất, cô ta gào khóc, chửi bới: " Thả tao ra, bọn mày thả tao ta, ba tao là trùm khu bắc, bọn mày dám đụng đến tao thì ba tao sẽ lột da, rút xương tụi bây...."

Cô ta cứ chửi bậy không dứt, bọn du côn cũng không để ý, chúng hướng mục tiêu về phía Liễu Tú Nhã, nàng nheo mắt: đây là tìm đường chết.

Một tên lưu manh mở miệng trêu ghẹo: " A u, chưa thấy qua phụ nữ nào có con rồi còn hấp dẫn như em gái nhà, nào đến đây tụi anh thương, tụi...."

Tên du côn chưa nói hết lời đã đứng sững lại, đồng bọn gã thấy lạ, nhao nhao lên hỏi: "A Quý, mày sao thế "

"A Quý đứng đó làm gì nhanh bắt đưa con gái kia lại, tao chịu hết nổi rồi, nhanh lên "

Tên kiêu a Quý kia từ từ ngã ra phía sau, trên trán thủng một chỗ lớn, máu từ đó chảy ra khắp cả mặt trông rất ghê người, lữ du côn như đứng chết trân nhìn xác a Quý rồi cứng ngắc ngược lên nhìn hung thủ, Liễu Tú Nhã đứng thẳng, một tay chấp sau lưng, tay còn lại đang tung hứng mấy viên kẹo tròn nhỏ, lại nhìn vết thương trên đầu a Quý đó...đó không phải hung khí sao, lữ du côn run rẩy hết cả chân, đối mặt với tang thi bọn chúng còn không sợ thành như vậy, khó tưởng tượng được một người có thể dùng kẹo làm hung khí giết người. Liễu Tú Nhã nhìn cả đám tượng trước mặt, khẽ hừ lạnh, mở miệng: "Cút".

Liễu Tú Nhã lười giết mấy tên này, cho đến khi sống lại đến nay đây là lần đầu cô động thủ lấy mạng người, Liễu Tú Nhã cũng không phải sát nhân cuồng, người không phạm ta, ta không đụng người, nàng không thích giết người nhưng sẽ giết nếu cần thiết, bọn lưu manh nghe thấy tiếng nói âm lãnh kia thì vội tháo chạy như ong vỡ tổ, thật sự chúng bị dọa không nhỏ còn sức đề bỏ chạy là may rồi.

Cô gái tên Hân Hân kia thấy nhóm lưu manh té chạy thì cũng đứng lên phui phui bụi đất trên người rồi nàng cầm một ống tuyết lên đi lại xác tên a Quý cứ nhắm ngay đầu gối mà quát tới tấp, vừa đánh vừa chửi: " Con bà mày, ngay cả cô nãi nãi cũng dám đề đầu, tao đánh chết mày, đánh chết mày...."

Khi đầu tên a Quý bị cô ta đánh đến nát, óc bắt đầu chảy ra thì cô ta mới dừng lại, quay người nhìn về phía người đàn bà đeo đầy châu báu kia nói: " Nguyễn Ý Như bà giỏi lắm, từ ngày bà lấy cha tôi, tôi luôn xem bà như mẹ ruột, vậy mà bà dám bán tôi, bà có bao nhiêu là gan hả, không có Ngọc Lan Hân tôi đây thừa nhận, bà cho là bà có thể có địa vị tại trong Ngọc gia "

Người đàn bà kia xanh mét mặt mày vội bỏ tới ôm chân Ngọc Lan Hân: "Hân Hân đi sai rồi, đi hoang loạn quá bị hôn đầu con tha thứ cho đi đi, đi cắn rom cắn cổ lấy con, Hân Hân đi xin con..."

Ngọc Lan Hân nhìn người phụ nữ trung niên ôm chân mình, mẹ cô mất sớm, cô thấy cha cô đơn lủi thủi hoài nên cô khuyên cha lấy mẹ kế, Nguyễn Ý Như là người cô chọn lựa trong đám đàn bà vây quanh cô, làm người biết tiến thoái, e sợ cường quyền, hơn nữa lại nhu nhược, đem về chăm sóc cho cha cô không tệ, trên hết bà ta không có khả năng sinh con, cô không cần lo bà ta sinh con cái rồi nảy lên ý định đoạt quyền, cô cho bà ta sự tôn trọng của mẹ cả, thật không ngờ bà ta dám bán cô, thật muốn chết, Ngọc Lan Hân mài răng soạn soạn: " Tôi xem trên phần bà chăm sóc ba tôi suốt mấy năm, bà lập tức cút đi, nếu mạng bà lớn thì sẽ tự sống còn không thì do bà xui, đừng hòng cầu xin, một là tự đi , hai là tôi đập bà như đập cái xác đang đó, bà chọn đi "

Nguyễn Ý Như còn muốn cầu xin nhưng gặp Ngọc Lan Hân tay nắm ống tuyết, vẻ mặt lom lom nhìn mình, rồi bà ta nhìn cái xác với cái đầu nát bấy kia thì không cam lòng thất tha thất thiêu ra ngoài. Liễu Tú Nhã nhìn cô gái tên Ngọc Lan Hân này, nàng khẽ vuốt cằm, rất có ý tứ, vừa ngoan độc lại xen lẫn có tình có hiếu, thú vị. Ngọc Lan Hân nhìn Liễu Tú Nhã đang đánh giá mình, cô thoải mái cho cô gái này đánh giá, Ngọc Lan Hân khẽ nâng cằm cao ngạo hỏi: "Cô rất khá, tên gì, Ngọc Lan Hân tên của ta"

Liễu Tú Nhã buồn cười nhìn con không tước trước mặt, ừ trông rất giống một con không tước đang xoe đuôi thị uy, nàng khẽ mở miệng: "Liễu Tú Nhã"

Nàng nghĩ nghĩ lại chỉ về hướng Phong thúc và các bảo bảo: " Lưu Phong gọi Phong thúc, Liễu Cảnh Minh, Liễu Tú Hi, Liễu Ân, Liễu Nhiên là con ta "

Ngọc Lan Hân vô cùng bất ngờ khi Liễu Tú Nhã giới thiệu nhóm bảo bảo, cô lắp bắp: " Điều...điều là con cô, con ruột "

Liễu Tú Nhã thấy Ngọc Lan Hân nói cà lăm thì rất buồn cười, có đáng ngạc nhiên vậy sao

" Ân, sinh bốn, điều là con ruột "

Ngọc Lan Hân đứng là bị dọa, này rốt cuộc là giên mạch cỡ nào, bắn một phát lại lòi ra tới tận bốn, súng bắn tia cũng không chuẩn đến vậy, cô vội hỏi: " Súng đầu...à..không... ý tôi là bố chúng nó đầu, bị lạc "

Vấn đề này hơi khó, nói thật giờ nàng cũng không nhớ nổi hình dạng bố bọn chúng, nàng nghĩ nghĩ rồi mới trả lời: " Mấy tên kia bắn xong thì bỏ chạy không nhận trưởng "

Phong thúc nghe Liễu Tú Nhã nói xong thì ông bị sặc nước miếng, này gọi là gì à, hắt nước bắn sao, ông lắc lắc đầu nghĩ, Ngọc Lan Hân tiếp tục bị sock.

" Mấy tên kia....mấy tên...không phải sinh bốn sao, sao lại mấy tên". Ngọc Lan Hân choáng váng hỏi.

Liễu Tú Nhã lại bị làm khó, nhưng nàng rất nhanh đã nghĩ xong: " Thì cùng một chỗ quan hệ, sau đó họ bắn, tiếp theo bánh bao ra đời "

Ngọc Lan Hân hết biết luôn, cô nghĩ: nhìn người không thể nhìn bề ngoài à, Liễu Tú Nhã nhìn qua có vẻ đoan trang, dịu dàng một chút không giống thích ngoạn tập thể à. Bất quá đó cũng không quan trọng, quan trọng là mấy chiêu vừa rồi thật hết sức xinh đẹp, cô bị Liễu Tú Nhã bắt làm tù binh rồi.

Ngọc Lan Hân nhìn nhìn Liễu Tú Nhã rồi chỉnh chỉnh lại hình tượng vừa rồi vì kinh ngạc mà bị hủy, cô tiếp tục nâng cằm nói: "Tôi muốn xuống phía nam, các người nếu cũng đi thì chúng ta kết bạn đi "

Liễu Tú Nhã buồn cười nghĩ, đến cả xin nhập bọn cũng điều tỏ vẻ như thế, nàng khoanh hai tay trước ngực, ngạo nghễ nói: " Nhóm chúng ta không dễ thu người như vậy đâu, phải có thành ý "

Ngọc Lan Hân nghĩ nghĩ muốn thành ý, vì thế cô vội đứng nghiêm cao giọng hô: " Lão đại "

Liều Tú Nhã bị ế một chút, lão đại đây là xưng hô quý gì chứ, nằng khoác khoác tay nói: " gọi Tú Nhã "

Ngọc Lan Hân cũng rất nghiêm túc mà nghe theo, vỗ vỗ bộ ngực cao vút của mình: " Nhã tỷ, Ngọc Lan Hân tôi bây giờ là người của tỷ, công phu mắng người của tôi bảo đảm địch nhân chết khiếp tỷ cứ an tâm "

Phong thúc nghe tiểu cô nương này khoa trương bản thân khiến ông bật cười, tiểu cô nương này tuy bản tính kiêu ngạo nhưng thật ra khá đáng yêu. Liều Tú Nhã cũng không sửa xưng hô nữa, chỉ chỉ đồng chấn nệm nói: " Nằm chung với tụi nhỏ "

Ngọc Lan Hân kiên quyết phải cùng Liều Tú Nhã gác đêm, Liều Tú Nhã nghĩ nghĩ gật gật đầu, Ngọc Lan Hân hí hửng ngồi sấp vào Liều Tú Nhã hỏi liếng thoảng: " Nhã tỷ, vừa rồi là dị năng của tỷ, em cũng có dị năng nhưng không được oai như tỷ "

Nói rồi cô mở lòng bàn tay ra, cô vội tìm xung quanh thứ gì đó nhẹ nhẹ rồi vận dụng dị năng làm một cơn gió từ xa xa dịch chuyển thứ đó.

"Dị năng của em là tạo ra gió nhẹ, em gọi là phong hệ dị năng ". Mới vừa rồi còn hưng phấn bỗng uể oải nói tiếp: " Đáng tiếc em chỉ biết thổi đồ đạc thôi không biết làm gì cả "

Liều Tú Nhã nhìn Ngọc Lan Hân biểu diễn thì suy nghĩ, rồi nhẹ nhàng nói: " Gió không chỉ thổi bay mọi thứ, những cơn gió đặc thù còn có thể chém rách vật, em có thể thử thay đổi hình dạng của gió tạo thành hình vật thể như lưỡi đao chẳng hạn, dị năng rất nghịch thiên không có dị năng nào là vô dụng cả "

Ngọc Lan Hân suy nghĩ lời của Liều Tú Nhã, rồi cô lại lần nữa kích thích dị năng thử hóa thành dạng lưỡi mác, quả nhiên gió từ tay cô xuất hiện ngưng kết thành dạng, cô kinh hi vội đem nó quăng về phía trước, phong nhận bay đi xé ngang vật thể vừa rồi. Ngọc Lan Hân kích động, Liều tỷ thật oách chi nói vài lời đã dạy cô sử dụng được dị năng, cô theo đúng người rồi, Ngọc Lan Hân tỏ vẻ bản thân thật có ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Sáng hôm sau, nhóm người Liều Tú Nhã lái xe rời đi chỉ là lần này phía sau chiếc SUV có một chiếc xe tải nhỏ kéo theo phía sau, Ngọc Lan Hân muốn tìm cha nàng nhưng hiện tại thành phố nàng đang sống đã ngập tràn tang thi, nàng đi du lịch gấp tận thể vội vã trở về thì không kịp gặp cha, nhớ đến trong dt cha có nhắc đến đi theo hướng nam nên nàng mới một đường đuổi theo, nghe cha nàng nói đã gia nhập vào một đoàn xe đi kiên căn cứ rất hùng mạnh, cô cũng an tâm. Liều Tú Nhã trên xe đã giải thích sự xuất hiện của Ngọc Lan Hân cho nhóm bảo vệ nghe, nhóm bảo vệ cũng tò mò thích người bạn đồng hành mới này, đặc biệt là Liều Tú Hỷ, bé rất cao hứng vì có bạn đồng giới chơi cùng, mặc dù mẹ cũng rất ôn nhu, dịu dàng nhưng dù sao cũng là mẹ nhe, có đôi lúc rất nghiêm, bé cũng sợ à, giờ có đồng bọn có thể thỏa thích chơi đùa à.

Mọi người đang đi thì Liều Cảnh Minh phát hiện một nhóm tang thi đang vây quanh hai chiếc xe, một người đàn ông trung niên và một bé trai đứng trên nóc một chiếc xe, ba thanh niên đứng trên một chiếc khác, hai chiếc xe bị đâm đầu vào góc cây, người đàn ông trung niên hộ bé trai ở sau lưng, xung quanh vây đầy tang thi, thấy xe bọn họ thì điên cuồng kêu to, Liều Tú Nhã không quan tâm lắm vẫn cho xe chạy, bọn họ thấy vậy thất vọng không kêu nữa, bé trai bị đại thúc đó hộ sau người lên tiếng: " Toàn thúc, thúc chạy trước đi con sẽ dụ tang thi, thúc khỏe mạnh có thể còn một con đường sống "

Người đàn ông kia quát lên: " Nói cái gì vậy muốn dụ cũng là thúc dụ chúng nó "

Ba người thanh niên cũng nhao nhao lên tiếng, một người râu ria xồm xoàm nói: " Dựa vào, lão tử đây còn không đến mức phải nhờ vào một ông lão với một bé trai cứu, muốn dụ thì để lão tử đây dụ "

Cậu thanh niên bên trái không cho là đúng: " Hừ, da dày thịt béo lũ tang thi còn chê, muốn dụ cũng để lão tử đây, nhìn da thịt xem, thơm ngon bổ dưỡng bảo đảm chúng xua như xua vịt "

Một cậu đeo kiếng ra dáng sinh viên can lại: " Lần nào cũng bị hai người đoạt mất quyền lên tiếng, lần này ngoan ngoãn ngồi ở đây để tở đi "

Ngụy Hiền nghe mọi người cứ giành nhau đòi dụ tang thi, cậu cười nhẹ, bọn họ là cậu trên đường chạy trốn quen được, dù là kẻ xa lạ nhưng đối xử cậu còn tốt hơn người thân, cậu nhớ đến cha con Lục Mai, ngày đó cậu vô tình nghe bọn họ nói chuyện biết tận thể, bọn họ thể mà dự định bỏ cậu lại, cậu tức giận bèn trộm đi chìa khóa rồi thành phố, không ngờ vẫn khó thoát cái chết, Ngụy Hiền cười khổ nói: " Mọi người quên thân thể cháu sao, yếu ớt nhiều bệnh như vậy, cho dù chạy ra ngoài cũng chạy không nổi "

Liều Tú Nhã vẫn dùng thần thức để ý xung quanh nghe đối thoại của nhóm người, khi nghe bé trai nói vậy, cô chợt bảo Phong thúc dừng xe. Liều Tú Nhã bước xuống, rút kiếm từ sau lưng đập gió phi lên nóc xe của hai người đang đứng. Đại thúc kia chỉ thấy hoa mắt, chớp nhoáng một trận đã gặp một cô gái đứng trước mặt mình, một thân quần tây, áo sơ mi trắng, sạch sẽ ngăn nắp lại thêm gương mặt xinh đẹp trắng nõn không có chút bụi bẩn nào làm ông giật mình cứ như nhìn thấy một cô sinh viên lúc chưa tận thể. Nhóm thanh niên cũng sửng sốt, nhưng nhớ đến hoàn cảnh hiện tại vội la lên:

"Muội tử, chạy mau muốn chết sao"

" Em gái tránh ra, mau đứng sát vào cây đừng để tang thi bắt được "

" tiểu muội muội coi chừng, tránh mau "

Đại thúc kia cũng giựt mình vội vàng nắm Liễu Tú Nhã tính kéo ra phía sau mình: " Cháu gái, lẽ lẽ ra phía sau chú cản lại, bị tang thi bắt được sẽ chết à "

Nhóm người này bị Liễu Tú Nhã xuất hiện dọa sợ, đã quên cô vì sao xuất hiện được ở nơi này. Liễu Tú Nhã khẽ bỏ tay vị đại thúc ra, nằng rút kiếm từ sau lưng phóng xuống phía dưới, lũ tang thi nghe mùi thịt tươi nhào nhào về phía cô.

Liễu Tú Nhã neho mắt, đạp một chân phi lên cao, thân hình chớp động múa kiếm, thanh kiếm trên tay tạo thành từng đợt phong nhận đánh về phía tang thi, mấy chục con tang thi bị cô vài chiêu chém thành thịt nát. Liễu Tú Nhã rơi xuống đất, thu kiếm vào trong vỏ nhìn về phía nhóm người còn đang sững sờ kia. Bây giờ bọn họ mới tỉnh hồn lại, nhớ ra lúc này cô gái này giống như trống rỗng mà xuất hiện.

" Con mẹ nó, đây là thế giới gì à, cao thủ, cao thủ, con mẹ nó soái chết lão tử, nhìn chỉ muốn quý bá, nữ đại hiệp xin nhận của ta một lạy "

" Đồ gấu đen, đây là dị năng, thật ta đây cũng muốn quý bá, gặp qua nhiều dị năng chưa gặp loại nào kinh dị như vậy "

" Khá giống võ công tivi hay chiếu có điều võ công thì không thể bay giữa không trung mà đánh kiếm như vậy "

Thanh niên đeo kiếng, đỡ đỡ kiếng mắt tròn kết, mấy người kia nhất tề gật đầu biểu lộ đồng ý, vốn nghĩ hôm nay vui thân tại nơi này ai dè giữa đường đụng cừu tinh, ông trời không tuyệt đường sống con người mà. Liễu Tú Nhã thu kiếm xong nhìn về phía đám người đưa tay vẫy vẫy, bọn họ mặt đầy hắc tuyến, động tác này thấy sao quen quá, nhưng cũng không chậm trễ vội leo xuống hướng Liễu Tú Nhã chạy tới,

Liễu Tú Nhã đánh giá một chút rồi hỏi: " Tên "

Thanh niên râu quai nón chỉ hướng mọi người bắt đầu giới thiệu: " Đại thúc kia là Võ Toàn, bé trai là Ngụy Hiền, tên mang kính này là Võ Chiêu, còn tên mặt trắng là Võ Lạc, còn tôi tên Võ Dũng "

Liễu Tú Nhã gật đầu cũng giới thiệu: " Liễu Tú Nhã "

Lại chỉ chỉ nhóm người phía sau đang bước tới lần lượt giới thiệu, sau đó lại thấy một màn quen thuộc:

" Nhã tỷ, chúng điều...điều là con tỷ, con ruột "

Vì thế Nhã Nhã nhà chúng ta lại bắt đầu tự thuật lại quá trình xuất hiện của các bánh bao, Ngọc Lan Hân tỏ vẻ: một màn này hình như rất quen, rất quen.

Sau một hồi rối loạn giới thiệu, mọi người cũng đã rõ hoàn cảnh của nhau, ba thanh niên là cô nhi được đại thúc nuôi lớn, ba thanh niên học đại học H, tận thế đến bọn họ vội vã quay về đón đại thúc cùng bỏ trốn, giữa đường thì nhặt được Ngụy Hiền. Mọi người sau khi làm quen thì thu thập chuẩn bị lên đường, Liễu Tú Nhã nhớ đến trong bài post kia có nhắc đến tinh hạch, nằng đi lại một cái xác tang thi, dùng kiếm bổ đôi đầu nó ra, một viên đá trong suốt xuất hiện. Võ Lạc la lên: " Tinh hạch, thì ra đúng thật là có tinh hạch "

Liễu Tú Nhã bảo mọi người tìm, nhưng tinh hạch không phải tang thi nào cũng có, hơn ba mươi mấy tang thi họ cũng chỉ thu được 4 viên tinh hạch, mọi người rửa sạch tinh hạch rồi đưa cho Liễu Tú Nhã, mọi người gấp rút lên đường, đến trời vừa nhá nhem tối thì họ tìm được một khu nông thôn nhỏ, trong đó chỉ có trăm tang thi, Liễu Tú Nhã giải quyết hơn phân nửa còn một ít nằng để bọn nhỏ luyện kiếm và Ngọc Lan Hân luyện dị năng, Phong thúc tìm được một nhà tương đối sạch sẽ, ông lấy xuống từ xe gao, thịt muối và trứng gà, mấy thứ này là chuẩn bị sẵn để tiện nấu ăn trên đường, ông còn tìm thấy trong nhà một ít rau củ chưa bị hư, Phong thúc vào bếp chuẩn bị sớm cho kịp làm cơm, hôm nay phải nấu cơm nhiều, nhân khẩu đang tăng lên. Liễu Tú Nhã ngồi ở phòng khách nhìn mấy viên tinh hạch trong suốt trong tay, mấy thứ này đối với nằng không có tác dụng nhưng trông rất đẹp mắt, ừm, nằng quyết định sau này thu thập nhiều để ngắm cũng vui mất.

Nhóm người Ngọc Lan Hân lần lượt trở về ngửi thấy mùi cơm ai cũng điều hoan hô rồi nhào tới như sói thấy thịt tươi, Ngọc Lan Hân cũng không giữ được vẻ kiêu ngạo của mình nữa, ai bảo trên đường nằng toàn gấp rút lên đường đã lâu không háo hảo mà ăn một bữa cơm, giải quyết chuyện cơm nước mọi người tụ lại xung quanh Liễu Tú Nhã, lấy ra thu hoạch hôm nay, hơn trăm tang thi mà chỉ có 14 viên tinh hạch, Liễu Tú Nhã nhìn đồng tinh hạch trước mặt lại nhìn mấy người phía trước, nằng hỏi: "Trong đây ngoài Lan Hân ra ai còn dị năng nữa "

Võ Chiêu nghe nằng hỏi vậy bèn mở ra bàn tay, một đám lửa nhỏ xuất hiện ở đầu ngón tay, cậu nói: " Tôi là Hỏa, Dũng là tốc độ, còn Ngụy Hiền là băng hệ, nhưng tôi chỉ có thể đốt lửa ra như vậy không biết làm sao sử dụng, Dũng thì không cần phải nói hẳn chỉ được cái chạy nhanh, còn Ngụy Hiền chỉ tạo ra một miếng nước đá không có lực sát thương "

Liễu Tú Nhã suy nghĩ một chút rồi giải thích suy nghĩ của nằng: " Hỏa hệ, băng hệ, là dạng năng lượng có sát thương trên diện rộng, Võ Chiêu có thể phân ngọn lửa thành nhiều quả cầu nhỏ bắn về phía địch nhân, nên nhớ lửa phải có đủ độ nóng để khiến chúng không trở mình được, tiểu Hiền có thể lợi dụng độ lạnh của băng để giam giữ địch nhân, cũng như đóng băng chúng, Võ Dũng là dị năng phụ trợ có thể làm rối mắt địch nhân khi đạt đến tốc độ cao có thể như phân thân thuật "

Liễu Tú Nhã để Liễu Ngự và Liễu Nhiên thực hành một chút, Liễu Ngự triệu hồi ra bốn quả cầu nhỏ phát tay một cái, bốn quả cầu bay vút đến mục tiêu đốt cháy mấy cái bát thành tro tàn, Liễu Tú Hi cầm chén nước tạt lên không trung, Liễu Nhiên đưa tay phóng một luồng sương trắng bay nhanh về phía luồng nước kia nhanh chóng đông lạnh nó, rơi xuống đất vỡ tan. Bọn người Võ Dũng điều kính ngạc nhìn Liễu Ngự và Liễu Nhiên, bọn họ chưa từng thấy bọn nhỏ dùng dị năng chỉ biết chúng rất giỏi kiếm thuật thật không ngờ ngay đến dị năng cũng chơi mất như vậy, nhưng rất nhanh bọn họ nhớ đến lúc Liễu Tú Nhã chỉ vài chiêu đã chém nát hơn phân nửa tang thi trong thông thì thở dài: không hổ là con của Nhã tỷ, trình độ như thế khiến nhóm người lớn bọn họ xấu hổ à, rốt cuộc là Nhã tỷ dạy dỗ như thế nào mà nhóm bảo bảo từng đứa điều khiển người tức chết.

Mọi người cảm thán một lần rồi suy nghĩ về cách sử dụng dị năng, đám người Vô Chiêu sau khi suy nghĩ cẩn thận thì điều nghiêm túc đứng lên cảm ơn Liễu Tú Nhã, bọn họ biết đây là Nhã tỷ vì bọn họ khai sáng. Liễu Tú Nhã đưa ra tình hạch chia điều cho bốn người có dị năng trong nhóm. Vô Chiêu vội lắc đầu xua tay: "Nhã tỷ, tỷ để lại cho bọn nhỏ, ơn cứu mạng tại em cảm kích lắm rồi sao dám nhận thứ này"

Liễu Tú Nhã không sao cả nói: "Nhóm bảo bảo đã rất mạnh, hơn nữa ta có tính toán, mấy người quá yếu"

Bọn Vô Chiêu và Ngọc Lan Hân im lặng rồi lệ: Nhã tỷ là chē dị năng của bọn họ à.

Vô Dũng đứng lên thay bọn họ nhận lấy tình hạch, bọn họ hiện tại không thể kē vai sát cánh với Nhã tỷ cũng không thể tha chân sau của Nhã tỷ. Sáng hôm sau nhóm người lên đường tiếp tục đuổi tới phía nam, Liễu Tú Nhã nhắm mắt dưỡng thần bỗng nhiên cô mở choàng mắt nghiêng người về phía trước như lắng nghe, Phong thúc hỏi cô làm sao vậy: "Phía trước có một đoàn xe rất lớn, Phong thúc tăng tốc đuổi theo"

Lưu Phong nghe vậy cũng rất mừng rỡ, bọn họ xuôi nam nhiều ngày như vậy chỉ thấy lác đác vài người và xe, giờ mới thấy được một đội xe lớn, nếu may mắn có thể gia nhập đoàn xe với bọn họ, Lưu Phong vội đạp ga chạy nhanh. Chạy thêm chừng nửa mươi phút quả nhiên thấy một đội xe vô cùng lớn đang di chuyển, phía đầu đoàn xe là những chiếc xe thiết giáp và xe tải của quân đội, có quân lính cầm súng đứng trên xe, chạy phía sau là một hàng xe của người dân, bọn họ chậm chậm di chuyển xuống phía nam, lâu lâu còn có tiếng súng bắn tang thì dẹp đường. Lưu Phong vui vẻ nói: "Tiểu Nhã chúng ta gặp may rồi, đây là quân đội, chắc bọn họ đi kiên căn cứ"

Liễu Tú Nhã gật đầu, thấy Phong thúc cùng bọn nhỏ lên tinh thần thì cũng quyết định theo đoàn xe, đối với nàng thì đi đâu cũng vậy chỉ cần bọn họ thích, nàng sẽ nghe theo, bọn họ muốn gì nàng sẽ dốc sức cho bọn họ, bởi vì đây là người thân của nàng là bảo bảo của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn ngồi trong đoàn xe xem xét bản đồ, phía trước là phải đi qua một hẻm núi rất nguy hiểm, bọn họ phải tính làm sao có thể giảm giá trị thương vong đến mức thấp nhất, khe núi này được tạo nên từ hai ngọn núi cao, trước mặt thế thì là cảnh đẹp sau mặt thế là địa ngục, mấy đoàn xe đi trước đã đưa tin là trong khe núi xuất hiện doi biến dị, bọn chúng tụ tập thành đàn, gặp con mồi đi ngang qua thì xà xuống bầu chặt lên cổ con mồi rồi hút hết máu, bọn doi rất dễ giết chết nhưng điều đáng sợ là con người sau khi bị chúng hút hết máu thì trở thành thây khô làm tay sai cho chúng, bọn thây khô này chỉ có xương và da nên nhanh nhẹn vô cùng, kẻ nào bị chúng tóm lấy điều không thoát được.

Những đoàn xe đi trước điều tra giá thám thiết mới vượt qua được khe núi này. Lâm Hạo Trạch chỉ vài nơi trên bản đồ rồi lên tiếng: "Chúng ta có thể sử dụng lưới sắt bao xung quanh xe, phía dưới tấm thép trên nóc xe dựng một số tấm thép để dị năng giả đập lên đối phó thây khô, trên lưới sắt tạo ra nhiều điểm trống để binh lính phía dưới đặt súng liên thanh xử lý đám doi"

Mọi người tạm thời không có ý kiến gì tốt hơn nên đành chấp nhận, trên bộ đàm vang lên giọng nói nhỏ nhẹ của Lý Văn Tịnh: "Buổi trưa rồi, mọi người đề nghị hạ trại nghỉ ngơi"

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn nhìn đồng hồ thì đã quá giờ cơm trưa nên quyết định kết thúc hội nghị và phát lệnh dừng xe, phía sau đoàn xe nhận được chỉ lệnh điều lục đục dừng xe.

Nhóm hậu cần chuẩn bị chỗ nấu cơm, Lý Văn Tịnh chỉ huy người dựng chỗ phát cơm còn cô ta thì đi đón nhóm người Tổng Cảnh Hàn. Liễu Tú Nhã đột nhiên mất tích không rõ lý do nhưng điều đó làm cô ta mừng thầm, dù là ai cũng không muốn đối mặt với kẻ đã ngủ với vị hôn phu của mình.

Lý Văn Tịnh đến thì gặp Tổng Cảnh Hàn đang đi về phía bên này, cô ta vội vàng qua đón tiếp, bỗng Lý Văn Tịnh nhìn thấy một bé trai mang gương mặt quen thuộc lướt qua trong mắt, cô ta tập trung nhìn kĩ thì như bị kinh hãi mà đứng chết trân.

Tổng Cảnh Hàn đang định đi qua ăn trưa cùng Tổng lão thì nhìn thấy Lý Văn Tịnh như tượng đá đứng chết trân trước mặt mình, hẩn nghi hoặc nên quay đầu tìm kiếm, bỗng nhiên Mộc Tuấn Khanh kinh hãi la lên: "Cảnh Hàn, cậu có con rồi"

Tổng Cảnh Hàn nhìn về phía Mộc Tuấn Khanh chỉ thì nhìn thấy một nhóm 11 người đang đứng, hẩn chú ý đầu tiên là hai đứa bé trong đám người, một trai một gái, bé trai không cần phải nghĩ chính xác là mười phần mười bản thu nhỏ của hẩn, không nghi ngờ hẩn chắc chắn đứa bé này có quan hệ với hẩn, còn bé gái thì có khuôn mặt cực kì đáng yêu, như con búp bê sứ mà mẹ hẩn trung bày ở phòng ngủ.

Nhóm người còn đang sững sờ vì hình dạng của đứa bé trai giống Tổng Cảnh Hàn kia thì Hạ Hầu Nghị đứng kế bên chậm rì rì lên tiếng: "Tôi nghĩ không chỉ là Cảnh Hàn có con riêng đâu"

Lúc này mọi người mới chú ý bên cạnh còn có hai bé trai khác, nhìn mặt chúng mọi người điều đồng thời nhìn về phía Lý Tu cùng Lý Ngự. Mộc Tuấn Khanh kinh hãi nói: "này...này..Ngự, Tu hai cậu có con lớn thế này sao tớ không biết"

Sau khiếp sợ ban đầu thì là nghi hoặc: nhóm trẻ con này ở đâu ra à. Tổng Cảnh Hàn, Lý Tu cùng Lý Ngự thì vắt hết óc nhớ xem mình để lại giống này ở

đầu. Lý Văn Tịnh sau khi hoảng hốt qua đi thì nhìn kĩ nhóm người, lúc này cô thấy một người rất quen mắt, Lý Văn Tịnh không xác định kêu lên: " Liễu Tú Nhã "

Bọn người Tổng Cảnh Hàn mới để ý thấy trong đám người kia có hai cô gái, một người trong số họ nhìn khá quen mắt, Mộc Tuấn Khanh không xác định hỏi lại: "Thật là Liễu Tú Nhã, cô không nhìn lầm"

Chính xác hiện giờ Liễu Tú Nhã rất khác với lúc trước nếu không phải Lý Văn Tịnh kêu tên ra thì họ cũng không xác nhận được đó có phải là Liễu Tú Nhã không.

Tổng Cảnh Hàn ánh mắt biến lạnh, Liễu Tú Nhã cô ta muốn làm gì, đột nhiên biến mất rồi lại xuất hiện ngay tại đoàn xe, Tổng Cảnh Hàn cười lạnh, chẳng lẽ chưa bỏ ý định muốn dùng mấy đứa bé kéo sự chú ý của hắn. Tổng Cảnh Hàn dẫn đầu mọi người đi về phía Liễu Tú Nhã.

Liễu Tú Nhã đang tìm chỗ ngồi để cho bọn nhỏ ăn cơm thì nghe thấy một giọng nữ quen thuộc mà xa lạ gọi cô:

" Tiểu Nhã, là em, thực là em tiểu Nhã "

Liễu Tú Nhã nghiêng người nhìn nhóm người xuất hiện, nàng đảo tìm trong kí ức để xác định tính danh của nhóm người này, hết cách trí nhớ cô rất kém chỉ nhớ được những người thân còn ngoài ra đối với cô những người khác thì ai cũng như ai điều giống nhau.

Lý Văn Tịnh gặp Liễu Tú Nhã không thừa nhận cũng chẳng tra lời, cô cắn môi, nước mắt chảy ra: " Tiểu Nhã sao em lại làm vậy, dù cho em giận chị cũng không nên bỏ nhà đi như thế, ba mẹ rất lo cho em, chuyện năm năm trước chị không trách em, lúc đó em trẻ người nên làm việc không suy nghĩ là chuyện bình thường, tiểu Nhã em về đi được không "

Lý Văn Tịnh đau khổ kể kể nhưng không câu nào không ám chỉ sự kiện bỏ thuốc của Liễu Tú Nhã, trong lòng Lý Văn Tịnh hận nghiêng rằng thật không ngờ Liễu Tú Nhã mạng lớn như vậy tận thế đến mà không bị tang thi cắn chết còn dạt theo tiện chủng của cô ta đến đây, vậy cô phải làm sao bây giờ.

Ngọc Lan Hân nhìn cô gái đau khổ khóc kể trước mặt lại nhìn phiên bản lớn của nhóm bảo bảo, cô quay qua hỏi Liễu Tú Nhã: " Nhã tỷ, đây là làm sao à "

Sau khi lục tung trí nhớ từ hồi nàng đoạt xá thì Liễu Tú Nhã về mặt bình tĩnh chỉ chỉ Tổng Cảnh Hàn: " Đây là cha của tiểu Minh với tiểu Hi "

Sau đó lại dòi ngón tay chỉ chỉ Lý Tu cùng Lý Ngự: " Bên tay trái là cha của tiểu Ân, bên tay phải là cha của tiểu Nhiên "

Ngọc Lan Hân nhảy dựng la lên: " Bà nó, là mấy tên bản rồi không chịu trách nhiệm "

Tổng Cảnh Hàn, Lý Tu cùng Lý Ngự nghe vậy thì đen mặt. Lý Ngự nhìn phiên bản thu nhỏ của mình về mặt phức tạp, hắn cũng không biết giải quyết thế nào với đứa con từ trên trời rơi xuống này, hắn nhìn Liễu Tú Nhã nhẹ nhàng hỏi: " Tiểu Nhã, chúng ta tìm chỗ nói chuyện được không "

Tổng Cảnh Hàn cũng nhìn chằm chằm Liễu Tú Nhã, hắn cũng đồng thời không bình tĩnh như mặt ngoài, hắn phải biết Liễu Tú Nhã muốn gì, nếu cô ta muốn vật tư hắn có thể cho cô ta một ích, đó là nghĩ đến một đêm tình kia, dù sao tấm thân xử nữ của cô ta là do hắn phá hơn nữa bây giờ còn đem theo con của hắn, còn nếu cô ta lòng tham không đáy, hắn cũng không ngại mà xử lý cô ta, hắn ghét nhất có người uy hiếp hắn.

Liễu Tú Nhã bỗng nhiên cảm nhận được ác ý ngầm ngút từ nhóm người vừa đến, nàng khẽ nhủ nhẹ đôi mày liễu, nàng không rõ ác ý này từ đâu sinh ra chỉ biết nó khiến nàng chán ghét, nhưng đây là cha đẻ của nhóm bánh bao không phải nàng muốn giết thì giết, hơn nữa nàng cũng không còn là nữ ma đầu người người tru diệt năm xưa. Liễu Tú Nhã nghĩ nghĩ khẽ lắc đầu nói " Không có gì để nói, mấy bảo bảo luôn trong đoàn xe, có thể tìm chúng chơi nhưng phải nói với Phong thúc để xin phép ". Nếu họ không thích nàng thì nàng cũng không cần tiếp cận họ, chỉ cần họ không làm tổn thương bánh bao.

Hơn nữa Liễu Tú Nhã cảm thấy việc này chả có gì nói cả, trong giới tu chân có rất nhiều tu sĩ vì nằm tháng buồn chán cũng tìm rất nhiều người để tìm cách có một đứa con kéo dài huyết mạch hoặc vì đỡ nhảm chán, nhưng ngặt nỗi tu sĩ là nghịch thiên nên rất khó lưu hậu tự. Bọn người Tổng Cảnh Hàn là cha đẻ của nhóm bảo bảo việc này cô không có gì để giấu cũng không ngăn cản bọn họ gặp bảo bảo. Liễu Tú Nhã nói xong thì quay về xe để lại một đám người mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Liễu Tú Hi động đầu tiên, bé chép chép miệng nhỏ nhìn về phía sinh vật gọi là "cha" kia, bỗng quay qua nói với Liễu Nhiên: " Nhiên Nhiên, ba chị cao hơn ba em, sao này chị cũng sẽ cao hơn em..hì..hì..hì..."

Liễu Nhiên lé mắt nhìn cười như ngốc Liễu Tú Hi: " Ngốc muốn chết, con gái giống mẹ, có thấy mẹ thấp hơn cha một cái đầu sao, chứng tỏ Hi nhi sao này cũng thấp như mẹ...ha..ha..ha."

Liễu Tú Hi tức giận gào lên: " Đồ điều Liễu Nhiên, chị sẽ bảo tam đệ đánh em "

Đám người Tổng Cảnh Hàn nghe xung hô từ miệng mấy đứa bé thì tâm tình phức tạp, Lý Ngự ngồi xỏm xuống trước mặt Liễu Ân, hạ giọng hỏi: "Con gọi tiểu Ân, tên rất hay, ta là.....cha tên Lý Ngự"

Liễu Ân bình tĩnh nhìn người đàn ông vừa lên chức cha bé, đánh giá một chút, ân, bề ngoài nho nhã rất hợp thẩm mỹ của bé, sau đó gật nhẹ đầu mỉm cười, một bộ công tử phiến phiến, lên tiếng: " Con gọi Liễu Ân, sau này cứ gọi con là tiểu Ân hay Ân Ân điều được "

Mộc Tuấn Khanh nhìn nụ cười kia chỉ cảm thán nói: " Di truyền đáng sợ "

Liều Nhiên nhìn Liều Tu trước mặt, cậu gật gật đầu về hải lòng, rất khá nhất là cặp mắt hoa đào kia rất đẹp, chỉ thua bé một chút nhưng tạm chấp nhận vì thế bé cao ngạo nói: "Rất đẹp trai con cho phép chủ trở thành cha của con "

Liều Tu này giờ vẫn đang khiếp sợ, nghe vậy đen mặt, cái giọng điệu muốn đánh này là sao, hắn tỏ vẻ tuyệt không phải di truyền từ hắn, nhưng không thể nói, thẳng nhóc này đúng là đẹp trai không thua gì hắn.

Tổng Cảnh Hàn thì nhìn bản mặt lạnh nhỏ nhắn trước mặt mình chưa kịp nói gì thì Liều Cảnh Minh đã lên tiếng trước: "tên con là Liều Cảnh Minh, lúc này cha không đứng tại sao lại phóng thích ác ý với mẹ, còn lần sau nữa thì con với cha quyết đấu "

Nghĩ nghĩ lại bổ sung thêm: "Bất quá mẹ không nói gì thì chắc là mẹ tha thứ cho cha rồi, mẹ có nói cho mọi người tiếp bọn con đi chơi thì ý là như thế, không có ý gì khác nhưng nhớ xin phép Phong thúc, nếu tự tiện đi thì thúc ấy sẽ rất lo lắng, giờ ngủ phải đi về, phải lo cơm cho tụi con "

Tổng Cảnh Hàn nghe cậu nói vậy thì sững sờ một chút, hắn chỉ cho là Liều Tú Nhã sẽ đề xuất yêu cầu gì quá đáng nên mới tỏ vẻ cự tuyệt khi nhìn thấy Liều Tú Nhã, dù cho là ai bị đối tượng tình một đêm tìm tới cửa lại còn dắt theo con trai đến cũng điều cho là cô ta có ý xấu, nhưng khi thấy Liều Tú Nhã quay người bỏ đi thì hắn không đoán được Liều Tú Nhã nghĩ gì.

Lâm Hạo Trạch nghe Tổng Cảnh Minh liên thoáng đề yêu cầu, nhin không được hỏi: "Mẹ con không sợ bên nhà cha con bắt con đi mất "

Liều Tú Hi vội vã khoa trương mẹ bé ngay: "Họ không bắt được, mẹ sẽ đánh đánh, lần trước có kẻ xấu muốn dẫn Hi nhi đi, mẹ múa múa kiếm, kẻ xấu bị mẹ cắt thành thịt nát"

Tự thuật xong thì bé tỏ vẻ kiêu ngạo vì mẹ, ăn, mẹ của bé rất lợi hại nga, Lâm Hạo Trạch nghe Liều Tú Hi nói như thế thì cười ha..hà liên tục, mấy đứa bé này thật thú vị, hắn cũng biết chuyện Liều Tú Nhã dù sao các gia tộc của thành phố H, có chuyện nào là giấu được lâu đâu, có điều Lâm Hạo Trạch nghĩ đến Liều Tú Nhã vừa rồi, hắn lại nhìn không ra cô suy nghĩ gì, không phải nói cô yêu Tổng Cảnh Hàn lắm hay sao, mới vừa rồi cũng không giống như thế, thật không hiểu.

Liều Tú Hi nhìn Tổng Cảnh Hàn anh tuấn, cương nghị trước mặt thì âm thầm đánh bản tính, bé vội tỏ vẻ muốn đi chơi cùng người cha mới này. Tổng Cảnh Hàn nhìn vẻ mặt đáng yêu của bé cũng không nỡ cự tuyệt, trong lòng nghĩ: cô bé này nhìn khá giống Liều Tú Nhã.

Phong thúc gặp không khí có điểm lên trở lại thì cười cười nói: "Nếu tiểu Nhã đã nói vậy rồi thì các cậu cũng đừng ngại, bảo bảo đi chơi với cha phải ngoan, không chạy loạn "

Mộc Tuấn Khanh nhất thời cảm thấy thế giới có điểm vui đùa, hắn đã không theo kịp tư vi suy nghĩ của mấy người ở đây, cứ tưởng sẽ được nhìn thấy một màn khóc lóc, khổ sở, bị ai lụy tình, giờ tại sao lại chuyển qua màn cha dắt con đi chơi rồi.

Tổng Cảnh Hàn tạm thời bỏ qua những suy nghĩ rồi ren, hắn hai tay dắt hai đứa bé đi về phía xe của Tổng lão, hắn phải trình bày sự xuất hiện của hai đứa bé này cho mấy trưởng bối nhà Tổng lão. Bây giờ bị bỏ qua một bên Lý Văn Tịnh cần mỗi oán hận: hừ, Liều Tú Nhã mầy nghĩ nhờ vào mấy đứa bé thì có thể bước vào Tổng gia sao, mầy đừng mơ.

Lý Văn Tịnh nhanh chóng chạy theo Tổng Cảnh Hàn. Tổng Cảnh Hàn nhìn thấy Lý Văn Tịnh bám theo thì cho cô ta một ánh mắt lạnh lùng, Lý Văn Tịnh cảm hận giậm chân chạy nhanh về phía xe của Lý gia, cô ta cần tìm người thương lượng, sự việc hoàn toàn vượt qua sự kiểm soát của cô ta rồi. Lý Ngự và Lý Tu nhìn Lý Văn Tịnh chạy đi thì cùng lắc đầu, họ cũng đem theo con của mình đi về phía xe của Lý gia, bọn họ cũng cần giải thích một chút với gia gia và nãi nãi.

Trong xe Tổng gia, Tổng Lập Quốc vui vẻ nhìn mấy bánh bao trước mặt, ông không ngờ mình có chất trai sớm như vậy, sau khi nghe Tổng Cảnh Hàn trình bày hết mọi chuyện thì ông khẽ thở dài: "Thôi, chuyện của mấy đứa ta không quan, con thấy làm sao thì làm, tìm cơ hội nói chuyện với mẹ của chúng, hỏi xem cô ta có yêu cầu gì, nếu cần vật tư thì chúng ta có thể thương lượng, nhưng con gái người ta cũng đã sinh con trai cho con, không kể là vì lý do gì tuyệt không thể đe dọa người ta "

Tổng Cảnh Minh nghe lão gia này nói vậy thì về mặt dịu xuống, vị gia gia này không xấu, ích ra nhìn tốt hơn tên cha của cậu nhiều, vì thế cậu nói: "Mẹ không cần mấy thứ đó đâu, mẹ chịu theo đoàn xe điều là vì chúng con, mọi người không cần để ý đến mẹ, không có việc gì thì đừng làm phiền mẹ, mẹ không thích ồn ào "

Liều Tú Hi cũng gật gật đầu nói: "Đúng, đúng, gia gia không nên làm phiền mẹ, nếu không mẹ mà nổi giận sẽ rất đáng sợ "

Tổng Lập Quốc rất ngạc nhiên khi nghe bánh bao Hi nhi nói, ông còn tưởng cô gái đã sinh ra huyết mạch cho nhà họ Tổng thì phải yêu cầu Tổng Cảnh Hàn lấy cô ấy, nhưng nghĩ lại cô gái này hình như cũng sinh ra huyết mạch Lý gia, nếu nói chịu trách nhiệm thì thật khó phân là ai chịu, cha của Tổng Cảnh Hàn không chịu nổi sự càu vèo của vợ đành lên tiếng: "Cha à, có thể cho bọn nhỏ ăn cơm rồi, giờ đã quá giờ ăn cơm "

Tổng Lập Quốc gật gật đầu, không thể cho chất của ông đối được, thấy cha chồng đã gật đầu, Mạnh Ngọc Linh vội vàng đem bọn nhỏ kéo lại, a u, cháu của bà à thật đáng yêu, nhất là Liều Tú Hi, bà vừa ôm vừa hôn mũi, bà háo hức nói: "Mau, mau, gọi bà nội.a...u.tiểu bảo bối của bà "

Liều Tú Hi ngoan ngoãn gọi bà nội, ông nội, gia gia, về mặt mạnh đến Tổng lão dù gương mặt lạnh đến đâu cũng phải hòa tan. Bên Tổng gia một mảnh hòa thuận ấm áp, bên Lý gia lại đang sôi trào, Hứa Y Hồng ngồi bệch dưới đất ăn vạ, vừa khóc, vừa mắng: "Thiên của ta ơi, Liều Tú Nhã kia quyền rũ anh rể nó, còn câu luôn anh họ nó, giờ còn đem lũ tạp chủng kia về, đây là muốn giết ta mà, tiểu Tịnh thật khổ, khi không lại lòi ra hai đứa con riêng...hu..hu..."

Nói rồi lại ngã vào ghế mà khóc, Lý Văn Tịnh cũng chùi chùi nước mắt, Lý Văn Quang cũng nghiêng răng, nghiêng lợi, tức xanh cả mặt, Lý lão thấy Hứa Y

Hồng càng nói càng quá đáng, vội quát to: "Câm miệng, muốn đem mọi người dẫn đến xem người mất mặt sao, còn nữa con riêng cái gì, Tổng gia vẫn chưa tổ chức lễ đính hôn, người đã vội nhận con rể không sợ xấu mặt sao, còn nữa tạp chủng gì đó là huyết mạch Lý gia là chất của ta, người còn nói bậy cần thận đầu lưỡi của mình "

Hứa Y Hồng gặp Lý lão nổi giận thì thật sự sợ, run run không dám nói nữa, phải biết cha chồng của nàng tuy đã già nhưng uy nghiêm không hề suy giảm chút nào hơn nữa gia chủ của Lý gia vẫn là ông, Lý Văn Tĩnh nghe ông nhắc chuyện đính hôn cũng buồn bực, rõ ràng bên Tổng gia có ý chọn nàng nhưng sao mãi vẫn không đề lời, hiện tại địa vị của nàng không xác định, bởi vậy khi Liễu Tú Nhã dắt mấy đứa bé xuất hiện, cô ta mới hoảng loạn cầu cứu Hứa Y Hồng hy vọng bà nào lên, đem địa vị của nàng xác lập, ai dè, ông nội lại không theo ý nghĩ của cô ta còn bao che cho lũ tạp chủng kia.

Liễu Ân cùng Liễu Nhiên ngồi trên ghế ăn uống ngon lành không quan tâm Hứa Y Hồng nháo, Hứa Kiều Như ngồi kế bên nhìn xem đám chất trai này, càng xem càng hài lòng, bà thoáng nhìn qua Hứa Y Hồng, Hứa Y Hồng này là con gái riêng của một người bà con xa của Hứa gia, vốn có chút quen biết, người bà con xa kia chết bệnh bà thấy đáng thương nên đem về Lý gia nuôi dưỡng định bụng đến tuổi thì kiếm một tấm chồng cho nó, coi như làm phúc, ai dè Hứa Y Hồng không đề ý quyết định của bà mà cố tình quyến rũ Lý Văn Quang.

Năm đó bà vốn muốn chọn một danh môn khuê tú về làm vợ Lý Văn Quang, bà biết Lý Văn Quang tính tình thích nghe lời mềm nên bà hy vọng có một cô vợ đoan chính đề từ từ cải tạo hẳn ta, chuyện bị vỡ lở khi Hứa Y Hồng mang thay Lý Ngự bà không thể để cháu bà thành con riêng đành chấp nhận nhưng Hứa Y Hồng này, tâm tính dối trá, Lý Văn Quang bị cô ta xoay quanh như thăng ngớt, thậm chí cô ta còn xúi giục Lý Văn Quang đoạt quyền gia chủ, đến đây thì bà triệt để lạnh tâm. Mấy đứa cháu trai sinh ra bà cũng không để cô ta nuôi mà ôm đến dưới gối để dạy dỗ, chỉ để lại Lý Văn Tĩnh cho cô ta.

Giờ trông thấy Hứa Y Hồng khóc nháo không khác gì hạng đàn bà chanh chua, bà chỉ càng thêm căm ghét, lại nhìn đám chất trai, không nói về ngoài xuất sắc mà chỉ nhìn phong thái điềm tĩnh, ung dung kia quả là có phong phạm của một thiếu gia của gia tộc lớn, Liễu Tú Nhã này tuy bà chưa gặp nhưng có thể dạy dỗ mấy đứa con ra một thân quý khí như vậy tuyệt đối không phải dạng tầm thường.

Lý Văn Tĩnh nhìn mẹ bị áp chế còn cha thì ngồi không nhút nhát, răng cắn chặt: không, cô tuyệt đối không để Liễu Tú Nhã đắc ý, Hàn ca ca là của cô.

Lý Ngự nhìn tràng cảnh khôi hài của mẹ mình thì tâm rét buốt, hẳn biết mẹ mình không được tốt chỉ lo món lợi nhỏ nhưng dù sao cũng là mẹ mình, hẳn không thể bỏ mặc bà không lo, hẳn thật không ngờ bà báo đáp nhiều năm hẳn phụng dưỡng bằng cách mắng con hẳn là tạp chủng, Lý Ngự nắm đầm nắm chặt, dù cho đứa con trai này hẳn mới gặp nhưng cốt nhục thân tình, đó là con trai hẳn tại sao bà có thể...sao có thể...Lý Ngự nhăn đến mức nắm tay siết chặt đến nổi gân xanh.

Lý Tu thì trực tiếp không nhìn, hẳn quá rõ tính tình của mẹ mình chỉ có Ngự mới còn tiếp tục hy vọng bà ta thay đổi, từ nhỏ sống với bà nội, muốn hẳn đối với người mẹ quanh năm chỉ gặp mặt mấy lần mà sinh ra tình cảm nhu mộ thì thật làm khó hẳn, bất quá hẳn đối với đứa con trai này thật hứng thú, càng nhìn càng thích, lại nhớ tới mẹ của nó, sáng nay Liễu Tú Nhã cho hẳn một cảm giác thật khác biệt trước kia, bất quá chỉ là cảm giác khác trước mà thôi hẳn đối với Liễu Tú Nhã chỉ nhận biết trong từ mẹ của con hẳn.

Đến buổi tối, Tổng Cảnh Hàn đưa hai đứa bé về thì gặp Lý Ngự cùng Lý Tu cũng hướng về xe của Liễu Tú Nhã, ba người trao đổi một cái ánh mắt chỉ ba người ngầm hiểu, điều hướng về xe của Liễu Tú Nhã, họ không biết Liễu Tú Nhã có ý gì, hiện tại chỉ có thể đi từng bước, giải quyết chuyện căn cứ rồi nói sau. Khi họ đến chiếc SUV của Liễu Tú Nhã thì thấy Phong thức chờ sẵn, ông tiến đến cười cười đón mấy đứa bé, Tổng Cảnh Hàn mở miệng hỏi: "Tôi có thể gặp Liễu Tú Nhã sao, tôi có chuyện muốn trao đổi về mấy đứa bé chúng tôi sẽ chịu trách nhiệm, cô ấy muốn gì "

Lưu Phong nhìn mấy người đàn ông trước mặt cảm thán nghĩ tiểu Nhã thật khéo chọn, rồi ông nói: "Các cậu không cần suy nghĩ nhiều, tiểu Nhã hiện tại không tỏ vẻ gì, nhưng nó hiện tại đang có việc tạm thời không thể gặp các cậu, nếu muốn bồi thường cho nó thì không nên làm phiền đến nó, chừng nào nó muốn gặp thì sẽ gặp các cậu "

Bọn người Tổng Cảnh Hàn sững sốt, sao không giống những gì họ tưởng tượng, họ nghĩ khi nghe Tổng Cảnh hàn nói vậy Liễu Tú Nhã phải mừng rỡ muốn trở thành vợ hẳn hay sao, đây không phải mục đích cô ta sinh mấy đứa nhỏ ra sao. Bọn họ trăm tư không giải, không được tin tức nào thêm đành quay về xe.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Hai tuần kể tiếp đoàn xe thông thả chạy cuối cùng thì tới trước khe núi, mọi người đứng trước khe núi nhìn sâu vào, có những ngọn gió quét vào mặt làm lạnh cả người, khe núi này gọi núi Bàn, phong cảnh đẹp đến lúc ban đầu không còn, những ngọn cỏ xanh mơn mơn giờ bị thay bằng những ngọn cỏ cháy vàng khô héo, xung quanh yên tĩnh đến đáng sợ, từ phía trong khe những luồng gió mang theo khí tức thối rữa từ thịt xác chết, khiến mọi người buồn nôn.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn nhìn khe núi trước mặt nhú này, phải làm sao mới có thể giảm thương vong đến mức thấp nhất đây. Khe núi dài hơn 5 dặm, không dài nhưng với đoàn xe mấy trăm người như họ thì thật khó khăn, nhất là trong khe có dơi biến dị và bọn thầy khô.

Đoàn xe hạ trại tại chỗ dự định ngày mai vượt khe, từng tốp đi nặng cùng quân đội ngồi quanh đồng lửa, không khí âm trầm đáng sợ, ngày mai không biết ai còn ai mất. Tổng lão cũng vuốt râu trầm tư, không phải chưa từng thấy người chết nhưng với hệ số dự đoán cao như vậy quả thật khiến người nản lòng. Liễu Tú Hi thấy người gọi là gia gia này một bộ khổ não thì ngây thơ hỏi: "Gia Gia, ông làm sao vậy, có phải đau bụng không "

Mấy hôm nay mọi người trong đoàn xe cũng biết sự hiện diện của mấy đứa bé, không muốn biết cũng khó bởi mấy đứa bé thật sự quá giống cha nó, cứ y như phiên bản nhỏ, nhìn vào là đoán được ngay. Tổng lão nghe Liễu Tú Hi hỏi thì sờ sờ đầu bé, từ ái nói: " gia gia đang suy nghĩ ngày mai khởi hành, nào có phải buồn ngủ không, về chỗ các anh để ngủ nhé "

Hôm nay ba bảo bảo kia không xuất hiện, chỉ có Liễu Tú Hi là ra khỏi xe đến đây chơi, hỏi vì sao thì bé chỉ nói anh trai cùng em trai đang bận. Mộc Tuấn Khanh thấy bé có vẻ không thích câu trả lời qua loa này thì sáp lại, khẽ tai nói cho bé biết: " Hi nhi à, gia gia bé đang lo vì trong núi có quái vật nhe, có một con thú biết bay cùng với rất nhiều quái vật xấu xí nhe, vì thế ngày mai bé phải ở yên trong xe, không cần thận là sẽ bị bắt đó "

Tổng Cảnh Hàn nghe Mộc Tuấn Khanh hù dọa con gái mình thì đi qua ôm bé về, trách cứ bạn tốt: " Hi nhi còn nhỏ, cậu sao có thể hù dọa như thế không xấu hổ sao "

Mộc Tuấn Khanh cười hắc...hắc...này là biết đau lòng con gái nhe, không chừng Liễu Tú Nhã có thể nhờ vào mấy đứa bé kiếm được một chỗ trong Tổng gia, bắt quá từ hôm đó tới nay cũng không thấy mặt mũi đâu, không phải xấu hổ quá không dám gặp người chứ, Mộc Tuấn Khanh ác thú vị nghĩ.

Liễu Tú Nhã hiện tại đúng là bề bộn nhiều việc, cô đang trong giai đoạn đột phá Huyết Âm Tâm Kinh tầng hai, nhóm bảo bảo nhìn mẹ ngồi thiền phía sau xe, về mặt vô cùng lo lắng, hôm nay mẹ đã minh tương trọn 2 tuần, để mọi người không nghi ngờ ngày nào Phong thúc cũng lĩnh hai phần cơm vào xe giả vờ cho hai người, nhóm bảo bảo rất lo lắng nhưng không thể làm gì chỉ tận lực không tỏ vẻ ra ngoài, lúc này Phong thúc có việc nên bọn họ ở lại canh chừng cho mẹ, Liễu Nhiên nhìn đồ dâng xuất hiện trên mặt Liễu Tú Nhã thì cảm thán: " Mẹ thật đẹp nhe, sao cha không thích mẹ "

Liễu Ân nghĩ nghĩ rồi nói: " Do gần nhau thì ích, xa nhau thì nhiều à nên họ không biết mẹ tốt, chỉ cần cho họ tiếp xúc nhiều hơn là được "

Liễu Cảnh Minh gật gật đầu tỏ vẻ ý kiến của Liễu Ân rất tốt, bỗng một trận dao động linh lực ập vào mặt bọn trẻ, nhóm bảo bảo kinh hi nhìn Liễu Tú Nhã mờ mắt.

"Mẹ, mẹ tỉnh rồi"

" tiểu Nhiên lo muốn chết "

"Hi nhi sắp lật cả mái xe lên rồi "

Liễu Tú Nhã mỉm cười dịu dàng nhìn mấy bảo bối của mình, nàng nhẹ giọng hỏi: "Hi nhi đâu, sao mấy đứa không trông em gái"

Liễu Nhiên ồn ào nói: "Hi nhi là đang theo gia gia của bé à, mấy hôm nay bé thấy mọi người khản trương nên đi thăm dò rồi "

Liễu Tú Nhã nhủ mầy, mấy hôm nay không phải cô chìm vào vô thức, nàng vẫn có ý thức với chuyện xảy ra bên ngoài nên cũng cảm nhận được sự bất an của mọi người, thật ra đoàn xe này kỉ luật nghiêm minh, dĩ năng giả tuy có xích mích với người thường nhưng điều được bọn người Tổng Cảnh Hàn xử lý rất tốt, hơn nữa họ phát ra thiện ý rất lớn đối với mấy đứa nhỏ, tuy trong đoàn cũng có thành phần không tốt nhưng cũng là số ít, trên hết nơi đây có cha của nhóm bảo bảo, tuy nhóm bảo bảo không nói nhưng nàng biết họ rất thích những người đàn ông này.

Liễu Tú Nhã suy nghĩ: có lẽ nơi đây là một nơi dừng chân không tồi, lúc vừa rồi nàng cảm nhận được một nguồn năng lượng rất lớn thổi từ cái khe núi ra, nàng cũng vì luồng năng lượng này mà dừng việc đột phá tầng hai của Huyết Âm Tâm Kinh, có lẽ là nguyên nhân khiến người ở đây lo lắng. Nguồn năng lượng này không giống như năng lượng dĩ năng giả mà nàng biết, nó có khí tức u ám, suy bại giống như những quái vật mà trên đường nàng giết, có lẽ có thể giúp họ, nếu đã quyết định ở lại đây thì nàng sẽ hết sức duy trì để bọn nhỏ có một chỗ ở an toàn, nhưng trước hết nàng phải giải quyết năng lượng tồn trong cơ thể đã, nó đang kêu gào muốn phá tan tâm chấn của Huyết Âm Tâm Kinh.

Liễu Tú Nhã dặn dò mấy bảo bối: " mẹ hiện tại chưa thể xuất hiện, có vấn đề gì tuyệt đối không được manh động, nếu cần thiết phải tế xuất bản mạng pháp bảo ra, nó sẽ hộ các con chu toàn ". Nói xong nàng nhắm mắt áp chế linh lực đang bạo động, thời gian không cho phép nàng đột phá tâm chấn tầng hai phải nhanh chóng thu gom năng lượng lại.

Phía bên này Liễu Tú Hi nghe Mộc Tuấn Khanh nói vậy cũng không sợ, bé nắm nắm tay nhỏ một bộ hùng hồn: "Không sợ, Hi nhi xin mẹ Nhã Nhã giúp đỡ, mẹ Nhã Nhã rất lợi hại sẽ giết toàn bộ quái vật kia "

Tổng Cảnh Hàn nghe vậy sờ sờ, hần vuốt vuốt đầu bé nghĩ quả là trẻ con thích tôn sùng mẹ mình, mọi người xung quanh cũng vì Hi nhi đáng yêu mà cười rộ lên, không nói mẹ của bé có lợi hại hay không chỉ nói bọn họ còn không gặp cô ta tròn méo ra sau à, nhưng suốt ngày chỉ trốn ở trên xe thì chắc là dạng liễu yếu đào tơ rồi, Lý Văn Tĩnh nghe Hi nhi nói vậy thì trong lòng khinh thường, Liễu Tú Nhã đó mà có bản lĩnh như vậy thì sao suốt ngày chỉ trốn trên xe ngay cả tang thì cũng không dám xuống giết, nhưng cô cũng khoa trương với Liễu Tú Hi để Tổng Cảnh Hàn thấy được sự hiện thực của cô.

" Ân, tiểu Nhã rất giỏi, em còn nhớ nếu không phải sức khỏe em ấy không tốt không thể đi thi đại học thì chắc chắn năm đó em ấy đã đỗ đại học rồi "

Liễu Tú Nhã "bệnh nặng" không đi thi tuyển sinh chuyện này mọi người có quan hệ với Lý gia điều nghe, Lý Văn Tĩnh nói như thế có một số người biết chuyện khe khe truyền miệng, trong lòng mọi người đối với Liễu Tú Nhã này vừa yêu đuối, thân thể có bệnh này là ẩn tượng đầu tiên, hơn nữa mấy ngày hôm nay cô ta không xuất hiện đánh tang thì ngay cả cơm cũng là một vị trung niên lấy, ẩn tượng quả thật không thể cao, nhưng lại đối với mấy đứa bé này ẩn tượng vô cùng tốt có khi bọn người Tổng Cảnh Hàn bận thì cũng thay nhau xem chừng bọn nhỏ, bởi vậy Liễu Tú Hi đối với mọi người ở đây có ấn tượng rất tốt, tuy bé biết mọi người hiểu lầm mẹ nhưng bé cũng không tiện giải thích, mấy hôm nay cảm xúc mọi người không cao bé mới hỏi dò xem

chuyện gì, nghe mọi người nói thì bé biết trong núi có quái vật, mọi người sẽ chết rất nhiều. Liễu Tú Hi do dự không biết có nên cầu mẹ không, Liễu Tú Hi nhìn Tổng lão kiên quyết nói:

" gia gia yên tâm, mọi người ở đây rất tốt, mẹ sẽ thích, mẹ thích, nơi này sẽ an toàn "

Tổng lão nghe Hi nhi nói vậy rất giống có huyền cơ nhưng nhất thời không bắt được, chỉ có thể xem lời nói như lời an ủi. Tổng lão thật không ngờ lời này của Hi nhi như là lời tiên đoán, khi nhìn mọi người trong căn cứ có cuộc sống an cư lạc nghiệp dưới sự bảo hộ của người con gái kia thì ông chỉ có thể cảm thán, số mệnh à.

Liễu Tú Hi nói xong chạy về hướng xe của Liễu Tú Nhã, Mộc Tuấn Khanh cười nói: Thật là cái mẫu khổng à "

Nói rồi nghiêm túc nói: "Tôi đã bố trí 10 nhóm dị năng giả ở tuyến đầu cùng 10 nhóm ở tuyến sau, hi vọng có thể chống đỡ để dân chúng đi qua hết khe núi "

Hạ Hạo Nghi lãnh mặt nghiêm giọng: " Hạ gia chúng tôi đã điều chế khoảng 100 khối cay, có thể chống đỡ một lúc "

Lâm Hạo Trạch cũng hạ giọng cam đoan: " Lâm gia chúng tôi hôm nay hoàn thành xong 50 chiếc lưới sắt, tuyệt có thể chống đỡ cây khô nhưng e là không qua 10 phút "

Tổng lão gật đầu, bấy nhiêu cũng đủ rồi, cộng thêm súng ống của quân bộ, có thể giảm thương vong đến mức thấp nhất, nói rồi ông hạ lệnh giải tán mọi người về nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai là cuộc chiến dài.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Sáng hôm sau, mọi người lục đục chuẩn bị vượt khe Bàn, quân bộ điều động vài trăm binh lính dựng lưới sắt xung quanh xe tránh cây khô và doi biến dị tấn công, một số binh lính ngồi xen kẽ trên nóc xe cầm thuốc cay, một số khác lắp ráp súng liên thanh để tiếp dị năng giả.

Liễu Tú Hi từ sớm đã được anh hai đưa qua ngồi chung xe với nãi nãi, Mạnh Ngọc Linh vốn định bảo Liễu Cảnh Minh ở lại nhưng bé nói phải về với mẹ, bà nhìn hai đứa chất rất phức tạp, không phải bà không nghe nhiều lời đồn về mẹ của hai chất trai nhưng bà không tin một người yếu đuối nhu nhược làm sao có thể dạy dỗ ra nhóm bảo bảo xuất sắc như vậy.

Sau khi chuẩn bị thỏa đáng mọi người bắt đầu chậm chạp đi vào khe núi, bầu không khí xung quanh thật tĩnh lặng, nhóm binh lính cơ hồ không dám thở mạnh, đi được đến giữa khe thì dị biến nổi lên, từ vách núi lao xuống vô số bóng người, tốc độ cực nhanh, chúng bám chặt vào tấm lưới sắt phía trên nóc xe

Mọi người nhìn thứ giống người kia, không phải dạng lò loét hư thối như tang thi trong thành thị mà trông bọn chúng trông gầy như que củi, thân thể khô quắt như chỉ có một lớp da bọc vào xương, làn da cũng không hoàn hảo, nó xám xịt mà nhăn nhoe, từ người chúng tỏa ra một cỗ mùi vị như miếng thịt thối lâu ngày.

Càng ngày càng nhiều cây khô xuất hiện, chúng nhảy bổ xuống tấm lưới sắt móng tay cào vào tấm lưới nghe ken két, phía trên doi biến dị tụ tập thành đàn trực chờ, binh lính lập tức điên cuồng nã súng, dị năng giả lúc đầu ở dưới tấm lưới để canh chừng, tập trung tinh thần chỉ cần tấm lưới sắt bị phá họ bắt đầu phóng dị năng. Tấm lưới sắt phía trên không chống cự được bao lâu thì bị rách nhiều chỗ, lúc này dị năng giả nhảy đứng lên tấm lưới sắt bắt đầu xả dị năng.

Lý Ngự hai tay bốc lên một ngọn lửa đỏ ném ra một đoàn lửa cháy mãnh liệt về phía một cây khô ném đi "Oành" một tiếng, cây khô bị nướng khét trụi, Ngọc Lan Hân dùng phong nhận bổ tới một cây khô khác, phong nhận chém qua nó khiến làn da rách toát bay phần phật nhìn mà lạnh cả người, Lý Tu xuất ra vô số băng chúy ném về phía cây khô, băng chùy chui xuyên qua hết người nó, lực đạo mạnh đến chúng bị đóng dính lên vách núi, binh lính phía dưới tấm thép thì nã súng liên tục vào đàn doi, bỗng đàn doi phía trên học ra cầu lửa đánh về phía tấm lưới sắt, tấm lưới sắt hấp thu nhiệt nóng lên một cách nhanh chóng.

Binh lính trốn dưới tấm lưới sắt nhiều người bị đốt đến đỏ cả da thịt nhưng vẫn không ngừng xả súng vào đàn doi, nhưng lũ doi càng tụ tập càng ngày càng nhiều, dị năng giả cũng sắp chịu không nổi, có vài dị năng giả chống đỡ không xong, hàng phòng ngự xuất hiện lỗ thủng lập tức bọn cây khô lao tới cấp vài dị năng giả nhảy lên vách đá, trên mặt dị năng giả bị bắt kia hiện vẻ tuyệt vọng, bọn họ biết kết cục bị bắt là như thế nào, sẽ trở thành loại quái vật mà họ vừa giết, nhóm dị năng giả bị bắt quyết tiết phát động dị năng muốn tự sát họ không cần phải nhận giày vò như vậy.

Đột nhiên vô số mũi tên sấm sét lao thẳng về phía mấy cây khô đang cấp lấy dị năng giả, bọn cây khô bị dính mũi tên trực tiếp nổ tung, nhóm dị năng giả bị bắt té xuống mặt đất trên mặt vui sướng không cách nào che được, cùng lúc đó một làn sương trắng cùng vô số hỏa cầu đánh về phía lũ doi đang ở trên không trung, bọn doi kia đụng hỏa cầu thì bị thiêu rụi thành bụi còn đụng làn sương thì bị đông thành đá trượt tiếp rớt xuống bể tan thành mảnh vụn, làn sương trắng còn lan tràn ra khắp tấm lưới sắt làm dịu đi sức nóng của nó, nhóm binh lính thở phào một hơi, bọn họ sắp bị nướng đến khét, mọi người nhờ sự giúp sức bất ngờ điều đồng thời thở ra một hơi nhìn về phía quân tiếp viện.

"Là con trai của đội trưởng Tống và đội trưởng Lý"

"Dị năng của họ rất cuộc là cấp mấy à, thật lợi hại, hàn sương của con trai đội trưởng Lý thật lợi hại dĩ nhiên làm lạnh toàn bộ tám thép"

Mọi người vì sự cường hăng của nhóm bảo bảo mà khiếp sợ không thôi, lập tức lên tinh thần chiến đấu, mấy đứa bé cũng lợi hại như thế họ không thể yếu thế được.

Nhất thời chiến cuộc nghiêng về phía đoàn xe, Tống Cảnh Hàn, Lý Tu cùng Lý Ngự nhìn con trai họ ưu tú như vậy trong lòng rõ ràng hành diện, Mộc Tuấn Khanh vừa đánh vừa ồn ào nói ông trời bất công, hẳn cũng muốn sinh con trai để hành diện.

Khi mọi người cho là chiến cuộc sắp chấm dứt thì bỗng nhiên lũ doi nhất tề rống lớn, âm thanh vang dội trong khe núi, khiến lỗ tai họ ù hết cả, một binh lính hết lên.

"Trời, doi khổng lồ"

Một con doi khổng lồ to như một chiếc xe tải cỡ lớn xuất hiện trên đỉnh đầu bọn họ, cánh nó vươn dài bao phủ lên đoàn xe như điểm báo tử vong, mọi người vội tập hợp tất cả dị năng cùng đạn dược vào con doi khổng lồ kia, nhưng điều không ăn thua, hơn nữa xung quanh có bọn thầy khô nhìn chăm chăm, lâu lâu lại đột kích, dị năng giả không thể không quay qua đối phó nó, nhất thời cuộc chiến nghiêng ngược trở lại.

Nhóm dị năng giả cảm thấy tuyệt vọng, chẳng lẽ họ bỏ mạng ở nơi này, ở phía sau nhóm dị năng cùng binh lính dân chúng cũng thấy được tình hình, một mảnh thể lương bao trùm lên người dân, Tống lão nhắm mắt hôm nay lẽ nào là ngày tàn của tất cả mọi người, không lẽ thật sự họ phải nằm xuống tại nơi này.

Con Doi khổng lồ đang chuẩn bị một kích cuối cùng nó há to miệng, một quả cầu lửa dần hình thành, hừ, lũ chuột nhất này dám giết nhiều con cháu của nó như vậy, nó phải khiến chúng thành chuột nướng.

Một đạo phong nhận cực lớn đánh thẳng lên con doi khổng lồ bức lùi nó ra xa, sau đó liên tiếp phong nhận đánh tới tấp lên thân hình khổng lồ của con doi biến dị, hình thể nó bị phong nhận xé ra nhiều đạo vết thương, ngay cả cánh cũng bị rách toát, cuối cùng nó không giữ vững được thăng bằng bị phong nhận đánh văng vào vách núi.

Mọi người ngốc lăng nhìn tình cảnh trước mặt, Tống Cảnh Hàn nhìn người con gái đang từ từ đi đến, giống như bước ra từ ánh trăng, Liễu Tú Nhã một tay cầm kiếm, đôi mắt đen khê híp nhìn về phía bọn quái vật kia, mái tóc đen xỏa tung trong gió, bay lất phất càng phụ trợ thêm vẻ ma mị của nàng.

Hạ Hầu Nghị cũng nhìn không chớp mắt cô gái vừa đi tới, hẳn chưa từng gặp người con gái nào có thể dung hợp giữa sự lạnh nhạt cùng mị hoặc một cách hoàn hảo như vậy, lần trước hẳn nhìn thấy cô nhưng không chú ý nhiều vì lúc đó bị nhóm bảo bảo thu hút nên không nhìn rõ với lại cô đi quá nhanh, hiện tại hẳn mới nhìn kỹ người con gái này, nàng không mang vẻ đẹp kinh tâm động phách mà là một dạng ma mị nhưng lại không kém dịu dàng mềm mại. Hẳn cảm thấy có lẽ trong nhất thời bản thân bị mê hoặc. Bỗng có tiếng hét:

"Cẩn thận"

Một bức tượng đất dựng lên trước mặt Hạ Hầu Nghị cùng Tống Cảnh Hàn, chắn đi tấn công của một thầy khô gần đó, Lâm Mộc Trạch cười cợt: "Đánh xong đi rồi muốn nhìn bao nhiêu thì nhìn"

Tống Cảnh Hàn cùng Hạ Hầu Nghị lúng túng nhìn nhau, mắt tự nhiên xoay người ứng phó mấy thầy khô gần đó, Liễu Tú Nhã nhìn chiến cuộc rồi đưa tay kháp quyết, nàng mở tay ra vô số sợi tơ đỏ tỏa ra bốn phía xò xuyên qua đám thầy khô rồi đâm thẳng lên doi biến dị, Liễu Tú Nhã nắm chặt tay lại, sợi tơ đỏ bốc cháy ngùn ngụt, lũ doi bị bén lửa bay loạn lung tung thậm chí va vào nhau làm ngọn lửa lan truyền một cách nhanh chóng, nhất thời bầu trời một mảnh biển lửa sáng chói đến người không mở nổi mắt.

Võ Lạc nhìn thảm cảnh phía trên nhao nhao nói không ngừng: "Ngọa tào, Nhã tử, tử đúng là vũ khí hình người đó biết không, một chiêu của tử đánh thật đẹp à, tiểu đệ quỷ tử có được không à"

Ngọc Lan Hân cũng kích động: "con bà nó, Đông Phương Bất Bại"

Lâm Mộc Trạch, Tống Cảnh Hàn, Lý Tu, Lý Ngự cùng Mộc Tuấn Khanh đồng thời liếc nhìn cô gái đứng trong hỏa điểm ấy, giống như cả thân người cô bốc cháy mà thiêu đốt mọi ánh nhìn làm cho ánh mắt bọn họ sinh ra đau đớn nhưng lại không thể dời đi tầm mắt.

Con doi khổng lồ bị Liễu Tú Nhã chém nát hai cánh gãy dựa trên mặt đất, Liễu Tú Nhã nhìn nó rồi quay lại đưa tay vẫy vẫy nhóm người Võ Chiếu, hẳn nhìn thấy động tác này thì mặt hắc tuyến, cái động tác này sao cảm thấy quen quen, nhưng cả đám không ai chậm trễ đi lại gần Liễu Tú Nhã, nàng chỉ chỉ con doi nói: "Trong bụng nó có một túi đen rất lớn mọi người tìm về đây, hơn nữa lấy bộ răng cũng đem về"

Nhóm người Võ Chiếu nhận được lệnh thì lập tức động thủ, Lý Ngự đi lại gần Liễu Tú Nhã ánh mắt phức tạp nhìn nàng, nàng hình như không giống như trước.

"Tiểu Nhã, để anh giúp em nhé, tiểu Nhã cần những thứ này làm gì" Lý Ngự nhẹ nhàng đi đến bên cô hỏi.

Liễu Tú Nhã nhìn Lý Ngự đang xắn tay áo chuẩn bị động thủ, Lý Ngự là người duy nhất không phát ra ác ý rõ ràng nhất trong nhóm người lúc trước nàng gặp, nghe câu hỏi cho của hẳn nàng nghĩ một lúc, sắp xếp xong câu trả lời mới nói:

- Túi đen trong bụng có chứa nọc độc, dùng chúng có thể chế ra độc mẫn tính sau này khi gặp mấy con thú biến dị thì dùng làm vũ khí, răng nanh có thể cào thành bột mịn trị một số bệnh thay cho thuốc tây rất tốt.

Lục Tu nghe nàng giải thích thì ngạc nhiên, Liễu Tú Nhã trước kia luôn âm trầm, ích nói như thế nào biết mấy chuyện này.

"Tiểu Nhã sao em biết mấy chuyện này" Lý Ngự lên tiếng hỏi ra sự nghi vấn của Lý Ty

"Đọc sách ra, còn thực hành vài lần" Liễu Tú Nhã nghiêm túc nói, nàng lại bổ sung thêm.

"Dơi biến dị này là động vật rất hay xuất hiện ở miền nam, nơi này có lẽ là ổ của bọn chúng, Hi nhi sức khỏe không tốt ta cũng thường bắt mấy con này làm thuốc cho Hi nhi uống, thuốc tây càng ngày càng khan hiếm, mấy thứ như động thực vật biến dị, rất nhiều loài đều có khả năng làm thuốc"

Lâm Hạo Trạch thấy nàng cố gắng giải thích công dụng của răng nanh con dơi này trông vô cùng đáng yêu nên bật cười nhẹ, cô gái này hình như không phải dạng xấu xa như Lý Văn Tĩnh đã nói. Hần và Lý Văn Tĩnh vốn cũng là thanh mai trúc mã, hắn cũng từng có ý với cô ta nhưng cô ta lại chết sống thích Tổng Cảnh Hàn, hắn cũng không đến nỗi sống chết, chỉ hơi thất vọng mà thôi, lâu dần tình cảm phai nhạt hắn chỉ xem Lý Văn Tĩnh như em gái.

Một hôm Lý Văn Tĩnh gọi đt cho hắn hẹn hắn đi giải sầu, thì ra Tổng Cảnh Hàn có quan hệ với em họ cô ta, Lý Văn Tĩnh khóc kể Liễu Tú Nhã xấu xa ra sao, dối trá thế nào, hắn cũng ngồi cho cô ta trút nỗi buồn, Lý Văn Tĩnh say mềm cứ bám hắn không buông hắn cũng không phải hòa thượng nên hai người cứ vậy mà lên giường, Lý Văn Tĩnh cũng không phải xử nữ nên hắn cũng không áp lực gì, hai người cũng qua lại một vài lần, hơn nữa Cảnh Hàn hoàn toàn không hề có ý gì với cô ta nếu không sao mãi cũng không thấy Tổng gia đẻ hôn, nên Lý Văn Tĩnh nghĩ bản thân có địa vị là bạn gái Cảnh Hàn chỉ là ảo giác của cô ta mà thôi.

Liễu Tú Nhã giải thích xong thì đi về xe, nhóm dị năng giả vội tránh ra một con đường cho cô đi, nói giỡn, con dơi biến dị khủng khiếp như vậy nhưng cô gái này lại dùng vài đao phong nhận đã chém nát con dơi khổng lồ kia, nhóm dị năng giả đồng thời nghĩ: rốt cuộc là ai nói cô gái này chỉ là bao cò à, bao cò mà như thế này thì họ làm sao bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mị Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Đoàn xe vượt qua hung hiểm của khe Bàn hơn nữa còn thuận tay tiêu diệt cả mối họa tại đó giúp cho dân chạy nạn phía sau khi đi qua cũng không sợ nữa. Hôm nay cả đoàn xe đều đang thảo luận kịch liệt về cuộc chiến tối qua, khi nói đến Liễu Tú Nhã xuất hiện thì càng phấn khích, đến nay đã không ai còn tin Liễu Tú Nhã là người yếu đuối, nhút nhát nữa, một số người chắc chắn rằng sớm dĩ mấy hôm nay cô điều trên xe là vì mấy tang thi kia, người ta căn bản là khinh thường ra tay à, không thấy người ta vừa ra trận đã chém chết Dơi vương và lũ tay sai sao, mấy con tang thi kia còn không đủ cho cô ấy luyện kiếm à.

Tiếp theo lại thảo luận dị năng của Liễu Tú Nhã rốt cuộc là gì, có thể đánh ra phong nhận lại có thể triệu hồi hỏa diệm, mọi người cảm thấy có lẽ là song hệ dị năng hiếm gặp, nhưng phải nói qua cuộc chiến này thì fan cuồng của Liễu Tú Nhã bắt đầu thành lập. Danh vọng của Liễu Tú Nhã tăng mạnh hiển nhiên là một trận chiến thành danh.

Liễu Tú Nhã bước ra xe lấy com thì nhận được lễ rửa tội bằng ánh mắt của người dân xung quanh, nàng nghi hoặc: không lẽ nàng dài thêm cái gì trên người sao. Người chia com gặp Liễu Tú Nhã đến thì vội vàng nói: "Liễu tiểu thư, bên này là phát com cho người thương, dị năng giả thì phát ở phía trước đoàn xe".

Liễu Tú Nhã nghe vậy cũng gật gật đầu, dúi bước về phía trước đoàn xe trong ánh nhìn nóng bỏng của mọi người. Nàng vừa bước đến đoàn xe thì nhìn thấy nhóm người Tổng Cảnh Hàn đang ăn com cùng nhóm bảo bảo, nàng do dự một chút thì đi qua, nhóm bảo bảo luôn muốn nàng cùng ngồi ăn com với họ, nàng không muốn làm chúng buồn.

Tổng Cảnh Hàn nhìn thấy Liễu Tú Nhã bước đến đang muốn mở miệng nói gì thì Hạ Hầu Nghị đã giành trước, hắn đứng lên mỉm cười nói: "Nhã Nhã ngồi chung đi, hôm qua em đánh đẹp lắm, khiến anh không ngờ".

Liễu Tú Nhã nhìn Hạ Hầu Nghị đứng lên nhường chỗ cho cô thì khẽ gật đầu xem như cảm ơn, nàng không quen tiếp xúc với người lạ nhưng Hạ Hầu Nghị lại đối với nàng chưa từng có ác ý, nhất thời nàng chưa biết phải ứng phó thế nào.

Tuy không tiếp xúc qua mấy lần nhưng bằng sự nắm bắt trọng điểm nhạy bén của hắn qua những lời của nhóm bảo bảo để lộ ra trong lúc trò chuyện thì Hạ Hầu Nghị biết cô gái này căn bản không giới giao tiếp, mấy người như thế thì họ rất nhạy cảm sẽ nhận ra người đang giả dối hay thật tình và cũng rất khó từ chối nếu người phát ra thiện ý từ tận đáy lòng.

Liễu Tú Nhã vừa ngồi xuống thì Lâm Hạo Trạch lại khéo léo mà bắt chuyện để cô dời đi sự chú ý vừa rồi với Hạ Hầu Nghị, hắn đưa cho cô một phần com rồi nhẹ nói: "nhóm bảo bảo rất lợi hại, anh không ngờ em có thể dạy dỗ bọn họ xuất sắc vậy, đúng rồi, hôm qua em có nhắc đến răng nanh của dơi biến dị làm thuốc, em có thể nói rõ hơn không, hiện nay thuốc tây càng ngày càng thiếu nếu có thể làm được thuốc thay thế thì rất tốt, hơn nữa có thể dự

trừ nhiều thì đối với Hi nhi cũng có lợi".

Lâm Hạo Trạch biết chỉ cần nhắc đến nhóm bảo bảo thì cô sẽ chú ý ngay, quả nhiên Liễu Tú Nhã nghe thế thì nghiêm túc trình bày các phương pháp mà nàng biết, gia tộc nàng lúc trước rất thích sưu tầm sách thuốc, cùng nhiều loại sách về các vấn đề kì kinh, lý tượng không gì là không có, con đường tu chân buồn chán nàng toàn dùng sách đó để giải buồn, đọc cả nghìn năm chúng đã sớm đi vào lòng nàng, đan dược nàng luyện toàn dựa theo sách thuốc đó.

Nàng cứ nghĩ đi đến không gian bên này thì những kiến thức đó không cần dùng đến, nhưng không ngờ trong một lần vô tình nàng bắt gặp một cọng cỏ biến dị, hình dạng biến dị của nó tựa tựa như một loại thuốc mà nàng biết, nàng chỉ ôm tâm lý thử nhưng không ngờ nó thật có công hiệu, nàng phát hiện những thứ động thực vật sau khi biến dị thì một số có khả năng làm thuốc, thuốc của Hi nhi điều là từ chúng mà ra.

Tổng Cảnh Hàn nghe nàng nói về công dụng của mấy loại động thực vật thì hỏi: "sau cô lại tìm hiểu về mấy thứ này"

Liễu Tú Nhã nghe hắn nói thì nhớ đến năm tháng tĩnh lặng mà cô độc ở động phủ trước kia, cô nhẹ giọng nói như khê than thở: "năm tháng rất dài nếu không tìm được chuyện để quên thời gian thì sẽ bị cô độc ép người đến điên"

Mọi người nghe Liễu Tú Nhã nói như vậy thì nhất thời nhớ đến thân thể của cô, cha mẹ mất đi khi còn rất nhỏ phải ăn nhờ, ở đậu, cho dù là nhà của mẹ ruột nhưng Hứa Y Hồng với Lý Văn Quang là hạng người gì bọn họ điều rõ. Lý Ngự nhìn Liễu Tú Nhã, ánh mắt mang một vẻ thương tiếc, có lẽ hắn chưa từng để ý đến cô, chỉ nhìn về ngoài âm u của cô mà phán đoán.

Tổng Cảnh Hàn là phức tạp nhất, hắn luôn cho rằng Liễu Tú Nhã là muốn dựa vào mấy đứa bé để bắt ép bọn họ chịu trách nhiệm nhưng Liễu Tú Nhã từ ngày đầu tiên xuất hiện đến nay chưa từng đề xuất yêu cầu gì, hôm qua còn cứu đoàn xe, hắn không ngờ Liễu Tú Nhã có dị năng, dị năng lại bá đạo như vậy, hôm qua nhìn cảnh cô chiến đấu, hắn có một tia rung động.

Đoàn xe sau khi hạ trại nghỉ ngơi một ngày lấy lại sức thì tiếp tục lên đường, bọn họ đã chọn được cứ điểm thích hợp để xây dựng căn cứ là một tòa thành bị bỏ hoang nhiều năm ở tỉnh Z, địa điểm bình nguyên trống trải hơn nửa thành lũy kiến cổ chỉ cần tu sửa lại một chút thì có thể vào ở.

Hôm nay là ngày đoàn xe xuất phát, mọi đang bận rộn để tháo dỡ lều trại, Liễu Cảnh Minh mang theo một hàng bánh bao đi luyện kiếm, người dân vội dọn dẹp ra một khoảng trống cho bọn họ.

Từ ngày Liễu Tú Nhã xuất đầu thì địa vị của nhóm bánh bao cũng tăng lên không ít, người dân đã xem Liễu Tú Nhã là cao thủ ẩn thân của đoàn xe và xem nhóm bánh bao nghiễm nhiên là thái tử gia cùng tiểu công chúa của Tổng gia và Lý gia, hẳn, không thấy mẹ người ta cường đại như vậy sao, thế đạo bây giờ người có nắm đầm lớn là có thể nói chuyện, tìm vợ là phải tìm người có thể lên chiến trường, một tay cũng có thể chém chết doi biến dị như vậy, còn về Liễu Tú Nhã sẽ là phu nhân của Tổng gia hay Lý gia, mọi người tò vè: quản nhiều như vậy làm gì chỉ cần biết là đoàn xe bọn họ lại có thêm một cao thủ, tính mạng lại được đảm bảo thêm một phần, còn về chuyện tình của nhóm lãnh đạo, bình dân như họ không thể hiểu cũng như không thể xen vào...quan sát là được...quan sát là được.

Một chiếc xe vận tải chở hàng dừng trước khe núi Bàn, bên trong bước xuống hai người dáng vẻ bặm trợn, một tên trong đó nhìn thăm trạng trong khe núi thì quay sang nói với tên kẻ bên: "Đại ca, chúng ta đi đúng đường rồi, nhất định có một đoàn xe thực lực cường hăng đã đi qua đây"

Tên còn lại cũng nhìn thấy trước khe bàn có dấu vết của đoàn xe dừng chân hơn nữa là một đoàn xe không nhỏ, hắn phun nước miếng xuống đất rồi nói: "đi nói cho bọn phía sau, phải nhanh chóng đuổi theo"

Tên kia gật đầu đi ra phía sau thùng xe tải, giật mở tấm bạt che cửa ra, ánh nắng chiếu xuống hiện ra rõ ràng một khung cảnh dâm ô trong thùng xe, một người con gái lỏa lồ da thịt đang ở giữa năm người thanh niên cũng trần trụi toàn thân, cô ta giăng hai chân ngồi trên một người trong số đó, đối diện thì niêng ngậm dục vọng của một thanh niên khác, xung quanh ba người còn lại điều nhìn chăm chăm cô gái tay xoa nắn nam căn của mình chờ tới lượt, tên vừa mở tấm bạt xe thấy tình cảnh như vậy thì trong lòng cũng động nhưng nhớ tới tình cảnh thì nén xuống gã la to: "Được rồi, lẹ lẹ lên, chúng ta tìm thấy dấu vết của đoàn xe, chắc ở ngay phía trước, thu thập nhanh", nói xong gã buông mạnh tấm bạt xuống.

Đám người nghe tên kia nói thì cũng hiểu là sắp thoát khỏi tình cảnh đơn độc trước mắt, cả 2 tháng nay bọn họ theo thành phố H chạy ra giữa đường dựng tang thì không ích, hơn nữa lúc chạy trốn cũng mang theo không nhiều thực vật bọn họ phải mặc kệ nguy hiểm vào các hộ thôn dân hoặc thành thị loại nhỏ để tìm thức ăn, lúc đi có 18 người hiện tại chỉ còn 9 người.

Nhóm thanh niên kích động vội vàng làm xong sự tình hiện tại, hai thanh niên kia bầu lấy cô gái mà ra sức động mạnh, cô gái bị động tác mạnh bạo của bọn chúng đâm tới ngã trái ngã phải, muốn giãy dụa nhưng cả người điều bị kiềm hãm chỉ có thể phát ra tiếng rên rĩ nho nhỏ, hai thanh niên khác thì không thể chờ tới lượt đành cầm hai tay cô gái xoa nắn cho mình, người còn lại không chiếm được chỗ tốt đành dùng tay an ủi, rất nhanh bọn chúng điều bắn ra bạch dịch của mình, toàn bộ tưới lên người của cô gái nọ, bọn chúng vội lau chùi qua loa rồi mặc quần áo xuống xe, một tên trong đó quay lại nói: "xử lý nhanh lên, có việc quan trọng".

Lục Mai bị bọn họ dầy vò đến thở không ra hơi nghe vậy cũng cường chống thân thể mà thu thập cho chính mình, xong xuôi cô ta lê bước đứng lên nhảy xuống xe, như chợt nhớ ra điều gì, cô ta quay lại nói với người đàn ông trung niên nãy giờ vẫn ngồi co ro trong góc thùng xe

"Lau dọn phía sàn xe một chút, khi tôi trở lại không muốn thấy nó dơ bẩn như vậy"

Lục Mai nói xong cũng không nhìn mặt người trong xe bỏ đi một mạch, cô ta đối với người bố này xem như không còn tình cảm già, chỉ vì không tiện vứt đi nên đành dẫn theo. Vương Hồ nhìn thấy Lục Mai đến thì bảo cô ta qua ngồi bên mình, đối với Lục Mai hắn cũng thật vừa lòng, nghe lời đầu óc sáng suốt dọc đường đi đề ra không ít biện pháp hay hơn nữa còn biết thảo niệm vui cho hắn, nếu sau này cô ta vẫn luôn như thế hắn không ngại khi xưng bá rồi cho cô ta một địa vị trong hậu cung của mình.

Vương Hồ thấy mọi người đã đến đủ thì cao giọng nói: "Hiện tại chúng ta người yếu không thể đi riêng lẻ được, nay đã tìm được đoàn xe, ta quyết định gia nhập với bọn họ, lấy ta là một dị năng giả bọn họ sẽ cho chúng ta chỗ tốt, anh em không cần lo lắng"

Bọn đàn em nghe Vương Hồ nói thì cũng nhao nhao lên biểu thị trung tâm

"Hồ ca nói chí lý, dị năng Hồ ca mạnh vậy bọn họ còn cầu chúng ta gia nhập"

"Hồ ca thân mang lực lượng mạnh mẽ, bọn họ mời chào còn không kịp"

"Chúng em quyết đi theo Hồ ca kiếm ăn"

Lục Mai nhìn bọn họ nịnh bợ Vương Hồ lại nhìn hần về mặt hưởng thụ thì cười lạnh trong lòng, nếu thật sự đây là đoàn xe lớn thì nhất định trong đó không ích dị năng giả nhất là hệ tự nhiên dị năng, Vương Hồ một cái bị thịt ngoài lực lượng lớn ra thì không có ích lợi gì, bọn họ có cho gia nhập hay không là một vấn đề, nhưng nếu đụng trúng đoàn xe của người trong lòng nàng thì khác, chỉ cần người ra sức làm việc thì đoàn xe bọn họ sẽ nhất định tiếp thu, Lục Mai nghĩ tới các vương giả trong lòng cô ta lại cảm thấy ngọt ngào, tuy bọn họ thực lực mạnh nhưng không hề ý thể hiếp người như những dị năng giả khác ngoài thực lực cường hãn bọn họ còn có thân phận cao quý, đời trước không cô gái nào trong căn cứ là không ôm mộng được trở thành đàn bà của họ.

Lục Mai nghĩ đến người trong lòng lại nhìn Vương Hồ, nếu so sánh quả thật là rác rưởi cũng không bằng, Lục Mai nhớ đến bản thân bị Vương Hồ cưỡng ép lấy đi lần đầu quý giá thì lòng đau đến muốn nhỏ máu, cô ta vốn nghĩ lấy lần đầu cho một trong các vương giả của mình nên từ khi chạy ra thành phố H cô điều lấy có chi dùng bộ phận khác tiết hòa cho Vương Hồ mà không cho hần vượt rào, cô ta cứ nghĩ sẽ sớm gặp đoàn xe của các vương giả ai dè một lần đi này là hơn hai tháng.

Trong lúc đó cô ta không chống được nữa bị Vương Hồ mạnh bạo phá thân, sau khi thỏa mãn hần vứt cô ta cho đám thuộc hạ, lần đó bị dày vò xém chết, từ đó về sau cô ta bị bọn chúng xem như công cụ tiết dục mà đòi hỏi vô độ bất cứ khi nào chỉ cần chúng muốn là đem cô ta kéo qua mà mặc sức làm, Lục Mai mỗi lần nghĩ điều hận đến muốn giết người, thậm chí trên đường chạy nạn bọn chúng còn đem cô ta để đổi lấy thực vật từ những nhóm người khác, Lục Mai cũng không nhớ bản thân đã phục vụ bao nhiêu đàn ông chỉ biết thân thể này sớm quen thuộc thậm chí khi bị cưỡng ép còn có thể sinh ra khoái cảm.

Lục Mai càng nghĩ càng hận nhưng cô ta chỉ có thể ở trong lòng không ngừng tự nhắc nhở mình còn chưa đến lúc, chỉ cần có thể gặp được vương giả trong lòng cô rồi trở thành người phụ nữ của các anh thì đến lúc đó cô sẽ hung hăng ngược chết bọn khốn kiếp này, lúc này chỉ có thể nhẫn, còn về thân thể không còn trinh trắng của mình, Lục Mai tin là các vương giả của cô sẽ thấu hiểu cho sự bất đắc dĩ của bản thân hướng chi tận thế đến bảo mạng mới quan trọng có mấy ai còn giữ được thân xác đâu.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Nhóm người Vương Hồ sau khi tự cho là bàn luận xong thì vội vàng lên xe chạy về phía trước, chạy tới giữa khe Bàn thì họ gặp từng nhóm người giống như đang tìm kiếm thứ gì. Vương Hồ vội cho xe dừng lại, hần đánh một cái ánh mắt, một tên lưu manh vội nhảy xuống tính hỏi thăm tình hình thì gặp nhóm người kia kéo một con dơi biến dị từ bụi cỏ đi ra, hình thể của con dơi làm hần bị dọa đến những cả chân, hần vội bình tĩnh lại, không dám hiện ra về mặt hung thần ác sát nữa, hần dè dặt đến gần một đại thúc đứng gần đó hỏi thăm chuyện, đại thúc thấy bộ dạng hần không đành lòng đành không muốn trả lời nhưng nghĩ tới hiện tại thể đạo như thế điều là con người không tất làm khó nhau nên cũng nói vài câu.

"hoi này là ổ dơi biến dị, hôm qua bị các dị năng giả trong đoàn xe tiêu diệt"

Tên lưu manh kia nghe vậy thầm kêu may mắn trong lòng, nếu bọn họ đến sớm một chút thì không phải làm mồi cho đám dơi kia rồi sao. Hần vội chỉ con dơi không lồ kia mà hỏi.

"Này đó cũng là đoàn xe ông giết, bắt quá giết rồi còn thu thập xác nó làm gì"

Đại thúc nghe hần nói vậy thì như nhớ tới cái gì mặt mày mang vẻ hân diện nói: "Này đây là do một vị cao thủ thực lực mạnh nhất trong đoàn xe chúng tôi giết, còn thu thập là vì nghe phía trên nói là có thể thay thế thuốc tây trị bệnh"

Tên lưu manh nghe mà khiếp sợ không thôi, hỏi thêm một ít thông tin nữa thì vội chạy đi báo cáo lão đại, hần xem ra đoàn xe này điều ngoạ hồ tào lung. Vương Hồ nghe tên tiêu đệ báo cáo thì trong lòng đã sóng to gió lớn, hần không ngờ trong một đoàn xe lại có nhiều dị năng giả thực lực mạnh như vậy như vậy hần gia nhập có hay không còn chỗ đứng cho hần, nhất thời hần do dự.

Lục Mai cũng không bình tĩnh khi nghe đến đoàn xe chủ chốt do năm đại gia tộc cầm đầu thì nàng đã liên tưởng đến nhóm người Tổng Cảnh Hàn, nàng vội hỏi: "có phải đoàn xe từ thành phố H tới trong đó có tên Tổng Cảnh Hàn, Lý Tu, Lý Ngr, Mộc Tuấn Khanh, Hạ Hân Nghi cùng Lâm Hạo Trạch".

Tên tiểu đệ kia nghe Lục Mai hỏi thì cũng sờ một chút sau đó hần có gắng nhớ lại rồi nói: "Mấy cái tên đó thì lão già kia không nhắc đến nhưng nghe ra thì đúng là đoàn xe do năm đại gia tộc của thành phố H".

Lục Mai nghe như vậy thì đã thật khăng định đây chính là đoàn xe của nhóm người Tổng Cảnh Hàn, Lục Mai trong lòng thật vui sướng muốn chết nhưng nhìn phía Vương Hồ thấy hần về mặt chần chờ thì cô ta biết hần vì sao lo lắng vội lên tiếng: "Hồ ca ca, đoàn xe bọn họ nhiều cao thủ như vậy tính an toàn sẽ rất cao, hơn nữa dị năng của Hồ ca ca mạnh như vậy dù là trong đám dị năng giả ở đoàn xe cũng không thua ai, với lại Hồ ca ca quen tiểu Mai là dị năng giả hệ không gian sao, còn có mấy huynh đệ nữa, chúng ta thực lực cũng rất mạnh không phải lo gì à".

Vương Hồ nghe Lục Mai khuyên cũng thấy có lý, vội vàng hạ lệnh lái xe đến đoàn người xin gia nhập. Lục Mai nhìn đoàn xe càng ngày càng gần trong lòng kích động đến tim đập gia tốc, vương giả của cô, cô đến đây.

Liễu Tú Nhã ăn cơm xong thì chuẩn bị về xe để tiếp tục đột phá tầng hai của Huyết Âm Tâm Kinh, cô quay lại dặn dò nhóm bảo bối không được chạy loạn phải đi theo cha. Tổng Cảnh Hàn nghe cô nhắc đến từ "cha của các con" thì một nỗi vui sướng mọc lên trong lòng, cảm giác buồn bực vì bị Hạ Hầu Nghị cùng Lâm Hạo Trạch cướp lời cũng không còn, tuy trong lòng là rất hưởng thụ nhưng về ngoài vẫn tỏ ra bình tĩnh gật nhẹ đầu với Liễu Tú Nhã nói: "Cô cứ lo việc của mình tại nhà cứ giao ở chỗ tôi"

Lý Tu nhìn Tổng Cảnh Hàn một bộ dạng "mọi chuyện đều có hần" thì âm thầm hừ lạnh nghĩ: hừ, con cũng không phải của một mình hần cao hứng cái gì, giả bộ thanh cao, ta khinh.

Hạ Hầu Nghị vốn muốn nói gì thì bị Lý Ngự dắt Liễu Ân chặn ngang trước mặt, Lý Ngự mỉm cười nhẹ nhàng nói: "hôm qua chiến đấu xong thì anh vốn muốn giúp tiểu Ân tắm rửa nhưng lại nhớ bên anh không có quần áo phù hợp, em chắc không có thời gian lo cho bọn nhỏ, Phong thúc cũng già rồi cứ chiều cổ bọn nhỏ cũng mất sức hay để tiểu Ân cùng anh về với em lấy ích đồ dùng sinh hoạt, khi em không rảnh anh có thể chăm sóc tiểu Ân thay em"

Liễu Tú Nhã nghĩ nghĩ cảm thấy lời Lý Ngự rất có lý, cô không thể liên tục giám sát bọn nhỏ, Phong thúc thì già rồi cô thật không đành lòng ông mệt nhọc, Lý Ngự đề nghị không sai vì thế cô gật đầu nói: " ừ, anh theo tôi về xe, tôi lấy đồ cho anh, cảm ơn anh"

Lý Ngự nghe cô nói vậy thì khẽ lắc đầu, cười nhẹ nói: "bọn nhỏ cũng là con anh, anh chiều cổ là chuyện đương nhiên, em không cần cảm ơn"

Liễu Tú Nhã nghe Lý Ngự mềm giọng nói chuyện, không khỏi nhìn Liễu Ân, bộ dáng công tử phiến phiến này rất giống Liễu Ân, là cha nào con vậy sao, Liễu Tú Nhã cảm thấy thật thần kì.

Liễu Tú Nhã không nói thêm gì nữa mà dẫn đầu đi về phía xe của cô, đột nhiên Lý Tu cũng đứng lên gọi Liễu Tú Nhã lại: "Này, tôi cũng đi, tiểu Nhiên cũng cần đồ hơn nữa cũng phải lấy đồ cho Cảnh Minh cùng Tú Hi, nhiều người cũng dễ cảm hơn"

Tổng Cảnh Hàn vốn định đi theo nhưng nghe Lý Tu nói cảm luôn đồ của Cảnh Minh cùng Tú Hi thì lạnh giọng nói: "Đồ của con tôi tự tôi cảm"

Lý Tu ồn ào kiêu: "Này chỉ là mấy bộ đồ thôi nặng nề gì đâu, đi nhiều người làm gì sẽ dính phiền, cậu cùng Hạ Hầu Nghị và Lâm Hạo Trạch thương lượng hành trình tiếp theo đi, chúng tôi đi một chút là về"

Nói rồi nhanh chân dắt Liễu Nhiên đi lên phía trước còn quay lại hỏi thúc: "Nhanh nhanh lên, lè mề chậm chạp còn khối chuyện đang cần giải quyết, đi sớm về sớm"

Liễu Tú Nhã tưởng thật có chuyện quan trọng nên cũng vội vàng đi về xe, Lý Ngự cho Lý Tu một ánh mắt khen ngợi, Lý Tu tiếp được ánh mắt của anh mình quảng tới thì nở nụ cười gian, sau đó hai anh em nhanh chân đi theo Liễu Tú Nhã để lại một hàng ba người về mặt âm trầm.

Tổng Cảnh Hàn về mặt cứng ngắt nói với hai người còn lại: "Khe Bàn đã qua tiếp theo có một số cứ điểm đáng chú ý, tôi nghĩ cần thương lượng một chút", nói rồi quay qua nói với Liễu Cảnh Minh cùng Liễu Tú Hi đang giả vờ làm pho tượng kẻ mình: "Cha có việc, hai đứa đi chơi với ông già gia cùng nãi nãi đi", nói xong cất bước về xe mình.

Hạ Hầu Nghị cùng Lâm Hạo Trạch nhìn phương hướng ly khai của Liễu Tú Nhã về mặt âm trầm, Hạ Hầu Nghị âm âm nói: "Tu cùng Ngự dạo này khá nhàn rồi, có lẽ nên đề nghị Lý lão cho bọn hần dẫn người đi thanh lý tang thi phụ cận để tránh hần tinh lực dư thừa", nói xong thì nện bước về phía Tổng Cảnh Hàn, Lâm Hạo Trạch nheo nheo mắt, nở nụ cười khê rồi cũng theo chân Hạ Hầu Nghị.

Nhóm người Vương Hồ tới gần đoàn xe thì một nhóm binh lính chặn lại, Vương Hồ vội bước xuống, một người lính quát nói: "Không được tiếp cận đoàn xe, lộ bên kia"

Vương Hồ vội vàng vàng lên tiếng: "Chúng tôi muốn gia nhập đoàn xe", nói rồi hần gọi mọi người trong đó xuống xe. Một người có vẻ là đội trưởng sau khi nhìn kĩ nhóm người thì mới lên tiếng: "Đội một chút".

Nhóm người Vương Hồ được dẫn đến một lều trại gần đó, vị đội trưởng kia gọi một tiếng, trong lều bước ra một nam tử trung niên, ông ta nhìn nhóm người Vương Hồ hỏi vài câu như có tên, tuổi, có dị năng không...v.v..rồi ông ta đi vào lều một chút, lúc trở ra thì phát cho nhóm Vương Hồ một tấm dây đeo có chứa thẻ bài, trên thẻ có ghi tên cùng nhóm rồi giải thích.

"Tấm thẻ này đại diện cho các người đừng để mất, dùng nó để lĩnh thực vật, trên thẻ có số nhóm đi tìm đội trưởng của nhóm để được hướng dẫn một số nội quy cũng như cách sinh hoạt của đoàn xe"

Vương Hồ cầm tấm thẻ trên tay thì tâm tình phi thường tức giận, hần cứ tưởng khi nghe dị năng của hần thì bọn họ phải hoan nghênh hần đến chứ, tại sao mọi người tỏ vẻ như là chuyện bình thường như vậy, ở trên đường gặp nhóm người chạy nạn ai mà không sợ hần chứ, có mấy người nhóm người dị năng

giả cũng là chỉ cùng ăn cùng uống với hần chứ đâu dám lơ hần như vậy.

Lục Mai nhìn hần một bộ dáng phi thường tức giận thì cười lạnh, Vương Hồ trên đường trốn chạy cũng toàn gặp người thường, có khi đụng dị năng giả thì chỉ toàn lủ ô hợp, có dị năng nhưng hoàn toàn không biết sử dụng, đoàn xe này là vừa nhìn là biết có tổ chức, có thể nhìn ra cách thức hoạt động của căn cứ lúc đầu, trong này dị năng giả nhiều như mây bay hơn nữa chắc chắn điều được tập hợp rồi huấn luyện, bọn ô hợp mà Vương Hồ gặp qua sao có thể so sánh.

Lục Mai giả một bộ dáng hiền lành nói: "Hồ ca ca, đoàn xe này vừa nhìn là biết lấy thực lực nói chuyện cho dù dị năng của anh có mạnh nhưng không triển khai cho bọn họ thấy thì họ đâu có phục, mình ở lại đây chờ khi nào có dịp thì Hồ ca ca đại phát thần uy làm họ kinh sợ", nói rồi đưa tay vuốt nhẹ lồng ngực hần xoa xoa.

Vương Hồ vốn muốn quăng tám thẻ bỏ đi nghe Lục Mai nói vậy thì chần chờ, Lục Mai thấy hần nghe được thì tiếp tục nói: "Hơn nữa, hồ ca ca xem, ở đây có phát thực vật, thể đạo gian nan mình tạm lánh chỗ này chờ thể cuộc dần ổn định không tốt sao, nhìn đoàn xe là biết bọn họ vật tư vô cùng lớn nha".

Vương Hồ càng nghe, càng thấy có lý, nên cũng không tức giận mà nghe lời Lục Mai đi tìm đội trưởng nhóm của hần, hừ, lủ mất mù chờ hần triển khai thực lực để xem còn ai khinh thường hần nữa.

Lục Mai được phân vào tổ hậu cần, cô ta gặp được Lý Văn Tịnh, đòi trước Lý Văn Tịnh nhờ vào Lý gia mà có được địa vị vô cùng cao trong đám đàn bà của Tổng Cảnh Hàn, tuy không dám cưới nhưng mọi người đã xem cô ta như vợ lớn của Tổng Cảnh Hàn, Lục Mai nghĩ không cần đắc tội Lý Văn Tịnh này dù sao tương lai cũng là người một nhà hơn nữa mình và Lý Văn Tịnh có khi còn hợp tác chống lại lũ ô hợp tinh khác, như vậy cũng không tồi.

Lục Mai nghĩ như thế nên cô ta ra sức tiếp cận Lý Văn Tịnh không biết có phải do vật hợp theo loài hay không mà Lý Văn Tịnh rất nhanh xem Lục Mai là khuê mật của mình. Lý Văn Tịnh đang rất buồn khổ vì đạo gần đây không hề có cơ hội gặp Tổng Cảnh Hàn, đến tìm hần thì chỉ nhận được câu trả lời "bận việc", nhờ hai anh trai giúp thì họ cũng không để ý đến cô, mà chỉ lo bồi con trai của họ, nghĩ đến đây Lý Văn Tịnh hận nghiêng rằng, Liễu Tú Nhã con tiện nhân này quả thật là khắc tinh của cô. Lý Văn Tịnh không tìm được người giúp sức một mình buồn bực thì gặp Lục Mai, Lục Mai nói chuyện rất hợp ý cô nên cả hai dần trở thành bạn tốt, Lý Văn Tịnh đem toàn bộ uất ức của mình điều nói cho Lục Mai nghe.

Lục Mai tiếp cận Lý Văn Tịnh có mục đích muốn mượn sức nhưng không ngờ lại nghe đến tin tức kinh người: Các anh hùng của cô có con, hơn nữa không chỉ một người có mà là cả ba người điều có.

Lục Mai bị tin tức này đánh cho xây xẩm mặt mày, cô ta không dám tin vào tai mình, đây rốt cuộc là làm sao, không hề giống kiếp trước mà cô biết, kiếp trước đến tận khi cô chết thân tượng của cô cũng không hề cưới vợ càng đừng nói là có con. Lục Mai không biết sai sót ở đâu khi nghe Lý Văn Tịnh nhắc đến Liễu Tú Nhã thì giật mình.

Liễu Tú Nhã là ai, Lục Mai cố gắng nhớ đến tên đám tình nhân trước kia mà cô ta nghe nói đến của bọn họ, cô ta hoàn toàn không hề có ấn tượng với cái tên này, quan trọng là Liễu Tú Nhã này sinh con cho nhóm người Tổng Cảnh Hàn, cái này hoàn toàn không phải quá khứ mà cô ta biết. Lục Mai biết chắc chắn điểm khác biệt chính là tại người Liễu Tú Nhã, Lục Mai nghĩ có lẽ cô ta nên tìm hiểu về Liễu Tú Nhã này một chút.

Liễu Tú Nhã hoàn toàn không biết bản thân đã bị người nhớ thương. Hiện tại, nàng đang gặp vấn đề rất lớn, nàng đột phá tầng hai của Huyết Âm Tâm Kinh nhưng là năng lượng lại vì một thời gian dài áp chế mà đang sôi trào lên trong người nàng, kiếp trước nàng cũng gặp phải vấn đề như vậy, Huyết Âm Tâm Kinh vốn là bí pháp tu luyện của một nữ ma tu từng làm giới tu chân điên đảo, chỉ bởi vì thuật pháp này vốn là chí dương nên đôi khi tu luyện gặp năng lượng sôi trào là rất dễ dàng, khi năng lượng sôi trào thì cả thân thể khô nóng bất thường, khiến cơ thể trở nên mất cảm vô cùng muốn giải quyết nó chỉ có máu người cùng song tu mới làm được, nữ ma tu này vì không chịu nổi sự dày vò của nó nên đi tập kích rất nhiều nam tu sĩ, chỉ cần có vẻ ngoài dễ nhìn điều bị nàng ta lấy làm công cụ tiết hỏa còn vẻ ngoài kì dị khó coi điều trở thành thực vật của nàng ta.

Liễu Tú Nhã kiếp trước tu luyện bí pháp này là do gia tộc tìm được bản tàn phẩm ở trong động phủ của nữ ma tu sau khi nàng ta phi thăng, có rất nhiều chỗ không rõ ràng nên khi tu luyện Liễu Tú Nhã điều phải tự mình tìm hiểu, nhiều lúc gặp chuyện linh lực sôi trào như vậy gia tộc muốn tìm người cùng nâng song tu nhưng Liễu Tú Nhã thà nhảy xuống băng đăm của mật động mà hạ sức nóng cũng không dùng người của bọn họ đưa tới, hiện tại nàng cũng gặp vấn đề y như thế nhưng nơi đây lấy đâu ra băng đăm cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Tổng Cảnh Hàn nhìn thời gian thì kết thúc việc hấp thu tinh hạch trong tay, vốn dĩ hôm nay tính toán lên đường nhưng Liễu Tú Nhã trình bày việc có thể chế thuốc từ đám động thực vật biến dị nên mọi người quyết định khởi hành trễ hơn một ngày để thu thập tài liệu thuốc từ đám doi biến dị kia, nếu chuyện này là thật thì sẽ có rất nhiều người bệnh được cứu, phải biết là hiện tại trong thành phố là địa bàn của tang thi muốn tìm thuốc thì không khác nào đi chịu chết mà con người ai lại không bệnh cho dù là dị năng giả đi chăng nữa.

Tổng Cảnh Hàn nghĩ đến chủ nhân của sự cống hiến đó thì nhủ thầm, nói thật hần cũng không biết cảm tình mà mình dành cho Liễu Tú Nhã là như thế nào, có lẽ thêm một thời gian nữa hần có xác định chính xác, Tổng Cảnh Hàn vừa đi vừa nghĩ, khi bước đến một góc cây cách xa đoàn xe thì cảnh giác

mà dừng lại quan sát, mới vừa rồi hần giống như nghe một ích tiếng vang kì lạ, không lẽ là tang thi, hần đi theo tiếng vang phát ra thì nhìn thấy tình cảnh làm hần cứng người không biết nên tiếng hay nên lùi.

Liều Tú Nhã đứng tựa lưng trên một góc cây to, vẻ mặt đồ ỉm khác thường, mà quần áo lại không chỉnh tề, lúc này chiếc áo somi trên người đã bị Liều Tú Nhã cạo rớt đi phân nửa cúc áo, một đôi thỏ ngọc trắng bóc được bao lại trong lớp áo lót ren đen dụ hoặc như cầu xin người ta cần lên, một thân da thịt tình tẻ trắng muốt đậm đầu cả mắt Tổng Cảnh Hàn, mà lúc này Liều Tú Nhã nhắm nghiền hai mắt, đầu hơi ngửa lên lộ ra chiếc cổ thon thả miệng khẽ rên rì những tiếng khàn khàn như khó nhin.

Tổng Cảnh Hàn bị cảnh đẹp trước mắt đánh cho đầu choáng mắt hoa như một mao đầu tiểu tử chưa biết mùi đời mà tình dục bị kéo lên không ngừng, hần nuốt một ngụm nước miếng, bởi vì buổi tối yên tĩnh nên tiếng hần động cổ họng vang lên rõ ràng. Liều Tú Nhã nghe tiếng động khẽ mở mắt nhìn, ánh mắt Liều Tú Nhã tràn ngập dã tính cùng lực công kích, bên trong lưu chuyển không chút nào che lấp tàn nhẫn và cướp đoạt, con người không còn là màu thuần đen bình thường mà hiện lên màu hồng yêu dị, ngay cả khóe mắt cũng ánh lên hồng sắc.

Tổng Cảnh Hàn nhìn ánh mắt đỏ mà sững sờ, nó nhìn chằm chằm hần như một tội đồ hay là con mồi bị nó điểm trúng. Liều Tú Nhã nhìn người vừa đến trong ánh mắt xuất hiện vẻ hoang mang, nàng chăm chăm nhìn vào Tổng Cảnh Hàn, một bức đồ đăng từ đuôi mắt nàng bắt đầu lan tràn xuống dưới, từ từ mặt làn dần xuống cổ. Tổng Cảnh Hàn hoàn toàn bị tình cảnh trước mặt làm cho kinh ngạc khi nhìn thấy bức đồ đăng càng ngày càng hiện rõ trên mặt Liều Tú Nhã thì hần không những không cảm thấy khó coi mà còn thấy phi thường xinh đẹp.

Liều Tú Nhã bỗng nhiên động trước nàng lấy tốc độ cực nhanh mà lao vào Tổng Cảnh Hàn, hần chỉ nhìn thấy thân hình Liều Tú Nhã chọt lóe lên còn chưa có động tác thì bản thân đã bị Liều Tú Nhã đặt dưới thân.

Liều Tú Nhã chỉ cảm thấy thân thể rất nóng mà người đứng trước mặt nàng mang theo khí lạnh làm nàng mê muội, Liều Tú Nhã đè nặng Tổng Cảnh Hàn xuống mặt đất, tay trái chống dưới đất, tay phải giam cầm cổ Tổng Cảnh Hàn, mặt đối mặt với hần.

Tổng Cảnh Hàn muốn dùng dị năng đánh bật nàng ra nhưng khi ánh mắt chạm tới vẻ mặt khó nhin của Liều Tú Nhã thì dừng lại, hần cảm nhận Liều Tú Nhã đang cần một thứ gì đó từ người của hần, trong lòng hần khẽ động. Tổng Cảnh Hàn không phản kích mà mặc Liều Tú Nhã trên người hần làm càn.

Bỗng nhiên đầu của hần bị Liều Tú Nhã nắm ngửa ra sau, một vật thể mềm mại cùng cảm giác nhóp nhép rà qua rà lại trên cổ hần. Liều Tú Nhã rất muốn cắn xuống nhưng từ tận sâu trong lòng nàng kêu gào không thể..dừng lại, nàng chỉ có thể dùng sức liếm xuống cổ người dưới thân, nhưng chỉ như vậy cũng không hạ được con hỏa trong lòng nàng, lưỡi của nàng di chuyển về phía đầu vai của Tổng Cảnh Hàn giống như lưu luyến, bỗng nàng cắn mạnh xuống, răng nanh cắm thẳng vào thịt trên vai của Tổng Cảnh Hàn

Tổng Cảnh Hàn cảm thấy một con đau ập đến nhưng hần chỉ nhủ mảy, hai tay ôm lấy Liều Tú Nhã để mặc nàng cắn. Liều Tú Nhã cảm nhận được mùi máu tươi tràn ngập trong không khí. Liều Tú Nhã hơi nhồm người dậy, ngã người ra sau một tay chống xuống đất, cả người tạo thành độ cung hoàn mỹ, cánh tay khác thì đặt trên vết thương của Tổng Cảnh Hàn, bỗng nàng đưa tay lên miệng liếm sạch máu vương trên đó khẽ hít thở thỏa mãn như đang nếm được mỹ vị nhân gian, một tia ý thức trôi vào đầu Liều Tú Nhã. Liều Tú Nhã chân động dừng lại hành vi hút máu man rợ của mình, nàng bật người nhảy ra khỏi vòng ôm của Tổng Cảnh Hàn.

Tổng Cảnh Hàn ôm vết thương đứng dậy, Liều Tú Nhã đề phòng nhìn chằm chằm hần. Tổng Cảnh Hàn buồn bực nghĩ: hình như người bị tấn công là hần mà.

Hần nhìn Liều Tú Nhã thân thể buột chặt thì một tia không đành lòng nổi lên, hần nhẹ giọng như sợ kinh hách nàng.

"Tôi sẽ không tiết lộ ra ngoài, em có thể yên tâm"

Liều Tú Nhã nghe hần nói như vậy thì có hơi bất ngờ, nàng vội nhìn chằm chằm như muốn xác định hần nói thật hay không nhưng nàng nhìn mãi cũng chỉ thấy vẻ mặt lạnh không cảm xúc của hần. Liều Tú Nhã nhìn trên vai hần còn có vết thương do nàng tạo ra thì khẽ cắn môi. Nàng từ từ tiến lại gần Tổng Cảnh Hàn, miệng nói như khuyên hần.

"Anh đừng sợ, tôi sẽ không cắn anh nữa, tôi chỉ muốn nó dừng đổ máu thôi"

Tổng Cảnh Hàn nghe Liều Tú Nhã nhẹ giọng nói như là sợ mình hoảng sợ thì có loại dở khóc dở cười. Hần ngay cả người cũng đã giết rồi còn sợ mấy thứ này hay sao nhưng thấy vẻ mặt Liều Tú Nhã nghiêm túc như vậy thì hần cũng cảm thấy thú vị nên không nói thêm gì mà đứng yên tại chỗ.

Liều Tú Nhã đi qua nhìn nơi nàng cắn xuống, một hàng dấu răng chỉnh tề nhỏ xinh phải khen là rất đều rất đẹp nếu không nhìn đến trên đó máu thịt nhều nhão, nàng nhủ đôi mày lá liễu lại, có cảm giác áy náy, hơn nữa vừa rồi Tổng Cảnh Hàn hoàn toàn không hề chống cự. Liều Tú Nhã nghĩ nghĩ rồi nhẹ đưa đầu nàng lại gần vết thương, từ góc độ này Tổng Cảnh Hàn nhìn đến một phần gò má nho nhỏ hơi hồng hồng của Liều Tú Nhã, chỉ cần hần cúi đầu là có thể hôn xuống, hơn nữa từ người Liều Tú Nhã tỏa ra một mùi hương của cỏ xanh. Tổng Cảnh Hàn hơi cúi nhẹ hít sâu một hơi, quả nhiên rất thơm.

Liều Tú Nhã nhìn vết thương thì đầu óc động một chút nàng dùng ý thức điều động túi càn khôn một chút, một phiến lá xuất hiện trên tay nàng. Liều Tú Nhã bỏ miếng lá vào miệng nhai nát rồi nhả lên chỗ vết thương. Kim Diệp Tử này là lá thuốc có tác dụng cầm máu rất hay, lúc trước nàng tại tu chân giới tìm được một mảnh Kim Diệp Tử tiện tay nhỏ sạch bỏ vào không gian, khi bả lá cây tiếp xúc với vết thương thì máu bắt đầu ngưng chảy ra, vết thương lấy mất thường có thể thấy trở nên khô ráo.

Tổng Cảnh Hàn nhìn Liều Tú Nhã trống rỗng xuất ra đồ vật thì cũng giật mình, hần đã thấy Liều Tú Nhã chiến đấu, lúc đó dị năng của nàng rất kì lạ cách ra chiêu cũng khác, phát ra rất giống Hỏa hệ cùng Phong hệ, trong căn cứ điều nói nàng là song hệ dị năng nhưng giờ xem ra không chỉ song hệ.

Liều Tú Nhã thấy máu đã ngừng thì lui về phía sau nhìn Tổng Cảnh Hàn, suy nghĩ một chút thì nói: "Cám ơn anh"

Liễu Tú Nhã vừa lui ra sau mang theo mùi cỏ xanh thoang thoảng thì Tổng Cảnh Hàn nhủu mảy, trong lòng như có điều mất mát khi không khí xung quanh hẳn không còn được bao lấy bởi hương thơm của Liễu Tú Nhã, hẳn khoát khoát tay nói: "Không cần, tôi đưa em trở về"

Liễu Tú Nhã nghe hẳn nói như vậy cũng không biết nói thêm cái gì đành gật gật đầu, hai người cùng sóng vai mà đi về xe của Liễu Tú Nhã. Tổng Cảnh Hàn nhìn Liễu Tú Nhã được Phong thúc đón về thì mới quay lại xe của mình.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Chương 18:

Sáng hôm sau đoàn xe tiếp tục hành trình của mình, nhóm người Tổng Cảnh Hàn ngồi tại thùng xe quân đội thảo luận về phân chia cấp bậc trong căn cứ thì xe đột nhiên dừng lại, một binh lính đến báo phía trước có người khiếu cứu. Nhóm người Tổng Cảnh Hàn bước xuống xe thì thấy phía trước có một đoàn xe cỡ nhỏ gồm 4 chiếc xe đầu sát bên đường, một nhóm người gồm 5 trai 2 gái đứng trên nóc xe đang điên cuồng vẫy tay cầu cứu, xung quanh đứng khoảng mấy chục tang thi.

Sau khi được nhóm đi năng giả của đoàn xe ứng cứu thì bọn họ vui mừng đi về phía này, nhóm người đó cho biết phía trước họ là người của một đoàn xe chừng 30 chiếc nhưng hầu như bị đám doi biến dị ở khe Bàn tàn sát hiện tại chỉ còn có bọn họ. Tổng Cảnh Hàn nghe vậy thì bảo bọn họ đi về phía sau đăng kí danh tính, mọi người vui mừng cảm ơn rối rít, khi đi ngang qua nhóm người Tổng Cảnh Hàn thì một nữ nhân trong nhóm bỗng ngất xỉu ngã thẳng vào người Lý Ngự, Lý Ngự không còn cách nào khác đành bế cô ta đi tìm quân y.

Sau khi đến chỗ quân y thì vốn tính toán rồi đi nhưng dù hôn mê thì tay nữ nhân này cứ cố bắt lấy áo hắn không buông, kéo thế nào cũng không ra, vị nữ bác sĩ kia thấy thân hình mảnh mai yếu đuối của cô gái này thì động lòng trắc ẩn.

"Lý đội trưởng, tôi thấy chắc cô bé này bị kinh hách, tội nghiệp, nhìn chỉ mới 15, 16 tuổi anh ngồi đợi một chút chắc cô bé cũng sắp tỉnh"

Hắn không còn cách nào khác đành ngồi chờ, khoảng chừng 10 phút sau, cô gái nằm trên giường khẽ "um" một tiếng, đôi mắt run run như có sức lắm mới mở ra, vị nữ bác sĩ kia gặp cô gái đã tỉnh vội hỏi:

"Cô gái cô cảm thấy thế nào, đừng sợ, cô an toàn rồi"

Cô gái lúc đầu khi nhìn thấy Lý Ngự thì có vẻ hoảng hốt nghe vị bác sĩ kia nói xong thì đột nhiên nước mắt rớt xuống. Bề ngoài của cô gái này nhỏ gầy, nhìn qua thật yếu ớt giống như chỉ cần đụng mạnh sẽ ngã vậy, mặt mày không xinh đẹp chỉ thanh tú nhưng điểm đặc biệt là đôi mắt, to tròn và đen lay láy khiến người ta muốn chìm vào, hiện giờ đôi mắt đó ướt sũng nước trông như một con vật nhỏ bị tổn thương, vị bác sĩ thấy cô khóc thì tâm điều mềm hết cả vội vàng trấn an.

"Cô gái đừng khóc cô an toàn rồi, nhanh nín đi còn khóc nữa sẽ hại thân"

Mục Liên Tâm nhìn người đàn ông trước mắt không động đậy, một bộ dáng dửng dưng thì nghi hoặc, cô ta biết về ngoài của cô ta rất chộc người thương cảm, chỉ cần cô ta rơi nước mắt thì bình thường sẽ có rất nhiều người dỗ dành cô ta, tại sao người đàn ông này có vẻ thờ ơ như vậy. Mục Liên Tâm khẽ cắn môi cố gắng điều chỉnh sao cho giọng nói có vẻ run run mới cất tiếng:

"Cháu....cháu đi cùng với ba mẹ và chị gái nuôi thăm lại cô nhi viện, giữa đường thì bị quái vật tấn công, ba mẹ vị bảo hộ cháu và chị gái bị chúng cắn chết.....hức...hức.....cháu...cháu....cùng chị chạy trốn rồi được mấy anh trong đoàn cứu, thật không ngờ....không ngờ bọn họ cũng đều chết hết", nói xong lại bật khóc nức nở.

Lý Ngự nghe Mục Liên Tâm khóc nức lên như vậy thì cảm thấy rất phiền, trước kia hắn rất có hảo cảm với những cô gái mảnh mai, yếu ớt như vậy, hẳn cảm thấy những cô gái như vậy đặc biệt dịu dàng làm lòng hắn thương tiếc nhưng không hiểu sao từ khi nhìn thấy Liễu Tú Nhã một thân một mình mang con hắn chạy ra khỏi thành phố đầy nguy hiểm lại suốt dọc đường đi bảo vệ con hắn kín không hề hở, làm cho bọn chúng an toàn mà gặp lại hắn khiến lòng của hắn dao động thật lớn, hình ảnh năng chiến đấu không thua gì đám mây rầu cũng làm hắn mê muội không thôi.

Nàng cho hắn thấy phụ nữ cũng có thể làm một phương tiên tuyến, không phải trong đám đi năng không có phụ nữ nhưng đa số họ luôn ngại phải chạm mặt với tang thi, còn số còn lại thì thờ ơ đến không được xem là phụ nữ. Liễu Tú Nhã có sự dịu dàng mà hắn mong muốn lại lẫn theo sự mạnh mẽ mà hắn khâm phục.

Mục Liên Tâm thấy Lý Ngự không để ý đến bản thân đến tức đến nội thương, hẳn có phải đàn ông không, Mục Liên Tâm còn tính cố gắng thêm chút nữa thì Lý Ngự đứng lên không liếc mắt nhìn Mục Liên Tâm cái nào chỉ đối với nữ bác sĩ gật đầu nói: "nếu không còn gì tôi đi trước".

Mục Liên Tâm thấy hắn quay người đi không hề lưu luyến thì móng tay bấu cả vào trong thịt, hừ, cô không tin anh ta không có cảm giác gì với cô, chờ xem

Lục Mai về bất an mà ngồi cứng đờ trong toa xe rộng lớn, từ lúc cô ta gia nhập đoàn xe đến nay thì chỉ luẩn quẩn ở bộ hậu cần không được tiếp cận trung tâm quyền lực của đoàn xe, dĩ năng của cô ta cũng chỉ phụ trợ hoàn toàn không có sức chiến đấu vì thế từ lúc vào đoàn xe cô ta cũng chưa có lần nào được tiếp xúc vương giả của cô.

Lục Mai tự nói với bản thân phải bình tĩnh nghìn vạn lần không được sai sót, mấy ngày này Lục Mai đã suy nghĩ cẩn thận vốn cô ta định đến căn cứ mới dùng tri thức đời trước về cách kiến tạo cũng như hoạt động ra sao để hấp dẫn lực chú ý của nhóm người Tổng Cảnh Hàn nhưng hiện tại không thể dùng cách làm đó được nữa bởi vì sự xuất hiện của người con gái đó.

Liễu Tú Nhã, Lục Mai nghĩ đến tên đó thì liền hận đến nghiến răng. Lục Mai chắc chắn Liễu Tú Nhã này không trọng sinh bởi vì nếu Liễu Tú Nhã trọng sinh thì làm sao không biết Thanh Hà trấn trước mặt chính là một mối đại họa mà ngăn cản đoàn xe lại chứ, nhưng rốt cuộc là vì sao đời trước tên tuổi của cô gái này mình lại chưa từng nghe qua, đời này lại xuất hiện không chỉ thế còn dẫn theo mấy tạp chủng kia nữa. Lục Mai càng nghĩ lại càng không rõ, chính vì vậy cô ta bất an mới quyết định lợi dụng kí ức đời trước giả làm dĩ năng khác của cô ta tiên đoán một ích chuyện sẽ xảy ra, dùng nó để lôi kéo sự chú ý của nhóm Tổng Cảnh Hàn.

Thật ra đời trước "Liễu Tú Nhã" sau khi bị nhóm người Tổng Cảnh Hàn cưỡng ép xong thì tâm trạng không yên cứ ngồi lì trong phòng trọ không dám ra ngoài, mấy tháng sau thì phát hiện mang thai vốn định lợi dụng cái thai này mà bức hôn Tổng Cảnh Hàn, nhưng do không biết đứa nhỏ có thật là của Tổng Cảnh Hàn hay không dù sao lúc đó tình hình loạn như vậy, cô ta cũng không xác định, vì thế cô ta tìm một bệnh viện tư nhân mà dự định sinh rồi sẽ mang đi xét nghiệm ADN, xui xẻo bị hai mẹ con Hứa Y Hồng bắt gặp, cuối cùng bị ép phá thai, đau khổ bỏ trốn thì gặp tận thế, chết trong miệng tang thi, đời này Liễu Tú Nhã xuyên qua nên ngay từ đầu mọi chuyện đều đi theo một hướng khác.

Cửa xe mở ra, nhóm người Tổng Cảnh Hàn chậm rãi đi vào binh lính đóng cửa xe lại rồi chia nhau đứng gác. Lục Mai nhìn nhóm 6 người trước mặt mà tim đập nhanh, mặt như phát sốt mà đỏ bừng lên, cô không ngờ nhìn gần bọn họ còn anh tuấn bất phàm hơn, mỗi người mỗi vẻ, Tổng Cảnh Hàn anh tuấn kiêu ngạo, Lý Ngự ôn hòa nho nhã, Lý Tu phong lưu xinh đẹp, Mộc Tuấn Khanh anh tuấn sáng sủa, Hạ Hầu Nghị lạnh lùng sắt bén còn có Lâm Hạo Trạch cao ngạo bất tuân. Lục Mai nghĩ nếu có thể được làm người đàn bà của ai trong số họ cô ta cũng mãn nguyện.

Lâm Hạo Trạch chán ghét mà nhìn đứa con gái trước mặt, hừ, lại là loại thích mơ tưởng muốn bay lên cao, trong mắt cô ta tràn đầy vẻ si mê cùng với tham lam, nhìn cô gái này hẳn đột nhiên nhớ đến đôi mắt mang đầy nét dịu dàng không chút nào che dấu khi đối mặt với người thân thiết cùng với sự hưng phấn khi đối mặt với kẻ địch. Lâm Hạo Trạch không chút nào che dấu sự chán ghét với cô gái này mà chọn một vị trí cách xa cô ta nhất.

Đội tất cả mọi người ngồi xuống Tổng Cảnh Hàn mới đưa mắt nhìn vào cô gái trước mặt trầm giọng hỏi: "Cô nói cô có dĩ năng tiên đoán và dự đoán được đại họa sắp rơi xuống đoàn xe"

Lục Mai cố giữ vững vẻ trấn định làm ra vẻ trịnh trọng mà nói: "Vâng, Tổng đội trưởng, em gần đây không hiểu sao thường xuất hiện những giấc mơ kì lạ, lúc đầu em còn không biết đó là gì nhưng khi nghe đoàn xe mình sắp tới nơi gọi là Thanh Hà trấn thì em mới hoảng hốt tìm mọi cách để liên lạc với mấy anh, bởi vì cảnh trong mơ em thấy chính là Thanh Hà trấn"

Lý Tu nghe Lục Mai nói vậy thì nói: "Dĩ năng của cô không phải không gian sao hả"

Lý Ngự nghe vậy thì bất chợt nhớ đến Liễu Tú Nhã nên nói: "Có thể là song dĩ năng, mọi người đã quên cô ấy sao"

Lý Ngự nói "cô ấy" không chỉ rõ tên nhưng mọi người ở đây đều biết là chỉ ai, mọi người đã thấy Liễu Tú Nhã sử dụng dĩ năng, có Phong hệ và Hỏa hệ nên luôn nghĩ Liễu Tú Nhã là song hệ dĩ năng.

Lục Mai nghe Lý Ngự nhắc đến thì nghi hoặc, tuy cô ta đến đoàn xe này một đoạn thời gian nhưng hầu như chỉ cố sức lấy lòng Lý Văn Tĩnh không thân thiết lắm với mấy người trong đoàn xe nên chuyện trong đoàn xe cô ta cũng chỉ nghe Lý Văn Tĩnh kể lại mà Lý Văn Tĩnh không có thực quyền gì trong đoàn xe, chuyện quan trọng Lý Văn Tĩnh cũng không biết nhiều, Lục Mai có tâm muốn thăm dò Liễu Tú Nhã mà Lý Văn Tĩnh cực chán ghét Liễu Tú Nhã tất nhiên bôi đen được bao nhiêu thì bôi đen vì thế ấn tượng của Lục Mai giành cho Liễu Tú Nhã là hồ ly tinh quyền rũ anh rề, âm u, không ai thích, ngay đến cả chuyện Liễu Tú Nhạc có dĩ năng Lục Mai cũng không biết.

Tổng Cảnh Hàn bảo Lục Mai nói tiếp về điềm báo mà cô ta dự đoán, Lục Mai cố gắng nhớ lại lời kể truyền miệng mà cô ta nghe ngóng được ở kiếp trước.

"Em chỉ mơ thấy đất cát sập xuống, đoàn xe có rất nhiều người bị rơi xuống đó chết, có tang thi, nhưng em không thấy rõ chỉ biết là lợi hại, hơn nữa em còn mơ thấy mọi người bị thương rất nặng, lúc đó sợ quá nên em tỉnh giấc ngay"

Lục Mai nói xong thì làm bản thân run run một chút như vẫn còn đắm chìm trong mộng cảnh, một đôi mắt mù sương mơ màng nhìn về phía nhóm 5 người, Lý Tu là người đầu tiên không chịu nổi vội cắt đứt màn biểu diễn này.

"Rồi, rồi, còn gì nữa không, không thì đi xuống xe đi, tìm Hùng đội trưởng ông ta sẽ sắp xếp cho cô, chúng tôi còn có việc"

Thật là, không phải bình thường hẳn thương hương tiếc ngọc lắm sao, sao giờ nhìn thấy mấy cô gái nhu nhược yếu ớt này lại thấy không vừa mắt chứ, Lý Tu cắn răng thầm hận, chỉ tại Liễu Tú Nhã không có việc gì đến đảo lộn thâm nỷ của hắn làm gì, tỏ vẻ kiên cường như thế làm gì, còn một bộ dáng tinh tinh mê mê suốt ngày quyền rũ hẳn, kính nhờ, hẳn cùng cô đã có một đêm vui vẻ đó, chẳng phải khi gặp lại cũng nên tỏ vẻ ngại ngùng một chút hoặc lúng túng một chút sao, Lý Tu nghĩ đến đáng về đường đường chính chính, thân nhiên bình thường của Liễu Tú Nhã thì cắn răng khanh khách.

Bất quá nếu Liễu Tú Nhã có thể nghe lời nói thầm của Lý Tu thì chắc nàng sẽ cho hắn cái liếc mắt khinh thường: con cũng đã sinh mấy đứa, ngưng cái mộng

Lục Mai nghe giọng nói có phần không kiên nhẫn của Lý Tu thì ngạc nhiên, không kịp nói thêm cái gì thì Lý Tu đã đứng lên mở cửa xe gọi hai vệ binh đến phân phó, Lục Mai bị hai vệ binh mời đi nhanh chóng, dù không cam lòng nhưng cũng phải xuống xe. Lục Mai nhìn cửa xe không kiêng dè gì đóng mạnh thì tức giận, giậm chân đi theo hai vệ binh, hừ, cô tin tưởng câu lừa gần rơm, chỉ cần cho cô tiếp cận bọn họ thêm một thời gian cô tin chắc bản thân có thể câu được một trong số nhóm vương giả đó, cô tự tin vào kỹ xảo của mình, chỉ cần họ hưởng qua một lần chắc chắn sẽ quy dưới váy của cô (Tiểu Dạ: kỹ xảo của cô thì ta không biết nhưng kỹ xảo của tiểu Nhã nhà ta thì ta đảm bảo, cho bọn họ biết cái gì gọi là dục tiên dục tử... *cười man rợ*...há...há...há; quần chúng: không phải trước kia bảo là đoá hoa chưa một lần nở sao, kỹ xảo chó má gì ở đâu ra; tiểu Dạ *run đui đặc ý bộ dáng bí hiểm* : thiên cơ bất khả lậu)

Tổng Cảnh Hàn nhìn mấy người còn lại nói: "Mặc kệ chuyện này có thật hay không chúng ta cũng không thể mạo hiểm, hiện tại đi thăm dò trước rồi tính"

Mọi người gật đầu đồng ý với lời của Tổng Cảnh Hàn, có tiếng gõ cửa xe nhẹ nhẹ, Mộc Tuấn Khanh đứng lên kéo ra cửa xe thì một con gấu Teddy to như người đập thẳng vào mặt hắn, Mộc Tuấn Khanh ngã người: cái quỷ gì đây

Phía sau con gấu Teddy hé ra một bản mặt nghiêm túc của Liễu Cảnh Minh, cậu thật có người đi ra bèn chậm rì rì nói: "Gia gia mời mọi người cùng đi ăn trưa, ba ba cháu đâu ạ"

Tổng Cảnh Hàn nghe giọng con trai thì vội kéo Lâm Hạo Trạch qua một bên nói: "tiểu Minh có việc"

Liễu Cảnh Minh nhét con gấu Teddy to vào lòng Tổng Cảnh Hàn phui phui tay nghiêm trang nói: "Cái này của Hi Nhi, ba ba ôm chắc dễ rớt là Hi Nhi sẽ nhào đó, Hi Nhi đi xi xi với Phong thúc rồi tỷ ba ba ở lại đón Hi Nhi", nói rồi quay lưng đi, hừ, này giờ con gấu Teddy đó phá hỏng hình tượng của bé, thật đáng ghét.

Tổng Cảnh Hàn ngờ ngác ôm con gấu to gần nửa người của hắn mà không biết làm gì, Mộc Tuấn Khanh nhìn vẻ mặt táo bón của Tổng Cảnh Hàn cười lăn lộn: "ha...ha...ha...Cảnh Hàn cậu...cậu hợp với nó lắm đó"

Mọi người nhìn con gấu lại nhìn Tổng Cảnh Hàn, hình ảnh một người đàn ông tuấn mỹ cương nghị ôm một con gấu bông màu hồng khả ái nhìn thế nào cũng thật buồn cười, Hạ Hạo Nghị khòe miệng cũng không kiềm chế được mà run rẩy nhún cười. Tổng Cảnh Hàn nhìn nhóm bạn tốt về mặt vui sướng nhìn hắn thì vẻ mặt hắc tuyến, rốt cuộc là hồi đó bị đụng hư đầu hay sao mà lại đi kết bạn với lũ này không biết.

Liễu Tú Hi nắm tay Phong thúc đi đến, vừa nhìn thấy Tổng Cảnh Hàn thì bé vội lao đến ôm chầm lấy...lấy con gấu bông mà hô: "Teddy"

Tổng Cảnh Hàn ôm con gấu to nhất thời bị Hi Nhi đụng đến lui về sau mấy bước, giữ được thăng bằng nhìn lại thì hắn có cảm giác muốn che trán thờ dài, Liễu Tú Hi như con khỉ hai tay hai chân ôm chầm lấy con gấu bông, cả người treo trên mình nó. Tổng Cảnh Hàn lắc lắc con gấu bông thì Hi Nhi cũng theo nó lắc qua lắc lại, Mộc Tuấn Khanh nhìn không được ôm bụng cười đến chảy cả nước mắt: "ha...ha...ha..Cảnh Hàn không ngờ cậu cũng có khiếu hài hước quá, hai cha con cậu làm tớ cười chết "

Tổng Cảnh Hàn đen mặt, thật muốn tấu cái tên này. Phong thúc mỉm cười lên gỡ Hi Nhi ra khỏi con gấu, rồi ôm lấy nó giúp Tổng Cảnh Hàn, Phong thúc mỉm cười nói: "Mọi người đi cùng luôn nhé, tiểu Nhã cũng đến"

Nghe thấy Liễu Tú Nhã cũng đến ăn thì mắt 6 người đàn ông ở đây lóe sáng, Lâm Hạo Trạch nở nụ cười với Hi Nhi rồi nắm tay bé dắt đi về xe của Tổng Lão, Lý Tu nhìn hắn một bộ dáng gấp gáp thì hừ lạnh, đúng là lòng dạ tư mã chiêu kẻ nào cũng biết.

Mọi người đến xe của Tổng Lão vừa mở cửa xe thì một mùi trà hương bay thẳng vào mũi khiến nhóm người Tổng Cảnh Hàn hai mắt sáng ngời. Trong thùng xe quân đội năm vị lão gia gia của năm đại gia tộc đang ngồi xung quanh Liễu Tú Nhã, còn nàng thì hai tay thoăn thoắt đồ trà, tráng trà, động tác nhanh chóng lưu loát liên mạch, nhìn động tác mây trôi nước chảy như vậy dù không am hiểu trà đạo cũng thấy là một bộ cảnh đẹp ý vui.

Liễu Tú Nhã kết thúc công đoạn pha trà, nàng rót trà vào 5 tách nhỏ rồi bưng hai tay đưa mỗi vị lão gia gia mỗi người một tách, Mộc Lão vừa nhấp môi vừa than thở: "hazz...thật khó kiếm được thanh niên bây giờ lại am hiểu trà đạo như vậy". Hạ Hạo Lão gia cũng gật gù khen: "có hình có vị Nhã Nhã à, cháu không thua gì những vị trà đạo sư mà ông biết".

Liễu Tú Nhã cũng chỉ mỉm cười nhẹ không đáp lời chỉ khẽ bưng lấy một tách rồi tự thưởng thức, đôi mắt vì khói trà mà chớp động, hàng lông mi run nhẹ nhìn qua thật dịu ngoan. Mấy lão gia uống xong trà thì hùng hù hổ hổ lôi kéo Liễu Tú Nhã đi ăn trưa, Tổng Lão khi đi ngang qua Tổng Cảnh Hàn thì ý vị thâm trường nói nhỏ: "Chọn không tệ, nhanh chóng tranh thủ đi".

Lý Lão đánh cho Lý Tu cùng Lý Ngự một ánh mắt hướng hướng Liễu Tú Nhã nhìn, tuy không nói rõ nhưng ý tứ thì sẽ không biểu đạt sai.

Ba người kia tiếp thu được ý của gia gia thì đột nhiên nhớ đến lần ba người phát sinh quan hệ với Liễu Tú Nhã thì điều lúng túng, này là muốn bắt họ huynh đệ tương tàn sao.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tàng Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Chương 19:

Sau khi dùng cơm trưa thì Tổng Cảnh Hàn nói ra việc của Lục Mai, Lâm lão vuốt râu nói: "Cô gái này không dám nói xạo đâu, cứ cho người điều tra đi, cẩn thận luôn tốt"

Tổng Cảnh Hàn vội vã sai binh lính thăm dò còn bọn họ thì ngồi đợi tin tức rồi mới làm quyết định, khoảng hơn hai giờ đồng hồ thì nhóm binh lính thăm dò quay về còn mang theo một cô gái, cô gái này đáng người nóng bỏng nhưng khuôn mặt lạnh lùng không biểu tình, mặc một bộ đồ da bó sát người càng tôn lên vẻ quyến rũ kiều mị. Nhóm binh lính báo cáo công tác thì lui về phía sau đợi lệnh. Tổng Cảnh Hàn nhìn cô gái trước mặt hỏi: "Cô nói đó là tang thi thuộc Thổ hệ"

Sở Thiên Diệp nhìn nam tử tuấn mỹ trước mặt đôi mắt có chút sáng lên, người này thật đẹp trai nha rất xứng với mình, rồi nhìn phía sau thì thấy một loạt các mỹ nam tử loại hình nào cũng có, Sở Thiên Diệp vội vàng điều chỉnh về mặt một bộ dáng băng lãnh khẽ gật đầu: "Ân", nói rồi yên lặng nhìn Tổng Cảnh Hàn.

Tổng Cảnh Hàn nghi hoặc, cô gái này làm sao thế, cứ nhìn hấn bằng ánh mắt kì lạ, hấn đã quen thuộc nhiều loại ánh mắt có ghen tị, có ngưỡng mộ, có tham lam nhưng cô gái này thì hấn xem không hiểu, ánh mắt cô ta có cổ vũ cùng hi vọng, vậy là sao, Tổng Cảnh Hàn cố gắng suy nghĩ xem cô gái này đang muốn gì.

Sở Thiên Diệp nhìn Tổng Cảnh Hàn không có động tác gì khác thì nghi hoặc, tình cảnh có điểm không hợp với mình suy đoán, không phải trong phim ảnh cùng tiểu thuyết là khi gặp vai nữ chính bị bề ngoài của nữ chính làm cho sợ hãi, tiếp đó chủ động tiến đến chào hỏi hoặc làm quen hay sao, đã như thế, sao mấy soái ca này không tiến đến làm quen mình.

Sở Thiên Diệp lại nhìn kĩ mấy soái ca, lúc này nhìn thoáng qua đã cảm thấy họ tuấn tú hơn người bây giờ nhìn tỉ mỉ lại thì vẫn thấy họ đúng là vô cùng tuấn tú, dựa theo lý luận của cô thì 6 người bọn họ ai cũng đều có thể làm vai chính trong tiểu thuyết mà cô đọc, mấy người này vừa nhìn đã biết năng lực cường đại, dung mạo hoàn mỹ, khí chất cao quý, người như vậy không chỉ có thể làm vai chính trong tiểu thuyết mà còn rất hợp khẩu vị của cô.

Ha...ha...ha....cô thật may mắn nha, vốn cô bị đụng xe chết không ngờ tỉnh lại thấy mình xuyên không, nhưng thân thể này là một tiểu thư giàu có, cô đang vô cùng vui sướng nghĩ rằng này giống như mấy quyển tiểu thuyết cô đọc, cô sẽ gặp phải một vị tổng giám đốc soái khí bá đạo yêu thương cô sâu nặng, hai người sẽ viết nên một tình khúc lãng mạn, thế nhưng cô vui sướng không được bao lâu thì tận thể, cô cứ nghĩ bản thân tiêu rồi, không ngờ lại thức tỉnh bằng hệ dị năng còn có không gian, đây không phải là tiết tấu mặt thể văn nữ chính có không gian dị năng cường đại xưng bá thế giới sao.

Sở Thiên Diệp nhìn không gian có khoảng trăm mét có thể nuôi vật sống thì càng khẳng định bản thân là vai nữ chính, chạy ra thành phố rồi nhập đoàn với nhiều đội xe nhưng trong đó không có ai có gương mặt diễn viên toàn không phải béo phệ thì là gầy nhom, da dẻ vàng vọt xanh xao, cô tuyệt vọng nghĩ không lẽ đây là văn xưng bá mà không có tình yêu thì gặp nhóm binh lính này.

Sở Thiên Diệp nhìn một hàng soái ca này trong lòng nghĩ có phải tiếp theo cô sẽ cùng một bọn họ cùng chiến đấu, hiểu nhau rồi yêu nhau, quấn lấy nhau không rời nhưng họ có tới 6 người nhe, phải làm sao chọn bây giờ, không lẽ thu hết, không được bản thân cô rất chuyên tình nha, Sở Thiên Diệp đã nghĩ tới bản thân cùng nhóm soái ca này tình yêu qua lại dây dưa, cắt không đứt rồi cô phải đau khổ chọn lựa giữa bọn họ ra làm sao, ai..nha..nha nghĩ đến như vậy cô có chút ngượng ngùng cùng kích động nha.

Tổng Cảnh hàn không biết hấn cùng nhóm bạn tốt đã bị cô gái trước mặt nào bỏ đến tình trạng vì cô ta mà chém giết lẫn nhau chỉ thấy đối phương đột nhiên cười đến kì lạ, một con ớn lạnh chạy dọc theo sống lưng hấn, hấn vội ho khan kéo lại đầu óc đang chạy ngày một xa của cô gái kì lạ này

"Khụ...khụ....cô có thể nói rõ hơn sao về tình cảnh trong Thanh Hà trấn"

Sở Thiên Diệp lấy lại tinh thần nghe câu nói của Tổng Cảnh Hàn thì lấy lại bộ dáng lạnh lùng ban đầu, cố điều chỉnh giọng nói có vẻ trong trẻo lạnh nhạt một chút: "Uh, con tang thi này là thổ hệ có khả năng hóa đất thành bùn, hoặc làm sụp đất, bất quá tôi là băng hệ khác tính của nó, tôi đang chuẩn bị cùng nó chiến đấu chuẩn bị đóng băng mặt đất thì binh lính của các anh đến"

Tổng Cảnh Hàn không để ý đến câu nói ngảm khoe khoang của cô ta chỉ gật đầu rồi mời Sở Thiên Diệp về đoàn xe làm đăng kí gia nhập. Sở Thiên Diệp khó hiểu trong lòng, không phải nghe cô nói như vậy mấy người ở đây nên mời cô lại tham gia hội nghị tiểu trừ tan thì sao, sao lại đưa cô đi, Sở Thiên Diệp tuy bực bội nhưng không thể phá hủy hình tượng của mình đành ưỡn thẳng sống lưng theo binh lính xuống xe

Lúc quay đầu thì khóe mắt liếc đến một bóng hình vẫn ngồi im không nói chuyện này giờ, hừm, nữ nhân kia là ai, một bộ dáng yêu mị, Liễu Tú Nhã cảm thấy có ánh mắt chăm chú nhìn mình thì nghi hoặc ngẩng đầu, nhìn thấy vẻ tìm tòi trong đôi mắt cô gái trước mặt thấy cô ta không có sức uy hiếp thì lại cúi xuống đồ dành Hi nhi đang muốn ăn bánh ngọt, bé con này đã ăn hơn 10 cái rồi, ăn nữa sẽ không tốt.

Sở Thiên Diệp nhìn Liễu Tú Nhã liếc mắt khiêu khích nhìn mình, nữ nhân này là nhắm đến mình, chắc biết mình không phải loại con gái tùy tiện bám đàn ông nên không kiêng nể gì khiêu khích mình, hừ, nữ nhân này quả nhiên giống trong tiểu thuyết miêu tả, cái loại ác độc nữ xứng bề ngoài hiền lành tâm tư xấu xa, hừ, cô phải cẩn thận một chút, không nên bị hãm hại.

Sở Thiên Diệp không cam lòng bị nhóm vệ binh không kiên nhẫn mời đi, Lâm Hạo Trạch nhìn hướng Sở Thiên Diệp rồi đi nhú mày nói: "Cô gái này hơi kì lạ, chúng ta nên đề phòng"

Lý Tu hừ lạnh một tiếng: "Hừ, vừa rồi cô ta giống như nhìn về phía Liễu Tú Nhã một bộ dáng như chán ghét vô cùng vậy, bệnh thần kinh, cô ta không

nghĩ bản thân là dạng thân phận gì"

Liễu Tú Nhã nghe Lý Tu nói vậy thì nhìn thoáng qua hắn, cảm giác trong lời nói của hắn có ý bao che nàg, Liễu Tú Nhã lắc lắc đầu nghĩ chắc là cảm giác sai, bọn họ vốn ghét cô mà làm sao mở miệng bênh vực được. Lý Tu bắt được đường nhìn của Liễu Tú Nhã thì ý thức được lời vừa rồi của bản thân giống như bảo vệ Liễu Tú Nhã vậy, hắn hơi gượng gạo một chút thì lại thấy Liễu Tú Nhã lắc đầu, Lý Tu đen mặt, nữ nhân này nghĩ cái gì không biết, chắc chắn không phải điều hay.

Lý lão buồn cười nhìn thẳng cháu mình, cho đáng đời, lúc đầu là ai còn tỏ vẻ không cần, ông cười nhạo một chút rồi nghiêm túc nói: "Thanh Hà trấn là tuyệt đối phải đi ngang, con tang thi này chắc chắn phải tiêu diệt, ngày mai tập hợp dị năng giả đi Thanh Hà trấn"

Mọi người "ạ" một tiếng rồi lục đục xuống xe về xe của mình chỉ chừa mấy lão gia gia ngồi lại. Tổng lão khẽ ho một tiếng: "Khụ...chuyện bọn nhỏ chúng ta không nên xen vào cứ thuận theo tự nhiên, bất quá hình như tiểu Nhã lúc trước rất thích cháu trai ta thì phải"

Lý lão mỉm cười: "ha..ha...Tổng lão cũng nói là lúc trước, bất quá mấy hôm nay tiểu Nhã khá thân thiết với Ngự nhà lão đây, như thế cũng thật khó xử"

Ba vị lão gia gia nhìn thấy hay người Tổng lão cùng Lý lão người tới ta đi, lời nói có dao thêm gai thì khẽ nâng tách trà nhấp một ngụm, trong lòng yên lặng tính toán, thế đạo bây giờ, cô gái có năng lực mạnh, bộ dáng xinh đẹp tính tình lại tốt quả không nhiều, hơn nữa còn hợp ý bọn họ thì càng khó, có lẽ nên thúc thúc mấy đứa cháu tích cực một chút, dù sao người ta cũng đã bước xa mấy bước rồi, nghĩ đến mấy bảo bảo bộ dáng khá ái, năng lực lại cường, lại ngoan ngoãn hiểu thuận, thật là cào tâm cào phế của họ mà.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đua Mỵ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Chương 20:

Sáng hôm sau, hơn mười nhóm dị năng giả tập hợp tại phía trước đoàn xe, nhóm người Tổng Cảnh Hàn quyết định tốc chiến tốc thắng, hiện tại vẫn chưa có cơ sở xác định đẳng cấp của con tang thi hệ thổ nhưng thông qua miêu tả của Lục Mai thì có thể xếp vào cấp 3, vì theo một số nghiên cứu của dị năng giả thì cấp 3 đã có thể biến đất hành bùn, tạo ra cát lún rồi, tuy đoàn xe hiện tại đẳng cấp cao nhất là nhóm người của Tổng Cảnh Hàn chỉ là cấp hai nhưng 6 người bọn họ hợp lại hoàn toàn có thể đối phó được một con tang thi cấp 3, sau khi bàn tính kỹ lưỡng họ quyết định dẫn theo phân nửa dị năng giả để đảm bảo không có sơ sót.

Vương Hồ hai tay nắm chặt thành quyền nhìn Lục mai đứng lẫn trong đám người, tiện nhân, có được năng lực tiên đoán lại không nói cho hắn biết, đem thứ đó mưu cầu địa vị cho mình, đừng để hắn bắt được nếu không hắn sẽ cho cô ta sống không yên.

Theo đoàn xe đã lâu, bị hiện thực đánh cho tỉnh mộng, Vương Hồ đã không còn hùng tâm tráng trí gì nhiều nữa, nhiều lần bị an bài nhiệm vụ đi thu thập vật tư giữa đường hắn đã nhìn ra sự bá đạo của dị năng giả khác, nếu so sánh thì thật hắn chẳng coi vào đâu, hắn vốn tính an phận một chút ai dè con tiện nhân Lục Mai này lại thừa dịp đập lên đầu hắn mà leo lên, Vương Hồ càng nghĩ càng không nuốt trôi con tức này, Vương Hồ sử dụng ánh mắt cho đám thuộc hạ.

Khi nhóm dị năng giả chuẩn bị lên xe thì bỗng mặt đất liên tục sụp xuống những hố cát to, rất nhiều xe tải bị lún xuống phía dưới, chỗ đoàn xe dị năng giả đang đứng là một bãi đất trống, những hố cát đó sụp xuống xung quanh đoàn xe tạo thành một vòng tròn bao vây cả đoàn lại, Vương Hồ đứng nhìn tình cảnh đó hi chưa kịp phản ứng đám thuộc hạ của hắn đột nhiên bị kéo tụt xuống đất, phía dưới lòng đất vang lên âm thanh gào rú của bọn họ cùng với âm thanh cắn xé nhai nuốt rõ ràng.

Lý Tu quyết đoán dậm chân một cái, mặt đất xung quanh đoàn xe dị năng giả nhanh chóng đóng băng, Tổng Cảnh Hàn khẽ quát nhỏ: "Không tốt, nó hướng về phía đoàn xe dân chúng"

Sở Thiên Diệp cũng thấy được vội vàng chạy ra khỏi mặt băng hướng về phía dân chúng, trước khi đi còn nói: "Ta đi cứu dân chúng", Tổng Cảnh Hàn có loại xúc động muốn đỡ đầu, cô ta đã quên dị năng có thể phóng xa hay sao, chạy lại đó làm gì, muốn chết, tang thi còn ở dưới chân. Lý Tu vội điều động năng lượng trong cơ thể đóng băng mặt đất nơi mà đoàn xe của người dân đứng, dân chúng ngỡ ngác chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì bị Sở Thiên Diệp chạy tới nói một câu kinh hãi: "có tang thi tập kích"

Nhóm dân chúng vốn đang đứng yên trong mặt băng khi nghe Sở Thiên Diệp la lên như vậy thì hoảng loạn muốn bỏ chạy. Tổng Cảnh Hàn cũng thấy cảnh đó, trán hắn nổi gân xanh, đây là mặt hàng từ đâu tới, hắn vội ra hiệu Hạ Hầu Nghị cùng Lâm Hạo Trạch, dị năng của hắn có sự tàn phá lớn không thích hợp sử dụng gần dân chúng, một bức tường cát dựng thẳng lên trước mặt người dân, Hạ Hầu Nghị xuất ra một dây mây chuẩn xác đánh về mấy tang thi đang giờ tay chuẩn bị kéo người dân xuống

Liễu Tú Nhã thấy tình thế không ổn thì nhảy thoát lên nóc xe, nằng nèo mắt bỗng tuốt kiếm phóng thẳng tới trước mặt một nhóm dân dựng phải tường đất đang muốn quay hướng khác bỏ chạy, thanh kiếm cắm phập xuống đất nhất thời dưới đất phát ra một tiếng rú lên khùng khiếp, một dòng máu đen tanh tưởi ộc thẳng lên mặt đất, tiếng rú đó làm cho người dân nhất thời dừng động tác.

Liều Tú Nhã đề khí quát lớn: "Muốn sống thì đứng yên kẻ nào nhúc nhích tức là muốn vào miệng tang thi", giọng nói lớn đến mức lan truyền đến tai những đoàn xe còn lại, vốn dân chúng của đoàn xe chia khu vực nghỉ ngơi, thấy khu vực dân chúng phía trước loạn lên thì kinh hãi đang ý định muốn chạy nhưng nghe Liều Tú Nhã nói thì dân chúng khu vực khác nhất thời không dám vọng động.

Liều Tú Nhã thấy hiện trường đã khôi phục bình tĩnh thì nói tiếp: "Tất cả leo lên nóc xe, bám chặt, giữ nguyên vị trí, trái lời thì hậu quả tự gánh lấy, thủ lĩnh của đoàn xe sẽ không bỏ qua các người nhưng nếu là tự tìm đường chết thì chúng ta cũng cứu không nổi", dân chúng nghe kinh hãi nhất thời luống cuống lên xe. Liều Tú Nhã nhìn nhóm bảo vệ phía sau nói: "Cẩn thận một chút, không được tách ra, không được đụng chạm mặt đất"

Liều Tú Nhã vận dụng linh lực bay đi hướng về đội dị năng giả, Liều Nhiên vốn định dùng dị năng tạo thành bộ phóng cho mẹ thì Lý Tu đã nhanh tay đến trước, hai chân của Liều Tú Nhã chạm đất nơi nào thì nơi đó lập tức kết băng nhanh chóng.

Liều Tú Nhã đang bay về một hướng cách đội dị năng giả không xa thì dừng lại, móng tay phải bỗng trở nên sắt nhanh chóng cắm xuống đất đâm thẳng lên đầu một tang thi lồi nó lên trên mặt đất, tang thi này không khác những tang thi bình thường là bao, da thịt trở nên hư thối, một số nơi còn chảy ra nước mủ đen thối, bốc mùi hôi hám, tay phải Liều Tú Nhã nắm đầu tang thi lồi lên, tay trái nhanh chóng nắm hai cánh tay của con tang thi xé ra, con tang thi hướng Liều Tú Nhã rống lớn, hai bên cánh tay bị Liều Tú Nhã xé ra máu đen đặc sệt nhiều nhão xuống.

Liều Tú Nhã mày cũng không nhăn, sau khi xé đi hai tay của con tang thi thì quăng nó xuống đất kể bên nhóm dị năng giả, Tổng Cảnh Hàn nhìn con tang thi bị Liều Tú Nhã ném đến không hiểu nàng ấy muốn làm gì.

Hạ Hầu Nghị đột nhiên nói: "đám tang thi thổ hệ đừng tấn công rồi"

Tổng Cảnh Hàn nhìn xung quanh các hố cát lún xung quanh đội dị năng có xu hướng khép lại thì nhíu mày nhìn về phía con tang thi bị Liều Tú Nhã g quăng xuống cả thân thể như bị đập nát nhưng không chết còn rống lên với nhóm dị năng giả, hẳn đang suy nghĩ đến một khả năng.

Liều Tú Nhã sau khi nắm được con tang thi đó lên thì xoay qua một hướng khác bay nhanh đến cũng thực hiện động tác tương tự nhưng vừa đưa tay vào đất thì....

"Keng _____", móng tay nàng va chạm vào một tầng băng thật dày do không dự đoán được tình huống này phát sinh, động tác của nàng bị chậm lại mấy giây nhưng vẫn xuyên qua tầng băng dày, bất quá Liều Tú Nhã nhíu mày, từ từ đứng lên, hiển nhiên do chậm mất mấy giây thứ nàng muốn bắt đã nhanh chân bỏ chạy.

Liều Tú Nhã đưa mắt nhìn Lý Tu, Lý Tu thấy Liều Tú Nhã nhìn mình thì neho mắt, khoanh tay nhìn chằm chằm nàng, hiển nhiên ý tứ trong mắt rất rõ ràng: nhìn hán làm gì, hán không phải tên gốc

Liều Tú Nhã thấy vậy thì chuyển dời mục tiêu lên người Liều Nhiên, hiển nhiên có khả năng đóng băng xa như vậy thì không có mấy người, Liều Nhiên thấy mẹ nhìn mình thì đầu môi kháng nghị, một tiếng nói vang lên cắt đứt màn giao lưu tình cảm giữa hai mẹ con

"Mọi người an tâm, ta đã đóng băng xung quanh không có việc gì"

Sở Thiên Diệp sau khi thông báo thì chuẩn bị đại phát thần uy lại bị Liều Tú Nhã cắt ngang, sau đó một loạt hành động tiếp theo của Liều Tú Nhã làm cho trở tay không kịp, khi thấy Liều Tú Nhã nắm con tang thi kia lên thì hừ lạnh nghĩ, chỉ bắt mỗi con tang thi mà dùng nhiều sức như vậy làm gì, hừ, mình phải cho mọi người nhất là mấy soái ca thấy dị năng khủng bố của mình.

Nghĩ sao làm vậy, Sở Thiên Diệp điều động toàn bộ dị năng làm đóng băng một vòng lớn bao quanh tất cả mọi người, thế là chúng ta có một màn liếc mắt đưa tình giữa tiểu Nhã và tiểu Tu Tu như trên.

Liều Tú Nhã nghe Sở Thiên Diệp nói thế thì trầm mặt, nhìn xung quanh là mặt băng bóng loáng chỉ đành bước về phía nhóm người Tổng Cảnh Hàn, dân chúng đã từng chứng kiến năng lực của Liều Tú Nhã nên họ hoàn toàn không tin việc nàng chỉ bắt được một con tang thi mà thôi, huống hồ động tác bị dùng vừa nãy cùng về mặt đen thối của nhóm người Tổng đội trưởng thì mơ hồ đoán ra có lẽ nhóm người Tổng đội trưởng đã có kế hoạch nhưng kế hoạch lại bị phá hỏng giữa chừng mất rồi, rồi nhìn lại về đặc ý đặt đạo của cô gái vừa mới ra tay đóng băng kia chỉ nghĩ: hazzz...đắc tội ai không sao, đắc tội nhóm thủ lĩnh của đoàn thi....mọi người đồng thời điểm một ngọn nến cho Sở Thiên Diệp.

Liều Tú Nhã đi đến bên Tổng Cảnh Hàn chỉ con tang thi vẫn còn đang vịn vào nói: "con này có lẽ tương quân dẫn đầu, có nó lữ tang thi kia mới tấn công"

Tổng Cảnh Hàn nhìn con tang thi trên đất, ra lệnh một nhóm binh lính đem bắt nó lại để nghiên cứu, Liều Tú Nhã nhìn thấy Tổng Cảnh Hàn muốn dẫn con tang thi này về nghiên cứu thì bảo binh lính chờ một chút, nàng đi qua chỗ con tang thi đưa chân dẫm đoạn xương đùi của nó nghe "rắc..rắc" mấy tiếng, nhất thời cả hai chân của con tang thi đều gãy làm đôi.

Liều Tú Nhã thần nhiên dòi chân nói: "để phòng ngừa", rồi đưa tay tháo khớp hàm của nó.

Tang thi nếu không đánh trúng trọng điểm thì sẽ không chết, quả nhiên con tang thi bị hành hạ như vậy chỉ gãy dựa uốn éo chứ không có mất sức sống, nhóm binh lính nhìn cảnh Liều Tú Nhã ngược đãi con tang thi thì điều đồng loạt rung mình, giống như giết người thì không đáng sợ, đáng sợ là hành hạ đến sống không bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Chương 21:

Liễu Tú Nhã bước đến xe thì bị Liễu Tú Hi cùng Liễu Nhiên nhào đến như một quả đạn pháo, bất quá do mặt băng trơn mà bọn nhóc chạy quá nhanh nên nhất thời trượt ra hai hướng khác nhau, Liễu Tú Nhã vội bắn ra tơ đỏ kéo hai cái quỷ nghịch ngợm này lại.

Mộc Tuấn Khanh đứng gần Liễu Tú Nhã nhất thấy tình hình như vậy thì sợ Liễu Tú Nhã đỡ không nổi hai tên nhóc kia hấn vội giơ tay nắm chặt eo Liễu Tú Nhã, tinh thần cảnh giác khiến Liễu Tú Nhã muốn phát ra công kích nhưng kịp thời nhận ra khí tức của Mộc Tuấn Khanh nên dừng lại chỉ chốc lát hai tay Mộc Tuấn Khanh đã bám chặt eo nàng.

Mộc Tuấn Khanh khẽ sát tai Liễu Tú Nhã khẽ nói nhẹ: "Cẩn thận"

Hơi thở của Mộc Tuấn Khanh thổi nhẹ lên tai Liễu Tú Nhã khiến nàng thấy không thoải mái, nàng giống như cảm nhận thấy đôi tay của Mộc Tuấn Khanh như có như không bóp nhẹ eo nàng nhưng chưa đợi Liễu Tú Nhã tránh ra thì Mộc Tuấn Khanh đã buông eo nàng ra.

Liễu Tú Nhã liếc nhìn về mặt như thường của Mộc Tuấn Khanh ngẫm nghĩ, Mộc Tuấn Khanh vẫn giữ vẻ mặt trấn định tự nhiên mặc cho Liễu Tú Nhã đánh giá. Năm người còn lại đều thấy động tác mờ ám của Mộc Tuấn Khanh thì trong lòng đều muốn hung hăng đánh bay về mặt chính trực của tên đó, Liễu Tú Nhã thấy Mộc Tuấn Khanh vẫn vẻ chính khí凛冽 thì thu hồi đường nhìn, nghĩ thầm có lẽ nàng đã suy nghĩ nhiều.

Mộc Tuấn Khanh nhìn thấy Liễu Tú Nhã không còn chú ý hấn nữa mà tập trung vào nhóm bảo bảo thì mới buông lỏng thân thể, lúc này chỉ là nhện không được mà động tay chân, lại quay qua nhìn thấy vẻ mặt đen thùi của năm tên còn lại thì nhếch môi khiêu khích, bước nhanh theo Liễu Tú Nhã, trong lòng còn đang nhớ đến cảm giác vừa rồi, ân, phi thường nhỏ, hai bàn tay của hấn cũng đã ôm trọn.

Sở Thiên Diệp vốn đang mong chờ mọi người đến cảm ơn cô, trong lòng còn đang suy nghĩ muốn như thế nào mới trả lời các soái ca về dị năng của mình, cô cùng họ vẫn chưa quen thuộc lắm, vẫn chưa tiết lộ không gian ra được, e rằng phải làm các soái ca thất vọng rồi, câu hỏi như vậy không thể trả lời, lúc phục hồi tinh thần thì thấy chỉ còn mình cô, Sở Thiên Diệp bức tức, đúng là một đoàn xe vô văn hóa, cô đã cứu mạng họ, họ còn không biết cảm ơn, Sở Thiên Diệp vội vàng đuổi theo mấy soái ca của cô.

Vương Hồ đứng chết trân nhìn vào chỗ của mấy tiểu đệ mình bị kéo, hấn nhìn hướng đoàn xe, một ngọn lửa bốc lên, đáng chết, tại sao chỉ có người của hấn bị hại, nhất định là âm mưu, lũ người này đẩy nhóm của hấn ra chịu chết, hừ, hấn sẽ cho bọn họ trả giá.

Sau khi nhóm bác sĩ của đoàn xe nghiên cứu thì kết luận con tang thì mà Liễu Tú Nhã bắt thuộc dị năng hệ tinh thần, hơn nữa là song hệ dị năng, con tang thì này chỉ ở cấp 2, Liễu Tú Nhã nghe nhóm bác sĩ kết luận thì nói: "Con tang thì chạy thoát kia cũng là cấp 2"

Tổng Cảnh Hàn nghe thế thì nói: "Như vậy đây chỉ là đội tiên phong, con thủ lĩnh còn núp ở phía sau nếu thật như chúng ta suy đoán, lũ tang thì này có tổ chức thì chắc chắn hôm nay chúng phục kích thất bại sẽ tiếp tục tổ chức đột tấn công mới, chúng ta phải đánh bắt ngay trước"

Mọi người quyết định lập tức tiến đến Thanh Hà trấn để giải quyết mối họa này. Một giờ sau, nhóm người Tổng Cảnh Hàn có mặt trên xe tiến đến Thanh Hà trấn.

Trong xe, Lý Tu đá đá chân Mộc Tuấn Khanh hỏi nhỏ: "Hàng này làm sao ở đây", nói rồi liếc nhẹ Sở Thiên Diệp đang ngồi làm mặt lạnh lùng phía cuối xe.

Mộc Tuấn Khanh nhìn Sở Thiên Diệp một cái như có điều suy nghĩ rồi mới trả lời nhỏ vào tai Lý Tu: "Không đuổi xuống được, nào cô ta không cùng tàn số với chúng ta nên ngôn ngữ không thông"

Tổng Cảnh Hàn cũng rất đau đầu, hấn đã cố gắng nói cho cái cô gái này hiểu là nhiệm vụ này nguy hiểm nên hấn chỉ dẫn theo những thành viên nòng cốt thôi, nhưng không hiểu cô gái này nghĩ gì cứ nhìn hấn khẳng định bản thân sẽ bảo vệ tốt chính mình, nói hấn không cần lo lắng, rồi nhìn hấn bằng ánh mắt: ta hiểu, ta luôn luôn hiểu, hấn thật muốn chửi tục.

Liễu Tú Nhã với thính lực phi thường mạnh nên hoàn toàn nghe rõ lời của hai người hơn nữa nhìn về mặt như bị đau bụng của mấy người kia thì nàng không nhịn được cười khe khẽ, tiếng cười du dương, thanh thúy rót thẳng vào tai của 6 người đàn ông ngồi đây, như cào nhẹ vào tim bọn họ mấy cái.

Nhìn qua thì thấy giai nhân nghiêng nhẹ đầu, đôi mắt phượng híp nhẹ, trong ánh mắt long lanh đọng đầy vui sướng khiến nó linh động sáng rọi vô cùng, bàn tay trắng nõn như ngọc che đi đôi môi đang phát ra những tiếng cười thanh thúy, nhưng họ như có thể nhìn xuyên qua những ngón tay thon dài mà nhìn đến đôi môi hồng khê mở đang cong lên một độ cung thể hiện tâm tình hiện tại của chủ nhân đang rất tốt.

Sở Thiên Diệp liếc mắt nhìn Liễu Tú Nhã nghi hoặc vì sao Liễu Tú Nhã lại cười to như thế, trong lòng vô cùng khinh thường, hừ thật là bất lịch sự.

Sở Thiên Diệp nghe mọi người muốn đi Thanh Hà trấn thì cũng vội theo đến, đây chính là cơ hội thật tốt để tăng tiến tình cảm giữa các nhân vật chính, xem đi mình quả thật là mệnh diễn viên, lúc này soái ca họ Tổng kia cứ luôn muốn mình ở lại đoàn xe để an toàn, thật là chính bản thân mình không thể tiết lộ không gian của mình có thể ẩn thân lúc nguy hiểm cho bọn họ biết, hazzz....đánh phải để họ lo lắng rồi.

Sở Thiên Diệp lại nhìn Liễu Tú Nhã ngồi ở đầu thùng xe kế bên mấy soái ca của cô thì thầm tức, cái cô gái này quả là ác độc nữ phối như trong tiểu thuyết miêu tả, xem đi, cứ bám chặt lấy mấy soái ca của mình, không lẽ....

Sở Thiên Diệp như bừng tỉnh: đúng rồi chẳng phải trong tiểu thuyết có đề cập đến loại nữ phối này sao, gọi là công cụ ám giương khi nữ chính chưa xuất hiện, hanh_____, lúc lên xe cũng may là mình cách xa mấy soái ca ngồi ở cuối xe không thì sẽ giống như cô ta rồi, tiểu thuyết có nói, nữ chính phải cao quý lãnh diễm, cự người ngàn dặm, nữ xứng mới phải dựa vào thân thể để bám trụ đàn ông, đúng, không thể quên thân phận cao quý của mình.

Liễu Tú Nhã nhìn cô gái này chốc lát lại trầm tư, cô ta chốc lát nhìn qua nàng thì lộ vẻ hiểu rõ, rồi lại càng ngồi cứng ngắt hơn, Liễu Tú Nhã không rõ cô gái này nghĩ gì nhưng nhìn cô ta biến sắc mặt còn nhanh hơn bách diện yêu hồ mà nàng từng gặp trước đây thì thấy rất thú vị.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn tất nhiên cũng nhìn thấy vẻ kì dị của Sở Thiên Diệp, nhưng thấy cô ta liếc qua nhìn bọn họ bằng ánh mắt sáng quắc thì biết cũng không tốt lành gì nhưng thấy Liễu Tú Nhã có vẻ hứng thú thì cố nhẫn nhịn để cô ta ý dâm bọn họ, khó được Liễu Tú Nhã vui vẻ như vậy hơn nữa bọn họ là đàn ông không chấp nhất với cô gái này

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mị Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Chương 23:

Thanh Hà trấn, nằm gần một nhánh sông lớn nên quanh năm không khí luôn mát mẻ, lúc đội của Tổng Cảnh Hàn đến trước cổng của Thanh Hà trấn thì trời đã nhá nhem tối, cổng vào cách Thanh Hà trấn hơn 200m, mọi người quyết định cắm trại tại nơi này.

Hạ Hầu Nghị quăng vào đồng lửa vài thanh củi để duy trì lửa cháy, hắn nhẹ liếc nhìn cô gái ngồi đối diện đang gặm bánh mì, miệng phồng lên phồng xuống giống một con hamster cố nhét thức ăn vào miệng, ánh lửa hắt lên gương mặt Liễu Tú Nhã có vẻ đáng yêu, cái cô gái này bình thường thì như một vị tiểu thư khuê tú dịu dàng, nhưng chỉ cần đến lúc ăn thì hình tượng đó hoàn toàn bị phá hủy, nàng ăn rất nhanh nhưng lại cố không để sót chút thức ăn nào.

Hắn nhìn ra sự trân trọng trong mỗi động tác của nàng, chỉ có những người sống trong hoàn cảnh thường đói khát mới có thể trân trọng thức ăn đến thế, Hạ Hầu Nghị đến đó thì nhú mày, hắn từng nghe về quá khứ của nàng nhưng Lý gia là danh gia vọng tộc dù Lý Văn Quang không phải gia chủ nhưng không phải đến nỗi nuôi một người không nổi, nhưng....

Hạ Hầu Nghị lướt tia nhìn sắc bén về Lý Ngự và Lý Tu, hai người này cũng có rất nhiều lần ăn cơm cùng Liễu Tú Nhã đương nhiên biết Hạ Hầu Nghị nhìn như vậy là có ý gì, mấy người khác cũng bắn thẳng ánh mắt vào anh em Lý gia, cảnh này không phải lần đầu diễn ra, mỗi lần Liễu Tú Nhã ăn cơm thì Lý Tu cùng Lý Ngự đều nhận được lễ rửa tội của mọi người.

Lý Ngự cùng Lý Tu nhìn Liễu Tú Nhã trong ánh mắt điều hiện vẻ đau lòng, bọn họ xưa nay chưa từng quan tâm đến Liễu Tú Nhã, lúc trước chỉ cảm thấy nàng âm u thì nhận định nàng tâm tư khó lường, nhưng qua mấy tháng tiếp xúc nàng thì bọn họ nhận ra nàng không âm u mà là lạnh nhạt không quen tiếp xúc người ngoài, nhưng nếu thật lòng đối xử tốt với nàng thì nàng sẽ hồi báo rõ ràng.

Sở Thiên Diệp nhìn tướng ăn như quỷ chết đói của Liễu Tú Nhã thì ghét bỏ nhăn mặt, Liễu Tú Nhã ăn hơi nó thì dừng lại, có chút huyền tiếc mà cắt đi bánh mì, Tổng Cảnh Hàn nhìn vẻ mặt nàng không nhận được nói: "Ăn cho nó đi"

Liễu Tú Nhã lắc đầu nói "Để lại, làm bữa sáng", nghe nàng nói vậy nhất thời trước mặt nàng xuất hiện 6 cái bánh mì được đưa từ 6 hướng khác nhau, cùng câu nói y đúc nhau: "Ăn của tôi/anh"

Liễu Tú Nhã hơi sững sờ nhìn mấy ổ bánh mì trước mặt, rồi lắc lắc đầu tỏ ý không tiếp thu, sáu tên đàn ông hơi lúng túng một chút nhưng rất nhanh trấn định thu hồi bánh mì của mình, Lý Ngự nhẹ lên tiếng: "Em không cần tiết kiệm đâu, nếu đói thì nói với bọn anh...." bọn anh nuôi em nổi mà, câu sau hắn không nói, thái độ của tiểu Nhã không rõ ràng, em ấy không bày xích cũng không tỏ vẻ tiếp thu, thật khó đoán em ấy đang nghĩ gì.

Sở Thiên Diệp nhìn hành động của bọn họ ngẫm bực mình, ác động nữ phụ còn muốn giả làm bạch liên hoa để người khác thương xót thật không biết xấu hổ, Liễu Tú Nhã ăn xong thì phui phui quần áo nói: "Đầu đêm tôi gác, mấy anh chia nhau đi", Tổng Cảnh Hàn nhú nhú mày không đồng ý: "Chúng tôi nhiều đàn ông như vậy, không lẽ chỉ gác một đêm lại không chịu nổi mà cần một cô gái gác tiếp"

Mộc Tuấn Khanh cũng cười cười nói: "Nhã Nhã là không tin dị năng của chúng ta"

Liễu Tú Nhã nghĩ nghĩ, đây chắc là mọi người thường hay nhắc đến chủ nghĩa nam nhân, nghĩ như thế Liễu Tú Nhã cũng không cường ngành, gật gật đầu liền dựa vào một thân cây nhắm mắt. Đột nhiên Liễu Tú Nhã mở miệng: "Còn không đi ra"

Võ Chiêu, Võ Lạc, Võ Dũng còn có Ngọc Lan Hân từ phía sau một thân cây cười hi hi đi ra. Ngọc Lan Hân nhảy đến bên Liễu Tú Nhã nói liến thoắng: "Nhã tỷ điều do anh em nhà họ kéo em đi, em vô tội, Nhã tỷ bọn họ rất quá đáng nha"

Liễu Tú Nhã xoa xoa trán, khẽ hỏi: "Điều gì hết thì đoàn xe làm sao"

Võ Lạc lúc này mới lên tiếng: "Nhã tỷ yên tâm, nhóm bảo bảo tọa trấn, năng lực của bọn nhỏ tỷ còn không tin sao"

Liễu Tú Nhã nghĩ cũng đúng bèn không nói gì thêm nữa, chỉ chỉ một góc ý bảo qua bên kia hồ nhào đi. Bọn người Võ Chiêu nhận được chỉ lệnh thì chào đón nhóm người Tổng Cảnh Hàn một lượt rồi mới tìm chỗ ngồi, cả quá trình điều tự động bỏ qua Sở Thiên Diệp, không trách họ không lễ phép thật sự là tư duy của cái cô gái này làm bọn người thường như họ không cách nào hiểu được.

Sở Thiên Diệp bị đám Võ Chiêu bỏ qua một bên thì không cảm thấy mất mặt chỉ tự nghĩ, hừ, đây chắc chắn là đám tay chân của bạch liên hoa, hừ, một đám phao hơi sớm muộn gì cũng chết sớm thôi.

Sáng hôm sau đoàn người đặt chân vào Thanh Hà trấn, xung quanh điều im ắng dị thường, Lâm Hạo Trạch nhíu mày nói: "Cẩn thận có điểm không thích hợp", xung quanh đường lớn của Thanh Hà trấn chỉ lác đác vài tang thi vô ý thức du đãng ở trên đường, người thấy mùi thịt sống điều hướng bên này nhào lại, mấy con tang thi này chỉ là tang thi bình thường rất nhanh điều đã bị giải quyết.

Tổng Cảnh Hàn cũng biết ý của Lâm Hạo Trạch, thôn dân của Thanh Hà Trấn không phải mấy ngàn thì cũng có vài trăm, nhưng ở đây chỉ có mấy chục tang thi, quả thật không bình thường.

Tổng Cảnh Hàn nhớ lại lời của Lục Mai nói, chẳng lẽ thật sự có một con tang thi cấp cao ở nơi này..... Tâm tình của Tổng Cảnh Hàn có điểm trầm trọng, nếu thật sự có một con tang thi thủ lĩnh ở đây thì Thanh Hà trấn có thể đã bị nó khống chế, tiếp tục ở lại nơi này rất nguy hiểm.

Mặc kệ con tang thi này đáng sợ thế nào, thăm dò nhất định cần thiết. Bởi Thanh Hà trấn là trạm kế tiếp mà bọn họ nhất định phải đi qua nếu muốn tiến tới nơi thành lập căn cứ.

Lần hành động này, tuyệt không phải không có chuẩn bị, Lâm gia đã chế tạo tai nghe thông tin vô tuyến cho bọn họ, mọi người đều mang, máy chủ là một màn hình cỡ bằng điện thoại di động, đặt ở trên người Tổng Cảnh Hàn, có thể biết vị trí mọi người. Mọi người có thể giao lưu báo cáo nội dung tra xét được, đừng phải nguy hiểm cũng có thể cầu cứu trước tiên.

"Tình hình rất quỷ dị, nơi đây vậy mà nhìn không thấy tang thi lại vắng, sợ rằng sẽ có nguy hiểm, mọi người lúc hành động phải cẩn thận, có tình huống dị thường nhất định phải lập tức liên hệ tôi, không cho phép hành động đơn độc." Tổng Cảnh Hàn phân phó mọi người, "ba người tập hợp thành một nhóm nhất định phải bảo trì cự ly với tôi trên dưới 200 mét, tôi sẽ tùy thời thông báo vị trí của tôi. Mọi người hiểu hết rồi chứ?"

"Rõ rồi!" Mọi người trăm miệng một lời.

"Tốt!" Tổng Cảnh Hàn nhìn mọi người xung quanh, vung tay lên, "Lập tức hành động"

Theo một tiếng ra lệnh này, tất cả mọi người nhanh chóng tản ra bốn phương hướng, tốc độ Liễu Tú Nhã nhanh nhất, rất nhanh đã lách vào trung tâm trấn, biến mất.

Ở một chỗ nào đó, Liễu Tú Nhã tay cầm kiếm, cẩn thận nhìn bốn phía xung quanh, trong tầm mắt ngoại trừ nhà kế nhà kéo dài vô biên, không còn thứ gì khác.

Miệng nhẹ giọng báo cáo tình huống nơi này, chân lại không đình chỉ chạy lướt qua các dãy nhà san sát.

Linh thức mở ra bao quát các nơi nàng đặt chân, dò xét mọi động tĩnh.

Kỳ quái? Đó là cái gì? Liễu Tú Nhã chăm chăm nhìn vào một hướng, thấy chỗ 50 mét xa xa qua linh thức hiện lên vô số bóng người, cứng ngắt không động đậy, chẳng lẽ hình nộm.

Liễu Tú Nhã dừng lại quan sát, linh thức giống như có điểm bị cản lại, nàng đề phòng nheo mắt, sử dụng linh lực để phá đi phòng tuyến che chắn này

Liễu Tú Nhã đột phá lá chắn tinh thần thì giật mình khi thứ đó hiện rõ trong mắt nàng. Tang thi..... số lượng không dưới mấy nghìn.

Liễu Tú Nhã biết mọi chuyện lớn rồi, lập tức liên tiếp nói vào trong microphone: "Mọi người, nơi này có tang thi hệ tinh thần, tất cả tập hợp lại, không nên đi loạn, bằng không nguy hiểm"

"Tất cả mọi người tập trung đến chỗ tôi, tọa độ của tôi là 110.70." Nghe xong lời nói của Liễu Tú Nhã, mười hai người phân tán rất nhanh tập trung tới bên người Liễu Tú Nhã, Hạ Hầu Nghị lúc này mới thấp giọng hỏi: "Tú Nhã, thế này là có chuyện gì"

Nơi đó!" Liễu Tú Nhã trực tiếp chỉ ra nơi tang thi đứng.

"Chỗ đó đều toàn nhà là nhà" Lý Tu nhìn thoáng qua phương hướng Liễu Tú Nhã chỉ, hoài nghi hỏi.

"Mọi người bị con tang thi này đùa giỡn rồi, nơi đó không phải nhà điều là đứng đầy tang thi" Liễu Tú Nhã nghiêm túc nói.

Tổng Cảnh Hàn nghe Liễu Tú Nhã nói thì không do dự điều động dị năng, trực tiếp bỏ một tia sét vào nơi Liễu Tú Nhã chỉ.

"Ừnh _____" Một tiếng nổ, đánh vỡ sự yên tĩnh của Thanh Hà trấn, cũng đánh vỡ ảo thuật.

Chỉ nghe thấy tiếng rít gào ngao ô, những ngôi nhà liền kề vốn nhìn thấy đột nhiên biến mất, xuất hiện ở trước mặt mọi người lại là đàn tang thì mấy nghìn con đang rít gào nhào tới.

"Chạy mau" Nhìn thấy đàn tang thì không lờ như thế, Tổng Cảnh Hàn trực tiếp hét lớn. Tổng Cảnh Hàn, Lý Ngự, Lý Tu cùng quát:

"Màn Băng"

"Tường sấm"

"Hóa Khô"

Ở giữa Liễu Tú Nhã đi sau cùng với tang thì, đột nhiên xuất hiện ba bức tường, lớp thứ nhất do hàn băng tạo thành, lớp thứ hai do thiểm điện cấu thành, lớp thứ ba là một lớp tường lửa tất cả đều dài chừng 10 mét cao 3 mét, trực tiếp ngăn cản đàn tang thì đó, tang thì không chút do dự đánh về phía tấm chắn băng, lần lượt bị đông cứng ngắt trực tiếp bể tan tành, nhưng loại hành vi phản đầu quên mình đó cũng mang đến hiệu quả, rất nhanh đàn tang thì đã tiêu hao sạch năng lượng mà màn băng tạo ra, cuối cùng biến mất trong không khí. Bọn chúng nhanh chóng đánh lên tấm chắn thứ hai. Sau cùng cả ba tấm chắn đều bị chúng phá sạch, đàn tang thì còn lại nhanh chóng ủa theo hướng nhóm Tổng Cảnh Hàn.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thì, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Chương 24:

"Chết tiết, có tang thì tiến hóa tốc độ" Lý Tu rơi ở sau cùng thấy tang thì cách càng ngày càng gần, nhện không được chửi bới. Tang thì bình thường hẳn còn có thể cho rơi được, tang thì tiến hóa tốc độ, hẳn căn bản chạy không lại.

Đã cảm nhận được móng vuốt bén nhọn của tang thì sắp cào đến mình, Lý Tu liều mạng chạy về phía trước, chuẩn bị gánh lấy một kích này, hẳn biết một khi dừng lại, sẽ rơi vào đàn tang thì sau đó, vậy thật là cứu tử nhất sinh.

Lâm Hạo Trạch vội niệm: "Ngăn chặn, Thạch Hóa", đất dưới chân tang thì phía sau Lý Tu đột nhiên dựng lên bao vây giữ chặt lấy chân nó, hai tay vẫn vung hai móng vuốt về phía Lý Tu.

Một đường ánh kiếm, phá không tới, tang thì bị chặn ở nơi đó đột nhiên đầu rơi xuống đất, toàn bộ thân thể không cách nào khống chế ngã về phía Lý Tu.

Lý Tu lưu loát né qua, không quay đầu lại tiếp tục chạy băng băng, tay thoáng phát về phía bên cạnh, miệng hô: "Cảm tạ, Nhã nhi" Liễu Tú Nhã thấy Lý Tu nguy hiểm, nhanh chóng xoay người lại, phối hợp hoàn mỹ cùng Lâm Hạo Trạch, trong nháy mắt chém rơi đầu con tang thì tiến hóa tốc độ theo sát phía sau Lý Tu.

Mọi người dồn sức chạy được gần cây số, rốt cục cũng cho rơi được tang thì phía sau, Mộc Tuấn Khanh thở hồng hộc nói: "Con mẹ nó, quả nhiên là tang thì hệ tinh thần, hơn nữa còn là cấp bậc đầu lĩnh."

"Mẹ nó, có còn để người sống không, không chỉ tang thì có dị năng, mẹ kiếp còn song hệ, một con thì không nói đằng này mới bắt một con lại lòi thêm con nữa. khốn kiếp" Ngọc Lan Hân nhện không được, chửi ầm lên.

"Không chỉ có tang thì hệ tinh thần, nơi đây hẳn còn có một con tang thì tiến hóa ít nhất cấp ba. . ." Liễu Tú Nhã nghiêm túc bổ sung thêm: "Tôi cảm nhận một nguồn năng lượng mạnh mẽ phát ra từ mặt đất, cấp bậc tương đương con tang thì hệ tinh thần kia"

Nghe xong lời của Liễu Tú Nhã, mọi người ồ ồ cúi đầu. Sở Thiên Diệp nhện không được lên tiếng bày tỏ quan điểm của mình: "Liễu Tú Nhã cô đừng hù dọa người, tôi không cảm thấy gì cả, cô muốn nghiêm trọng hóa vấn đề đúng không". Hừ, cô không tin có tang thì lợi hại hơn nữa, nếu có sao cô không cảm nhận được cơ chứ, ác độc nữ phụ này rõ ràng nhất gan nên mới nói cho mọi người sợ đây mà.

Liễu Tú Nhã nhìn qua Sở Thiên Diệp nói: "Mọi người đều biết tang thì hệ tinh thần chỉ điều khiển được tang thì bình thường làm theo ý nó, vừa rồi trong đám tang thì đó có tang thì tiến hóa cấp 1 tốc độ, muốn ra lệnh cho tang thì tiến hóa chỉ có cấp bậc lớn hơn nó 2 cấp,"

Sở Thiên Diệp nghe thế thì sửng sốt nhưng không thể phản bác lại lời Liễu Tú Nhã chỉ đành im lặng, trong lòng mắng chết Liễu Tú Nhã, bạch liên hoa phối hợp diễn không hổ là bạch liên hoa phối hợp diễn, lúc nào cũng chăm chăm đối phó mình. Hạ Hạo Nghi trầm giọng nói: "Tức là chúng ta đối phó không phải một con tang thì cấp 3 mà là hai con"

Hai con tang thì cấp 3, này là khái niệm gì, với một đội người chỉ toàn cấp 2 với cấp 1 hiện tại thì hai con tang thì cấp 3 đồng nghĩa với sát thần, mọi

người đồng thời im lặng. Tổng Cảnh Hàn nghiêm túc nói: "Thanh Hà trần là phải qua như thế hai con tang thi này phải diệt, Sở Thiên Diệp, cô quay về xe, mọi người ai không muốn đi có thể theo cô ta".

Ngọc Lan Hân nói: "Hừ, đừng nói hai con tang thi cấp 3, dù là ba con em cũng không sợ". Mọi người đều tỏ vẻ đồng ý.

Sở Thiên Diệp nghe mọi người lên tiếng thì giựt mình chú ý thấy tất cả đều muốn hướng Thanh Hà trần đi thì vội cao giọng nói lớn: "Ta cũng muốn đi". Nói xong câu đó thì hồi hận, vội liếc mắt nhìn mấy soái ca, thấy họ không chú ý đến giọng điệu của cô thì vội điều chỉnh lại thành vẻ lãnh diễm cao quý: "Ý của ta là có thể đi cùng sao"

"Không được" Tổng Cảnh Hàn lưu loát cự tuyệt.

"Tại sao.... Ý ta là vì sao ta không thể đi", Giọng nói kiêu căng vội vàng sửa lại thành đậm mạc, lãnh diễm, Sở Thiên Diệp nhìn về phía Tổng Cảnh Hàn nói.

"Thiên Diệp dị năng của cô không chế không tốt, lần này cần sự phối hợp tuyệt đối không thể sơ xuất, hơn nữa....." Liễu Tú Nhã không để ý mở miệng định nói ra lý do, bất quá chưa nói hết thì bị Sở Thiên Diệp cắt đứt.

Mọi người vì sự vô lễ của Sở Thiên Diệp mà nhăn mày.

"Xin gọi ta là Sở tiểu thư". Cô nhất định không muốn có cái gì liên quan đến bạch liên hoa nữ xứng này, để bạch liên hoa nữ xứng lợi dụng cô, để trước mặt nam diễn viên chính xoát cảm giác tồn tại đâu, sau đó nam diễn viên chính của cô nghĩ làm cô ta là ôn nhu thiện lương. Hừ, cô đã sớm nhìn thấu nguy trạng đối trá của bạch liên hoa này.

"Được rồi, Sở tiểu thư" Liễu Tú Nhã cũng không vấn đề gọi, một người không trọng yếu mà thôi, xưng hô cái gì cũng được.

Nói tiếp câu vừa bị cắt đứt, nói thêm một chút về nguy hiểm ẩn dấu trong Thanh Hà trần, Liễu Tú Nhã giống như lo lắng cho Sở Thiên Diệp kì thật nàng cũng giống mọi người ở đây đều sợ Sở Thiên Diệp gây thêm phiền phức cho bọn họ.

Sau khi nghe xong, trong mắt Sở Thiên Diệp khinh miệt nhìn về phía Liễu Tú Nhã, khi nhìn về phía Tổng Cảnh Hàn thì khinh miệt trong mắt liên biến mất, nói: "Cảnh Hàn, người quên ta là dị năng giả cấp 2 đi"

Hừ, cô chỉ biết cái bạch liên hoa nữ xứng kia lại đang soát cảm giác ôn nhu thiện lương với nam chính mà.

Hơn nữa, nhìn nhóm Tổng Cảnh Hàn khi nghe thấy hai tang thi cấp 3 cũng không trốn mà còn đi lên thì cô biết chắc hẳn đây là kì ngộ của diễn viên.

Trong tiểu thuyết cùng phim ảnh không phải thường sẽ có tình tiết này say sao.

Lúc tình thế nguy hiểm, khi mọi người lựa chọn chạy trốn, diễn viên chính cơ duyên xảo hợp lựa chọn lưu lại, sau đó họ liền gặp kì ngộ rồi càng trở nên lợi hại.

Về mặt lãnh diễm cao quý chính là trong đó cao ngạo cùng đắc ý là không thể che giấu, Sở Thiên Diệp chờ Tổng Cảnh Hàn đồng ý.

Đã sớm đối với Sở Thiên Diệp phiền chán, Sở Thiên Diệp cho là mọi người không có phát hiện nhưng ở đây điều là những người so với cáo còn không ngoan sao có thể không thấy cô ta đối với Liễu Tú Nhã khinh miệt, đối với Sở Thiên Diệp lại ác cảm vài phần.

Tổng Cảnh Hàn không nói thêm gì nữa mà đánh một cái thủ thế với mọi người, lập tức nhìn cũng không nhìn Sở Thiên Diệp mà đi. Sở Thiên Diệp thấy bọn họ không để ý đến mình thì gặm chân tức giận, vội vã đuổi theo.

Sau đó, đội nhiên Liễu Tú Nhã phát động công kích với Sở Thiên Diệp, Sở Thiên Diệp sững sốt chưa kịp có động tác thì bị Liễu Tú Nhã đập bất tỉnh. Mọi người há miệng nhìn Liễu Tú Nhã nhanh gọn giải quyết Sở Thiên Diệp.

Dọc đường đi Liễu Tú Nhã ịch khi mở miệng, cả người luôn hiện lên khí chất dịu dàng, ôn nhu mà ôn nhu, dịu dàng như Liễu Tú Nhã cũng ra tay đánh người à, ra tay nhanh gọn lẹ như thế khiến mọi người nhất thời không chấp nhận được.

Đúng rồi bọn họ như thế nào quên mất cái người này là mặt không đời nào bóp nát đầu tang thi, chém giết tang thi, thiêu cháy biến dị dị ả.

Người như thế sao có thể là...ừ...cái từ kia nói như thế nào nhỉ

A, chắc là thánh mẫu đi, đúng, không sai gọi là thánh mẫu.

Mọi người tỏ vẻ: họ đều bị về ngoài của Liễu Tú Nhã lừa gạt à, thế đạo bây giờ à....hazzz vừa rồi còn là bộ dáng ôn hòa, vô hại, nửa phút sau có thể đánh người thành đầu heo à.

Nhìn nhìn đầu heo Sở Thiên Diệp còn nằm ngay đơ trên mặt đất, vừa nãy chỉ thấy Liễu Tú Nhã cánh tay khẽ hất một cái thì Sở Thiên Diệp đã té xuống, hiện giờ nhìn thì trán của cô ta sưng lên dọa người, bất quá không hiểu sau mọi người có xúc động muốn cười à.

Liễu Tú Nhã nhìn mọi người một bộ ngây ngốc thì nghi hoặc: "Không phải không muốn cô ta đi theo sau, đánh ngất là được". Nói xong thì bảo đám người Võ Chiêu khiêng Sở Thiên Diệp về xe của họ, rồi bảo hai binh lính lái xe cấp tốc quay về đoàn xe báo cáo.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Chương 25:

Mọi người nhanh chóng quay về Thanh Hà trấn, khi vào được trong trấn thì không khí im lặng, dọc đường lại đây tuyệt không đụng phải một con tang thi.

Đột nhiên phía trước mọi người xuất hiện một đợt sóng thần dâng cao hơn 100 mét giống như chực chờ đổ ập xuống bọn họ vậy, da thịt cả người giống như có thể cảm nhận đến mát lạnh của bọt sóng rơi lên người. Liễu Tú Nhã nhìn mọi người thần tình hoảng hốt xung quanh thì lui về phía sau mấy bước trực tiếp dùng chuỗi kiểm cho mỗi người một cú, Ngọc Lan Hân ôm đầu vừa nhảy, vừa kêu: "Ồ..oa...Nhã tỷ...tỷ ám sát em à"

Mọi người vì cú đánh vừa rồi điều có vẻ bình tĩnh ra từ trong giấc mộng. Lý Ngự cau mày, thấp giọng hỏi: "Đây là có chuyện gì"

"Ban nãy mọi người bị tang thi hệ tinh thần công kích, thiếu chút nữa rơi vào hỗn loạn." Liễu Tú Nhã nhẹ giọng trả lời.

Nghe vậy lưng của mọi người thoáng cái phát lạnh, con tang thi này không phải vừa, có thể tạo ra ảo cảnh chân thật như vậy. Mọi người lập tức đề phòng nhìn xung quanh rất sợ nhất thời lo là sẽ rơi vào bẫy của tang thi. Liễu Tú Nhã sử dụng linh lực bao trùm cả nơi này để dò xét năng lượng của con tang thi hệ tinh thần kia.

Vừa mới đi mấy chục mét, Liễu Tú Nhã liền cảm thấy ở phương hướng tay phải mình xuất hiện dao động tinh thần, hiển nhiên có tinh thần lực khác nỗ lực công kích nàng. Đột ngột quay đầu nhìn về phía phương hướng đó, chỗ trăm mét có một con tang thi đang trốn ở phía sau một bức tường, lặng yên không tiếng động phóng thích tinh thần lực nỗ lực mê hoặc Liễu Tú Nhã, lại không biết lúc này năng lượng của nó phóng ra đã tố cáo nó.

"Nơi đó" Liễu Tú Nhã thấp giọng nhắc nhở mọi người, bản thân thì không chút do dự trực tiếp đánh về phía bức tường.

Một cước mạnh mẽ đập bức tường thành gạch vụn, mượn luồng lực lượng đó, Liễu Tú Nhã bay lên trời, liên tục mấy cái đập bước ở không trung. Liễu Tú Nhã giữa không trung, tay phải nâng nhanh chóng phóng ra liên tiếp phong nhận đánh về phía tang thi.

Tang thi hệ tinh thần không ngờ đến Liễu Tú Nhã tới nhanh như vậy, thấy Liễu Tú Nhã ra chiêu ngoan độc như thế, tru lên một tiếng, trực tiếp xoay người bỏ chạy.

Mấy cái phong nhận trực tiếp chém ra mấy đạo vết thương trên người nó, con tang thi không hổ là cấp 3, thân thể không phải cứng bình thường, phong nhận Liễu Tú Nhã chém ra chỉ có thể tạo ra vết thương nhưng không lấy mạng được nó. Một tiếng quát khê phía sau lưng Liễu Tú Nhã.

"Vòng điện"

Trên đầu con tang thi xuất hiện một tấm lưới điện đánh thẳng xuống đầu tang thi, nó kêu lên thảm thiết, bỗng con tang thi nắm tấm lưới điện quăng mạnh một cái, tấm lưới điện lao vút về phía nhóm người Tổng Cảnh Hân đang chạy đến. Lâm Hạo Trạch trực tiếp dựng lên một bức tường đất ngăn chặn tấm lưới điện.

Mọi người lập tức phóng dị năng liên tục vào con tang thi hệ tinh thần kia, dị năng chưa kịp đánh lên người con tang thi thì giống như bị va đập vào bức tường trong suốt

"Oành _____" dị năng cùng bức tường trong suốt va chạm nổ lớn, nhất thời bụi đất bay lên làm mờ đi đường nhìn của mọi người. Lúc có thể quan sát thì phía trước đã không còn bóng dáng con tang thi kia đâu.

"Mẹ, lần còn nhanh hơn cá trạch" Mộc Tuấn Khanh nhin không được thấp giọng mắng.

Liễu Tú Nhã vận dụng linh lực dò tìm như không có kết quả, chỉ đành lắc lắc đầu nói: "Xem ra, năng lực công kích với năng lực ẩn nấp của con tang thi đó không thể đồng thời thì triển, nên lúc này tôi có thể phát hiện, còn hiện tại thì vô phương, bất quả lữ tang thi bình thường thì bị nó phân chia mai phục khắp nơi." Lý Ngự thoáng suy nghĩ rồi nói "Như thế xem ra, nhất định phải cho nó tiếp tục công kích thêm một lần nữa, mà chúng ta nhất định phải nắm chắc lần cơ hội này. . ."

Lý Ngự thấp giọng mật đàm vài câu, mọi người tỏ ý hiểu rõ rồi tách ra hành động.

Tang thi hệ tinh thần trốn từ một nơi bí mật gần đó nghỉ hoặc nhìn một màn trước mắt, không rõ vì sao nhóm lương thực sẽ tách xa hành động, bất quá nó tuyệt không phải quá coi trọng vấn đề này, đối với nó mà nói đám người này tách ra vậy là tốt nhất, nếu đối phó riêng lẻ nó không cần nhất định phải ẩn nấp, có thể chuyên chú tiến công, như vậy càng dễ thành công. Nghĩ tới đây, nó cảm thấy nước miếng sắp rơi ra, rốt cục lại có thể ăn được mỹ thực tươi mới rồi.

Mọi người vẫn bảo trì cự ly trăm mét không hề đi xa nhau để Liễu Tú Nhã vận dụng linh lực nếu có dị động sẽ lập tức báo động

Nhưng có vẻ con tang thi này thận trọng hơn bọn họ nghĩ, dọc đường đi bọn họ liên tục bị tang thi nỗ lực đánh lén, cũng may Liễu Tú Nhã thấp giọng thông báo các nơi mà bọn tang thi bình thường kia được ẩn dấu, bọn tang thi này điều là cấp thấp nếu hợp lại thì bọn họ không có cách nào nhưng con tang thi hệ tinh thần kia lại tách chúng ra mà ẩn giấu, dù có trí thông minh nhưng tang thi vẫn là tang thi chỉ suy nghĩ mai phục bắt mồi chứ không thể để ý đến mọi vấn đề khác, ngược lại tiện nghi cho bọn họ.

Đột nhiên Liễu Tú Nhã cảm thấy dao động tinh thần kịch liệt, nó hướng về chỗ của Lý Ngự, nàng vội thông báo một tiếng vào bộ đàm một tiếng, chạy vội đến bên Lý Ngự, lúc nàng tới nơi thì thấy Lý Ngự đang chiến đấu với một đám tang thi nhưng anh ta không được bình thường động tác cứng ngắt, né tránh cũng chật vật, mấy lần suýt tý nữa thì bị tang thi bắt trúng.

Liễu Tú Nhã nhanh chóng tới gần Lý Ngự, linh thức như ra đa bắn quét hoàn cảnh xung quanh Lý Ngự.

Mắt Liễu Tú Nhã sáng lên, tìm được rồi, cách 80 mét bên trái Lý Ngự, một con tang thi giao hoạt đang trốn ở nơi đó, chuyên chú nhìn chăm chăm Lý Ngự, chính là con tang thi hệ tinh thần đã đào thoát vừa nãy.

Chính là lúc này nên giải quyết thế nào, Lý Ngự bên kia cũng sắp chống không được rồi

Liễu Tú Nhã cực nhanh tới gần, đồng thời trong đầu cũng xoay chuyển suy nghĩ, dựa theo tình hình trước mắt cứu Lý Ngự trước tương đối thỏa đáng, dù sao muốn giết tang thi hệ tinh thần còn có cơ hội, nhưng vạn nhất Lý Ngự bị tang thi nắm được thì xem như hết.

Thế nhưng. . . Liễu Tú Nhã lúc này hồi tưởng lại trước khi tách ra hành động, nội dung kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Chương 26:

“Chúng ta bảo trì cự ly trên dưới 100 mét đồng thời chia ra các phương hướng khác nhau”

“Con tang thi đó rất cảnh giác, nếu chúng ta cùng nhau hành động, sợ rằng nó sẽ không chịu ra tay, chỉ có tách ra, con tang thi đó mới có thể lớn mật công kích một người trong chúng ta, như vậy Liễu Tú Nhã mới có thể tìm ra vị trí của nó giải quyết nó.” Lý Ngự trình bày kế hoạch.

“Chúng ta tranh thủ tiêu diệt số tang thi bình thường kia, con tang thi hệ tinh thần sẽ nóng ruột mà phản kích” Lý Ngự thấy mọi người đã hiểu mới nói tiếp, “Mọi người nên nhớ lần này mục tiêu là tiêu diệt con tang thi này, nếu phát hiện ai trong số chúng ta có dị thường, không cần quản, trực tiếp tìm ra con tang thi đó rồi giải quyết, con tang thi này một ngày còn không diệt thì chính là nguy hiểm cho tất cả mọi người”

Liễu Tú Nhã nhớ đến kế hoạch lại nhìn tình cảnh trước mắt, hiện tại nếu xông lên cứu thì rõ ràng sẽ bị Lý Ngự nhìn thành tang thi mà tấn công, nàng vội vàng chuyển đổi đường chạy, tuyệt không trực tiếp tiến lên, làm bùng tình tang thi, nó khẳng định sẽ chạy, nhất định phải khiến cho nó không chút nào phát hiện mà tới gần.

Liễu Tú Nhã chạy hơi hơi dúi nghiêng đi, ở chỗ cách tang thi 50 mét lợi dụng sự yểm hộ của một ngôi nhà, lạng lẹ vòng qua phạm vi đường nhìn của tang thi, từ phía sau lạng lẹ lên tới gần.

Cự ly càng ngày càng ngắn, 30 mét, 20 mét, 10 mét. . . Liễu Tú Nhã trốn ở phía sau gốc cây phía sau tang thi hệ tinh thần, bắt đầu tính toán một kích tất sát như thế nào.

Liễu Tú Nhã tính toán cự ly hoàn hảo thì đùi phải trực tiếp phát lực, liền xông ra.

"Grào ____" Tang thi hệ tinh thần đang hết sức chăm chú công kích Lý Ngự trăm triệu không ngờ đến lúc này phía sau nó thế mà xuất hiện kẻ địch, nó không hề chuẩn bị căn bản không có cách nào nhanh chóng tránh khỏi được đường kiếm mạnh bạo của Liễu Tú Nhã, chỉ có thể phát sinh một lần gầm rú cuối cùng, trừng mắt nhìn bản thân bị một thanh kiếm trực tiếp chém thành hai nửa từ đầu đến chân.

Một viên tinh hạch trong suốt lấp lánh to cỡ viên sỏi nhỏ rớt xuống đất

Lý Ngự ở xa xa đột nhiên tinh thần rung lên, một luồng tinh thần lực vốn luôn thời khắc quấy rầy hấn biến mất vô tung, bên trái, một tiếng tru phẫn nộ thê lương vang lên theo, Lý Ngự biết Liễu Tú Nhã đã đắc thủ.

Không bị con tang thi hệ tinh thần mê hoặc, hấn lập tức thanh tỉnh, động tác dứt khoát phóng ra vô số hỏa cầu bắn về đàn tang thi, nháy mắt đã đem bọn tang thi gần hấn nhất đốt thành tro tàn.

Lúc này đám người Tổng Cảnh Hàn cũng vội chạy đến Mộc Tuấn Khanh trực tiếp biến ra vô số kim chùy bắn thẳng vào đầu bọn tang thi còn lại, Ly Ngự phũ phũ tay mới mĩa mai nói: "Nhóm người các cậu giống y như cảnh sát"

Mộc Tuấn Khanh nhún nhún vai không để ý nói: "Hết cách, tang thi ở Thanh Hà trấn nhiều kinh, cho dù là bình thường cũng phải tốn thời gian giải quyết à"

Lâm Hạo Trạch cảm lên viên tinh hạch trong suốt của con tang thi hệ tinh thần quan sát rồi nói: "Đây là tinh hạch của con tang thi đó đi, không nghĩ tới lại đẹp như vậy"

Tang thi vốn là một thứ rất xấu xí nhưng tinh hạch trong đầu chúng thì còn mỹ lệ hơn kim cương, nhất là tinh hạch của bọn tang thi tiến hóa, màu sắc tiên diễm như dị năng của chúng

Liễu Tú Nhã lúc này trầm ngâm lên tiếng: "Một con cấp 3 ở đây, vậy còn một con nữa ở đâu"

Mọi người đồng thời bừng tỉnh, đứng, từ đầu đã nói là hai con cấp 3, hiện tại chỉ có một con ở tại nơi này, vậy thì con kia đâu. Mỗi người đồng loạt rà soát nhưng không hề phát hiện được gì, trời lại tối dần, đành phải ở Thanh Hà trấn cắm trại dự định mai tiếp tục tìm kiếm

Cách nơi bọn họ cắm trại hơn một dặm, một chiếc xe ô tô chậm rãi chạy về phía Thanh Hà trấn khi đứng trước cửa Thanh Hà trấn thì dừng lại, một người bước xuống xe, đưa ánh mắt oán độc nhìn về phía Thanh Hà trấn, nói khẽ: "Hừ, ta muốn các ngươi có đi mà không có về" nói xong bàn tay nắm nắm cái túi nhỏ, lôi từ trong đó ra 3 quả lựu đạn, nhìn thứ trong tay cười một cách méo mó.

Sáng hôm sau, mọi người lại rà soát Thanh Hà trấn cùng phụ cận xung quanh một lần nữa nhưng vẫn không phát hiện được gì, lúc tập hợp Ngọc Lan Hân không nhận được oán thán: "Tìm suốt một buổi đừng nói tang thi, một cộng lông chó cũng không thấy, nóng chết bản tiểu thư", anh em nhà họ Võ vội lấy tay quạt gió cho Ngọc Lan Hân, miệng thì nhẹ giọng dỗ dành.

Tổng Cảnh Hàn nhủ mảy may nói: "Chẳng lẽ con tang thi kia bỏ trốn", Lâm Hạo Trạch đột nhiên nói: "Mọi người có cảm thấy hình như mặt đất dưới chân chúng ta đang động"

Mọi người sửng sốt, mặt đất động, họ không cảm thấy, Lâm Hạo Trạch là thổ hệ dị năng nên có cảm ứng đặc biệt với đất, hắn cố gắng cảm ứng rung động vừa rồi. Đột nhiên hắn biến sắc la lớn: "Không tốt, đất sụp, chạy mau", mọi người không hề nghi ngờ lời của Lâm Hạo Trạch nói, vội vã hướng về phía cổng Thanh Hà trấn chạy thực mạng. Phía sau mặt đất nhanh chóng sụp xuống tạo thành những hố lớn sâu hun hút, một con tang thi không giống bình thường đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Lâm Hạo Trạch, nhếch toét miệng, như nở một nụ cười kì dị về phía hắn

Hắn chỉ cảm thấy tinh thần chấn động, cũng không khống chế được tay chân của mình muốn lao thẳng về phía nó, cổ tay Liễu Tú Nhã nhanh chóng xuất ra vô số tơ đỏ một số bắn thẳng về phía con tang thi kia, số còn lại cuốn lấy cả thân mình của Lâm Hạo Trạch, bàn tay khẽ giật mạnh, Lâm Hạo Trạch theo quán tính giật ngược về phía Liễu Tú Nhã rơi thẳng vào lòng nàng.

Con tang thi tránh thoát công kích của Liễu Tú Nhã đứng cách nhóm người họ khoảng ba mét. Đây là một con tang thi thập phần gầy gò, không có thịt thối như những con tang thi bình thường kia, toàn thân trên dưới là màu xám đen, hai mắt linh động, vừa nhìn đã biết có đầy đủ trí tuệ. Mọi người nhìn con tang thi phía trước thì tâm lạnh một nửa, song hệ dị năng, con tang thi này thế mà là song hệ dị năng, nó mới chính là đầu lĩnh, điều khiển đám tang thi thổ hệ tấn công đoàn xe cùng điều khiển những con tang thi tiến hóa khác.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

Dường như tức giận thức ăn dám đánh về phía nó, tang thi hệ tinh thần nhận không được nổi giận gầm lên một tiếng, hơn trăm chỉ tang thi thổ hệ theo tiếng gầm của nó trồi lên mặt đất, một công kích tinh thần mạnh mẽ hữu lực theo đến.

Công kích tinh thần lực vốn không cách nào thấy, nhưng con tang thi này cấp bậc đã ở giữa cấp 3, dị năng tinh thần có thể ngưng kết thành hình, chỉ thấy một luồng năng lượng màu tím gần như trong suốt đánh về phía nhóm người Tổng Cảnh Hàn.

Lý Tu, Tổng Cảnh Hàn, Lý Ngự lập tức dựng lên một tầng tầng bảo hộ cả đội, luồng sáng tím trực tiếp nghiền nát tường bảo hộ đánh thẳng vào ba người

Một tia máu tràn ra khóe miệng của Tổng Cảnh Hàn, Lý Tu cùng Lý Ngự.

"Phá Không Trăm", Mộc Tuấn Khanh quát lớn đột nhiên xuất hiện một vết kim sắc nơi nó đi qua tạo thành vết nứt dài đến trăm mét, tang thi trong phạm vi vết nứt đó, đột nhiên trong nháy mắt hóa thành bột máu, triệt để biến mất, không thấy một khối máu thịt tồn tại.

Nơi có Phá Không Trảm trở thành một đường trống, không còn có một con tang thi chặn đường.

“Chạy mau” Mộc Tuấn Khanh lão đảo ôm ngực, suy yếu lên tiếng. Mọi người cực nhanh đi về phía thông đạo Phá Không Trảm thanh lý ra.

Mắt thấy con mồi đột phá vòng vây mà đi, tang thi hệ tinh thần nhện không được phần nộ rít gào lên, một tiếng gào dài kinh thiên này khiến cho tang thi nhất thời bạo động. Rất nhanh có hai bóng dáng nhảy ra từ trong đám tang thi, nhanh chóng đuổi về phía đội của họ —— là tang thi biến dị tốc độ, vô số tang thi thổ hệ cũng động thổ mà theo.

Cả đội hiện giờ vừa chạy, vừa phải tránh né tang thi thổ hệ đột kích bất ngờ, hai con tang thi biến dị tốc độ truy đuổi phía sau đang từng bước tiếp cận.

"Mẹ nó ____" Ngọc Lan Hân nhện không được chửi bởi một tiếng, không ngờ tới còn có tang thi biến dị tốc độ, đây không thể nghi ngờ là họa vô đơn chí, lúc này mọi người trong lòng cũng muốn gào thét chửi tục như thế, song hệ dị năng là mưa roi trên trời đúng không, tùy tùy tiện tiện điều có thể bới ra một đám, không chỉ có hệ tinh thần cùng thổ hệ, hiện tại lại thêm biến dị tốc độ, đám tang thi này là muốn nghịch thiên sao.

“Mọi người, chuyên chú chạy, hai con tang thi này để tôi giải quyết.” Hạ Hầu Nghị hét lên rồi đứng lại, hai tay chấp lại xuất ra một đoạn roi mây đánh thẳng về phía hai con tang thi

Hai con tang thi nắm được theo phản xạ nắm lấy đoạn roi mây kia, Hạ Hầu Nghị vận dụng dị năng roi mây bỗng chốc hóa thành vô số gai nhọn đâm thẳng vào người chúng nó, chỉ mấy giây hai con tang thi bị hút khô cạn, sắc mặt Hạ Hầu nghị cũng trở nên trắng bệch, hai con tang thi này đã là cấp 2 trung kì, chỉ có cấp 3 thực vật mới hạ được nó, Hạ Hầu Nghị sử dụng Đẳng Huyết vốn là thực vật công kích cấp 3, lần phản công này đã muốn tiêu hết dị năng của hắn.

Hạ Hầu Nghị không dừng lại lâu, sau khi kích sát hai con tang thi hắn vội nhanh chóng bám sát mọi người.

Tang thi hệ tinh thần chuyên chú theo dõi chiến cuộc, thấy thức ăn ngon miệng lần nữa đào thoát, nó không cách nào khống chế sự tức giận của mình, lần nữa rú lên lồng lộn, tiếng kêu sắc bén đánh thức cả trần ngủ say, hết thấy tang thi ẩn nấp nhao nhao hiện ra, vây quanh phương hướng nhóm người Liễu Tú Nhã đi tới.

Tốc độ của mọi người đề thăng tới cực điểm, thế nhưng dù có cố cách mấy thì trong đội của họ người bị thương cũng rất nhiều khiến cho lũ tang thi từng bước ép sát, Liễu Tú Nhã nhìn tình thế không ổn, bất chấp bại lộ không gian của mình vội lấy ra pháp bảo, Trần Hồn Tỏa được nâng thả ra, một tòa tháp ngà nhỏ bay thẳng lên không trung, miệng Liễu Tú Nhã niệm: "Cầm!", tức thì đám tang thi theo sát họ đột nhiên bất động hiển nhiên là bị Trần Hồn Tỏa giam cầm.

Ngọc Lan Hân cùng đám Võ Dũng vội phóng xuất dị năng, nhất thời đàn tang thi bị bọn họ oanh tạc hơn phân nửa, mọi người nhanh chóng bám theo con đường mà đám người Ngọc Lan Hân vừa tạo ra.

Con tang thi phát hiện thức ăn vậy mà còn muốn giãy dụa, tang thi hệ tinh thần gầm lên một tiếng độn thổ lao về đám thức ăn đang muốn bỏ chạy kia, một công kích tinh thần bay đến Liễu Tú Nhã, cảm nhận được lực lượng con tang thi kia đánh thẳng về phía nàng, Liễu Tú Nhã điều động linh lực phá đi công kích tinh thần của con tang thi.

Con tang thi hệ tinh thần nhảy lên từ mặt đất, móng tay sắc nhọn cùng tinh thần lực lao thẳng về phía Liễu Tú Nhã, nó cảm nhận được sinh vật này có năng lượng liên tục quấy nhiễu nó làm nó không cách nào dùng tinh thần lực vào nhóm thức ăn.

Liễu Tú Nhã biết tang thi trước mắt lợi hại ra sao nhưng hiện tại căn bản không thể lùi bước nếu không cả đội sẽ bị một kích toàn lực của nó diệt sạch.

Không chần chừ nữa, chân phải Liễu Tú Nhã thoáng đạp ngay tại chỗ, cả người như đạn pháo bắn về phía con tang thi hệ tinh thần đó.

Cử động này không thể nghi ngờ khiến cho tang thi hệ tinh thần phần nộ, ở trong mắt nó, đây là sự khiêu khích đối với nó, nó phải xé nát sinh vật này để bình phục tức giận trong lòng.

Hai mắt Liễu Tú Nhã đột nhiên hiện huyết sắc một mảng, đau đớn theo đến, đầu óc chấn động nàng như nghe được tiếng "ong...ong" vang khắp đầu, tinh thần lực của con tang thi kia đang đánh vào đầu nàng, móng vuốt nó va chạm cùng móng tay của Liễu Tú Nhã nhưng vẫn ngoan cố muốn đâm thẳng vào trái tim của nàng.

"Phá cho ta a" Liễu Tú Nhã móng tay biến sắc bén đâm thẳng về phía trước, hét lên, linh thức của nàng điên cuồng xông thẳng vào tâm khiên tinh thần mà con tang thi kia dựng nên trực tiếp va chạm vào đầu óc của con tang thi kia muốn phá nát tinh thần của nó.

Bọn người Ngọc Lan Hân dùng chút ích dị năng còn sót lại của mình quăng về phía con tang thi đánh nhiều tập trung của nó.

Con tang thi bị tập kích bất ngờ hơi thất thần mấy giây, nó rú lên đau đớn, linh thức của Liễu Tú Nhã tranh thủ mấy giây đó phá nát tầng bảo hộ tinh thần lực mà nó dựng lên, lợi dụng lúc tinh thần lực của con tang thi bị nàng đột phá, Liễu Tú Nhã dùng sức, móng tay xuyên thẳng qua cánh tay của con tang thi xương cốt, da thịt của nó theo móng tay của nàng mà vỡ vụn, móng tay nàng hướng thẳng lên trán con tang thi, dùng sức bóp chặt đầu nó, một tiếng "rắc...rắc", mặt trên của đầu của con tang thi hệ tinh thần bị nàng bóp bể ra làm hai, Liễu Tú Nhã dùng tay còn lại lấy đi viên tinh hạch vẫn còn cắm ở phần thịt trong đầu của con tang thi, kết thúc sinh mạng nó.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Cả đội thấy con tang thi hệ tinh thần kia bị Liễu Tú Nhã giết chết thì đồng loạt thở phào, hiện tại cả đội kẻ bị thương, người thi tiêu hao sạch dị năng, thật không chống đỡ nổi thêm bao nhiêu thời gian.

Liễu Tú Nhã tay cầm kiếm chìa về một hướng quát: "Cút ra đây!"

Mọi người tinh thần đề cao nhìn về phía Liễu Tú Nhã chỉ, một bóng người từ sau một cây cổ thụ đi ra, về mặt cười gior hai tay lên đầu biểu thị vô hại. Liễu Tú Nhã nhìn thấy người vừa đi ra, trong trí nhớ của nàng hoàn toàn không có người này.

Vương Hồ thấy mọi người đề phòng thì vội lên tiếng: "Tôi...tôi là Vương Hồ, người cùng đoàn xe với các người, mấy vị lão gia gia thấy quá lâu mà mọi người chưa về nên cử một đội đi năng đến thăm dò tin tức, tôi nằm trong số đó"

Tổng Cảnh Hàn nhìn người gọi là Vương Hồ kia, lời hắn nói cũng hợp với khả năng xảy ra, hắn hỏi: "Những người khác đâu"

"Đội xe đang ở phía sau, tôi là được cử đến thăm dò", nói rồi hắn lại hỏi "Mọi người có vẻ đã bị thương"

Hạ Hầu Nghị cảnh giác nói: "Không vấn đề, chỉ là lúc này tiêu diệt tang thi, dùng sức hơi nhiều mà thôi"

Vương Hồ gật gù đầu tỏ vẻ đã hiểu, hắn nói tiếp: "Vậy chúng ta nhanh chóng hồi đoàn xe đi, mấy lão gia gia rất lo lắng"

Nhóm người Liễu Tú Nhã từ tốn đi về phía trước, bọn họ hiện giờ đều bị thương rất nặng không thể có sai sót gì, hiện tại thương nhẹ nhất là Liễu Tú Nhã, nàng phụ trách quan sát tình hình xung quanh đề phòng dị biến, tình huống hiện tại của Liễu Tú Nhã cũng không tốt như vẻ ngoài, đầu óc của nàng bị con tang thi hệ tinh thần kia làm cho nhức buốt, cô chịu đựng thân thể không thoải mái, chỉ cần tìm một chỗ hấp thu đan dược là ổn.

Trên đường đi về bọn họ nghênh diện tiếp một đám tang thi tập kích, là tàn dư của con đầu lĩnh hệ tinh thần kia, Liễu Tú Nhã đá văng đầu của một con tang thi thì đột nhiên linh cơ khẽ động, nàng mạnh xoay người, kiểm quét ngang một vật đang hướng nàng bay lại.

"Đùng____" vật kia bị Liễu Tú Nhã hất văng ra xa rơi xuống đất phát sinh một tiếng nổ kinh thiên, nhất thời cả đội bị đất cát rớt đầy một thân.

Tiếp theo một sung lực đánh thẳng vào người Liễu Tú Nhã đánh bay nàng ra sau.

"Tiểu Nhã"

"Nhã tỷ"

Mọi người kinh hãi, kêu to thất thanh, Tổng Cảnh Hàn cố gắng hết sức, lao về phía trước chuẩn xác tiếp lấy bóng dáng mảnh mai kia.

"Oc____" Tổng Cảnh Hàn không cách nào khống chế nôn ra vài ngụm máu tươi, vẩy lên phần cổ Liễu Tú Nhã. Tổng Cảnh Hàn đã bị thương nặng hiện tại cơ sức dùng lực nên không chế không được nữa liên tục nôn máu.

Đúng lúc này, mấy người phía sau đồng thời ủa đến, mà Tổng Cảnh Hàn thì nắm lấy bàn tay Liễu Tú Nhã hỏi nhỏ: "Tiểu Nhã, em không sao chứ"

Liễu Tú Nhã vội điểm vài đại huyệt cầm máu cho Tổng Cảnh Hàn, rồi mới lắc lắc đầu biểu thị không sao, nàng đứng lên đi đến rút thanh kiếm cắm trên đất, muốn giải quyết Vương Hồ, Vương Hồ nhìn thấy mình đánh lên không thành thì sợ run người chuẩn bị ném hai trái lựu đạn còn lại để đào tẩu.

Đột nhiên mặt đất dưới chân rung lắc dữ dội, từng hố, từng hố đất sụp xuống, nơi Liễu Tú Nhã đang đứng trực tiếp sụp xuống hố đất sâu hun hút.

"Chết tiệt"

"Tiên Đăng" một dây mây xanh lục lập tức lao xuống dưới quần quanh thắt lưng Liễu Tú Nhã, nặng nề kéo nàng lên.

Hạ Hầu Nghị đứng gần Liễu Tú Nhã nhất, vừa thấy thân thể nàng bị rớt xuống, liền không để ý đến chuyện gì nữa vội phóng ra nắm móng Tiên Đăng thúc đẩy nó giữ chặt Liễu Tú Nhã, rồi mây quần chặt lấy eo Liễu Tú Nhã nhưng mặt đất vẫn rung lắc kịch liệt hắn không giữ nổi lực đạo, thân thể trượt mạnh trên mặt đất, làn da bị cát đá mài đến xây xát tươm máu.

Lâm Hạo Trạch lúc mới đầu bị con tang thi hệ tinh thần công kích đến nay dị năng vẫn hỗn loạn nhưng nhìn thấy Liễu Tú Nhã ngã xuống thì bật người lao đến nắm chặt roi mây không để nó tiếp tục rơi xuống.

Tổng Cảnh Hàn, Lý Ngự, Lý Tu, Mộc Tuấn Khanh, cả đám một người tiếp một người, giữ chặt lấy sợi roi mây, lôi kéo, đám người Ngọc Lan Hàn ngã trái ngã phải cuối cùng cũng bò đến sợi dây, nhìn một đám người cố gắng lôi kéo roi mây, Vương Hồ đang bám vào một thân cây gần đó, ánh mắt hiện

lên oán độc.

Vương Hồ từ từ lách đến nhóm người Tổng Cảnh Hàn, tay cầm hai trái lựu đạn còn sót lại cất tiếng cười to: "Ha....ha..ha....lũ thiên chi kiêu tử các người, hôm nay điều phải chết ở tại nơi đây, sau đó ta sẽ đem xác các người về báo cáo rằng ta phải cô sức lắm mới từ trong đàn tang thi đem xác các người về.....ha..ha.....bọn họ sẽ cảm ơn ta rồi rít"

Ngọc Lan Hân phần nộ rít gào: "Cái tên chó chết nhà ngươi, đừng để bà ngoại đây bắt được không thì ta sẽ đem ngươi đi uy tang thi.....", nói chưa hết câu thì mặt đất chỗ đoàn người cũng sụp xuống, cả đoàn người đều rơi thẳng xuống phía dưới, Ngọc Lan Hân trước vẻ mặt kinh ngạc của Vương Hồ ném một cái phong nhận về phía hắn.

Vương Hồ vốn thấy nhóm người Tổng Cảnh Hàn té xuống hố sâu thì vui vẻ, đột nhiên từ phía dưới bay lên một cái đao gió, chém thẳng về chỗ hắn đang đứng, vì tránh đi nó, hắn lệch chân cũng ngã thẳng xuống phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

"Àm _____ "

"Ui _ Ui _ "

"Phắc _____ cái mông của ai lấy ra khỏi mặt ta ngay"

Một hồi rối loạn sau, cả đám ngồi trên mặt đất ổn định nhìn nhau, thật ra nhìn cũng không thấy vì bên dưới tối quá, muốn đốt một đám hỏa đề thấp sáng cũng không được, hai hỏa dị năng của đội, người bị thương kẻ thì tiêu hao sạch dị năng, cả đám đành ngồi xuống hấp thu tinh hạch của Liễu Tú Nhã đưa để khôi phục dị năng.

Nếu đã bại lộ không gian thì nàng cũng không định giấu diếm, trải qua lần sống chết không rời vừa rồi, nàng cảm thấy nàng có thể tin được bọn họ.

Liễu Tú Nhã lấy ra tinh hạch thì lấy thêm một ích đan được nâng cao tinh thần cho cả đội. Lần này không phải không có thu hoạch, bị con tang thi tinh thần kia lấn qua lộn lại, tinh thần lực của đám người Tổng Cảnh Hàn được rèn dũa cao thêm, hấp thu tinh hạch xong tinh thần lực của bọn họ đánh vỡ lá chắn cấp 2 trực tiếp đột phá cấp 3, còn Ngọc Lan Hân, Võ Chiêu, Võ Dũng thì thăng lên cấp 2 trung kì.

Đối với lần trong họa có phúc này, mọi người kinh hi không thôi, Ngọc Lan Hân vui vẻ nói: "Thật không ngờ phía dưới lại có thực vật sinh trưởng à, ông trời không muốn diệt chúng ta, còn phù hộ chúng nó đỡ lấy chúng ta, em muốn nói, mạng chúng ta thật cứng rắn"

Mọi người nghe thấy lời Ngọc Lan Hân thì phì cười, Hạ Hầu Nghị khôi phục thể lực vội thúc đẩy mầm móng trong tay hóa ra mấy cây đuốc làm từ Tiên Đăng đưa qua cho Lý Ngự kể bên nói: "Ngự, câu đốt lên mấy bó đuốc đi"

Lý Ngự vội đưa tay sờ soạng muốn bắt lấy cây đuốc, nhưng do quá tối quá, nên hắn không tay nào chụp được, sờ sờ một hồi tay hắn chụp vào một đồng mềm mại, Lý Ngự ngây ngẩn cả người, tay không tự chủ nắn bóp mấy cái, hắn chưa kịp phản ứng thì lên tiếng hỏi: "Nghị, ngực cậu bị thương, sưng to như thế"

Mọi người nghe vậy nhao nhao hỏi thăm

"Nghị ca, anh bị thương, sưng thành như vậy sao không nói"

"Ngự, cậu mau đốt lửa, để tớ nhìn thương thế của Nghị"

"Nghị, sao cậu không nói"

... ..

"Anh bóp nhầm người"

Hạ Hầu Nghị chưa kịp thanh minh thì một tiếng nói nhẹ nhàng vang lên cắt đứt lời hỏi thăm của mọi người, không khí yên lặng bao trùm lên cả đội

"Buông tay" Giọng nói nhẹ nhàng ấy lại vang lên

Lý Ngự hoảng hốt giống như đụng phải lửa mà giật mạnh tay ra, lắp bắp nói: "tiểu...tiểu Nhã, anh không biết là em, em ngồi đây bao giờ"

"Tôi luôn ngồi đây, đốt đuốc đi", Liễu Tú Nhã nói xong lấy mấy cây đuốc thấy qua cho Lý Ngự, Lý Ngự mắt tự nhiên phóng ra vài tia lửa, nhất thời không gian xung quanh sáng lên không ỉch.

Sau khi có ánh sáng, nhóm người Ngọc Lan Hân bắn ánh mắt ám muội về phía Lý Ngự cùng Liễu Tú Nhã, Ngọc Lan Hân ánh mắt cứ qua lại giữa hai người rồi nở nụ cười bí ố: "Hắc...hắc....đúng là rất to nga~~~~"

Năm người Tổng Cảnh Hân ánh mắt đầy lợi khí chiếu thẳng đến tay của Lý Ngự, nếu ánh mắt có thể hóa thành thực thể thì tay của Lý Ngự đã bị cắt nát.

Liễu Tú Nhã vẫn giữ vẻ mặt bình thường không để ý đến ánh mắt ám muội bắn đến của Ngọc Lan Hân, nàng quan sát nơi đang ở khẽ nói: "Nơi đây giống như là một con đường, hiện tại không leo lên được, chúng ta men theo nó đi tới xem có đường ra không"

Mọi người cũng thu lại tâm tình đùa giỡn, bắt đầu nhìn xung quanh, thấy quả thật không có đường khác điều đồng thời đồng ý cách của Liễu Tú Nhã.

"Ngao_____" Một tiếng thê lương gào thét, Ngọc Lan Hân một đao chặt đứt thân thể của một con dơi to lớn. Cô nhin không được mắg: "Mẹ nó, cả ngày hôm nay đã là lần năm bị tập kích"

Cũng không biết vận khí của bọn họ tốt hay không tốt, bọn họ đi ra thông đạo nhỏ hẹp thì trực tiếp đi tới một khe vực núi, trọn hai ngày bọn họ đi mà vẫn chưa đi hết khe núi này, cũng may Liễu Tú Nhã có không gian không thì cả đám điều chết ối.

Trong hai ngày này lâu lâu bọn họ lại bị biến dị thú tập kích. Tổng Cảnh Hân nhìn về phía khe núi dài không thấy điểm cuối kia, mặt đầy lo lắng, không biết họ đã đi đến đâu có còn ở tỉnh Z không.

"Kì quái, nơi này không thấy một bóng dáng con tang thi nào chỉ toàn biến dị thú thôi" Mộc Tuấn Khanh thu hồi vũ khí về mặt nghi ngờ nhìn mọi người

"Phía trên khe núi chắc là một cánh rừng" Hạ Hưu Nghi nói ra suy đoán của mình

Nhóm người Tổng Cảnh Hân đi tiếp thêm hai ngày nữa thì đến cuối đường của khe núi nhưng lại đụng phải một thông đạo nữa, mọi người nhìn thông đạo lại chần chừ, cái cảm giác tối om om của thông đạo quả thật không tốt lắm nhưng lại không còn đường nào khác.

"Đi hay không đi" Ngọc Lan Hân nhìn mọi người cất tiếng hỏi

"Đi, lấy đuốc" Liễu Tú Nhã quyết đoán chọn, không đi, không lẽ ở đây dựng nhà sống hết đời

Mọi người cũng biết không đi không được, mọi người tay cầm đuốc đi khoảng một ngày nữa thì nhìn thấy ánh sáng âm u phát ra ở phía trước, Ngọc Lan Hân nhảy dựng la lên: "Trời, hoá ra chúng ta đã đi đến đường tàu điện ngầm, vậy là sắp lên tới mặt đất rồi"

Mọi người điều hết sức vui mừng, như vậy là bọn họ sắp tìm được đường ra, nhóm người vội vàng đi theo đường tàu điện đó, đột nhiên Liễu Tú Nhã ngưng lại, quan sát chu vi xung quanh.

"Tiểu Nhã, có vấn đề" Tổng Cảnh Hân để ý đến Liễu Tú Nhã bất thường.

Liễu Tú Nhã làm một cái thủ thế, ý bảo lắng nghe

Đường hầm an tĩnh dị thường, ngoại trừ thanh âm hô hấp của mấy người bọn họ thì không có lấy một thanh âm khác. Không khí chung quanh bỗng nhiên giống như biến thành thể rắn, dính sát vào người làm cho hô hấp không được thông thuận

"Quá yên tĩnh" Lý Tu siết chặt quả đấm nói, ở đây không lý nào một con biến dị thú cũng không có, ích nhiều cũng phải xuất hiện biến dị dơi, nơi đây rất thích hợp cho chúng làm tổ, tại sao lại không thấy chúng xuất hiện, không khí an tĩnh cực độ, hẳn có cảm giác đè nén

"Tí tách_____" Trong hoàn cảnh yên tĩnh đột nhiên xuất hiện tiếng nước làm mọi người trong lòng chấn động.

"Ở phía trên" Hạ Hưu Nghi phản ứng cực nhanh, giơ tay lên một dây Đẳng Huyết quất tới.

Đẳng Huyết đánh vào thứ ở phía trên lại phát sinh thanh âm như đánh vào đồng thít. Hạ Hưu Nghi dĩ nhiên cảm ứng được công kích của mình vô hiệu hoá với thứ trên đó, vội vàng đề cao Đẳng Huyết vây quanh mọi người bảo hộ.

Vô Chiêu phóng ra mấy quả cầu lửa giữa không trung nhất thời đem trần hầm âm u chiếu sáng.

"Đó là....cái quỷ gì thế" Ngọc Lan Hân nhìn phía trên, trên mặt lộ ra vẻ ghê tởm

Ở địa phương cách họ không xa, phía trên trần hầm có một đoàn cục thít cùng bùn nhão hợp thể. Quái vật này không có hình thái cố định, chỉ có thể nhìn đến từng đoàn từng đoàn thít bầm cuộn cuộn theo động tác động đậy của nó, trong đoàn thít thỉnh thoảng xuất hiện da mặt của những khuôn mặt xa lạ.

"Nôn...." Ngọc Lan Hân là người thứ nhất nhin không được nôn một trận.

Những người khác điều là sắc mặt trắng bệch, bởi vì trong đồng bùn thít đó không chỉ có da mặt xuất hiện mà thường thường còn có thể lòi ra một tay hoặc một chân, phảng phất như đoàn thít là vô số thân thể dung hợp cùng một chỗ mà tạo thành.

"Con mẹ nó, đây rốt cuộc là người hay thú" Mộc Tuấn Khanh gặp qua không ích thú xấu xí, tang thi cũng không đẹp mã gì, nhưng hẳn chưa gặp cái thú nào như thú này.

"Tỉ tách ____"

Đây là tiếng nước vừa rơi, bất quá lúc này mọi người đều thấy rõ, "Giọt nước mưa" kia chính là từ đoàn thịt kia rơi xuống, sau khi rơi xuống đất nó liền hướng về phía nhóm người Liễu Tú Nhã

Nhóm người Liễu Tú Nhã nhất thời sắc mặt đại biến, thân hình lui nhanh về phía sau, Hạ Hầu Nghị không chế Đẳng Huyết muốn đem giọt nước thịt kia đánh bay, không ngờ Đẳng Huyết tiếp xúc với giọt nước thịt kia thì nhanh chóng sáp nhập vào trong thân Đẳng Huyết.

Hạ Hầu Nghị sắc mặt trắng nhợt, quyết định thật nhanh bỏ qua không chế Đẳng Huyết, sau đó liền thấy nhánh Đẳng Huyết kia chậm rãi hoà tan cuối cùng biến thành một phần của giọt nước thịt kia. Đẳng Huyết của Hạ Hầu Nghị thân to bằng miệng chén, chiều dài hơn 10 mét nhưng bị giọt nước thịt kia hoà tan rồi dung hợp thì chỉ còn chừng quả đấm một người.

Giọt nước thịt sau khi dung hợp Đẳng Huyết thì lớn lên như quả đấm nằm trên mặt đất lẩn lộn, thỉnh thoảng còn có thể thấy những chồi non xanh biếc từ bên trong nhô ra, chỉ trong vòng mấy phút giọt nước thịt tiêu hoá hết Đẳng Huyết không còn nhìn thấy bất kì chồi non nào nhô ra nữa thì nó bỏ trở lại đoàn bùn thịt lớn trên trần hầm, nhập vào nó biến thành một bộ phận của đoàn bùn thịt.

Thấy một màn như vậy mọi người đều hoảng sợ, mắt chớp cũng không chớp nhìn chằm chằm đoàn bùn thịt kia. Cả người nó vẫn tiếp tục cuộn cuộn gọn sóng, dù không nhìn thấy mặt nó nhưng mọi người đều cảm giác được đối phương chính là nhìn bọn họ mà thêm nhỏ dãi

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

"Không tốt" Liễu Tú Nhã đột nhiên nói.

Bọn họ sở dĩ phát hiện đồng bùn thịt này là bởi vì thanh âm của giọt nước rót xuống, giọt thứ hai rơi xuống đã cán nuốt Đẳng Huyết của Hạ Hầu Nghị, sau đó bỏ trở lại, như vậy _____ giọt đầu tiên của đồng bùn thịt này đi đâu rồi.

Nghĩ đến đây, Liễu Tú Nhã vội nói lớn: "Mọi người cẩn thận xung quanh, cái thứ kia nhỏ xuống đến hai giọt nước thịt"

Mấy người còn lại cũng nghĩ đến một màn lúc đầu nhìn thấy đồng bùn thịt này, lập tức nhìn xung quanh để tìm kiếm.

"Tú Nhã, cẩn thận" Lâm Hạo trạch lớn tiếng thét lên.

Liễu Tú Nhã trong lòng cả kinh, còn chưa kịp phản ứng thì cảm thấy chân trái tê rần. Nàng cúi đầu nhìn xuống, toàn bộ linh lực mà nàng thả ra điều bị giọt nước thịt kia cán nuốt, mà nó đã bám trên bàn chân trái của nàng, đang muốn dung nhập vào trong cơ thể.

"Không được tới đây" Liễu Tú Nhã hét lớn, nàng điều động linh lực toàn bộ ập xuống chân trái muốn bức giọt nước thịt kia, vừa rồi giọt nước thịt thôn phệ Đẳng Huyết nàng điều nhìn rõ quá trình, Đẳng Huyết to lớn liền hóa thành vũng máu, sáp nhập vào trong cơ thể giọt nước thịt.

Cơ thể mình sợ rằng không thể kiên trì lâu hơn so với Đẳng Huyết kia, cả đám mà nhào lên thì không lẽ cấp cái đồng thịt đó làm bữa ăn thêm sao.

"Chết tiệt, tiểu Nhã"

"Nhã nhi"

"Nhã tỷ, mau đánh bật nó đi"

Ba người Ngọc Lan Hân khó khăn bắt trụ 6 người kia không nhào qua thật khó, Liễu Tú Nhã chỉ cảm thấy chân trái từ bàn chân kéo dài lên trên tê dại mà linh lực trên người thì liên tục bị xoay mòn, thoát phá ra khỏi cơ thể.

"Ông ____" Âm huyền kiếm cảm nhận được nàng nguy hiểm rung lên trong linh thức của nàng, Âm Huyền kiếm hóa thành một đạo quang mang hướng trong cơ thể của nàng thẳng tắp hướng về chân trái bay thẳng đi.

Liễu Tú Nhã chỉ cảm thấy luồng tê dài theo Âm Huyền kiếm từ từ rút đi, linh lực trên người cũng quay về sự khống chế của nàng.

"Xèo ____" giọt nước thịt vốn bám vào trên chân nàng bị Âm Huyền kiểm đốt cháy khét, rớt xuống đất.

Liễu Tú Nhã nhìn giọt nước thịt bị cháy đen thui kia mà lòng sợ hãi, không ngờ một giọt nước nhỏ nhỏ lại thiếu chút nữa lấy mạng nàng, cái thứ này mà có nhiều hơn nữa thì không phải không còn chốn dung thân cho mọi người sao.

"Cẩn thận con quái vật kia công kích nữa" Liễu Tú Nhã không dám thả lỏng, vội nhắc nhở mọi người.

"Nó chạy mất rồi" Võ Dũng mới phát giác, cái thứ bùn thịt kia dĩ nhiên đã không thấy

Mọi người đều nhìn nhau ngay cả Liễu Tú Nhã cũng thở ra một hơi. Sau đó, sáu người đàn ông điều bu lại bên Liễu Tú Nhã nhìn nàng chăm chăm, thật ra họ muốn ôm lắm nhưng lại không dám.

"Được rồi, ta không sao" Liễu Tú Nhã biết bọn họ quan tâm, nàng chần chờ một lát rồi đưa tay vỗ vỗ vai từng người giống như an ủi.

Đáng tiếc bọn họ không nhận sự an ủi này, vẫn nhìn chăm chăm nàng, Liễu Tú Nhã trong lòng bất đắc dĩ, nàng không biết bọn họ đối với nàng có tâm tư như thế tự bao giờ nhưng nàng không hề cảm thấy phản cảm, vốn là với tu luyện đến Trúc Cơ còn thêm Huyết Âm Tâm Kinh không nói tại mặt thể đầy rẫy hiểm nguy này tung hoành ngang dọc nhưng ích ra cũng bảo đảm an toàn, thật không ngờ đi một chuyến Thanh Hà trấn thì thiếu chút nữa nạp mạng, xem ra là năng lực nàng chưa đủ cao, phải gia tăng tu luyện mới được.

"Được rồi, tính đứng đây cả đời sao bây giờ nên thảo luận phải làm sao bây giờ" Liễu Tú Nhã xoa xoa thái dương bất đắc dĩ nói với mấy tên môn thần này.

Ngọc Lan Hân sắc mặt khó coi nói: "Nhã tỷ, quái vật kia không biết chạy đi đâu, chúng ta lại không thể quay lại, giờ sao đây"

"Mặt thể đến nhiều thứ mà chúng ta không biết cũng là bình thường, chúng ta đã tới đây không thể lựa chọn cách khác, chỉ đành kiên trì đi tiếp, mọi người cẩn thận chút" Tổng Cảnh Hân nghiêm nghị nói.

Mọi người nhớ đến quái vật kia sắc mặt đều nặng nề nhưng quả thật họ đã không còn đường lui, đoàn người thận trọng mà hướng về phía trước đi tới.

Mọi người đi tới trạm ga xe điện ngầm, nơi hành khách ngồi chờ xe, trên tường có gắn một ích bóng đen không hiểu sao chúng vẫn còn phát sáng, ánh đèn nhẹ nhẹ u u chiếu ra trạm xe trống trải mà hoang vắng.

"Trạm xe này có lẽ đang xây dựng" Mộc Tuấn Khanh quan sát một hồi rồi nói.

"Có mùi của máu" Hạ Hưu Nghi捏 mắt, thả ra Đẳng Huyết khiến nó lớn dần lên, Đẳng Huyết như có sức sống từ sau lưng hắn nhẹ nhàng lắc lư, gắt gao nhìn chăm chăm một phương hướng đại sảnh.

"Mùi thật linh" Một giọng nữ thanh thúy dễ nghe vang lên từ một góc đường hầm, mọi người nhìn về phía đó thì nhất thời hít một ngụm khí lạnh, một nữ tử trên vai bị thương đi tới.

Cô gái kia dung nhan xinh đẹp lạnh lùng, tướng mạo tinh xảo, một đôi mắt phượng thâm thúy dịu dàng khi nhìn người thì mang cảm giác ôn nhu vô cùng, vô luận dựa theo tiêu chuẩn gì thì cũng nhìn ra đây là một vị đầy đủ tiêu chuẩn gọi mỹ nhân, nhưng khiến mọi người khiếp sợ chính là gương mặt đó, đẹp thì không ai phản bác nhưng ____ nhìn sao cũng thấy giống y đúc Liễu Tú Nhã

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đua Mỵ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

"Mẹ kiếp, làm sao có thể" Võ Dũng cùng Võ Chiêu nhin không được đồng thời hét lớn, hầu như họ đã nhận định cô gái này cùng Liễu Tú Nhã có quan hệ.

Liễu Tú Nhã thấy rõ dung nhan của cô gái kia thì sắc mặt biến đổi, ngay khi Võ Chiêu cùng Võ Dũng hô lên thì nàng sạch sẽ lưu loát, nhảy đến bóp chặt cổ cô gái kia.

Tổng Cảnh Hân là người phản ứng nhanh nhất, thấy Liễu Tú Nhã lao đến cô gái kia thì hắn không kịp suy nghĩ lập tức thả ra một tia điện quang xuyên thấu qua bả vai của cô ta ngăn chặn cô gái đó muốn vung đao ngăn cản.

"A ____" Nữ tử bị đau la lên một tiếng, cổ họng đã bị bàn tay Liễu Tú Nhã bóp chặt, cả thân mình điều bị ép ngã ngổ trên đất.

"Dừng tay" Thấy mấy người còn lại chuẩn bị công kích tiếp theo thì nữ tử hô to một tiếng về mặt phần hận mà nhìn Liễu Tú Nhã: "Ta không có ý công

kích mấy người"

Liễu Tú Nhã ánh mắt lạnh như băng nhìn cô ta: "Không muốn chết thì đổi lại mặt người, đừng nỗ lực dùng loại chiêu số này làm nhiễu loạn chúng ta. Còn có, đem súng của người đưa đây, đừng tưởng rằng có thể lừa gạt ta. Nếu người có dị động gì, ta không ngại bóp nát cái cổ bé nhỏ này"

Cô gái kia ủy khuất cắn môi dưới, vẻ mặt ai oán nhìn mấy người nam nhân trước mặt như lên án bọn họ không hiểu thương hương tiếc ngọc.

Ngọc Lan Hân, Vô Dững cùng Vô Chiêu đều cảm giác bị cô gái này nhìn gọn cả tóc gáy, nhất là còn mang gương mặt giống Liễu Tú Nhã y như đúc, loại cảm giác này không thể dùng sợ hãi để hình dung à, quả là áp lực đến muốn mạng...

"Ba _____" một bàn tay đánh thẳng lên mặt cô gái, móng tay lướt qua gương mặt cô ta lưu lại một đạo vết thương dài rướm máu.

"Sự kiên trì của ta có giới hạn" Liễu Tú Nhã giọng nói lạnh lẽo vang lên.

Nữ tử lặng yên gục đầu xuống, ngón tay trắng nõn ở trên mặt nhẹ nhàng xoa xoa vài cái, ngẩng đầu lên liền lộ ra một khuôn mặt thuần khiết thanh tú.

Liễu Tú Nhã nheo mắt, "Ba _____" lại một bàn tay đánh tới, lần này lực đạo mạnh hơn trực tiếp đánh đầu cô gái kia lệch qua một bên sưng đỏ.

"Ta đã nói, ta không có sự kiên nhẫn, nếu người không lộ mặt thật, ta không ngại cho gương mặt này thêm vài đạo dấu vết"

Cô gái kia nghe Liễu Tú Nhã nói thì nhất thời lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, đây là dị năng của nàng có thể thay đổi thành gương mặt mà nàng muốn, đó giờ ích người có thể nhận ra khác biệt, cô gái trước mặt làm sao biết phân biệt thật giả.

Thật ra dị năng của cô gái này không tệ nhưng Liễu Tú Nhã từng có giao tình cùng Bách Diện Yêu Hồ, mỗi lần gặp mặt đều thấy nàng ta biến ảo các loại khuôn mặt kỹ thuật có thể nói là tinh xảo vô cùng, nếu so sánh thì cô gái này không đáng nhắc đến thậm chí có thể nói vụng về vô cùng.

Liễu Tú Nhã không nói lời nào, mấy người phía sau cũng theo nàng điều không lên tiếng, chỉ có ánh sáng dị năng nhấp nháy ở trong tay, giống như chi cần bên kia có động tĩnh gì thì họ sẽ cùng tấn công vậy, bầu không khí nhất thời yên tĩnh dị quỳ dị.

Giằng co qua lại khoảng chừng mấy phút, Liễu Tú Nhã giống như lời của nàng nói bắt đầu mất kiên nhẫn, một bàn tay lần nữa đưa lên chỉ là lần này móng tay đã biến dài nhọn sắc loang loáng như thể hiện sự sắc bén của mình vậy, cô gái kia nhìn thấy móng tay của Liễu Tú Nhã thì nuốt nước miếng, thứ này mà quất lên mặt cô thì nhất định phải thấy xương.

Nữ tử cảm thấy không cam lòng nhưng người ta so với mình cường, cô cũng không dám dùng thủ đoạn gì, chỉ có thể nhẹ nhàng ở trên mặt xoa bóp vài cái lúc ngẩng đầu lên thì lộ ra gương mặt thật của mình.

Đây là một gương mặt rất đẹp, mắt ngọc mây ngài đôi môi hồng nhuận, đôi mắt to tròn ướt át, khóe môi như cười như không, một gương mặt có đầy sức quyến rũ nữ tính, gọi là mỹ nhân tuyệt sắc cũng không quá.

Ngọc Lan Hân, Vô Dững cùng Vô Chiêu nhìn nhau khó hiểu, cái cô gái này nếu lớn lên xấu xí thì không nói còn đằng này lớn lên xinh đẹp như thế, làm gì còn muốn nguy trang thành gương mặt của Nhã tỷ?

Bị người nhìn ra chân diện mục, cô gái này cũng không giả vờ đáng thương nữa, dù bị Liễu Tú Nhã bóp cổ cũng vẫn ung dung đứng lên, mi tâm cau lại nhìn bọn họ: "Các người.... ...."

"Người nên trình bày hoàn cảnh của mình trước mà không phải hỏi chúng ta" Liễu Tú Nhã lạnh nhạt cắt ngang câu nói của cô gái này.

Mấy người phía sau như không để ý sự vô lễ này của Liễu Tú Nhã, để mặc nàng tuyệt không để ý, giống như trước mặt không phải mỹ nữ tuyệt sắc gì hết mà là một con ruồi không đáng quan tâm.

Vệ Huyền Linh chưa bao giờ bị người đối đãi như thế nhất thờ bị ế một chút, cô còn chưa thấy qua có nam nhân nào sau khi thấy dung mạo của cô rồi còn lạnh nhạt như thế.

"Tôi cùng đội đi thu thập vật tư ở nơi này nhất thời động đất bị rớt xuống một cái khe sau đó thì từ cái khe đó dẫn đến đây, lúc này chúng tôi bị quái vật tấn công, trong lúc bỏ chạy thì bị lạc" Vệ Huyền Linh thông thả trình bày hoàn cảnh của mình.

"Đây là nơi nào, vẫn còn trong tỉnh Z" Tổng Cảnh Hàn vội hỏi

"Vẫn còn trong tỉnh Z, mấy người muốn tới đâu" Vệ Huyền Linh gật đầu trả lời câu hỏi của Tổng Cảnh Hàn rồi hỏi

"Thanh Hà trấn cách nơi này bao xa" Lý Tu nhíu mày hỏi

Nghe Thanh Hà trấn thì Vệ Huyền Linh hơi sửng sốt một chút rồi nói: "Đây là Quách Nhạc trấn kế tiếp của Thanh Hà trấn cách khoảng hai ngày đường"

Một trận tiếng động vang lên từ một góc của đường hầm, đường hầm không phải là đường thẳng, nó có chia ra nhiều nhánh khác nhau, có thể thấy đây là một công trình khá lớn.

Đi tới lại là một nữ dị năng giả, nữ dị năng giả từ một thông điệp đi ra thoáng thấy bóng người liền cảnh giác đề phòng, khi thấy bên trong trạm ga là một

nữ đệ năng giả bị thương mà bên kia thì có một nhóm người gồm 2 nam 8 nữ, nữ đệ năng giả hơi do dự một chút, cũng không hướng về bất kì bên nào đi tới, lại tìm một góc khác yên lặng ngồi xuống.

Sau đó lại có vài tiếng động ở nhiều góc thông đạo khác vang lên, có nhiều người điều đi ra từ các thông đạo đó, họ như không ngờ có người khác ở nơi này hơi đề phòng quan sát một lúc rồi nhìn quanh tìm kiếm đồng đội của mình, tìm thấy thì vui mừng không tìm được thì ừ ừ, sau đó tự tách ra tìm một góc ngồi nghỉ ngơi.

Liễu Tú Nhã nhìn lướt qua thì thấy đa số họ đều là đệ năng cấp 1 hoặc cấp 2, hơn nữa mỗi người trên người đều mang thương tích tựa hồ đã trải qua chiến đấu thảm thiết.

Những người này biểu tình uể oải, anh mắt buồn bã, thậm chí có vài nữ đệ năng giả viền mắt đỏ lên, rõ ràng đã khóc một hồi.

Trong nhóm bọn họ có một gã đàn ông to lớn, đang nói gì đó với đám người kẻ bên, hắn mặc một bộ quân phục đen rất quen mắt, Liễu Tú Nhã nhìn kĩ bóng người đó thì ánh mắt híp lại _____ Vương Hồ.

Thật sự là oan gia ngõ hẹp, vốn nghĩ đến tên Vương Hồ này bị té chết rồi không ngờ mạng của hắn lớn như vậy.

"Ta đi giết hắn" Hạ Hầu Nghị nhẹ giọng hỏi

Tổng Cảnh Hàn lắc đầu: "Bây giờ không đúng lúc, nhìn hắn cùng những tên đệ năng giả kia có quen biết, chúng ta vô duyên vô cớ đi khiêu khích sẽ bị mọi người vây công, hiện tại hoàn cảnh không cho phép chúng ta lãng phí đệ năng"

"Cùng lắm thì điều giết" Liễu Tú Nhã lạnh lùng nói.

Mọi người đột nhiên bị sự hung bạo của Liễu Tú Nhã trấn trụ, mọi người lại quên tiểu Nhã.....Nhã tỷ vốn là kẻ nguy trang đại tài à, dịu dàng, ôn nhu gì gì đó thật là lừa người mà.....

"Không cần thiết, quan trọng hiện giờ là ra khỏi đây" Lý Ngự nhỏ giọng khuyên nhủ.

Lý Ngự nhìn bóng dáng Vương Hồ tới tới lui lui, hơi híp mắt lại: "Hiện tại tình huống trong đây không rõ, chờ đến địa phương an toàn rồi thu thập hắn"

Liễu Tú Nhã liếc mắt nhìn Vương Hồ ở trong lòng cho đối phương một ấn kí tử vong.

Nhóm người nghỉ ngơi đủ thì bắt đầu tùm lại bàn cách ra khỏi đây, ngồi nơi đây cũng chỉ tầm hai mươi mấy người, qua cuộc nói chuyện của bọn họ thì có thể đại khái là lần động đất này xảy ra từ Thanh Hà trấn kéo dài, bọn họ đều là các đội đệ năng giả của các căn cứ tự lập đi ra làm nhiệm vụ, rồi bị kẹt lại đường hầm này. Trên đường đi tới đường hầm bọn họ liên tục bị tập kích bởi biến dị thú nên có rất nhiều đệ năng giả nhỏ yếu làm mồi cho chúng.

Nhóm người kia bắt đầu nổi lên xung đột, Vương Hồ cùng một gã tu sĩ khác điều muốn vị trí thủ lĩnh, nhóm người này trong quá trình chạy trốn chết trong địa đạo thì gặp nhau, Vương Hồ ngã xuống không chết lại trong lúc hiểm nguy đột phá lên cấp 2 trung kì, cùng với một tên cấp 2 trung kì kim đệ năng giả khác trong một đám cấp 1 và cấp 2 sơ kì thì có thể nói là cao thủ.

Hắn cùng với cả đám người này chém giết khổ cực mới đi được đến nơi này, cuối cùng có một điểm an toàn nên cả đám lại bắt đầu giành giật quyền lợi, hai người nhanh chóng lao vào quần áo tranh chức đội trưởng, tên kim hệ đệ năng giả tuy thức tỉnh hệ tự nhiên nhưng vốn tâm tính kém cỏi không lĩnh hội được những thế mạnh do hệ tự nhiên đem lại tất nhiên không thể so được với Vương Hồ đã từng ở huấn luyện trong đoàn xe của nhóm Tổng Cảnh Hàn.

Trận chiến hạ màn với Vương Hồ toàn thắng, Liễu Tú Nhã nhàn nhạt liếc nhìn tràng cảnh khôi hài trước mắt, Vương Hồ vốn đang sung sướng vì biểu hiện của mình thì đột nhiên lạnh cả sống lưng, hần lúc này mới chú ý một góc trong trạm ga, con người co rụt lại _____ dĩ nhiên là bọn họ.

Vương Hồ nhìn thấy nhóm người Tổng Cảnh Hàn thì hơi hoang mang một chút bất quá rất nhanh trấn định lại, hắn hiện tại là cấp 2 trung kì, ai đánh thắng còn chưa biết, hiển nhiên chiến thắng vừa rồi đã làm lòng tự tin của Vương Hồ trở lại.

Nghĩ đến tên kim hệ đệ năng vừa rồi bị hắn đánh không hoàn thủ được Vương Hồ có chút đắc ý, đáy mắt hiện lên một tia đen tối, nếu đám người kia không biết phân biệt tốt xấu trên bản thân, hắn cũng không phải không còn đòn sát thủ, tay Vương Hồ sờ sờ quả lựu đạn cuối cùng trong túi quần.

Có lẽ đã đến giờ ăn mọi người đều cảm thấy bụng đói cồn cào, vội lấy ra mấy bịch bánh bích quy ăn tạm, bọn họ bị giam đã mấy ngày, vật tư đem theo lúc đầu đã muốn hết, nếu còn không ra được thì chỉ có con đường chết.

Một trận hương khí bay thẳng vào mũi bọn họ, nhìn qua thì thấy đám người bên kia đang gặm bánh mì thịt ngon lành, Liễu Tú Nhã phân phát thực vật xong thì cầm một cái bánh mì nhai nuốt đột nhiên cảm nhận được vô số ánh mắt không có hảo ý nhìn về phía họ, đây quả thật muốn chết mà.

"Àm _____" Uy áp của trúc cơ trung kì không khách khí phủ xuống toàn bộ nhà ga, không thể nhắc đến trận chiến với con tang thì cấp 3 trung kì đã làm nòng đột phá Trúc Cơ sơ kì tiến vào Trúc Cơ trung kì tương đương với cấp 3 đệ năng hậu kì, quả thật có thể nói là cao thủ đứng đầu một phương, ngoại trừ phạm vi của 11 người bọn họ thì tất cả đệ năng giả đều bị cổ uy áp này ép tới lạnh run.

Đám người Vương Hồ sắc mặt trắng bệch nhất là Vương Hồ đã là mặt mày xanh mét, chỉ có một nữ đệ năng trong đó đến giờ vẫn khóc thút thít là đáy mắt hiện lên một tia quang mang đen tối.

"Hừ _____" Liễu Tú Nhã hừ lạnh một tiếng thu hồi uy áp.

Đám người kia không dám đánh chủ ý với thực vật bên này nữa, dù sao phải có mạng mới hưởng được, bọn họ giờ mới nhìn lại đám người bên kia thì giật mình thấy chỉ toàn dị năng giả cấp 2, cấp 3, đám người kia lập tức im lặng gặm bánh bích quy của mình, họ không có can đảm khiêu khích đám tôn đại phật đó.

"Tiểu Nhã thật là khí phách" Lý Tu cười híp mắt đùa giỡn.

Liễu Tú Nhã nghe ra giọng điệu trêu đùa trong đó thì liếc mắt nhìn Lý Tu một cái, mắt phượng nàng vốn long lanh vừa nãy bị chọc giận càng thêm sáng khiến người nay lại nhẹ nhàng mà liếc ngang một cái tựa như mang đầy cảnh cáo lại như có như không hiện lên mị ý, Lý Tu bị cái liếc mắt đó làm cả người tê dại như bị điện giật.

Người trong trạm ga rất nhanh bỏ qua sự xung đột nhanh chóng lấp đầy bụng rồi bàn tiếp làm sao ra khỏi đây hiện tại trạm ga này tỏa ra làm ba hướng khác nhau, cần bản phải chọn một trong ba.

Mọi người tại trạm ga nghỉ ngơi thêm mấy canh giờ rồi quyết định lên đường. Toàn bộ trạm ga cơ bản đã chia làm ba trận doanh, thực lực mạnh nhất dĩ nhiên là đội của Liễu Tú Nhã, thứ hai chính là thực lực đông đảo nhất của Vương Hồ, còn đội thứ ba là của một nhóm khác gồm 3 người nãy giờ không lên tiếng.

Nhóm người 3 người kia lựa chọn một thông đạo rồi tiến vào, nhìn thấy đội của Liễu Tú Nhã cử động thì Vương Hồ hết sức căng thẳng sợ bọn họ động thủ nhưng đối phương tựa hồ cũng không để hấn vào trong mắt chỉ là tùy tiện nhìn lướt qua ba thông đạo rồi chọn đại một cái mà đi.

Vương Hồ do dự thực lực bọn người Liễu Tú Nhã rất mạnh đi theo tất nhiên đảm bảo nhưng hấn mặc dù là thủ lĩnh của nhóm dị năng giả này nhưng nếu bọn người Liễu Tú Nhã muốn xuống tay với hấn thì đám người kia có hay không bảo vệ hấn thì cũng không dám chắc, Vương Hồ không dám đánh cuộc đành tuyên một lối khác.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Đám người Liễu Tú Nhã bước vào thông đạo không bao lâu thì ánh sáng bị mất, Lý Ngự phóng ra vô số quả cầu lửa nhỏ để nó trôi lơ lửng soi sáng đường đi.

Mọi người cố gắng quan sát hoàn cảnh xung quanh, chỉ sợ có sơ sẩy gì thì thật sự nằm luôn tại đây, không nhắc đến nguy hiểm nào khác chỉ nói đến cái đám bùn thịt mà bọn họ gặp, nếu xuất hiện tại đoạn đường nhỏ hẹp này thì chính là mười phần mười chết không còn đường sống.

Nhóm 11 người chậm rãi bước đi tiến dần vào trong, dọc theo con đường là sự an tĩnh quỷ dị nhưng ích ra cũng khó có biến dị thú hay quái vật nào xuất hiện.

Mọi người điều nghi hoặc, cái lối đi này rốt cuộc thông ra chỗ nào, phía trước điều là quang mang u ám.

"Hình như phía trước có gì đó" Ngọc Lan Hân chỉ về phía trước nói.

"Hình như là một lỗ rỗng trong đất" Võ Dũng cố gắng nhìn rồi cho ra kết luận.

Đích xác là một lỗ rỗng giống như một căn phòng ngầm trong đất chu vi xung quanh rộng chừng 50 m, một căn phòng khổng lồ, nói là phòng nhưng thật ra nó chỉ là một chỗ đất trống dưới lòng đất không có gì cả.

Mọi người quan sát xung quanh căn phòng, nó trống trải rộng lớn nhưng lại khiến nhóm người Liễu Tú Nhã lâm vào khó khăn, bởi vì _____ không có đường.

"Này....Nhã tỷ....làm sao bây giờ" Ngọc Lan Hân nhìn căn phòng trống rỗng này nhất thời có chút há hốc mồm

Cô thật không ngờ mọi người đi cả đoạn đường không gặp nguy hiểm gì nhưng lại đi vào ngõ cụt.

"Quay ra đi ngõ khác" Liễu Tú Nhã cũng không so đo Ngọc Lan Hân phạm xuẩn, bình tĩnh nói.

"Khoan đã" Lâm Hạo Trạch vội gọi mọi người lại, làm thủ thế im lặng.

Mọi người yên tĩnh làm theo nhưng càng nghe càng cảm thấy không thích hợp.

Đột nhiên một vòi nước từ phía bên trái phá nát tường đất xông ra đập thẳng vào người Liễu Tú Nhã.

"Động thủ" Lý Tu hét lớn một tiếng, không kịp suy nghĩ, trực tiếp phóng ra một bức tường băng thật dày chặn đứng vòi nước kia.

Ngọc Lan Hân, Võ Chiêu cùng Võ Dũng bị bất biến hóa bất thành linh dọa sợ nhưng rất nhanh cũng gian nhập chiến đấu.

Hạ Hầu Nghị tốc độ cực kì mau phóng ra vô số mầm móng hướng về phía sau vòi nước bay đi, cấp tốc thôi thúc chúng nảy mầm làm thành một cái Đẳng Vồng.

"Gào ____" Vật phía sau bị Đẳng Vồng bó chặt rít gào một tiếng rồi chọt phun ra một hỏa cầu, ầm ầm đánh lên Đẳng Vồng, rất nhanh liền đem Đẳng Vồng thiêu cháy hầu như không còn.

Liễu Tú Nhã từ hai tay bay ra vô số sợi tơ đỏ bắn về phía thứ đó, cuộn chặt lấy khắp người nó. Tổng Cảnh Hân bỏ ra mấy tia sét điện đánh thẳng lên con biến dị thú, con biến dị thú ăn đau dĩ nhiên đổi hướng về phía nhóm Ngọc Lan Hân có cấp bậc thấp nhất.

Ngọc Lan Hân, Võ Chiêu cùng Võ Dũng sắc mặt biến đổi, trên tay công kích liên tục nhưng không có cách nào ngăn chặn con biến dị thú kia.

"Cẩn thận" Lâm Hạo Trạch hô to một tiếng, dựng lên một tấm chắn bằng đất Mộc Tuấn Khanh lập tức nhảy ra phía sau tấm chắn, con biến dị thú kia rống lớn một tiếng, trong miệng hộc ra một cái hỏa cầu.

"Bộc" Mộc Tuấn Khanh miệng quát lớn, một tay đề lên tường đất lập tức bức tường đất ánh lên kim quang, hỏa cầu của biến dị thú đụng vào nổ mạnh một cái, "Phá" Mộc Tuấn Khanh hét tiếp một tiếng bức tường vỡ nát biến thành hàng loạt mảnh vụn sắt bén ghim thẳng vào con biến dị thú.

Biến dị thú không chịu nổi công kích liên tục sau cùng ngã xuống, đó là một con trùng đất đã biến dị, thân dài ra hơn hai mươi mét, thân mình từng khúc từng khúc giống sâu, toàn thân màu trắng sần sùi lốm đốm đen, không có mắt, mũi phía trên đầu chỉ có một lỗ tròn chứa toàn răng nanh sắc nhọn.

"Ôi mẹ ơi, quả là xấu đến đau mắt" Ngọc Lan Hân nhìn con biến dị thú bủi môi

"Phanh __ Phanh __ Phanh" Vài tiếng động vang lên tựa hồ là thâm âm đồ nát của cái gì đó nhất thời mọi người cảm thấy không ổn.

Chỗ bọn họ đứng hoàn toàn không thấy thứ gì có thể sụp xuống như vậy tiếng động sụp đất đó chỉ có thể là....

Toàn bộ mặt đất ầm ầm nứt ra, mọi người không kịp đề phòng ngã nhào trên đất, cái đường cũ lập tức bị sụp xuống, theo sau là đất đá phía trên không ngừng rơi xuống.

"Chạy theo hướng kia" Liễu Tú Nhã hét lên chỉ vào cái thông đạo mà con trùng lúc này vừa đi.

Mọi người vội vàng hướng thông đạo chạy, Liễu Tú Nhã tay phải hiện ra Âm Huyền kiếm phòng bị khả năng có công kích, Âm Huyền Kiếm linh lực quá mạnh, thân thể hiện tại chỉ có tu vi Trúc Cơ không thể kham nổi nhưng hiện tại không có cách nào khác, nơi này quá nguy hiểm, nằng đã không thể nắm chắc có thể an toàn đi ra hay không phải liệu thời.

Mọi người cũng vừa chạy vừa thôi động dị năng tùy thời phát ra công kích.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tàng Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33

"Ầm ____" Sự thực chứng minh đề phòng luôn luôn không lúc nào dư thừa, lúc bọn họ chạy vào thông đạo mà con trùng kia tạo ra không bao lâu thì xa xa hiện lên thanh âm chấn động.

"Lý Ngự, chiếu sáng" Liễu Tú Nhã dừng lại, hét lớn một tiếng.

Lý Ngự hai tay tung bay, hơn mười hỏa cầu bay lên trời, lấy họ làm trung tâm chiếu sáng phạm vi khoảng vài chục mét, chỗ bọn họ vừa đứng khi nãy chỉ nhìn thấy một đám dây leo màu đen đặc đan với nhau chằng chịt, rậm rạp.

".....Đó là thứ gì" Ngọc Lan Hân nuốt ngụm nước miếng lắp bắp hỏi

"Hút Huyết Đẳng, chỉ cần không để chúng chạm vào người thì không có gì" Hạ Hầu Nghị nhìn rõ vật kia xong thì nói.

Mấy người còn lại không tự chủ nắm chặt tay, tuy mọi người đều biết Hút Huyết Đẳng không phải loại thực vật biến dị gì lợi hại, nhưng nhìn một đám

rậm rạp như vậy cũng thật khiến người lòng to dựng đứng.

Hút Huyết Đằng có đặc điểm là cấp bậc không cao nên chúng sẵn mồi dựa vào số lượng, thân thể chúng rất dễ bị đánh nát nhưng trên người chúng mọc vô số dai nhọn sắc bén cô cùng, hơn nữa chúng hành động thành đàn, bị một đám Hút Huyết Đằng cùng quy mô tấn công thì ngay cả dị năng giả cấp 3 cũng phải cẩn thận.

Cái gì gọi là hình thành quy mô tấn công, nhìn phía sau sẽ rõ, đây chính là quy mô tấn công, nếu lúc này không chạy nhanh thì sợ rằng cả đội điều chết không toàn thây, A, sai rồi một đám Hút Huyết Đằng như vậy thì chỉ sợ cặn cũng không còn.

"Động thủ" Mắt thấy Hút Huyết Đằng bắt đầu hướng bọn họ ép sát, Liễu Tú Nhã hét lớn một tiếng, trên tay Âm Huyền Kiếm chém về phía Hút Huyết Đằng, một đạo phong nhân thực thể màu đen cực lớn đánh về phía trước, nhất thời Hút Huyết Đằng bị phá một lỗ hổng lớn, Ngọc Lan Hàn cũng bám sát Liễu Tú Nhã bắn ra phong nhân để làm tăng sức tàn phá của Âm Huyền Kiếm, Vô Dũng dị năng không có chỗ sử dụng tại đây chỉ cầm trong tay vũ khí chém rớt những dây Hút Huyết Đằng bị bỏ sót lao đến đây.

Lâm Hạo Trạch cùng Mộc Tuấn Khanh hợp tác phát ra đại chiêu "Bộc Phá", Lý Tu trực tiếp dùng băng hệ dị năng bao quanh những mảnh vỡ do Lâm Hạo Trạch cùng Mộc Tuấn Khanh tạo ra, những mảnh vỡ đó đi tới đâu thì một trận hàn khí đóng băng sự sinh trưởng của Hút Huyết Đằng.

Hạ Hầu Nghị ngón tay tung bay, hơn mười khẩu mìn mỏng phóng đến phía trong Hút Huyết Đằng hóa thành vô số dây leo xanh biếc, rất nhanh đã đem Hút Huyết Đằng vây lại đè ép chúng nó.

Tổng Cảnh Hàn trực tiếp hóa ra vô số mũi tên sét phóng liên tục về Hút Huyết Đằng. Lý Ngự cùng Vô Chiêu hòa hệ dị năng có sát thương cực đại đối với Hút Huyết Đằng, họ cùng phát ra vô số hỏa cầu bắn về phía trước, một lần công kích ịch nhất có thể đánh rơi hơn vạn sợi, nhưng đàn Hút Huyết Đằng này thật sự rất nhiều, hơn nữa phía sau luôn có cuộn cuộn không ngừng đại quân Hút Huyết Đằng bổ sung.

Liễu Tú Nhã nhíu mày, hiện nay Âm Huyền Kiếm không thể phát huy hết khả năng của nó, lại nhìn đàn Hút Huyết Đằng giống như vô tận không ngừng ủa đến, tuy rằng hiện tại chúng không có khả năng tạo thành sát thương với bọn họ nhưng cứ liên tục thế này thì đối với dị năng của mọi người cũng là khảo nghiệm cực lớn.

"Không được, đàn Hút Huyết Đằng này nhiều lắm, tiếp tục đi về phía trước, thoát ra phạm vi công kích của chúng" Liễu Tú Nhã vận dụng linh lực đánh ra một kiếm nhất thời bức lui Hút Huyết Đằng một khoảng cách xa.

Phong nhận do Âm Huyền Kiếm phóng ra nếu là đơn lẻ mục tiêu thì uy lực cực lớn, nhưng đối với loại cá thể không mạnh, số lượng lại có cả trăm vạn thể này thật sự không có hiệu quả tốt. Vì vậy sau khi bức lui Hút Huyết Đằng thì Liễu Tú Nhã dẫn đầu chạy về phía trước, ở chỗ này lãng phí dị năng cùng thể lực, còn không bằng tiến về phía trước không chừng có đường thoát.

"Chúng ta phòng thủ" Lý Tu, Lâm Hạo Trạch cùng Mộc Tuấn Khanh đồng thời hô một tiếng, những người khác lập tức thu tay, cùng theo phía sau Liễu Tú Nhã, nếu nói về phòng ngự thì dị năng của ba người kia là không ai có thể so sánh.

Lâm Hạo Trạch cùng Mộc Tuấn Khanh liên tục tạo ra tường chắn, còn Lý Tu thì dựa vào đó phóng ra dị năng đông lạnh toàn bộ hướng đi của Hút Huyết Đằng.

Mắt thấy mọi người đã tiêu thất ở chỗ sâu trong thông đạo, Lý Tu, Lâm Hạo Trạch cùng Mộc Tuấn Khanh lần nữa phát ra đại chiêu "Bộc Phá", trong nháy mắt tiêu diệt một mảng lớn Hút Huyết Đằng, nhanh chóng bỏ chạy theo mọi người.

Bị hung hăng đùa giỡn một phen tất nhiên đại quân Hút Huyết Đằng vô cùng tức giận với lại không thể buông tha cho mỹ thực, lập tức nhanh chóng gia tăng tốc đội đuổi theo, đuổi được một quãng thì Hút Huyết Đằng đuổi theo nhanh nhất đột nhiên ngừng lại, tức giận đập mạnh về phía bức tường thông đạo, xoay người lui về phía sau.

Còn thừa lại vài sợi dây Hút Huyết Đằng đến chậm thì như nhận được tín hiệu gì đó, cả đám vội xoay ngược lại một trăm tám mươi độ, đi theo những dây Hút Huyết Đằng đằng trước về tổ của mình, cả thông đạo dĩ nhiên trở nên cực kì an tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mị Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

"An toàn rồi" Liễu Tú Nhã chạy được một quãng xa sao khi xác định không còn nghe được thanh âm của Hút Huyết Đằng nữa thì nàng dừng lại hỗn hển thở.

Từ khi sống lại ở thế giới này, lần đầu tiên nàng bị đuổi chạy đến thở không nổi như vậy, Liễu Tú Nhã trong lòng hung hăng mắng lão thiên gia mấy câu, chưa thấy Hóa Thần Kỳ nào khổ sở như nàng.

Những người khác cũng không tốt hơn bao nhiêu, mọi người trực tiếp ngồi dưới đất mà thờ, Liễu Tú Nhã nhấc chân muốn đi thăm dò hoàn cảnh xung quanh, lúc này chỉ lo chạy không biết bọn họ đã chạy đến đâu. Đột nhiên một trận đầu choáng nàng trực tiếp ngã về phía sau.

Hạ Hầu Nghị chỉ cảm thấy phía trước mặt có cái gì đổ ập xuống mang theo hương khí quen thuộc, tay hắn nhanh hơn đầu óc đã đưa tay tiếp nhanh, nhuyễn ngọc ôn hương đầy mình, đây là ý nghĩ lúc này của hắn, người trong lòng mềm mại cùng hương khí thoang thoảng khiến hắn có xúc động muốn chặt chẽ ôm chặt lại.

"Nhã tỷ" Vô Chiêu ở gần Liễu Tú Nhã nhất nhanh chóng phát hiện bất thường của nàng lập tức phát tay mấy cái làm hóa cầu chiếu sáng hoàn cảnh nơi họ đang ở.

Mọi người chưa kịp phản ứng thì xung quanh đã sang lên hiện rõ cảnh tượng trước mặt, Tổng Cảnh Hàn mặt đen trực tiếp đứng lên hướng về phía Hạ Hầu Nghị đưa tay đỡ Liễu Tú Nhã đứng lên. Hạ Hầu nghị không muốn buông tay nhưng trước tia nhìn sắc bén của Tổng Cảnh Hàn thì cũng hơi nới tay để Tổng Cảnh Hàn nâng Liễu Tú Nhã dậy.

"Tiểu Nhã, em bị sao thế" nhìn sắc mặt trắng bệch của nàng Tổng Cảnh Hàn quan tâm hỏi

Liễu Tú Nhã lắc lắc đầu, lúc này chiến đấu nàng bị Âm Huyền Kiếm linh lực kích thích thần kinh, nên giờ thân thể có điểm không chịu nổi. Tổng Cảnh Hàn giúp Liễu Tú Nhã đứng vững thì buông tay nhìn hoàn cảnh xung quanh rồi nói: "Xem ra cái thông đạo này rất dài, mọi người đi tiếp, xem nó dẫn đến đâu"

Cả nhóm đi ước chừng gần 200 mét thì đến một động quật lớn khác, cũng giống như căn phòng đất lúc này chỉ khác là lúc này động quật không phải bị kín mà là có một lỗ hổng lớn có một con đường từ lỗ hổng đó kéo ra không xa chỉ tầm 10 bước chân.

Liễu Tú Nhã bước đến con đường đó nhìn về vực sâu phía dưới, lại nhìn phía đối diện cách vực sâu tầm 30 mét là một đường thông đạo khác. Liễu Tú Nhã nhìn phía thông đạo xa xa tuy không thấy được gì nhưng nàng có thể cảm giác được có một tia gió mát thổi qua.

Có gió mát liền đại biểu cho họ sắp tiến gần đến cửa ra, nếu không có lựa chọn nào khác thì cũng chỉ có thể tiếp tục tuấn đi tiếp.

Liễu Tú Nhã quay lại động quật nhìn mọi người không hình tượng mà ngã ngồi trên đất, sắc mặt tuy không tốt nhưng cũng không phải quá kém, chỉ là nhiều lần dừng đại chiêu nên dĩ năng bị tổn hao không ích lợi, nhiều lần bị tập kích cũng không có bị thương gì quá nặng, hơi xây xát mà thôi.

"Vận khí cũng không tệ lắm" Liễu Tú Nhã mỉm cười trêu đùa.

"Mong rằng vận khí này có thể tiếp tục giữ vững" Vô Chiêu trực tiếp nằm luôn ra đất cười cợt nói.

Từ lúc bọn họ tiến nhập đường hầm này có bao lâu, bất quá chỉ hơn nửa ngày đã gặp đến mấy lần nguy cơ sinh tử, tuy nói điều không có ra cái vết thương nặng, nhưng nếu cường độ công kích như vậy lại tiếp tục xuất hiện liên tiếp nữa thì không biết sẽ duy trì được bao lâu.

"Ở chỗ này nghỉ ngơi và hồi phục dĩ năng đi, phía trước không biết sẽ xảy ra chuyện gì không ai biết, chuẩn bị một chút cũng an toàn hơn" Liễu Tú Nhã vừa nói vừa xuất ra mấy loại đan dược bổ huyết cùng nâng cao tinh thần cho họ, đề phòng bất trắc nàng còn lấy mấy viên Sinh Mãn Dược ra dạy họ cách sử dụng. Sinh Mãn Dược này dược lực cực mạnh, thuộc loại đan dược cấp cao, nàng cũng không biết họ có thể chịu được không, nhưng hiện tại nếu đã muốn chết thì còn lo gì việc đó nói không chừng uống nó còn có một tia sinh cơ.

Mọi người biết Liễu Tú Nhã có không gian cùng nhiều loại đồ kì quái nhưng họ không ngờ mấy thứ này lại có công hiệu tốt như vậy, mấy lần bọn họ thoát chết không thể nói mấy thứ đồ trong không gian của Liễu Tú Nhã cũng góp sức không ít.

"Nhã tỷ, lòng kính phục của em đối với tỷ lại thêm một tâm cao mới à" Ngọc Lan Hân cầm viên Sinh Mãn Dược cảm khái nói.

Liễu Tú Nhã chỉ mỉm cười không nói, đối với những người luôn kề vai sát cánh bên nàng này, nàng bằng lòng cho họ sự tin tưởng như Phong thúc cùng mấy bánh bao.

Mọi người nuốt vào đan dược nâng cao tinh thần của Liễu Tú Nhã rồi ngồi đã tọa hồi phục dĩ năng, cho dù phía trước thật sự có lối ra thì không thể đảm chắc không có nguy hiểm, bọn họ phải nắm chặt thời gian để hồi phục nếu không chiến đấu kế tiếp sẽ bị ảnh hưởng.

Vô luận quái vật bần thỉ lúc đi vào đường hầm hay là trùng biến dị tập kích tiếp theo lại dẫn đến đàn Hút Huyết Đăng, không chỗ nào không cho thấy cái đường tẩu điện ngầm này đã là lãnh địa của biến dị thú cùng thực vật biến dị, sợ rằng lối ra kia cũng không tốt lành gì.

"Hiện tại xem ra, tiến nhập cửa ngầm này trong ba cửa ngầm cũng chưa chắc là quyết định tốt" Liễu Tú Nhã nhẹ giọng nói

Lý Tu nhú mày: "Lúc đó, dù chọn tới chọn lui, tốt hay xấu cũng phải chọn một cái, chưa chắc mấy cái đường khác tốt hơn chỗ nào"

Mộc Tuấn Khanh cười cười: "Tình hình lúc ấy tiến nhập thông đạo là lựa chọn duy nhất, hơn nữa tất cả mọi người không phải điều còn sống sao, ích ra so với mấy tên dĩ năng giả chết đi kia tốt hơn nhiều"

Liễu Tú Nhã nghe vậy cũng mỉm cười, đích xác là so với những dĩ năng giả đã bỏ mạng thì họ đã rất may mắn. Mặt thế đến, nơi đây vốn đã nguy hiểm trùng trùng, chỉ cần bây giờ còn sống là được rồi.

Qua khoảng chừng nửa canh giờ thì mọi người cơ bản đã hồi phục không sai biệt lắm. Hiện tại không có thời gian để nghỉ ngơi nhiều, bây giờ nguy cơ trùng trùng chỉ cần có thể giữ chiến lược ổn định là được, không hi vọng hoàn toàn khoẻ toàn bộ chỉ cần có thể tiếp tục chiến đấu đã là tốt rồi.

"Đi thôi" Liễu Tú Nhã thấy mọi người đã sẵn sàng thì đứng lên phui phui bụi, hướng đến phía trước đi đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Lâm Hạo Trạch từ mặt đất dựng lên hai cây cột nhỏ cho hai bên bờ của thông đạo, Mộc Tuấn Khanh phóng ra dị năng luyện hoá cây cột bằng đất đỏ thì nó nhanh chóng trở nên cứng rắn vô cùng, Hạ Hầu Nghị thúc giục ra mấy hạt mầm móng hoá thành vô số dây leo bắt thành một chiếc cầu treo giữa hai bờ.

Tổng Cảnh Hân là người cuối cùng đặt chân lên thông đạo bên này, hắn quay lại nhìn chiếc cầu treo kia nói: "Đề nó lại đi, không chừng nó có thể cứu sống thêm mấy mạng người" Mọi người cũng không dị nghị gì, cuộc sống mật thế vốn đã khó khăn nếu có thể giúp mà không gây hại gì thì bọn họ cũng không keo kiệt.

Mọi người nhìn tiếp tục đi về phía trước, quả thật có vài tiếng gió thổi vang lên tuy rất nhẹ nhưng vẫn bị bọn họ bắt được, mọi người tâm trạng lên cao vô cùng, ích nhất đã nhìn thấy hy vọng.

Đi không bao xa, Liễu Tú Nhã đột nhiên dừng bước. Nàng nghiêng tai lắng nghe, nghe một lúc lâu mới quay đầu: "Mọi người có nghe đến thanh âm gì không"

Trong lòng cả đội kinh hãi, cảm giác của Liễu Tú Nhã nhạy bén vô cùng, nếu nàng đã nói có kì quái thì chắc chắn không sai được, mọi người vội vàng ngưng thân, tỉ mỉ nghe ngóng, thế nhưng ngoại trừ có tiếng gió thổi ra thì không có bất kì dị thường.

Nhìn mọi người giống như không cảm ứng được dị thường, Liễu Tú Nhã nhú nhú mày, nàng không thể nghe lắm. Liễu Tú Nhã vừa định bước đến vài bước để nghe kĩ hơn thì bị Lâm Hạo Trạch kéo lại.

"Thế nào"

"Quả thật có thanh âm lạ" Lâm Hạo Trạch nheo mắt, cảnh giác nhìn về phía trước. Mặc dù không nghe rõ nhưng hắn có thể xác định trong đất có dị động.

"Là loại thanh âm gì" Ngọc Lan Hân lo lắng hỏi

"Cùm cụp, cùm cụp tiếng phát ra giống như thế, rất nhiều rậm rạp chằng chịt, nó giống như....." Liễu Tú Nhã nỗ lực miêu tả loại thanh âm mà nàng nghe được, rồi cố nhớ xem có thứ gì có thể phát ra thanh âm như thế, còn chưa nghĩ ra thì Lâm Hạo Trạch sắc mặt đột nhiên biến đổi.

"Mau lui lại" Lời còn chưa dứt, Lâm Hạo Trạch đã lôi kéo Liễu Tú Nhã nhanh chóng lui về phía sau mấy chục mét. Mấy người còn lại cũng phản ứng thật nhanh, không cần hỏi cũng đã phản xạ bám theo.

"Là cái gì" Ngọc Lan Hân nhện không được hỏi.

"Nếu như tôi đoán không sai thì là nhện biến dị" Lâm Hạo Trạch trầm mặt nói.

Ngọc Lan Hân sùng sốt: "Con nhện, chúng ta cũng không đến mức đánh không lại à".

Lâm Hạo Trạch sắc mặt vẫn xấu xí giống như nghĩ đến thứ kinh tởm: "Đoàn xe trước đây từng gặp qua vài con nhện biến dị này.....tin tưởng tôi, cô tuyệt đối sẽ không muốn nhìn đến thứ gọi là con nhện này đâu"

Mấy người Tổng Cảnh Hân cũng giống như Lâm Hạo Trạch, sắc mặt cũng không tốt hơn là bao. Liễu Tú Nhã nghe Lâm Hạo Trạch nói đến con nhện biến dị thì trong lòng khẽ động, ngón tay thuận thế sờ soạng vách tường một chút. Vốn là tường đất khô ráo chẳng biết khi nào lại trở nên ướt nhẹp còn có chút dính dính.

Mọi người cũng để ý đến sự thay đổi này kết hợp với biểu tình khó coi của bọn người Lâm Hạo Trạch thì vội vã bỏ chạy lại đường cũ. Xa xa phía sau họ thanh âm cùm cụp càng lúc càng lớn, ngay cả đẳng cấp không cao như Ngọc Lan Hân, Võ Chiêu, Võ Dũng điều nghe rõ vô cùng.

Mặc dù hiện nay còn không nhìn thấy rõ hình dáng của chủ nhân thanh âm cùm cụp này nhưng nhìn thấy sắc mặt khó coi của đám người Tổng Cảnh Hân thì cũng để bọn họ hiểu rõ cái thứ ấy đáng sợ thế nào.

"Cái động khẩu bên kia làm sao bây giờ.....đàn Hút Huyết Đằng..." Võ Dũng nói còn chưa dứt lời thì bị Lâm Hạo Trạch cắt đứt, hắn vừa chạy vừa lớn tiếng nói: "Nơi này là địa bàn của đám nhện biển dị, đám Hút Huyết Đằng kia khẳng định không dám đến, tất cả chạy về phía động bên kia, nhanh lên "

Mọi người vừa đặt chân đến bờ đất bên kia thì Lý Ngự đã phóng ra hoá cầu thiêu trụ cây cầu treo, thanh âm cùm cụp đã tới sát bên động khẩu bên kia. Phía bên kia động khẩu trong thời gian cực ngắn, liền bị một tầng đen kịt lấy động khẩu làm trung tâm như thủy triều mà khuếch tán, nhanh chóng bao phủ lấy bức tường đất.

Ngọc Lan Hân lúc này mới có thể ti mi mà quan sát thứ gọi là nhện biển dị kia, sau khi nhìn rõ hình dáng của chúng thì cô hô nhỏ một tiếng: "Mẹ nó....."

Ngọc Lan Hân cảm thấy hơi lạnh chạy khắp toàn thân, từng đám từng đám da gà nổi lên khắp người. Phía tường đất bên kia bị bao phủ bởi một đám đầu người lớn cùng thân nhện nhỏ, thân nhện có màu đen đặc, những con nhện này tựa thủy triều mà bao phủ cả tường đất, đem toàn bộ tường đất nhuộm thành một màu đen quỷ dị

"Thật lạnh người" Võ Chiêu cùng Võ Dũng nhìn một đám đen đặc kia thì lộ ra biểu tình chán ghét. Hình dáng của nhện biển dị này quả thật không được hợp mắt cho lắm, trên cái đầu người to lớn kia là ba con mắt kép, lỗ mũi chỉ có hai chấm đen nhỏ, phía dưới là cái miệng loài nhện mọc đầy răng sắc nhọn, hai bên hàm trên còn lòi ra hai chiếc răng nanh lớn. (Tiểu Dạ: mình nhờ anh google sà má tra giùm thì được biết mắt nhện là mắt kép, bọn nhỏ nào không rõ có thể lên giao lưu tình cảm tý với google sama để hiểu thêm chi tiết)

"Những con này điều là quân lính rất nhỏ yếu, chắc là cấp 0, chúng do nhện nữ vương sinh ra" Lâm Hạo Trạch chán ghét nói.

"Cẩn thận bọn chúng bắn tơ nhện" Lý Tu hét lớn một tiếng, lôi kéo Liễu Tú Nhã lui về phía sau đồng thời dựng lên một bức tường băng dày. Đám nhện biển dị kia đột nhiên mở to miệng, hướng về phía bọn họ phun ra một loại chất lỏng màu trắng đặc sệt.

Bởi vì có Lý Tu nhắc nhở nên mọi người không bị đàn nhện đột nhiên tập kích này bắn trúng, ngược lại còn mượn cơ hội này dựa vào tường băng phản kích, diệt đi một tầng lớn nhện biển dị. Đáng tiếc đám nhện cấp 0 này chỉ là dạng cấp thấp trong đàn nên nhện nữ vương cũng không luyến tiếc, rất nhanh bị mọi người công kích tạo ra một lỗ hổng thì nhanh chóng bị một đàn nhện khác lần thứ hai bao trùm.

"Ca Ca Ca" Những con nhện này không ngừng khép mở miệng, răng nanh chạm nhau phát sinh tiếng động lạnh người, thường thường hướng đám người Liễu Tú Nhã phụt chất lỏng.

Thứ chất lỏng này là dịch thể vô cùng sền sệt, nếu để dính vào người mà không kịp thanh lý, thì rất nhanh biến thành thể rắn, bám chặt vào người họ gỡ thể nào cũng sẽ không ra.

Ngần vạn con nhện liên tiếp phụt lên dịch dính, thỉnh thoảng có một ịch con nhện hình thể lớn hơn thì co rút bụng nhện của chúng sau đó phun ra mạng nhện.

Mọi người bị cái đám cấp 0 nhện biển dị này tấn công không ngừng, tuy rằng có thể lui về phía sau để né tránh công kích của đàn nhện biển dị nhưng phía sau lại là địa bàn của Hút Huyết Đằng, Liễu Tú Nhã tin tưởng, nếu bọn họ thật sự hướng phía sau chạy thì đám Hút Huyết Đằng kia khẳng định phi thường cao hứng mỹ thực của bọn chúng lại một lần nữa quay trở về.

Tầng tầng lớp lớp con nhện từ cửa động bên kia tuôn ra, rậm rạp chằng chịt, số lượng càng ngày càng gia tăng khiến mọi người tim đập quá nhanh.

Đi tới thì không được rồi, lui về phía sau lại càng không thể, nói không chừng đám Hút Huyết Đằng kia đang mở mắt trông mong bọn họ. Liễu Tú Nhã cũng đã nhìn ra mấy con này chỉ thuộc dạng pháo hôi, chỉ cần có thức ăn, con nhện nữ vương kia muốn sinh nhiều thì sinh nhiều, sinh ịch thì sinh ịch, thậm chí trong thời gian cực ngắn, nó có thể đem toàn bộ đàn quân lính này thay một lần.

Đám nhện này có thể ở chỗ lỏng đất sinh hoạt lâu như thế, thức ăn khẳng định không thiếu, điều này cũng có ý nghĩa nếu họ không thể diệt được con nhện nữ vương thì chỉ là đối phó với đám nhện sơ cấp này cũng có thể khiến họ tiêu hao dị năng đến chết.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tàng Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

Trong đoàn xe của năm đại gia tộc, Liễu Tú Hi thở dài lần thứ n: "Hanh_____, vì sao mẹ và pa pa đi lâu như vậy nghe"

Liễu Cảnh Minh, Liễu Ân cùng Liễu Nhiên đang luyện kiếm thì dừng lại, Liễu Cảnh Minh bắt đầu dĩ thu kiếm, đi tới xoa xoa đầu nhỏ của Hi nhi.

"Hi nhi, mẹ và pa pa phải đi làm việc quan trọng sao em không đi chơi cùng Ngụy Hiền đi" Liễu Cảnh Minh nhỏ giọng dỗ dành

Liễu Tú Hi biểu mô, Ngụy Hiền đạo này chỉ lo luyện dị năng, bé đi tìm cũng chỉ ngồi đó xem như xem các anh thôi, Liễu Tú Hi quay đầu nhìn Liễu Ân cùng Liễu Nhiên.

"Tiểu Ân, Tiểu Nhiên, cái cô gái kia hôm nay không đến sao"

Liễu Ân cùng Liễu Nhiên nghe thế thì lập tức sắc mặt đen như đáy nồi, mấy hôm trước có một cô gái xin gia nhập cùng đoàn xe, không hiểu chuyện gì cứ nhắm vào bọn họ, khi có người ngoài ở đây thì cô ta tỏ vẻ ân cần, dịu dàng còn không có thì lại dùng ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm vào bọn họ, như thể có cừu giết cha vậy thật không hiểu nổi.

Nhóm bảo bảo kết thúc luyện kiếm, Liễu Cảnh Minh thấy thời gian sắp đến 12 giờ, bụng cũng cảm thấy có chút đói, liền dẫn đầu cả nhóm đến nhà ăn dùng bữa trưa.

Thời gian ăn cơm của đội viên trong đội ngũ năm đại gia tộc rất rộng, mỗi bữa cơm đều có thời gian hai giờ, sáng sớm 7.00 – 9.00, buổi trưa 11.00 – 13.00, buổi tối 18.00 – 20.00. Trong hai tiếng đó đội viên có thể tùy ý lựa chọn một đoạn thời gian đi ăn cơm, đầu bếp nhà ăn sẽ bảo quản thức ăn, chờ đợi đội viên đến lĩnh. Sở dĩ định thời gian ăn cơm rộng như vậy, là bởi vì thời điểm tu luyện thường thường không biết lúc nào tỉnh lại, có thời gian cơ thể lựa chọn, đội viên không cần sợ tu luyện quá mức không còn cơm ăn.

Tâm tình vốn coi như sung sướng của nhóm bảo bảo, vào một khắc tiến vào khu vực phân phát thức ăn, nhất thời từ trời quang chuyển thành trời mây.

Trong khu vực, đồng thời xuất hiện mấy gương mặt quen thuộc, Mục Liên Tâm, Lục Mai, Sở Thiên Diệp, Lý Văn Tịnh cùng Hàn Phượng Cẩm. Hàn Phượng Cẩm này chính là nữ dị năng giả mấy hôm trước gia nhập đoàn xe, nữ nhân này có thân hình vô cùng nóng bỏng, một đầu tóc xoắn bồng bênh, ánh mắt hiện lên nét quyến rũ vô cùng, nhất thời trở thành tâm điểm săn đuổi của các nam dị năng giả khác trong đoàn xe (Tiểu Dạ: có ai còn nhớ nhân vật Hàn Phượng Cẩm này hem, bọn ấy xuất hiện ở phía đầu của truyện á, sau khi giới thiệu Lục Mai thì có nói về bọn ý đôi chút.....)

Nhóm bảo bảo thấy mấy người này, phản ứng đầu tiên là muốn rời đi, chẳng qua không đợi bọn họ hành động, Mục Liên Tâm đã thấy được bọn họ, vẻ mặt hưng phấn ngốc về phía họ nói: "Tiểu Minh, Hi nhi, Tiểu Ân, Tiểu Nhiên thật khéo nhe, mau tới đây, ngồi cùng mấy dì a"

Nhóm bảo bảo nhìn nhau, Liễu Nhiên nháy mắt mấy cái ý bảo đi xem cái đám phụ nữ này có âm mưu gì, nhóm bảo bảo đi qua cảm lấy phần cơm nước của mình, mấy vị đầu bếp của đoàn xe nhiệt tình cho thêm rất nhiều đồ ăn, nhìn thấy sự hưng phấn của mấy người này cũng đủ hiểu trình độ được hoan nghênh của nhóm bảo bảo, ngoài và ngoài siêu cấp đáng yêu ra thì mẹ của các bé rất có thể sẽ là con dâu của Tổng gia cùng Lý gia nha, hơn nữa thực lực lại siêu cường nữa chứ.

Nhóm bảo bảo cảm phần cơm nước của mình ngồi xuống bàn của mấy cô gái kia. Tuy rằng trong lòng rất không muốn thấy mấy cô gái này nhưng cũng không thể bác mặt mũi của họ, mẹ đã dặn, chỉ cần người không phạm ta thì mình cũng không tất để ý đến kẻ khác. Nhóm bảo bảo đồng ý giao tiếp với mấy cô gái này chỉ vì nhìn bọn họ giải buồn mà thôi.

Thấy nhóm bảo bảo ngồi xuống, Lục Mai liền hiếu kỳ hỏi: "Tiểu Minh, Tổng đội trưởng, Lý đội trưởng, Hạ đội trưởng, Mộc đội trưởng cùng Lâm đội trưởng đều chưa về sau, có tin tức gì không vậy?" Sau khi chuyện ở Thanh Hà trấn phát sinh, nhóm lão gia của năm đại gia tộc quyết định phong tỏa tin tức để tránh người dân hoang mang.

Nghe thấy câu hỏi của Lục Mai, mấy cô gái kia cũng dừng đùa, chuyên chú nhìn nhóm bảo bảo, chờ đợi câu trả lời của họ.

Liễu Cảnh Minh không thêm đề ý đến câu hỏi của Lục Mai, chỉ chuyên tâm dứt Liễu Tú Hi ăn cơm, Liễu Ân nhẹ nhàng cười: "Tụi cháu cũng không quá rõ, mấy gia gia chỉ nói có dị động đáng ngờ nên pa pa cùng ma ma họ muốn đi thăm dò địa hình mà thôi."

Đây là lí do thoái thác mà nhóm đại lão gia bàn bạc rồi cho ra, dùng để mê hoặc người khác có ý thăm dò tình hình của nhóm người Tổng Cảnh Hàn

Câu trả lời của Liễu Ân khiến cho Lục Mai thất vọng, cô vẫn luôn muốn biết có phải nhóm người Tổng Cảnh Hàn thực sự bị đe dọa sinh mệnh hay không, điều này quan hệ đến độ đáng tin trong tiên đoán của cô. Thế nhưng mấy lão gia kia thực sự rất giáo hoạt, một chút gió cũng không tiết lộ. Hiện tại, nghe bọn họ lại bình an vô sự mà đi thăm dò địa hình cô có chút không bình tĩnh, chẳng lẽ điều cô biết có khác biệt với sự thực.

Bên này Lục Mai vẫn còn rối rắm sự thật giả của sự kiện Thanh, bên kia Hàn Phượng Cẩm lại mang về mặt cô đơn, có chút không yên lòng.

Hàn Phượng Cẩm gầy gầy com trong bát, đột nhiên đã không còn khẩu vị, tuy rằng cô đã tìm được đoàn xe của Lý Ngự nhưng lại đến trễ nên không kịp cùng anh đi làm nhiệm vụ, chỉ có thể ở đây lo lắng suông, nghĩ như vậy, cô nhìn thoáng qua ngồi kế bên Mục Liên Tâm, hừ, nữ nhân này vẫn không khác gì kiếp trước, giả một dáng nhu nhược khiến người ta thật chán ghét, cũng may cô ta không phải trọng sinh, kiếp này cô sẽ không để Lý Ngự bị cô ta mê hoặc, kiếp này có quá nhiều chuyện không giống với kiếp trước, đặc biệt là Lý Ngự lại có con, đây là việc khiến cô khiếp sợ nhất, hơn nữa mẹ của đứa bé cũng xuất hiện, còn là một dị năng giả cao cường, mấy điều cô tìm hiểu được khiến trong lòng cô càng bất an, cô cảm thấy giống như có cái gì đã thay đổi.

Mục Liên Tâm cũng thật bức bối trong lòng, từ lúc cô gia nhập đoàn xe đến nay, vì là thân phận người thường, lại là nữ nhi yếu đuối không thể đi ra ngoài sát tang thì nên đãi ngộ không được tốt, cô chỉ có thể ở trong đoàn xe làm những công việc nặng để đổi thức ăn như giặt giũ, nấu cơm.....

Mục Liên Tâm tuy là cô nhi nhưng Mục gia nhận nuôi cô dù sao cũng là nhà có của ăn của để, tuy sau khi sinh được con ruột thì họ không quan tâm cô nhiều như trước nhưng ăn mặc, đi lại vẫn chưa từng bạc đãi cô, đã bao giờ cô đụng vào mấy chuyện như thế đâu, bàn tay trước kia trần hoãn mềm mại giờ thì chưa được bao lâu đã phủ đầy vết chai, Mục Liên Tâm không cam lòng cuộc sống như thế này cô nhất định phải thay đổi nó.

Lý Văn Tịnh cũng oán thâm, tuy cô vẫn là đội trưởng đội hậu cần nhưng không hề được tiếp xúc với các vấn đề quan trọng trong đoàn xe. Như lần hành

động này, không có người thông tri cô, cho dù lưu lại cũng không có một câu phân phó, thật giống như cô không tồn tại cũng không thuộc về giới cao tầng của đoàn xe, không một chút quyền hạn. Loại coi thường này khiến cho lòng cô nóng như lửa đốt. Lúc trước thì không có vấn đề gì, nhưng hiện tại Liễu Tú Nhã xuất hiện, Liễu Tú Nhã không chỉ nhanh chóng gia nhập được vào hàng ngũ lãnh đạo mà mọi chuyện quan trọng cô không thể tham gia thì cô ta lại có thể tham dự, cứ tiếp tục như thế cô ta cùng với Hàn ca ca tiếp xúc nhiều như vậy, nhất định sẽ thừa cơ mà quyến rũ Hàn ca ca, phải làm sao bây giờ.

Nếu nói trong đây có ai tức giận nhất thì chắc chắn là Sở Thiên Diệp, cô hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra đã bị Liễu Tú Nhã đánh bất tỉnh, sau khi tỉnh lại đã thấy bản thân trở lại đoàn xe, cô bị Liễu Tú Nhã đánh mà mấy diễn viên nam chính của cô lại vẫn có thể đi cùng cô gái đó, điều này sao hoàn toàn không giống với trong tiểu thuyết miêu tả, diễn viên nam chính của cô vì sao không vì cô mà hung hăng ngược chết cô gái đó chứ.

Sở Thiên Diệp càng nghĩ càng tức. Sau đó lại nghĩ đến sự lạnh nhạt của nhóm người Tổng Cảnh Hàn cùng đối xử khác biệt với Liễu Tú Nhã thì lòng bỗng thấy chua xót, đối với Liễu Tú Nhã càng thêm căm rắng ghen ghét, đột nhiên, cô nghĩ ra một khả năng, đúng rồi, nhất định là cái bạch liên hoa nữ xứng kia ở sau lưng cô nói gì đó, làm cho mấy diễn viên nam chính của cô giống như trong tiểu thuyết hiểu lầm cô.

Liễu Tú Nhã cái nữ xứng này rõ ràng thích diễn viên nam chính của cô, liên tiếp khiến nam chính cùng nữ chính sản sinh mâu thuẫn, loại bạch liên hoa nữ xứng này là đáng ghét nhất. Cô xem tiểu thuyết đến giờ, liền rất ghét loại bạch liên hoa nữ xứng này, không ngờ bạch liên hoa nữ xứng trong thực tế còn so với bạch liên hoa nữ xứng trong tiểu thuyết còn khiến cô chán ghét hơn.

Liễu Tú Hi hết nhìn cô gái bên này lại nhìn cô gái bên kia, suy nghĩ, quả nhiên đúng y như tiểu Ân cùng tiểu Nhiên nói, mấy cô gái này thật sự rất thú vị, chỉ nhìn nét mặt biến hóa không ngừng của bọn cũng làm bé hiểu kỳ, thích thú.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37

Lúc này, Liễu Tú Nhã cũng không biết bản thân đã trở thành tâm điểm oán hận của mấy oán phụ nào đó, hiện tại, nàng nhìn thế trận càng ngày càng lớn của đám nhện biến dị thì vô cùng lo lắng.

"Không được, không thể tiếp tục như vậy được nữa, mọi người có biện pháp nào có thể tiêu diệt nữ vương nhện không?" Liễu Tú Nhã lớn tiếng hỏi.

Mọi người đều lắc đầu, con nhện mặt người này rất ích khi xuất hiện trên mặt đất, đám người Lâm Hạo Trạch sở dĩ nhìn thấy cũng chỉ là tình cờ, hơn nữa chỉ toàn những con cấp thấp. Thậm chí có những người đến khi Lâm Hạo Trạch kêu tên cũng vẫn không biết đây là cái ngoạn ý gì _____ giống như Ngọc Lan Hân, Võ Chiêu cùng Võ Dũng.

Tuy rằng dựa theo tập tính loài nhện thì muốn tiêu diệt những quân lính này thì trước tiên phải diệt nữ vương, thế nhưng _____

Liễu Tú Nhã cũng rất căm tức, ai có thể cho nàng biết, rốt cuộc tại bốn phương tám hướng thông đạo do nhện biến dị đào làm tổ cùng vòng vây của nhện biến dị lại có thể tìm được nữ vương nhện đồng thời giết chết nó. Mấy cái thông tin do nhóm Lâm Hạo Trạch cung cấp toàn là vô ích.

Số lượng đông đảo quân lính nhện biến dị trong thời gian ngắn sẽ không tạo thành uy hiếp gì quá lớn cho bọn họ, nhưng nếu tiếp tục như vậy thì rất nhanh sẽ có cao cấp nhện biến dị xuất hiện.

Mấy lần trước phụt lên mạng nhện là một con nhện đầu lớn hơn một vòng so với mấy con khác, chắc khoảng cấp 1, lực ăn mòn của đám tơ nhện này không cao nhưng khó nói phía trên còn không nhào ra mấy con cao cấp hơn có lực ăn mòn nhiều hơn, như vậy nhất định có nguy hiểm.

Một bên giết một bên tự hồi phục điểm của con nhện biến dị, Liễu Tú Nhã cơ hồ cố gắng đảo lộn mọi thứ trong không gian để tìm vật có thể dùng đối phó trong tình cảnh này. Số lượng con nhện này thật sự quá nhiều, bọn quân lính biết rõ nhện nữ vương là nhược điểm trí mạng của chúng nên hết lần này đến lần khác cái lối đi điều bị chúng ngăn chặn, muốn lặng yên không tiếng động mà đánh lên nhện nữ vương.....

Chờ một chút, Liễu Tú Nhã ánh mắt phát sáng, nàng từng có nghe kể về một loài ma thú tương tự như nhện biến dị, nếu nàng nhớ không lầm thì đám nhện này quanh năm sống trong bóng tối nên ánh mắt chúng điều thoái hóa, chỉ dựa vào mùi vị cùng độ ẩm để nhận thức địch nhân.

Chỉ cần che dấu những thứ này thì có thể xâm nhập vào bên trong sao đó tìm cách diệt đi nhện nữ vương. Trong không gian của nàng có một vài món pháp bảo có công dụng che dấu đặc thù, trước đây nàng chính là nhờ chúng nó mới có thể an toàn chạy trốn sau nhiều lần bị truy sát, có lẽ có thể vận dụng được.

Liễu Tú Nhã đem kế hoạch của mình nói ra, lập tức thu được một hàng ánh nhìn không đồng ý nhất là 6 tên môn thần mặt đang từ từ lạnh kia, hành động xâm nhập hang ổ như thế có thể nói là nguy hiểm cực kỳ, bọn họ làm sao để nàng đi mạo hiểm một mình.

Đương nhiên, nếu cùng mang bọn họ đi thì lại là hoàn cảnh khác. Sáu người đồng thời dùng ánh mắt biểu thị: Trừ phi cùng đi, bằng không kế hoạch này

tuyệt đối không thể tiến hành.

Một nhóm bảy người yên lặng dùng ánh mắt tiến hành giao lưu, đàm phán, cuối cùng lấy Liễu Tú Nhã cam chịu làm kết thúc. Liễu Tú Nhã vội tổng xuất ra một con bướm lớn trong suốt phóng nó lên không trung, từ thân bướm bắt đầu phân ra vô số con bướm nhỏ, cánh của chúng tỏa ra ánh sáng ngũ sắc vô cùng rực rỡ, đồng thời một làn sương mù nhẹ tỏa ra khắp cả không gian, Hỏa Diệp Vũ có khả năng mê hoặc bất kì loài sinh vật nào, nhưng chúng nó chỉ có thể mê hoặc cấp bậc so với chúng nó thấp mà thôi, lại có thời gian hạn định.

Nàng xuất ra vài viên đan dược cho bọn, đây là Ân Linh Đan có tác dụng trong vòng 48 canh giờ cả con người điều mất đi toàn bộ độ ẩm, mùi vị, tinh thần lực, hoàn toàn dung nhập giống như không khí một dạng, nàng quay sang căn dặn nhóm Ngọc Lan Hân: "nếu Diệp Hỏa Vũ hết tác dụng mà chúng ta vẫn không trở lại thì các người uống thứ này để tránh cho lũ nhện tấn công, còn mà quá thời gian của Ân Linh Đan thì mọi người tự giải quyết cho tốt".

Mọi người ngẫm hiểu lời của Liễu Tú Nhã, hoặc là bọn họ có bản lĩnh tự chạy thoát nơi này hoặc tìm một chỗ an toàn ẩn thân bằng không thì tốt nhất nên tự giải quyết mình để tránh đau đớn.

Có làn sương của Diệp Hỏa Vũ che chắn, nhóm con nhện nhất thời dừng lại toàn bộ công kích, giống như ngơ ngác không hiểu vì sao kẻ địch lại biến mất, Mộc Tuấn Khanh, Lâm Hạo Trạch cùng Hạ Hầu Nghi lại hợp tác tạo ra một cây cầu treo nữa.

"Cùm cụp_____cùm cụp" Đang lúc bọn họ tới gần cửa thông đạo, Lý Ngự muốn đốt một lỗ hổng trong cửa động bị bọn nhện lấp kín, thì bên trong thông đạo vang lên thanh âm nặng nề. Ván ngăn chặn cửa động, lũ quân lính nhện trong thời gian cực ngắn, lui ra một khoảng trống hình thành một con đường.

Sau đó, một cái đầu nhân loại từ bên trong của thông đạo lộ ra. Đó là một cái đầu nam nhân cực kì xấu, hình dạng cũng giống như quân lính nhện, chỉ khác là nó chỉ có hai con mắt, hai cái nhãn cầu lồi ra, nhưng không phải nhãn cầu nhân loại mà là nhãn cầu đặc trưng của côn trùng, con mắt kép. Cái lỗ mũi giống như bị khứa mất chỉ chừa lại hai lỗ đen sâu hút, mà hai khóa răng hai bên miệng thì cực kì lớn và to khỏe.

Liễu Tú Nhã theo bản năng nín thở cùng lùi về phía sau, mặc dù biết nhện biến dị này rất xấu xí nhưng nhìn chính diện mặt đối mặt như thế này cũng là lần đầu tiên, đã quen nhìn những khuôn mặt tuấn nữ hoặc xinh đẹp hơn người của nhóm người Tổng Cảnh Hàn, giờ nhìn ngay mặt con nhện biến dị này quả thật làm nàng có chút ăn không tiêu.

"Nam nhân" chậm rãi đi ra cửa động, lộ ra nửa người trên cường kiện cùng với phía dưới một cái bụng lớn loại nhện và tám chân đầy lông vô cùng lớn.

Đây là một con quái vật nửa người nửa nhện, cũng là nhện đực trong quần tộc nhện. Thực lực của hắn cũng không thấp tầm cấp 3 sơ kì, là tồn tại gần với nữ vương nhất.

Cũng may theo năng tính thì chỉ cần mấy con này không vượt quá cấp 4 thì hoàn toàn không thoát khỏi mê hoặc của Hỏa Diệp Vũ. Con nhện đực nhìn một hồi, quả nhiên nó cũng không biểu hiện gì bất thường.

"Chúng ta nên tranh thủ" Tổng Cảnh Hàn thanh âm khàn khàn nói nhỏ bên tay Liễu Tú Nhã, hai tay hắn đặt hồ lên eo nàng, nhẹ nhàng xoa nắn, thì ra lúc này Liễu Tú Nhã giật mình bước lùi ra sau không chú ý, vô tình lui đến trong lòng của Tổng Cảnh Hàn, lưng dựa thẳng vào lồng ngực hắn, mà lúc này Liễu Tú Nhã cũng không cảm thấy gì bất thường gật gật đầu quan sát cửa vào.

Nhắc tới cũng thật may mắn, vốn là bọn họ cũng đang không biết sao để bọn quân lính nhện này nhường đường, Lý Ngự đã quyết tâm dùng phương pháp thô bạo đốt ra một con đường nhưng làm không khéo có thể kinh động đến lũ nhện, nhưng con nhện đực này vừa xuất hiện thì đồng thời mở ra một cái lối đi, Liễu Tú Nhã nhắm ngay một lỗ hổng, quyết đoán chui thẳng đi vào.

Chen qua người của con nhện đực vào thẳng trong thông đạo, ở bên trong cũng không như bọn họ tưởng rậm rạp chằng chịt nhện biến dị mà mỏng manh hơn rất nhiều, tuy rằng lũ nhện quân lính còn cuộn cuộn không ngừng hướng phía cửa động bò ra, nhưng so với bên ngoài rậm rạp đến không còn chỗ đặt chân thì bên trong thông đạo tốt hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tàng Thi, Đưa Mỹ Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38

Nhóm người Liễu Tú Nhã nhẹ nhàng di chuyển trong thông đạo, khắp nơi trên tường trên mặt đất đều là những con nhện đen như mực, thật sự là cảm thụ không quá tốt, Liễu Tú Nhã thật sự nghĩ đời này nàng cũng không muốn cảm nhận hoàn cảnh này lần thứ hai, có mấy lần nàng sợ ý đập lên mấy con nhện, cảm giác lẹp bẹp khi đó quả thật khiến nàng ức chế đến nhăn tít cả mặt mũi.

Có lẽ bởi vì biểu tình trên mặt Liễu Tú Nhã quá mức khó bức, nên mấy người đi theo nàng nhìn không được cười lên, thật không thể trách bọn họ nhưng Liễu Tú Nhã luôn luôn một bộ dáng điềm đạm, dịu dàng không thì lạnh nhạt, điềm tĩnh, có bao giờ gặp nàng mặt nhăn mày nhíu như quả khổ qua như vậy bao giờ đâu.

Liều Tú Nhã liếc mắt đầy cảnh cáo nhìn mấy người Tổng Cảnh Hàn, bọn họ không thể làm gì khác hơn là thu liễm tiểu ý bên khoe miệng. Hạ Hầu Nghị sắc sảo hỏi: "Hay là anh công em, như vậy em sẽ không phải giảm trướng bọn nó nữa"

Liều Tú Nhã:... ..

"Ta không sao" thanh âm có vẻ ảo não, bọn họ cho đây là đi du ngoạn chắc, còn công người, Liều Tú Nhã không dấu vết bấu môi.

Nàng không phải sợ nhện, cuộc sống bị giam cầm khi xưa không phải chưa từng đụng mấy thứ côn trùng như nhện, hay sâu này, đừng nói gặp thậm chí vì đói mà nàng bắt bọn chúng ăn cũng còn được nhưng có lẽ mấy năm nay được sống quá tốt nó khiến nàng đã quên đi nhiều kí ức trước kia, Liều Tú Nhã thở dài, có lẽ nàng thật sự bị chiều quá sinh hư rồi.

Lý Ngự nhẹ nhàng nắm tay Liều Tú Nhã dắt nàng đi, Liều Tú Nhã cũng không bỏ tay ra để mặc hấn nắm, nàng cảm nhận được hấn đang an ủi nàng. Càng đi vào thì sào huyết rõ ràng bị đào móc càng ngày càng sâu, men theo một thông đạo lớn trong vô số thông đạo thì rõ ràng đây là vùng hoạt động của cao cấp nhện biến dị, càng là cấp bậc cao thì hình thể càng lớn, nên vào sâu trong sào huyết nội bộ thì bọn họ càng có thể đi nhanh hơn.

Muốn tra tìm nội bộ của sào huyết nhện biến dị này cũng không khó, chỉ cần đi nghịch hướng với chúng là được, dọc đường đi có rất nhiều binh lính nhện vận chuyển thực vật. Nhện biến dị là loài ăn tạp, chỉ cần có thể vào miệng thì bọn chúng điều tiêu hóa.

Bất quá thực vật càng tươi mới thì phải dâng cho nữ vương trước tiên, nữ vương ăn được thức ăn ngon thì mới khỏe mạnh mà tạo ra đời kế tiếp khỏe mạnh.

"Theo bọn họ" Liều Tú Nhã đường nhìn sắc bén nhanh chóng phát hiện một đội nhện đang vận chuyển "thịt tươi", khối "thịt tươi" kia còn dính đầy máu, hơn nữa mơ hồ có thể nhìn ra là hình dáng của nhân loại.

Liều Tú Nhã cũng không để bụng xem đó rốt cuộc là ai, từ màu sắc quần áo cũng biết không phải nhóm người Ngọc Lan Hàn. Lúc này, ở trong đường hầm này ngoại trừ bọn họ ra thì cũng chỉ có nhóm dị năng giả đã lựa chọn thông đạo khác, mà loại mới nê "thịt tươi" vừa mới săn bắt được thì chính là món ăn yêu thích của nhện nữ vương.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn nhìn thấy phần thân thể đã bị xé nát kia thì hết sức khó coi. Tuy rằng bọn họ với những người đó không có giao tình gì nhưng chính mắt thấy nhân loại lại trở thành thực vật của biến dị thú thì cảm giác cũng không được tốt lắm.

Cả nhóm nhìn nhau rồi gật nhẹ đầu lặng lẽ đi theo đội con nhện đó. Đội con nhện này đi trong hang động vô cùng nhanh, mà theo hướng đi của bọn họ thì cao cấp nhện biến dị cũng càng càng nhiều.

Bọn họ đi đến một cái động đất cực lớn, bên trong treo đầy mạng nhện, còn có mấy cái kén trắng chất đống ở trên đó, Mộc Tuấn Khanh thấp giọng nói: "Đây có lẽ là nơi dự trữ lương vì đời sau của nữ vương cùng nhện đực mà chuẩn bị"

Mộc Tuấn Khanh thấp giọng nói tiếp: "Lúc này khi đi ngang qua một phòng đất, tôi thấy một con nhện đực mới sinh đang cắn xé cái kén mà bên trong lộ ra một cánh tay người"

Ngoại trừ Liều Tú Nhã, mọi người còn lại nghe vậy điều lộ ra vẻ mặt chán ghét, đội nhện tiếp tục di chuyển qua một thông đạo khác, trên thông đạo này thường thường sẽ gặp những con nhện đực thành niên đi lại trên đường.

Mất thấy lũ đội nhện kia gia tăng tốc độ, Liều Tú Nhã ánh mắt phát sáng, cuối cùng cũng nhanh gặp được con nhện nữ vương kia, giết chết nó là có thể nhanh chóng qua thông đạo này tìm đường ra ngoài rồi.

"Ca__Ca__Ca" Đột nhiên, một con nhện đực khổng lồ, từ một gian động đất bò đi ra, ngăn cản đội con nhện này.

Cầm đầu đội con nhện vận chuyển trong miệng cũng phát sinh thanh âm ca ca, nhưng biểu hiện có vài phần sợ hãi.

Con nhện đực này lớn lên so với con mà họ nhìn thấy ngoài cửa động xấu hơn nhiều, không chỉ toàn thân đen kịt, mà cả hai cái răng nanh trong miệng cũng vừa to mà dài hơn nhiều, cơ hồ đem cả cái miệng của nó đều căng hết cỡ. Con nhện đực đó lộ ra biểu tình tức giận, quơ quơ chân, thoáng cái đem con nhện cầm đầu đội vận chuyển cắn chết, còn thừa lại mấy con nhện quân lính sơ cấp thì không ngừng phát sinh thanh âm ca ca trông rất hoảng sợ, con nhện đực xông lên một ngụm đem cả đội vận chuyển kia điều nuốt xuống.

Ăn xong hết đội nhện vận chuyển, con nhện đực lộ ra biểu tình đắc ý ngâm khòì thịt tươi kia đem về phòng đất của mình, lưu lại cả đám người Liều Tú Nhã há hốc mồm..

Con mẹ nó, ai có thể nghĩ tới thức ăn của nữ vương cũng sẽ bị đánh cướp, con nhện đực này lá gan cũng quá lớn đi.

Trọng yếu hơn là, đội nhện vận chuyển này điều đã làm bữa khai vị hết rồi, vậy bọn họ đi đâu tìm nữ vương đây, Huyết động này lớn như vậy, thông đạo lại nhiều, nếu không có dẫn đường bọn họ muốn tìm nữ vương thì chilla người si nói mộng.....

Mộc Tuấn Khanh do dự một lát, bất đắc dĩ nói: "Đi theo con nhện đực này đi, trong đây là trung tâm của huyết động, canh giữ sâm nghiêm, con nhện đực này dám đánh cướp thức ăn của nữ vương thì phải là có chỗ dựa, nói không chừng nó còn là con nhện đực được nữ vương sủng ái nhất"

Liều Tú Nhã nghĩ đến gương mặt xấu xí của con nhện đực kia thì khoe miệng giật giật, tuy rằng thẩm mỹ của nhân loại cùng côn trùng khác nhau, nhưng nàng nghĩ nói nữ vương thích mặt của con nhện đực đó thì còn không bằng nói nàng ta thường thức một thân cơ bắp, sức mạnh kia thì hợp lý hơn..

Ừ...cái đồ chơi của con nhện đực kia vẫn giấu ở dưới thân thể, bắt quá chỉ nhìn hình dáng của con nhện đực kia thì cái đồ chơi đó cũng sẽ không nhỏ đi.

Liễu Tú Nhã không dấu vết liếc qua hạ thân mấy tên đàn ông xung quanh rồi đảo qua mấy gương mặt soái khí ngất trời kia thì không khỏi gật gật đầu, thầm nghĩ, từ khi bước chân vào động nhện này mỹ quan của nàng xém chút bị phá nát, cũng may là bề ngoài của mấy tên này khiến nàng cảm thấy dễ chịu đôi chút hơn nữa phỏng chừng cái đồ chơi cũng không kém so với con nhện đực xấu xí kia.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn đang đi bỗng dừng cảm thấy cả người run lên một cái, nghi hoặc nhìn xung quanh, lạ thật, tự dừng bọn họ cảm thấy giống như bị độc xà ngó chừng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

Vừa tiến vào thạch thất của con nhện đực, Liễu Tú Nhã bị mùi thúi trong này xông đến thiếu chút nữa lao đảo, đó là một mùi khó có thể dùng lời nói để diễn tả, giống như một cái phòng ngâm ở hồ phân xuống ba năm vậy....

Nàng cơ hồ theo bản năng lui ra phía sau thoát ly khu vực nặng mùi kia, không ngờ chỉ lui ra mấy bước mà giống như hai thế giới khác nhau vậy. Gian thạch thất này cũng không lớn nhưng hoàn toàn thông ra bên ngoài, không khí cũng có thể lưu thông bình thường, nhưng mà hết lần này đến lần khác trong phòng này lại là mùi thúi huân ngập trời ____ tuy rằng không khí bên ngoài cũng không tốt lắm, nhưng so với trong gian thạch thất này thì tốt hơn không chỉ một ít.

Cả đám người Tổng Cảnh Hàn bị nàng một cái thổi lui này chèn đến cũng phải lui theo nàng.

"Hô....thật là thúi muốn mạng, bên trong làm sao lại thúi như vậy" Liễu Tú Nhã che cái mũi nhỏ xinh của nàng lại, một tay thì dùng sức phe phẩy như có thể đem cái mùi thúi đó đuổi cho chạy vậy.

Lý Ngự dờ khóc dờ cười nhìn Liễu Tú Nhã giải thích: "Nhện đực dùng mùi của nó để hấp dẫn nữ vương nhện, mùi càng nặng chứng tỏ thân thể của nó càng khỏe mạnh, cùng nữ vương giao hợp có thể cho ra hậu đại cường tráng, đây là kiến thức động vật bình thường mà tiểu Nhã"

Liễu Tú Nhã nghe Lý Ngự giải thích thì mới ý thức được bản thân hành động có bao nhiêu mất hình tượng, nàng dĩ nhiên quên điều đó, bèn giả bộ sờ sờ mũi một chút rồi làm một bộ thấy chết không sờn đi thẳng vào bên trong phòng.

Lý Ngự chưa kịp nói hết thì thấy Liễu Tú Nhã đã xông vào trong thạch thất, hấn thật ra còn chưa nói xong, thật ra muốn không ngửi được mùi thúi này rất đơn giản, xung quanh phòng của con nhện đực chắc chắn có mọc một loại cỏ gọi cỏ đuôi mèo, chỉ cần đem nó bỏ lên mũi ngửi thì có thể triệt tiêu mùi thúi kia.

Nhưng nhìn thấy vẻ mặt như liều chết đi vào kia của Liễu Tú Nhã thì tự nhiên tâm tình tàn ác của hấn nổi lên, chờ một lát khi nàng đi ra, hấn đem chuyện này nói cho nàng thì nàng sẽ có biểu tình gì, thật là chờ mong.....Mọi người khác cũng biết chuyện cỏ đuôi mèo này nhưng thấy Lý Ngự nở nụ cười tà ác thì đột nhiên cả đám giống như không mưu mà hợp, điều nghĩ về cùng một phương diện. Phải nói là người nào thì có bạn này, một đám bại hoại chơi cùng nhau.

Căn phòng của con nhện đực này điều treo đầy mạng nhện lớn nhỏ, con nhện đực kia chính là đang nằm ghé một đồng xương cốt chất cao tựa như giường, từng ngum từng ngum nhai nuốt thịt tươi vừa giành được kia, thịt tươi đã bị ăn hết phần nửa, chỉ còn không trọn vẹn nửa thân dưới, quần áo trên người xem ra là nhóm ba người đi đầu tiên khi chọn cửa thông đạo, không biết người này thế nào lại xui xẻo như vậy rơi vào trong tay đám nhện này.

Hạ hầu Nghị nhẹ nhàng thở dài một tiếng, lại không nghĩ con nhện đực kia đang ngồi chăm chú nhai nuốt lại đột nhiên ngừng đầu, hai con mắt kếp nhô ra cảnh giác nhìn xung quanh, hướng về nhóm Liễu Tú Nhã đang đứng ở chỗ trống không ngửi ngửi mấy cái giống như phát hiện ra cái gì.

"Ca __Ca __Ca" Nhện đực ném phần thịt tươi còn lại trong tay xuống, từ trên đồng xương cốt bò xuống, quơ quơ mấy cái chân to dài của nó, cảnh giác bốn phía. Tổng Cảnh Hàn cau mày nhìn con nhện đực kia đang cảnh giác khắp nơi.

"Nó phát hiện chúng ta" Tổng Cảnh Hàn nhìn về phía Liễu Tú Nhã hỏi/

Liễu Tú Nhã lắc đầu: "Con nhện đực này....." nàng tỉ mỉ quan sát một phen: "Con nhện đực này hình như sắp thăng cấp"

"Thăng cấp" Tổng Cảnh Hàn tròn to mắt.

"Ừ, có lẽ con nhện đực kia sẽ tiến hóa thành nhện đực vương, sau khi trở thành nhện đực vương thực lực của nó sẽ đề cao lên, nói không chừng còn sẽ vượt qua con nhện nữ vương. Ngoài ra trong quá trình tiến hóa, ngũ giác quan của nó sẽ có sẽ trở nên mẫn cảm, dù không phát hiện dị thường nhưng

cảnh giác vẫn sẽ có"

Liễu Tú Nhã suy nghĩ nói: "Khó trách con nhện này sẽ giữa đường chặn cướp thức ăn của nữ vương, nó sắp tiến hóa nên cần nguồn năng lượng từ dị năng giả để thăng cấp"

Nhện đực ở trong phòng mình ngủ một lúc, không thấy gì khả nghi bèn bỏ lại cốt sừng của mình tiếp tục cắn xé thịt tươi còn lại. Sau khi ăn xong phần thịt tươi còn lại, con nhện đực nhìn lớn hơn một vòng so với trước kia, xem ra là sắp tiến hóa nhưng không hiểu sao con nhện đực kia chỉ gào thét lẫn lộn trên đất mãi mà không biến hóa gì.

"Nó hình như tiến hóa thất bại" Liễu Tú Nhã nhìn con nhện đực kia trầm giọng nói.

"Chuyện gì xảy ra" Tống Cảnh hàn kinh ngạc nói.

Liễu Tú Nhã nhớ lại những chuyện về con ma thú giống nhện biến dị mà mình từng nghe rồi giải thích: "Nhện đực muốn tiến hóa thành nhện đực vương không dễ dàng, cửa ải cuối cùng rất khó qua, chỉ cần hơi thiếu năng lượng một chút cũng không được"

Bỗng như nghĩ đến điều gì đó, nàng vội nói: "Mấy con nhện đực này đều vì phục vụ nữ vương, nếu nó tiến hóa thành nhện đực vương, thì sẽ có thể giao hợp với nữ vương, theo nó có thể tìm được nhện nữ vương."

Mọi người đồng thời mắt sáng lên, cách này hoàn toàn được.

"Nhưng con nhện đực này sắp tiến hóa thất bại" Hạ Hầu Nghị nhíu mày nói.

Liễu Tú Nhã nhìn con nhện đực kia dĩ nhiên đã lâm vào hôn mê thì từ không gian lấy ra hai viên tinh hạch cấp 3 của con tang thi hệ tinh thần lúc trước, nhét thẳng vào miệng con nhện đực rồi thối lui về chỗ cũ.

"Con nhện đực sở dĩ thất bại là do nó đã hết năng lượng xông cấp, tinh hạch có thể cấp năng lượng cho nó"

Con nhện đực kia rốt cuộc xông qua lá chắn đột phá thành nhện đực vương, đợi cho con nhện đực này tỉnh lại thì trên người mơ hồ có một loại khí thể bất phàm, hình dạng so với trước kia thì cao lớn hơn không ít, tám cái chân to đầy lông thì cứng rắn lóe ra vài tia sáng vàng rực rỡ.

"Ca ____ Ca ____ Ca" Nhện đực vương há mồm gầm thét, tiếng la đình tai nhức óc theo nó hưng phấn mà liên tục tăng cao, đồng đảo nhện biến dị bao gồm quân lính cùng nhện đực khác cũng tụ tập bên ngoài phòng của nhện đực vương đồng thời cùng kêu ca ca ca giống y như nó.

"Kế tiếp làm sao bây giờ" Lý Tu nhìn một đám nhện vây quanh phát sinh thanh âm giống như hoan hô.

"Kế tiếp, chúng ta chỉ cần đi theo con nhện đực vương này là được, mục đích tồn tại của con nhện đực vương chỉ có một đó là cùng nữ vương nhện giao phối để sinh hạ hậu đại, cho nên ____ nó hiện tại nhất định đi tìm nữ vương nhện, đúng không tiểu Nhã" Lý Ngự cười tủm tỉm nhìn Liễu Tú Nhã.

Liễu Tú Nhã nhìn Lý Ngự tươi cười thì nhíu mày, không hiểu vì sao nhưng vẫn gật gù đầu tỏ vẻ đồng ý với lời Lý Ngự nói. Nàng cất bước định đi theo con nhện đực vương kia thì đột nhiên biểu tình cứng đờ, đây là ____ theo tình tiết này, bọn họ đây là muốn đi rình coi nữ vương cùng nhện đực vương giao phối.

Lý Ngự thấy biểu tình của Liễu Tú Nhã thì biết nàng đã hiểu, hán che miệng nhẩn cười muốn nội thương, tiểu Nhã càng lúc càng dễ thương.

Theo con nhện đực vương kia, bọn họ rất nhanh liền đi tới sào huyệt của con nữ vương nhện.

Sào huyệt của nữ vương có diện tích rất lớn, nếu phòng của con nhện đực chỉ chiếm một chỗ như gian phòng phổ thông bình thường, thì sào huyệt của con nữ vương nhện này lại có thể dung nạp hơn trăm người.

Phía trên sào huyệt là tầng lớn tầng lớn mạng nhện dính dấp, từ xa nhìn lại có chút giống bức màn, đợi lúc tới gần thì bọn họ mới phát hiện trên mạng nhện có rất nhiều thi thể các loài động vật biến dị vô cùng to lớn, còn có một số ích hình thể nhỏ là thi thể của nhân loại nhưng đa số không trọn vẹn.

Nữ vương nhện cùng nhện đực ngoại hình không sai biệt lắm, cũng là nửa người trên là nhân loại, nửa người dưới là bụng nhện cùng tám chân dài lông lá, phía cuối phần bụng nhện có một cái lỗ nhỏ thường thường sẽ thấy một viên trứng màu trắng từ bên trong bị tống ra ngoài.

Nữ vương nhện có hình dạng rất đẹp, một mái tóc đen thui dài như thác đổ, kết hợp với một đôi mắt đen bóng dịu dàng như nước, cùng một đôi môi đỏ mọng, nếu không nhìn nửa người dưới của thì con nhện nữ vương này tuyệt đối xứng với hai chữ mỹ nhân.

Chỉ tiếc, mỹ nhân như vậy vừa mở miệng thì sẽ lộ ra hai cái răng nanh sắc nhọn bại lộ ra rằng ta không phải loài người, đặc biệt cái miệng anh đào nhỏ lại còn đang từng ngậm nhai nuốt thịt của một con trùng biến dị, cảnh tượng đối lập như vậy thật khiến người không dám nhìn thẳng.

Trong sào huyệt của nữ vương nhện có không ít cấp thấp nhện biến dị, những con nhện biến dị này vội vàng vàng bò tới bò lui, không ngừng cảm trứng mà nữ vương sinh hạ đẻ vào phòng ấp trứng.

Nữ vương nhện ngày thường rất ích khi di động, chuyện cần làm mỗi ngày của nàng ta là ăn ăn uống uống, sau đó sinh hạ trứng nhện để làm lớn mạnh tộc đàn.

"Ca ____ Ca ____ Ca" con nhện đực vừa tiến vào sào huyết nữ vương liền phát ra từng trận thanh âm hưng phấn, mà nữ vương cũng ngừng động tác nhai nuốt của nàng, nhoè mắt lại nhìn con nhện đực vương xấu xí kia.

Con nhện đực vương nhấc đầu lên, dùng một tư thái quý dị lộ ra cái bụng của mình. Liễu Tú Nhã chú ý đến, khi con nhện đực vương làm tư thế đó, ở hai bên tiểu phúc của nó tản mát ra một hương vị nhà nhạt, mùi thơm này theo thời gian trôi qua thì càng đậm dần, toàn bộ sào huyết nữ vương đều tràn đầy loại hương vị này.

"Đây là....mùi gì" Liễu Tú Nhã chỉ cảm thấy ngực khó chịu, trong lòng khô nóng, phảng phất như không khí xung quanh đang nóng dần lên.

"Nguy rồi!" Lâm Hạo Trạch trầm nghĩ không ổn, con nhện đực vương này đang tản mát ra hương khí thôi tình để mời nữ vương giao phối. Mấy người còn lại cũng cảm giác không đúng.

Tổng Cảnh Hàn, Lý Ngự, Lý Tu, Lâm Hạo Trạch, Mộc Tuấn Khanh cùng Hạ Hầu Nghị điều chỉnh ánh mắt nóng như lửa về phía Liễu Tú Nhã, nhìn thấy gương mặt Liễu Tú Nhã bắt đầu đỏ lên, làn da trắng nõn như thoa phấn hồng, trong lòng bọn họ nhìn không được dâng lên một tia dục niệm.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40

Tổng Cảnh Hàn nhắm mắt, không được hoàn cảnh không cho phép, hấn mở mắt thật mạnh, ngoan tâm cho mỗi người một tia lôi điện. Trong nháy mắt cả đám bị tia lôi điện đánh cho đầu óc thanh tỉnh ngay lập tức.

Lý Tu nhíu mày: "Phắc ____"

Liễu Tú Nhã xoa xoa mi tâm, lấy lại bình tĩnh: "Chúng ta nên tập trung nhìn chờ cơ hội"

Mọi người cứng ngắt, mắt tự nhiên đồng loạt gạt đầu, đứng, đứng, hiện tại bọn họ có nhiệm vụ cần hoàn thành.

Trong thạch thất, sau khi con nhện đực vương nhận được tín hiệu đồng ý từ nữ vương nhện thì nó vội bò nhanh lên người của nhện nữ vương, dưới hạ bộ của nhện đực vương có một cái lỗ trống, một cây thiết trụ từ trong lỗ đó lòi ra, giống y như chân của nó cùng phủ đầy mấy cọng lông tơ đen sẫm khắp cả cây, con nữ vương nhện nằm ngửa ra, tám cái chân bầu chặt lấy cả người con nhện đực vương, lỗ nhỏ dưới tiểu phúc của nhện nữ vương dùng để đẻ trứng giờ đang nhấp nháy liên tục, con nhện nữ vương trong miệng phát sinh tiếng gào thét hưng phấn.

Con nhện đực vương vội vả một cú thúc mạnh, đi thẳng vào người của nữ vương nhện, bắt đầu điên cuồng lên xuống, hình thể của hai con nhện vương này cực lớn, cả chiếc giường của nhện nữ vương run lên bần bật, cả đám người Tổng Cảnh Hàn căng mắt nhìn mà mồ hôi ướt đầm cả người.

"Bạch ____ Bạch" Cả sào huyết đều vang lên thanh âm do hai cơ thể của nhện vương va chạm vào nhau, thỉnh thoảng còn kèm theo vài tiếng rên rỉ khàn khàn của nhện nữ vương. Liễu Tú Nhã nhìn tròng cảnh trước mặt, con nhện đực vương chính là đang mở to miệng rít gào, hai khóa răng nanh vừa to vừa thô chen đầy miệng nó làm miệng không khép lại được, nước dãi theo đó mà nhiều nhào rơi xuống bộ ngực sữa to mọng của nữ vương nhện, cả thân mình của con nhện đực vương liên tục lặp lại hành động ra vào của mình, dùng lực mạnh bạo đến nỗi thân mình của nhện nữ vương rung lắc đư đội, Liễu Tú Nhã nhìn không được quay mặt đi, thật sự là diễn viên nam của trận sàng diễn này quá mất thẩm mỹ, nàng không có cách nào xem tiếp.

Thế lực của nhện biến dị cùng sức chịu đựng tự nhiên so với nhân loại mạnh hơn rất nhiều, gần sáu canh giờ trôi qua mà vẫn còn chưa kết thúc.

"Con nhện đực vương này, thế lực cũng quá tốt đi!" Liễu Tú Nhã từ mấy canh giờ trước đã không kiên nhẫn nhìn nữa mà ngồi nhắm mắt dưỡng thần, nhưng bên tai vẫn còn vang lên thanh âm cùm cụp do mấy cái chân của nhện đực vương dùng lực quá mạnh theo động tác mà phát ra.

Tổng Cảnh Hàn từ nãy đến giờ điều quan sát trận sàng diễn này, nghe câu nói của Liễu Tú Nhã, hấn hơi mất tự nhiên nói: "Cũng...nhanh kết thúc"

"Làm sao anh biết" Liễu Tú Nhã nghi hoặc hỏi.

Lý Tu liếc nhìn tròng cảnh bên trong: "Tiểu Nhã, em không nghe thấy tần số của thanh âm cùm cụp cũng tiếng va chạm đang thấp xuống sao"

"Điều này đại biểu con nhện đực vương kia cùng sắp hết thế lực chuẩn bị kết thúc" Liễu Tú Nhã hiểu kì hỏi.

Lý Tu liếc nhìn Liễu Tú Nhã: "tiểu Nhã, cái loại côn trùng này chỉ chọn giống khỏe mạnh mới giao phối để sinh sản hậu đại thì điều là trong quá trình giao phối đến phân nửa thì bắt đầu ăn bạn tình."

"Cái gì" Liễu Tú Nhã quả thật chưa từng nghe cái kiến thức này, mấy câu chuyện nàng nghe kể lúc trước cũng không có.

Liễu Tú Nhã vội đứng lên quan sát thì thấy con nhện đực vương lúc này đã bị ấn chỉ còn phần nửa người dưới, nhưng vẫn kiên trì lập lại động tác giao phối, con nữ vương nhện thì bám sát vào người con nhện đực vương, cái miệng cắn chặt lấy thân thể bạn tình, hiện tại đã nhả ra hai cái răng nanh lớn đang nhấm nuốt không ngừng, cả người chúng cùng cái giường điều bị máu của nhện đực vương nhuộm đỏ, ướt nhẹp, mắt thường có thể nhìn thấy vài miếng thịt rơi ra xung quanh.

Sau cùng con nhện nữ vương cầm phần thân dưới còn dư một ít thịt của nhện đực vương từ hạ bộ của mình lôi ra, một cây nam căn đầy lông theo động tác của nó trượt ra ngoài, nàng ta cũng không tỏ vẻ gì mà bỏ cả cây vào trong miệng, kết thúc quá trình giao phối đầy máu me này.

Cả đám người Tổng Cảnh Hàn, mặt mày đã xanh mét, điều cố trấn định mà bước lại vào gian thạch thất, tìm một chỗ quan sát, chờ thời cơ, con nhện nữ vương mang tư thái nhàn nhã, lười biếng tựa vào một đồng mạng nhện mềm mại.

"Ca__Ca" Nữ vương nhện chậm rãi mở mắt, trong miệng phát ra âm thanh thâm thúy ca ca.

Lý Tu nhìn tình hình hơi suy nghĩ nói: "Có lẽ nó đang kêu gọi những con nhện đực khác, ý nói bản thân cần thực vật để cho ra đời nữ vương kế tiếp"

Con nhện nữ vương kia chậm rãi đứng lên, cái bụng dưới của nàng ta so với vừa rồi thì phồng lên thêm một vòng, cái lỗ nhỏ để đẻ trứng hiện tại đã đóng chặt, tựa hồ là đang giữ vật gì đó.

Theo lệnh của nữ vương nhện, một đàn quân lính nhện biến dị rất nhanh tập hợp ở cửa động sào huyết của nữ vương nhện. Liễu Tú Nhã nghe được mấy bước chân cùm cụp rất lớn. Một con, hai con....nhấm chừng tám con nhện đực cực lớn bước vào sào huyết của nữ vương nhện.

Một con nhện đực không chút do dự chủ động hướng về phía nữ vương hiển ra tính mạng mình, trở thành thức ăn cho nữ vương nhện, thái độ của con nữ vương nhện tỏ ra rất đương nhiên, cầm lấy một con lại tiếp một con nhện đực nuốt xuống.

Đợi cho con nhện đực cuối cùng rơi vào bùn nàng thì bụng dưới của nữ vương đã phồng đến trình độ không thể tin được.

Nữ vương nhện lười biếng nằm trên mạng nhện, theo nàng một tiếng ra lệnh thì những quân lính nhện tựa như thủy triều ồ ạt đẩy nữ vương tiến vào phòng sinh.

Trước khi đi, những con nhện nài dùng một tầng lại một tầng mạng nhện che lại động khẩu, này là tự nhiên để bảo hộ cho nữ vương an toàn, đáng tiếc bọn chúng không biết trước khi phong tỏa cửa động thì sớm đã có người nhìn chăm chăm chờ ở một bên rồi.....

"Hiện tại động thủ sao" Hạ Hầu Nghị hạ giọng hỏi

Liễu Tú Nhã đáy mắt hiện lên do dự, thời cơ động thủ tốt nhất chính là ở nữ vương sinh sản kia, nhưng nàng lại lo bọn họ sẽ cho là quá tàn nhẫn.

"Sao vậy" Phát giác Liễu Tú Nhã hơi do dự, Hạ Hầu Nghị không hiểu, hỏi tiếp, không nghĩ tới Liễu Tú Nhã chưa mở miệng thì Lâm Hạo Trạch đã nói trước: "Thời cơ tốt nhất là lúc con nữ vương nhện này sinh sản"

Liễu Tú Nhã dừng một chút, gật đầu: "Có đạo lý". Nhìn thoáng qua con nhện nữ vương đang thỏa mãn, phè phỡn nằm trên đồng tơ nhện, Liễu Tú Nhã yên lặng vì nàng đếm một ngọn nến, nàng đã quên cái đám bên cạnh nàng điều là cảm thú bại hoại, làm việc tuyệt tình, sao nàng có thể nghĩ bọn họ sẽ thấy tàn nhẫn khi giết một con biến dị thú đang sinh con chứ.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tàng Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 41

Lại đợi thêm hai canh giờ, bụng nữ vương nhện đã bành trướng đến cực kì kinh người. Mắt thấy nữ vương nhện đã bắt đầu phát ra thanh âm đau đớn, đám người Tổng Cảnh Hàn liếc mắt nhìn nhau: "Động thủ"

Lôi điện, băng tiễn, hỏa cầu, kim chúc, roi mây, cùng vô số phong nhận, từng đạo công kích sát bén hướng thẳng đến người nữ vương nhện. Nữ vương phát sinh tiếng thống khổ kêu rên, dưới tình huống không hề đề phòng toàn bộ công kích đều hoàn toàn đánh trúng nó, nữ vương nhện trong nháy mắt bị phát nát gần một phần tư thân thể.

"Ca_____Ca_____Ca" Nữ vương nhện ngẩng cao đầu gập dứ gập giữ, toàn bộ thân thể từ đồng mạng nhện nhảy lên trên, cổ tay liên tục bắn ra vào đạo tơ nhện, nhanh chóng leo hướng lỗ hồng lớn của trần của thạch thất.

Bọn người Tổng Cảnh Hàn cũng không có tí mĩ quan sát trần của thạch thất, chỉ chú ý đến rậm rạp, chằng chịt mạng nhện, cùng với mạng nhện quấn đầy hài cốt. Không ai nghĩ đến con nữ vương nhện này bị bọn họ đánh lên còn có sức lực chạy trốn, đồng thời leo lên trần thạch thất, kết quả như vậy làm trong lòng bọn họ có dự cảm không tốt.

"Đuổi theo" Liễu Tú Nhã nhủ chặt chân mày hết lớn, vô luận kết quả thế nào, bọn họ cũng đã không còn đường lui, nhất định phải tiêu diệt được con nữ nương nhện này.

"Ca ____ Ca ____ Ca" Vốn là động khẩu được che lại kín kẽ, bắt đầu bị quân lính nhện điên cuồng công kích, ở nữ vương kêu gọi, những quân lính nhện này cơ hồ liều mạng cắn nát mạng nhện giăng ở cửa động.

Lớp mạng nhện coi như rắn chắc bị một đám quân lính nhện công kích không ngừng thì bắt đầu xuất hiện dấu vết bị bong ra, thậm chí có nơi đã bắt đầu trở nên trong suốt, mơ hồ có thể nhìn ra bóng dáng của vô số nhện biến dị.

"Nắm chặt thời gian" Liễu Tú Nhã đầu mày nhăn chặt thêm, dựa theo kế hoạch lúc đầu là bọn họ nghĩ nữ vương nhện ở tình trạng sinh sản sẽ cực độ hư nhược, bọn họ một kích đắc thủ sau đó có thể nhanh chóng thoát đi, nhưng không nghĩ đến nữ vương lực phòng ngự vượt ngoài dự đoán, tuy rằng đánh lên thành công khiến nàng ta trọng thương nhưng không đủ trí mạng.

Nếu không mau chóng bắt nữ vương thì đội đám quân lính kia vào bọn họ sẽ bị chặn ở chỗ này, dù có Ân Linh Đan như cũng không thể che đi thân hình của bọn họ, đám nhện cấp thấp không có trí tuệ thì không sao nhưng những con cấp cao sẽ để ý khác thường, đến lúc đó bọn họ sẽ bị vô số mạng nhện bao trùm, sau đó trở thành bữa ăn khuya cho nữ vương.

Liễu Tú Nhã mím môi, nằng một chút cũng không nghĩ vì đàn nhện góp một phần thịt của mình, cho nên dù liều mạng cũng phải đem con nữ vương kia giết chết.

Nữ vương nhện ở trên đỉnh trần thạch thất di động phi thường nhanh, lợi dụng tám cái chân dài, nàng ta liên tiếp nhảy qua tầng tầng mạng nhện rất nhanh tiêu thất ở lỗ hồng kia.

Lý Ngự hai tay bốc lên ngọn lửa xanh trắng, lan từ ngón tay đến bờ vai, hần khếp hai bàn tay lại, một quả cầu lửa cực lớn nhanh chóng xuất hiện, khác với cầu lửa bình thường, quả cầu này cũng hiện lên màu xanh trắng kì lạ.

"Ngự Viêm Chi Hỏa" Lý Ngự quát to một tiếng đẩy mạnh quả cầu lửa kia vào tầng tầng lớp lớp nhện phía trên, trong nháy mắt lớp mạng nhện liền hóa thành một mảnh tro bụi, lửa xanh vẫn tiếp tục hướng lên trên di chuyển.

"Ca ____ Ca ____ Ca" không bị tơ nhện cản trở, mọi người có thể nghe rõ thanh âm gào thét của nữ vương nhện. Cho dù đứng xa, bọn họ cũng bị sức nóng của hỏa cầu làm choáng váng, hướng chỉ là nữ vương nhện.

"Bịch ____" Hỏa cầu đốt cháy toàn bộ tơ nhện khiến cho nữ vương nhện hết đường chạy trốn hơn nữa còn lan đến trên người nàng ta, sơ xuất một chút đã rơi xuống phía dưới, nhưng rất nhanh một tầng mạng nhện do mạng ta bắn ra đỡ lấy thân hình công kênh của nàng ta.

"Ca ____ Ca ____ Ca" nữ vương nhện miệng không ngừng gầm rú những tiếng đinh tay nhức óc, có lẽ không cam lòng bị người vây công liên tục, lần đầu tiên phát ra công kích.

Vài đạo tơ nhện to dày bắn thẳng về phía Liễu Tú Nhã, rất rõ ràng, dù là khác giống loại nhưng sự đồ kị giữa các giống cái luôn luôn có, mục tiêu công kích đầu tiên của nữ vương chính là Liễu Tú Nhã vẫn đứng phía sau mấy nam nhân.

Liễu Tú Nhã hừ lạnh một tiếng, cổ tay khẽ chuyển, Âm Huyền Kiếm xuất hiện nhanh chóng trong tay nàng, hai chân linh động nhẹ nhàng tránh thoát khỏi mấy đạo tơ nhện bắn tới, chân phải đạp mạnh một cái bay thoát lên chính diện đối mặt với nữ vương thật mạnh chém xuống.

"Ca ____" Nhện nữ vương từ miệng phun ra một tầng lưới nhện thật dày ngăn cản kiếm chiêu của Liễu Tú Nhã, nhưng điều bị một kiếm của Liễu Tú Nhã cắt nát, phong nhện còn thừa lại bay thẳng về phía thân thể nữ vương, phía dưới vô số dị năng phóng lên hỗ trợ cho Liễu Tú Nhã, nữ vương tựa hồ chưa bao giờ gặp quá công kích liên tục này, ngay từ đầu hơi lỏng cuống tay chân, sơ sẩy bị phong nhện của Liễu Tú Nhã chém đứt tay trái.

Nhưng rất nhanh nàng ta liền trấn định lại, một ngụm nọc độc tưới xuống đám Tống Cảnh Hàn, Lâm Hạo Trạch dặm mạnh chân xuống đất, một bức tường đất nháy mắt chặn ngang tất cả nọc độc, đạo tường đất rất nhanh tạo thành một bệ đất đón Liễu Tú Nhã rút xuống, Lý Tu, Mộc Tuấn Khanh rất nhanh làm động tác kéo dây cung, 5 đạo băng tiễn cùng 5 đạo kim tiễn cùng đồng thời bắn ra ghim thẳng vào phần bụng dưới của nhện nữ vương.

"Ca ____" Nữ vương nhện thống khổ la hét, dĩ nhiên bị 10 đạo quang tiễn này thương tổn không nhẹ, Liễu Tú Nhã hai tay kháp quyết muốn đánh ra công kích thì đột nhiên nàng cảm thấy có một tia nguy hiểm, quyết đoán buông tha lần công kích này, mạnh nhảy về phía sau, thoát đi vị trí vừa rồi.

"Pằng ____" Một viên đạn gầm thẳng xuống dưới đất, không có tiếng súng nổ rõ ràng nó được bắn từ súng giảm thanh đặc chế để đối phó tang thi.

"Súng hãm thanh, ở đây có người khác" Lý Tu vừa sợ vừa giận. Sợ chính là lúc này, nếu không phải Liễu Tú Nhã cảm giác nhạy bén, hiện tại cũng đã trọng thương mà giận thì kẻ này là nhện loại mà không giúp bọn họ vây giết nhện biến dị, trái lại đánh lên bọn họ quả thật khôn khiếp.

Tống Cảnh Hàn sắc mặt trầm xuống, thu hồi mấy mũi Lôi tiễn muốn bắn về phía nữ vương nhện, hần chuyển đường bắn sang phương hướng viên đạn vừa nãy.

"Rống ____" Rất nhanh phía sâu trong hang ngầm trên vách tường đất truyền đến tiếng rít gào mang đầy vẻ tức giận, Tống Cảnh Hàn hơi nheo mắt lại, trên mặt toát ra vài phần kinh ngạc.

"Chuyện gì xảy ra" Một kiếm bức lui nhện nữ vương, Liễu Tú Nhã lui đến bên Tống Cảnh Hàn, một bên hỏi, một bên cảnh giác nhìn chằm chằm hướng

công kích của nữ vương nhện.

Tổng Cảnh Hàn lộ ra biểu tình cô quái: "Hình như chúng ta đụng người quen"

"Người quen" Liễu Tú Nhã nhíu nhíu mày, nàng không cảm thấy vào cái loại thời điểm này sẽ có người quen nào thừa cơ hội đánh lén bọn họ.

"Ca__Ca" Nữ vương nhện tựa hồ là bất mãn vì mình bị bỏ qua, miệng rộng mở lớn, một ngụm nọc độc phun thẳng vào người Liễu Tú Nhã.

Liễu Tú Nhã vội vàng né tránh, hết lần này đến lần khác, đột nhiên lại có một tảng đá lớn đột nhiên xông ra, vừa lúc ngăn cản đường né tránh của nàng.

"Chết tiệt" Liễu Tú Nhã mắng nhỏ một tiếng, dùng kiếm mạnh mẽ bỏ ra tảng đá, nhưng chỉ chậm lại trong vài giây, nọc độc của nữ vương liền rơi vào trên vai Liễu Tú Nhã, trong nháy mắt đốt cháy vài dẹt, da thịt nơi đó hiện lên bọt khí màu đen, vết thương tỏa ra mùi tanh tươi.

Liễu Tú Nhã chỉ cảm thấy độc tính như dọc theo vết thương muốn khuếch tán, nàng vội từ túi càn khôn lấy ra một thanh chùy thủ nhanh chóng cắt ngang khối thịt thối đen trên vai.

Tổng Cảnh Hàn, Lý Ngự, Lý Tu, Mộc Tuấn Khanh, Hạ Hầu Nghi, Lâm Hạo Trạch ánh mắt sáu người đồng thời lóe lên tia tàn độc, Tổng Cảnh Hàn nhắm vào hang ngầm trên vách tường chế xuất ra ba con điện long bắn thẳng vào đó, trong động ngầm rất nhanh truyền đến tiếng kịch liệt va chạm, Lý Tu trực tiếp hoá ra năm đạo băng tiễn hướng bên công ngầm lao nhanh đến, một tiếng rít gào như loài dã thú vang lên từ hầm ngầm đó.

"Không phải người sao" Liễu Tú Nhã nghi hoặc.

Viên đạn vừa rồi tuyệt đối là người mới có thể bắn ra nhưng tiếng kì quái gầm gừ này là chuyện gì, Tổng Cảnh Hàn cũng nghi hoặc, lúc này thanh âm mà hắn nghe được tuyệt đối là rất quen. Một bóng người bị công kích của bọn họ ép đi ra.

"Vương Hồ" Hai bên vừa thấy mặt, Lý Tu cắn răng hét lớn, hắn không ngờ tập kích bọn họ dĩ nhiên là kẻ mà bọn họ muốn tìm, trọng điểm là vì sao tên bỉ ổi này lại còn sống.

"Sai" Liễu Tú Nhã rất nhanh phát hiện điểm không thích hợp, tuy rằng nàng chỉ nhìn qua Vương Hồ vài lần nhưng đối phương lúc này biểu tình dữ tợn, sắc mặt tím đen, căn bản không giống nhân loại bình thường.

Trọng yếu hơn lúc này cả thân thể hắn dĩ nhiên treo ngược trên không trung, Liễu Tú Nhã không biết Vương Hồ này, đến cùng là làm sao mà bảo trì được trạng thái lơ lửng như vậy, nói chung Vương Hồ cả người đều phát sinh một cổ vị đạo quỷ dị.

"Ca__Ca" Trong miệng Vương Hồ kêu lên thanh âm ca ca cổ quái, trên người bị công kích vừa rồi mà bị thương nhưng máu chảy ra không phải đỏ tươi mà là dịch thể đen kịt như mực.

"Cẩn thận, tên này không bình thường" Liễu Tú Nhã đề phòng nhìn chằm chằm hai địch nhân phía trước.

"Cùm cụp__cùm cụp" Thanh âm quen thuộc mà phiền chán vang lên, Liễu Tú Nhã không cần ngẩng đầu cũng biết lúc này phía trên các mạng nhện vừa rồi con nữ vương này giăng ra đã bu đầy quân lính nhện, những cấp thấp nhện biến dị này không làm khó được bọn họ nhưng tơ nhện của chúng thì ở một trình độ nào đó nó kéo dài thời gian của họ.

Vô số mạng nhện cùng nọc độc giống như mưa từ trên trời rơi xuống đầu họ, thậm chí cũng không ích nhện biến dị từ trên cao nhảy xuống, nỗ lực muốn từ trên người bọn họ cắn xuống một khối thịt. Lý Tu trực tiếp dựng lên tường băng bao phủ cả nhóm bọn họ, Liễu Tú Nhã nhanh chóng xuất ra một cây quạt ngọc, thấy ra bên ngoài, ngón tay nhanh chóng hoá xuất ra một đồ án, một đoá hoa sen vàng rực rỡ lấy mất thường nhanh chóng nở rộ và trở nên to lớn, Liễu Tú Nhã bàn tay nhanh chóng khép lại, hoa sen bẻ ra thành hàng ngàn miếng bay vút đi đến chỗ quân lính nhện, nhất thời bọn lính bị mảnh nhỏ chạm vào liền liên tục nổ tung.

Nhện nữ vương lớn tiếng rít gào kêu gọi lục quân lính nhện chui vào lỗ hổng trước cửa động càng nhảy càng nhiều, nhưng lũ quân lính này chỉ toàn là sơ cấp, mới bước vào đã bị mảnh hoa sen giết chết, hoàn toàn không có cao cấp nhện được xuất hiện.

"Muốn gọi người à, hừ, chông người điều bị người ăn hết, hiện tại người còn muốn kêu ai tới" Liễu Tú Nhã châm chọc nói, vận dụng linh lực điều khiển Âm Huyền Kiếm bay giữa không trung, vèo một tiếng như phá không mà đi, bắn về phía mặt của con nhện nữ vương.

Nữ vương nhện tuy không hiểu tiếng người, nhưng rất rõ ràng trên mặt Liễu Tú Nhã rõ ràng châm chọc nàng, nàng ta hé miệng một sợi chỉ bạc phun tới. Liễu Tú Nhã khom người một cái, tránh ra công kích của nhện nữ vương, nhưng không nghĩ tới một sợi chỉ bạc này không giống như nàng nghĩ sẽ biến ra tấm lưới lớn, mà trực tiếp dính vào vách đá, theo sát đó nhện nữ vương theo dây tơ này bay tới, đồng thời thoát đi công kích của Âm Huyền Kiếm.

"Nga, ra là như thế" Liễu Tú Nhã vẻ mặt bình tĩnh, nàng còn hết sức buồn bực nghĩ con nhện to kinh người này làm cách nào treo được giữa không trung, hiện tại xem ra là dựa vào cái dây tơ nhỏ xíu nhưng dĩ thường rắn chắc này.

"Ca__Ca" Nữ vương nhện rất nhanh lần thứ hai phun ra vài sợi tơ nhện, sau đó nương theo những tơ nhện đó ở giữa không trung dao động qua lại, miệng không ngừng phụt lên nọc độc, nỗ lực giết chết cái nhóm địch nhân không ngừng quấy rầy nàng sinh con này.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tàng Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42

Liều Tú Nhã né tránh cực nhanh, Âm Huyền Kiếm trong tay linh hoạt biến hóa, nhện nữ vương liền mất đi một cái chân nhện, Liều Tú Nhã từng bước áp sát. Nhện nữ vương gào thét một tiếng, trên mặt toát ra vài phần quyết tuyệt, tiểu phúc đang phồng lớn bỗng nhiên co rút lại, cả người nàng ta trở nên lớn thêm một vòng, công kích càng phát ra sắc bén.

Liều Tú Nhã thần tình bất biến, kiếm trên tay càng lúc càng nhanh, thường thường trong kiếm chiêu còn kèm theo vô số lôi điện của Tổng Cảnh Hàn, các loại đại chiêu như Ngự Viêm Chi Hỏa của Lý Ngự, Băng Liệt Tiễn của Lý Tu, Phích Lịch Đạn của Mộc Tuấn Khanh, Địa Long Thiên của Lâm Hạo Trạch cùng Đằng La Vồng của Hạ Hầu Nghị đều văng thẳng lên người của nữ nhân vương nhện, bảy cái chân nhện còn lại rất nhanh bị oanh tạc hơn phân nửa.

Nhượng mọi người kinh ngạc là Vương Hồ, hấn đứng gần nữ vương nhện nhất cũng bị oanh tạc, mặc dù không nhiều nhưng lấy cấp 2 dị năng của hấn mà nói, cho dù chỉ bị dính ích công kích của các cấp 3 thì cũng đủ đưa hấn vào chỗ chết. Thế nhưng cấp độ dị năng của mặc dù không tăng, nhưng thân thể hấn lại biến dị có thể so ngang với nhện nữ vương, cho dù bị oanh tạc như vậy thì hấn chỉ bị thương da thịt mà không trí mạng.

Vương Hồ biểu tình đã mất đi cảm giác của nhân loại, dù bị băng tiễn của Lý Tu cắt đứt một cánh tay hấn vẫn không có bất luận cái gì sợ hãi hoặc đau đớn, miệng liên tục phụt tơ nhện về phía bọn họ.

Hạ Hầu Nghị chán ghét nhìn Vương Hồ, tên này nếu đã chết thì chết lưu loát đi, còn bị mấy con thú này biến thành con rối gây phiền phức cho bọn họ, thật đúng là phế vật vô dụng.

Ngon trở nhẹ nhàng bắn ra một mầm móng nho nhỏ, viên mầm móng kia chỉ cỡ hạt gạo, toàn thân hắc sắc, Hạ Hầu Nghị hơi cong lên khoe môi, ánh mắt nhìn về phía Vương Hồ mang vài phần âm lãnh, nếu điều là con rối thì so với làm con rối giúp bọn thú biến dị kia chiến đấu, còn không bằng giúp nhân loại một tay. Đột nhiên Vương Hồ rời khỏi vòng chiến cách ra một khoảng.

"Ồ...Ồ" trong miệng Vương Hồ kêu rên mấy tiếng, trên mặt dữ tợn nhạt đi vài phần, hấn nhìn về phía nhóm người quen thuộc trước mặt, môi giật giật, cố gắng nói ra hai chữ: "Cứu...ta"

Hạ Hầu Nghị nhíu mày, đây là còn chưa chết hoàn toàn. Vương Hồ ra sức giật giật thân thể, toàn thân kịch liệt co quắp, giống như đang đấu tranh với cái gì đó.

Hạ Hầu Nghị tùy ý liếc mắt một cái, phát hiện trên lưng Vương Hồ dĩ nhiên có một con nhện hình thù cổ quái đang bám chặt lưng hấn.

Con nhện này cùng cấp thấp biến dị nhện không khác biệt mấy, nhưng có một số điểm bất đồng, đồng dạng là tám chân nhện nhưng chân của cấp thấp nhện biến dị lớn khoảng chừng như cánh tay một đứa bé, thì chân của con nhện này chỉ nhỏ như ngón út.

Tám cái chân lông lá gắt gao giữ sát sau lưng Vương Hồ, đâm thẳng vào da thịt của hấn.

"Cứu...cứu" Vương Hồ trên mặt hiện lên thống khổ, giống như đang cùng con nhện kia tranh đoạt quyền không chế thân thể.

Hạ Hầu Nghị quan sát Vương Hồ cùng nhất cử nhất động của con nhện biến dị kia, trong ánh mắt lóe ra tia sáng, không biết đang suy nghĩ gì.

"Ta....sai rồi.....xin lỗi....cứu ta" Vương Hồ giống như trong cuộc chiến tranh đoạt chiếm thế thượng phong, tốc độ nói chuyện trở nên lưu loát hơn.

"Cầu....Người" Vương Hồ biểu tình vận vẹo cũng hồi phục vài phần bình thường, hơn nữa thời gian nói câu nói này, lại toát ra vài phần xấu hổ.

Hạ Hầu Nghị đuôi lông mày nhếch lên, lạnh giọng hỏi: "Cứu thế nào"

Vương Hồ nhất thời vui mừng không thôi, toàn thân hấn run lên bần bật, cả người co lại thành một đoàn, co quắp kịch liệt. Con nhện đang bám trên lưng hấn mạnh rút ra hai chân, sau đó hung hăng cắm lên hai bên thái dương của Vương Hồ.

"Ngô....." Vương Hồ trên mặt hiện ra thống khổ, đôi môi bị hấn cắn nát, hấn đem anh mắt nhìn về phía Hạ Hầu Nghị như cầu xin, môi hấn giật giật, phát ra thanh âm nhưng nhỏ quá căn bản là không thể nghe thấy.

Hạ Hầu Nghị do dự một chút, cuối cùng vẫn chậm rãi đi tới, ở cự ly chỗ Vương Hồ không xa: "Nói đi, ta nghe"

Vương Hồ miễn cưỡng bài trừ một cái chột vật mỉm cười, lập tức khuôn mặt càng thêm thống khổ, bỗng nhiên hấn vươn tay về phía Hạ Hầu Nghị tựa hồ muốn kéo Hạ Hầu Nghị cầu xin.

Hạ Hầu Nghị ánh mắt lóe lên, bàn tay giấu sau lưng hơi biến đổi tư thế. Hạ Hầu Nghị dừng lại phía trước Vương Hồ mấy bước: "Người......."

Lời còn chưa dứt, di biến nổi lên, chỉ thấy Vương Hồ bỗng nhiên ngừng đầu, lộ ra một nụ cười quý dị, trên mặt nào có nửa phần thống khổ, ngược lại trong mắt hiện lên đầy oán độc.

Hắn hướng về phía Hạ Hầu Nghị ra tay nhanh như chớp, nắm chặt cổ tay Hạ hầu Nghị, con nhện kia nhảy đến trên đầu Vương Hồ, mắt kép gắt gao nhìn chăm chăm Hạ Hầu Nghị, thậm chí có thể từ đó thấy vài phần ý tứ thêm nhỏ dãi.

Vương Hồ ác độc cười: "Muốn cứu ta, đã bị con nhện này chiếm được thân thể, không cách nào cứu, đã vậy chúng ta cùng làm bạn đi"

Hắn thần tình oán giận, điên cuồng cười lớn: "Nếu không phải các ngươi tuyến con đường kia, ta như thế sẽ vội vã lựa chọn một con đường khác, nếu không chọn con đường này thì ta như thế nào sẽ gặp phải cái quái vật bùn thịt gớm ghiếc kia, nếu không phải cái quái vật đó như thế nào sẽ bị lũ nhện này chiếm được"

"Ngươi biết lũ nhện này đã làm gì ta không, chúng bắt ta đưa cho vô số lũ nhện đực xấu xí ép ta phải quan hệ với chúng nó, ta là thiên tài, ta là dị năng giả mạnh nhất, dựa vào cái gì phải chịu nỗi nhục nhã như thế"

"Bất quá hoàn hảo...ha ha, tuy rằng rất đau nhưng bị những con nhện này giao phối sau, ta cảm thấy vô cùng cường đại" Hai mắt hắn đột nhiên sáng lên nhìn Hạ Hầu Nghị cười càng thêm ác độc: "Cấp 3, Xuy! Cấp 3 thì nhằm nhò gì, hiện tại chỉ cần giao phối thêm mấy lần ta sẽ trực tiếp đột phá cấp 4"

"Nói xong chưa" Hạ Hầu Nghị lạnh lùng nói, ánh mắt yên tĩnh hoàn toàn không giống như người bị rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm.

Vương Hồ ngây ngẩn cả người, sau đó oán giận nói: "Ngươi giả bộ cái gì, đợi con nhện này bám vào ta sẽ đem ngươi cho lũ nhện đực xấu xí kia, còn có đứa con gái khốn kiếp kia nữa, các ngươi sẽ....."

Lời còn chưa nói hết thì hai mắt Vương Hồ bỗng nhiên trừng lớn, hắn không dám tin tưởng nhìn Hạ Hầu Nghị về mặt ung dung cầm tay hắn đẩy ra, mà chính hắn căn bản không cảm thấy hai tay của hắn còn tồn tại.

"Ngươi...người đối với ta làm gì" Vương Hồ kinh hoàng quát.

"Không có gì" Hạ Hầu Nghị cong cong khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh như băng: "Ngươi đã thích làm con rối như thế, vậy ta cho ngươi làm đủ"

Sau đó hắn lại cười tủm tỉm nói: "Cũng đã đến lúc nở hoa rồi"

"Phốc ____" Vương Hồ phun ra một ngụm máu đen thui, sau lưng con nhện kịch liệt lay động, bởi vì con nhện kia tám cái chân dài điều ghim vào người Vương Hồ nên nó lay động kịch liệt như thế nhất thời làm hắn thống khổ không thôi.

"Ngươi...làm sao có thể, ngươi làm sao có thể thao túng cơ thể ta" Vương Hồ điên cuồng kêu, về mặt là hoàn toàn không thể tin được.

Không phải như thế, không phải như vậy, chuyện phải là cái tên thiên chi kiêu tử này bị cường đại của mình dọa sợ, sau đó cũng giống mình trở thành vật dẫn của con nhện.

Vì sao...vì sao hắn có thể không chế thân thể của mình.

"Thật bất ngờ" Hạ Hầu Nghị khóe môi nhướng lên, lộ ra một nụ cười khinh thường: "Bởi vì ta cho đến bây giờ cũng không tin tưởng ngươi, thời điểm ngươi cầu xin cứu vớt ta đã đem mầm mống của Thiên Ti Đảng trồng xuống trong người ngươi, nếu không.... ..." Hắn lạnh lùng nhìn: "Ngươi nghĩ rằng ta sẽ ngu xuẩn, đơn giản tiếp cận ngươi"

"Không thể nào, không thể nào, các ngươi bắt quả là dùng tính hạch để đối lấy thẳng cấp, làm sao có thể lợi hại như vậy" Vương Hồ không thể tin được kiêu to, có lẽ nói, hắn hiện tại cũng chỉ có thể kiêu to, bởi vì cả người của hắn điều không nằm trong sự khống chế của bản thân, thậm chí cũng không phải nằm trong sự khống chế của con nhện sau lưng.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tàng Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

"Ngu xuẩn" Hạ Hầu Nghị bấu môi, nhẹ nhàng quát roi mây đánh một cái.

Chỉ nghe rầm một tiếng, nửa người của Vương Hồ nổ bể ra, từ trong thân thể của hắn thoát ra vô số dây leo mảnh như sợi chỉ màu lục, những dây leo đó xem máu thịt của Vương Hồ làm chất dinh dưỡng, liệu mạng sinh trường, thậm chí còn dọc theo tám cái chân dài của con nhện kia mà xuyên vào trong cơ thể nó.

"Không...." Vương Hồ lăn lộn trên đất thống khổ kêu thảm, mà con nhện trên lưng hắn thì giãy dụa kịch liệt nhằm thoát ra khỏi đám dây leo. Loại con nhện xó thể điều khiển thân thể nhân loại này bản lĩnh rất mạnh, nhưng lực phòng ngự của cơ thể thì rất yếu, rất dễ tử vong. Nếu không thì nó cũng sẽ không lợi dụng Vương Hồ đến chế trụ Hạ Hầu Nghị mà trực tiếp nhảy lên trên người Hạ Hầu Nghị rồi.

Rất nhanh, Vương Hồ cùng con nhện kia bị những sợi dây leo nhìn thanh mảnh nhưng vô cùng rắn chắc bó chặt thành một khối, đối với con nhện mà nói, loại thuần túy công kích vật lý này lại là khắc tinh của nó.

Mất đi nửa người nhưng Vương Hồ lại không chết, dưới sự trợ giúp của Thiên Ti Đẳng mà vẫn sống sót, Vương Hồ hoảng sợ nhìn Hạ Hầu Nghị như nhìn thấy ác quỷ bò ra từ địa ngục.

"Rất kinh ngạc tại sao mình không chết" Hạ Hầu Nghị lạnh lùng nhìn Vương Hồ nằm trên mặt đất.

"Bởi vì người mà Nhà Nhả dĩ nhiên bị thương, chỉ bằng điểm này, ta muốn người sống mà còn khổ hơn chết". Hạ Hầu Nghị lạnh lẽo nói.

"Người không phải thích nhện sao, ta liền đem người nuôi tại sào huyết này, Thiên Ti Đẳng sẽ tại trong thân thể người dùng năng lượng của người để sinh trưởng, trước khi nó héo rũ thì năng lượng bên trong người sẽ không mất đi, theo ta thấy, lấy cấp độ dị năng của người hiện giờ, ích nhất cũng có thể sống thêm ba năm..chậc...chậc...thật mong muốn người có thể hưởng thụ quá trình này"

Sau khi nói xong, ánh mắt Vương Hồ tròn to đầy kinh sợ, hắn đã không thể động đậy được nữa, cả thân thể đều bị cuốn đến gắt gao. Hạ Hầu Nghị khoe môi khẽ cong, nhẹ nhàng vung tay lên, trên sợi dây leo xanh biếc bỗng tỏa ra mùi hương thơm ngát.

Hàng loạt quân lính nhện biến dị đang ào ạt tiến vào lập tức bị mùi hương đó hấp dẫn chuyển hướng về nơi Vương Hồ đang nằm, phút chốc đã đem Vương Hồ bao phủ, nhìn từ xa chỉ thấy một núi dây đặc nhện biến dị, dính nhều nhẹo cùng nhau...

Hoa của Thiên Ti Đẳng có tác dụng thu hút côn trùng, thường được quân đội sử dụng xua đuổi những con côn trùng biến dị cấp thấp rồi xa nơi dừng chân, nhưng muốn sử dụng thì cần một nguồn năng lượng, thông thường sẽ dùng tinh hạch cấp thấp, những con nhện quân lính này không có trí thông minh chỉ như nhện bình thường, làm sao chống cự được sức hấp dẫn của nó. Vương Hồ mở mắt trừng trừng nhìn từ đàn từng đàn nhện góm giếc bò vào trong máu thịt của hắn, thân thể không còn trọn vẹn nhưng tinh thần của hắn lại tỉnh táo vô cùng, thậm chí hắn còn tinh tường cảm nhận được cơ thể lông lá của lũ nhện đó đang điên cuồng mà dán sát vào da thịt của hắn...

Ngay lúc Hạ Hầu Nghị giải quyết Vương Hồ thì bên chiến cuộc của nhóm người Liễu Tú Nhã cũng tiến nhập vĩ thanh. Bởi vì gần sinh nở, nữ vương nhện thực lực giảm xuống vốn đã vào cấp 4 trung kì cũng bởi vì vậy mà rơi vào cấp 4 sơ kì.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn tuy chỉ toàn cấp 3 nhưng thắng được số đông, hơn nữa Liễu Tú Nhã cũng đã gần kề cấp 4, Âm Huyền Kiếm là khắc tinh của tà vật dù không đạt thời kì đỉnh phong nhưng sự sắc bén cùng sức tàn phá của nó hoàn toàn không thể xem thường.

"Ca ____ Ca ____ Ca" Nhện nữ vương lại bị Âm Huyền Kiếm cắt qua da thịt, linh lực ẩn chứa trong Âm Huyền Kiếm một khi tiến vào cơ thể điều gây cho nhện nữ vương uy hiếp cực lớn.

Nữ vương nhện gào thét cực lớn, tiểu phúc phồng lên không ngừng run rẩy phập phồng, Liễu Tú Nhã biểu tình ngưng trọng nhìn nữ vương nhện, nàng có thể giác được chiêu thức của nữ vương càng ngày càng yếu, nhưng bất kì một chủng tộc nào khi đứng trước nguy cơ bị diệt vong thì khẳng định điều liều mạng đánh một trận, nhưng tại sao con nhện nữ vương này lại.... ..

Nhện nữ vương dừng ở phía xa nhóm người Tổng Cảnh Hàn nhìn chằm chằm Liễu Tú Nhã giằng co, gương mặt xinh đẹp của nàng ta lộ ra thần tình oán độc.

Liễu Tú Nhã càng cảnh giác, kiếm trong tay không chút nào lơ lửng, mũi kiếm sắc bén chìa thẳng vào nữ vương nhện tùy thời điều có thể công kích.

Nữ vương nhện treo ngược trên không trung, cái bụng nhện của nàng ta không ngừng run rẩy.

"Nàng ta không phải hiện tại sinh sản đi" Lâm Hạo Trạch nghi ngờ nói. Tuy bọn họ cố tình tìm thời gian như vậy để tấn công nhưng dựa theo suy đoán của bọn họ thì nữ vương nhện hẳn là áp chế thời gian sinh nở, vô luận thế nào cũng không thể trên chiến trường lại đem nữ vương đòi kế tiếp sinh ra đi.

Phải biết rằng nàng ta sinh ra sẽ là một quả trứng, còn cần thời gian ấp trứng, nếu thật muốn trên chiến trường sinh ra, e rằng địch nhân căn bản không cho nàng ta ấp trứng, sẽ trực tiếp công kích phá hủy cái trứng kia.

"Hình như có chút sai, mọi người có để ý bụng nàng ta hình như nhỏ đi một ít" Lý Ngự quan sát một hồi, mơ hồ có loại cảm giác không ổn.

Mọi người nghe vậy vội vã tỉ mỉ nhìn lại, tựa hồ ____ cái bụng nhện của nữ vương nhỏ đi một chút, thậm chí còn tiếp tục nhỏ xuống nữa.

"Nguy rồi" Liễu Tú Nhã chẳng biết nghĩ đến điều gì, sắc mặt đột nhiên biến đổi: "Mau ngăn cản nàng ta"

Mọi người không kịp hỏi vì sao, dị năng trong tay trực tiếp công kích, tứ phương tám hướng đều bắn về phía nhện nữ vương.

"Ca ____ Ca ____ Ca" Nhện nữ vương đột nhiên mở miệng rộng, điên cuồng gào lên, mà theo rít gào của nàng, trong miệng dĩ nhiên xuất hiện gọn sóng bằng mắt thường có thể nhìn thấy.

Gọn sóng rung động giống như khuếch tán, mà công kích của bọn họ chạm đến gọn sóng thì dĩ nhiên tiêu thất.

"Chuyện gì xảy ra" Lâm Hạo Trạch kinh ngạc nói.

"Nàng ta đột phá" Liễu Tú Nhã sắc mặt ngưng trọng, một bên công kích không ngừng liên tục bắn về phía trước, một bên giải thích: "Nàng ta cảm đòi nữ vương kế tiếp cắn nuốt, thúc đẩy nàng ta thăng cấp"

"Cái gì" Mọi người đều vẻ mặt khiếp sợ: "Nữ vương nhận nhiệm vụ trọng yếu nhất không phải vì sinh ra đòi nữ vương kế tiếp hay sao, tại sao có thể cắn nuốt hết đòi kế tiếp"

Liễu Tú Nhã bất đắc dĩ vô cùng, nàng không nghĩ đến sự tình thừa thốt nhất cũng bị nàng đụng tới.

"Thú biến dị đã có trí tuệ dĩ nhiên không phải người ngu, nàng ta phát giác đã vô vọng sinh sản, thậm chí chính nàng ta cũng gặp nguy hiểm sắp bỏ mạng, vì thế muốn liều hết tất cả, nàng ta muốn thúc đẩy tiến hóa, không chỉ đòi kế tiếp, xem chừng cả nàng ta cũng sống không được lâu, chúng ta phiền phức lớn rồi, nàng ta muốn cùng chúng ta đồng quy vu tận"

Liễu Tú Nhã chỉ nghe kể lại trường hợp như vậy vô cùng hiếm, không ngờ bị nàng đụng phải. Mọi người đều lặng thinh không nói được gì, họ không ngờ thú biến dị cũng có thủ đoạn quyết tuyệt như vậy.

Tuyệt không thể để nàng ta tiến hóa, mọi người công kích trên tay càng lúc càng nhanh.

"Cẩn thận" Một đạo tầng băng thật lớn đứng chắn trước người Liễu Tú Nhã.

"Phốc___" Một đạo chất lỏng màu đen tưới lên tầng băng lập tức đem nó hòa tan, mọi người kinh hãi không thôi, không ngờ nhận nữ vương công kích dĩ nhiên biến hóa mạnh mẽ như vậy, nếu bị dính nọc độc vào sợ rằng điều bị hóa tro bụi đi.

Nữ vương nhận cấm hận nhóm kẻ địch này lên tới cực điểm, không chỉ buộc nàng ta ăn đi hậu đại của mình, vô vọng sản sinh ra đòi kế tiếp mà ngay cả chính nàng cũng sẽ không lâu sau sẽ ngã xuống.

Nữ vương nhận điên cuồng phụt lên nọc độc cùng tơ nhện, hầu như đã văng đầy cả sào huyệt, nhóm người Tổng Cảnh Hàn né tránh hết sức chật vật, trên không trung tùy ý điều có thể thấy được bạch sắc tơ nhện, một khi bị tơ nhện cuốn lấy kế tiếp sẽ đón lấy nọc độc phụt lên ngay, cái này nhất định mạng nhỏ cũng đừng nghĩ.

Nhận nữ vương quơ quơ chân vọt tới, bụng nhận của nàng ta đã muốn khôi phục lại lúc ban đầu chỉ còn hơi lớn một tý, thân thể bị nhóm người Tổng Cảnh Hàn đánh bị thương cũng đã hồi phục nguyên trạng, thân thể màu đen ánh lên nhàn nhạt ánh sáng kim loại, tám cái chân càng phát ra sắc bén.

"Tiếp tục như vậy không được" Tổng Cảnh Hàn tránh thoát một ngụm nọc độc, thờ dốc la lên, hiện tại chỉ có thể nhanh chóng bỏ chạy, nhưng chỉ sợ thể lực của họ không so được với nhận nữ vương.

Đột nhiên con nhận nữ vương giữa đầu gào rú một tiếng, một ngụm nọc độc lớn bắn thẳng đến nhóm người Tổng Cảnh Hàn, mọi người lập tức dựng lên liên tiếp phòng ngự ngăn chặn nhưng điều vô ích, nọc độc mạnh mẽ phá nát từng đạo tấm chắn.

Liễu Tú Nhã cầm chặt Âm Huyền Kiếm, nhảy thẳng lên vận dụng linh lực lao thẳng đến độc của con nhận nữ vương chém mạnh xuống, thể kiếm như gió lốc cắt ngang nọc độc của nữ vương chém nó làm hai nửa, đột nhiên một sợi dây nhện bắn đến cuốn chặt lấy thân thể nàng, Liễu Tú Nhã chưa kịp chém đứt nó thì sợi tơ nhện lấy tốc độ tựa tia chớp giật lùi về phía sau, thân hình nhỏ xinh của Liễu Tú Nhã cũng biến mất trong cái mờ mịt đang há rộng cực độ của nhận nữ vương.

"Tiểu Nhã"

"Nhã nhi"

"Nhã Nhã"

Đám người phía dưới nhìn thấy rõ tình hình vừa rồi điều không kiềm chế được mà gào lên đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tàng Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

"Àm___" Tổng Cảnh Hàn thở hỗn hển lần về phía sau, một đạo nọc độc theo đó đánh tới, trong tay một đạo lôi điện đánh về phía trước.

Tiếp đó vô số băng tiễn cũng theo đến, Tổng Cảnh Hàn nhìn xung quanh, mọi người đều là vết thương lớn nhỏ, thân sắc trên mặt trắng nhợt, rõ ràng là di chứng của việc sử dụng dị năng quá độ, nhưng không một ai lùi bước vẫn điên cuồng công kích kẻ địch trước mặt.

Tổng Cảnh Hàn nhắm chặt ánh mắt cay xè vì mồ hôi cùng bụi đất tạo thành, Liễu Tú Nhã, hần mạnh mở mắt ra nhìn chăm chăm phía trước, hiện tại hắn đã không thể nghĩ được thêm gì nữa ngoại trừ ý nghĩ muốn phanh thây con quái vật trước mặt.

Nữ vương nhện gào thét cùng điên cuồng phóng độc, về ngoài của nàng ta đột nhiên dần biến đổi, thân thể nhanh chóng teo tóp lại, có cảm giác như làn da dán cả vào xương và nhanh chóng hiện lên nhăn nheo. Sinh mệnh của nàng ta giống như đang tồn hao từ từ.

Nữ vương nhện ánh mắt âm u, tiểu phúc vốn đang xẹp xuống lại lần nữa mà phình to ra, nếu đã không thể tránh được cái chết, vậy thì lù sâu một nhỏ bé này cũng phải theo nàng.

"Cô ta muốn bạo thể" Hạ Hầu Nghi nheo mắt lạnh lùng nhìn cái bụng nhện phía trước đang phình to ra hết cỡ, trong đầu không có ý định chạy trốn mà chỉ nghĩ làm sao mới có thể lấy lại cơ thể của Liễu Tú Nhã.

Có lẽ mọi người cũng đều có ý nghĩ đó, từng đạo từng đạo tấm chắn xuất hiện muốn cường chống lại lần bạo thể này, ngay khi Lâm Hạo Trạch muốn dựng lên phòng tuyến cuối cùng thì Mộc Tuấn Khanh đột nhiên ngăn cản hắn.

"Chờ đã, có dị thường" Mộc Tuấn Khanh nhìn chăm chú về phía nữ vương nhện, trong mắt tràn đầy tơ máu nói.

Mọi người lúc này mới chú ý thân thể của nhện nữ vương giống như xuất hiện từng đạo vết rách, máu đen theo đó mà ứa ra, bụng của nàng ta là khủng khiếp nhất đã bắt đầu nứt toác, mơ hồ lộ ra thịt đen phía trong.

Nữ vương nhện mặt mày đau đớn, giống như của hàng trăm thứ sắc nhọn đang không ngừng cắt qua da thịt nàng, cảm giác thân thể như muốn xé nát ra, máu đen cuộn cuộn không ngừng chảy tràn ra khỏe mạnh.

"Ca _____" Nữ vương nhện thống khổ hét một tiếng hết dài, một mũi kiếm đen tuyền sáng loáng chính là từ bụng nàng ta dần dần trôi ra ngoài, mũi kiếm bắt đầu chậm chậm cắt ngang bụng nữ vương nhện, máu đen theo đó mà ồ ạt trào ra, theo sau đó còn có vô số những đoạn nội tạng giống như mất đi chỗ bám cũng trào ra theo vết cắt.

Nữ vương nhện thống khổ giãy dụa nằm ngửa trên đất, cả thân hình to lớn ngập ngụa trong đồng máu đen, nàng ta không thể động đậy được vì phía dưới đã bị chém làm hai, một bóng dáng từ từ đứng dậy trong đồng thịt đen thui của thân dưới nữ vương nhện.

Trước ánh mắt hoảng sợ của nữ vương nhện, khỏe môi nhếch lên một cái cười lạnh âm trầm, về mặt của Liễu Tú Nhã dữ tợn cực kỳ, một loại âm hàn lãnh khốc dâng lên đầy mắt. Âm Hàn Kiếm trong tay chém mạnh xuống đầu nữ vương nhện, bỏ đầu nàng ta ra làm hai, màu trắng óc nảo từ đó chảy ra kèm theo một viên tinh hạch thuần một màu hắc sắc cũng theo đó lăn ra.

Tổng Cảnh Hàn, Lý Ngự, Lý Tu, Hạ Hầu Nghi, Lâm Hạo Trạch cùng Mộc Tuấn Khanh đều lăng lăng nhìn tình cảnh của phát sinh, mặc dù là chui ra từ bụng của nữ vương nhưng trên người Liễu Tú Nhã cư nhiên một giọt máu cũng không dính vào, cả thân thể của Liễu Tú Nhã giống như được bao bọc trong một cái lồng đen mỏng, sau khi giết nữ vương thì màn chắn đen mỏng đó cũng tiêu tan.

Đám người Tổng Cảnh Hàn áp chế đáy lòng kinh ngạc, nhẹ nhàng bước từ bước về phía Liễu Tú Nhã, bọn họ nhận ra Liễu Tú Nhã giống như không bình thường, nguyên bản thân thể trắng nõn thì hiện giờ trên người từ đầu đến chân có một nửa xuất hiện những vằn lặc màu đen, cho dù có quần áo che phủ nhưng bọn họ cũng đoán khắp người nàng đều có dạng đồ dạng này.

Liễu Tú Nhã lúc này đã không còn là bộ dáng nguyên lai nữa, nếu nói trước kia hình dạng nàng dịu dàng xinh đẹp thì hiện tại nàng thuần túy giống như ác quỷ. Móng tay sắc nhọn lóe ra hàn quang, con ngươi đỏ tươi, mái tóc màu đen huyền hiện tại có xu thế ngả sang màu trắng bạc, đồ đằng kéo dài trên da thịt.

Lý Ngự nhìn hình dáng quỷ dị của Liễu Tú Nhã, trong lòng chỉ từng trận nhói đau mà không có sợ hãi, hần nhẹ giọng nói: "Tiểu Nhã, nhìn chúng ta, em không nhận ra mọi người nữa sao"

Lý Tu chạm đến bàn tay đầy móng vuốt sắc nhọn của Liễu Tú Nhã, nhẹ nhàng nắm chặt: "Nhìn xấu thì xấu thật nhưng bỏn thiếu gia không chê"

Tổng Cảnh Hàn, Hạ Hầu Nghi, Lâm Hạo Trạch cùng Mộc Tuấn Khanh tuy không nói gì nhưng cũng nhanh chóng vây Liễu Tú Nhã lại ở bên trong sáu người bọn họ, bọn họ không biết rốt cuộc Liễu Tú Nhã có ý thức hay không, chỉ sợ nàng ấy không kiểm soát được hành động của mình sẽ gây nguy hiểm cho bản thân.

Liễu Tú Nhã âm u nhìn nhóm người xung quanh nàng, giống như xem một khối thịt nướng mỹ vị ngon miệng. Liễu Tú Nhã đưa lên bàn tay trước ánh mắt chăm chú của sáu người, chậm rãi đến trước khuôn mặt của Mộc Tuấn Khanh, đầu tiên là đôi mắt, đầu ngón tay xuống chút nữa là sống mũi cao thẳng, tới khóe môi của hắn.

Trong lòng đang điên cuồng liều mạng áp chế ý nghĩ muốn nhào đến đem đám người trước mặt bẻ gãy tứ chi, lại đem xương cốt, gân mạch một cái một cái dùng móng tay đào ra, sự đau đớn này đủ khiến những cái nam nhân trước mặt kêu rên không ngừng, càng cảm giác sợ sệt, càng là hét thảm, máu tươi càng thêm nồng đậm, uống vào càng thêm có hương vị. Nàng thật sự muốn đem tất cả bọn họ đều nuốt vào trong bụng

Đột nhiên Liễu Tú Nhã khụy xuống, máu tươi như là không cần tiền giống nhau liều mạng hướng bên ngoài nôn đi ra.

"Ra... Đi ra ngoài." Liễu Tú Nhã cúi đầu, thân thể co lại, thân thủ đẩy Mộc Tuấn Khanh một cái, khó khăn nói, "Ta... Không có chuyện gì."

Đám người Tổng Cảnh Hàn nhìn cả người Liễu Tú Nhã ói máu không ngừng thì vô cùng hoảng sợ.

"Tiểu Nhã, em làm sao vậy, đừng sợ anh...anh lập tức đem em ra ngoài"

"Nhã Nhã cố chịu đựng, anh cố em...em cố chịu đựng"

"Nhã, em sẽ không sao...anh...anh...đưa em ra ngoài...en...nhất định không sao"

Đám người Tổng Cảnh Hàn hoàn toàn không biết Liễu Tú Nhã làm sao, chỉ có thể lo lắng xuống, cô muốn nâng nòng dậy nhưng Liễu Tú Nhã chỉ có thể run cầm cập mà co lại thành một đoàn, con thú nhỏ muốn đem bản thân giấu đi, sắc mặt trắng bệch không một tia huyết sắc, Liễu Tú Nhã nhắm chặt hai mắt, liều mạng mà chịu đựng loại đau đớn dằn vặt này.

Đây là phản phệ đến từ sâu trong linh hồn, lúc bị nhện nữ vương nuốt vào bụng, Âm Huyền Kiếm chỉ kịp toát ra kết giới bảo vệ nòng, nhưng trong bụng nữ vương kịch độc bủa vây, linh lực duy trì kết giới bị độc không ngừng ăn mòn, Huyết Âm Tâm Kinh không ngừng vận chuyển bảo vệ màn kết giới đã sắp tới cực hạn không ngờ nó thế mà lại hấp thu nguồn năng lượng cơ thể của nữ vương nhện, trên tàn thư công pháp cũng không có ghi nó có thể thôn phệ năng lượng.

Liễu Tú Nhã nỗ lực dùng Huyết Âm Tâm Kinh để điều hòa linh lực đang bức thiết muốn giải tỏa ra khỏi cơ thể, nòng cảm thấy sắp điên rồi, cả người đau đớn, trong cơ thể như có ngọn lửa đốt cháy mọi cơ quan nội tạng của nòng.

Bỗng nhiên Liễu Tú Nhã mở to đôi mắt phượng của nòng, nhìn thẳng vào Hạ Hầu Nghị, Lý Tu cùng Lâm Hạo Trạch trước mặt nòng, con người màu đỏ đậm sáng lên, mang theo một loại băng lạnh kì dị, giống như con rắn độc đang chuẩn bị lộ ra nòng vuốt đánh thẳng vào con mồi.

Hạ Hầu Nghị, Lý Tu cùng Lâm Hạo Trạch bị Liễu Tú Nhã nhìn như thế thì rung mình một cái, còn chưa kịp phản ứng thì một sợi dây xích đột nhiên bắn ra cuốn lấy ba người bọn họ chặt chẽ không chế.

Tổng Cảnh Hàn, Lý Ngự, cùng Mộc Tuấn Khanh hơi sững sờ nhìn hành động của Liễu Tú Nhã theo phản ứng tự nhiên hơi lui về phía sau, nhưng bọn họ chưa kịp bước thì Liễu Tú Nhã đã quay ngoắc lại nhìn bọn họ lom lom, cô tay khẽ chuyển một sợi dây xích đồng dạng cũng đã phóng tới, Mộc Tuấn Khanh là kim hệ dị năng giả đối với những vật sắc thép này là dễ không chế nhất, hần hai tay phát ra kim sắc đánh vào dây xích, nhưng hoàn toàn không ngăn được thế tấn công của nó.

"Chết tiệt" Tổng Cảnh Hàn hay tay cùng hai chân bị dây xích định trụ trên mặt đất hoàn toàn không thể động đậy, mà hai người còn lại cũng đều khó thoát khỏi số phận, bọn họ hoàn toàn không thể xem tiểu Nhã như kẻ địch mà công kích được.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Trên nền đất nằm sáu người đàn ông, tuần mỹ kiên nghị, lạnh lùng sắc bén, lại có cả xinh đẹp như yếu nghiệt, mỗi người mỗi vẻ, nhưng tất cả đều giống nhau bị một sợi dây xích đen bóng trói chặt.

Mộc Tuấn Khanh cười cợt nhìn Liễu Tú Nhã mặt không đổi sắc phía trước, cười cợt nói: "Tiểu Nhã, em đây là muốn cường bạo tui anh sao".

Liễu Tú Nhã nghiêng nghiêng đầu như đang tự hỏi câu nói của Mộc Tuấn Khanh, trên gương mặt hoàn toàn không có tí biến đổi nào nhưng âm u trong tròng mắt kia cùng con người đỏ tươi chỉ hiện lên lãnh khốc khiến người sợ hãi.

Từ từ, Liễu Tú Nhã đi đến bên người Mộc Tuấn Khanh sau đó cúi đầu, mái tóc đen huyền khi trước đã không còn, thay vào là một đầu tóc dài mềm mại màu trắng bạc. Ngón tay trắng như tuyết ôn nhu điểm nhẹ trên lồng ngực Mộc Tuấn Khanh, nòng đang trầm tư nhìn thanh niên trước mặt.

Hần thoát nhìn... Rất vừa mắt, không phải mình hần, một nhóm người đang nằm này điều thật vừa mắt nòng.

Ngón tay đã từ lồng ngực, nhẹ nhàng trượt tới cuống họng, dòng máu tại bên trong thân thể này đang chuyển động mạnh mẽ, phảng phất đang kêu gọi nòng nhanh lên một chút, cắt ra làn da vô cùng yếu đuối này, để nó mặc sức mà tuôn trào thỏa thích.

Liễu Tú Nhã nắm chặt tóc sau ót của Mộc Tuấn Khanh, nhanh chóng mà cương quyết kéo hần giữa đầu, tiếp đó ngậm chặt miệng của hần.

Mộc Tuấn Khanh hoa mắt một chút, liền phát hiện mình dĩ nhiên bị cưỡng hôn. Khí tức quần quýt, nước bọt giao hòa, đầu lưỡi của Liễu Tú Nhã luồn vào trong cổ họng của hần phiến quấy, còn tàn nhẫn mà mút, loại cấp thiết thực sự giống như là hận không thể đem hần ăn.

Y phục trên người Liễu Tú Nhã bị nàng dùng linh lực nổ tung ra, lộ ra đồ lót màu đen gợi cảm, thân thể trắng nõn như bạch ngọc trải đầy hoa văn, hoa văn màu đỏ theo nàng cường hôn Mộc Tuấn Khanh mà lấy được sức mạnh bắt đầu đại diện tích lan tràn ra, một đóa mạn đà la xinh đẹp mà mỹ hình thành phía sau lưng Liễu Tú Nhã, kết hợp với làn da trắng như ngọc thạch của nàng tạo nên một bức họa đồ đầy yêu kiều.

Lâm Hạo Trạch cách Mộc Tuấn Khanh gần nhất, rõ ràng nhìn thấy trên gương mặt ma mị kia nổi lên những hoa văn hoa lệ tinh xảo đến đáng sợ đã bao trùm cả khuôn mặt Liễu Tú Nhã. Nhưng hắn không thấy sợ hãi chỉ cảm thấy cả cơ thể như nóng lên, không khí đối với hắn như càng thêm khó có thể hấp thụ.

Mộc Tuấn Khanh cơ hồ si ngốc nhìn làn da trắng nõn trước mắt, trái cổ nam nhân khẽ nhúc nhích, nuốt nước miếng mà trong miệng không tự giác phân bố ra. Liễu Tú Nhã nhìn con mồi trước mắt, trong ánh mắt ánh lên tia sáng của dục vọng khiến cho cặp mắt phượng càng thêm mê người.

Liễu Tú Nhã bị Huyết Âm Tâm Kinh bức đến mụ mị đầu óc rồi, hiện tại nàng chỉ nghĩ mau chóng xả ra năng lượng tràn đầy trong cơ thể mà cách nhanh nhất chính là đến từ những nguồn nhiệt xung quanh nàng.

Liễu Tú Nhã ngón tay vạch một đường trên không trung, quần áo của Mộc Tuấn Khanh giống như vải vụn rách toát, khóa ngòi trên thân hắn, lấy tay sờ từng tấc da thịt trơn bóng tuyết bạch hơn cả nữ nhân của Mộc Tuấn Khanh. Bị đùa bỡn như vậy, Mộc Tuấn Khanh một chút năng lực phản kháng cũng không có. Đầu óc thông minh dần trở nên mơ hồ theo từng cái vuốt ve của Liễu Tú Nhã.

Liễu Tú Nhã hai mắt không rời khỏi thân người phía dưới mình, tay trái vừa khẽ vuốt đùi trong của Mộc Tuấn Khanh, cảm nhận nó run rẩy. Tay phải không khách khí xoa nắn nhũ đầu thâm sắc trước ngực hắn. Đùa nghịch lúc nặng lúc nhẹ, làm mặt Mộc Tuấn Khanh từ trắng chuyển sang hồng.

”Không, Nhã, đừng sờ... A...”

Con người màu đỏ tươi của Liễu Tú Nhã càng đậm hơn, tay phải dời xuống dưới bắt lấy phần thân đã hưng phấn của Mộc Tuấn Khanh, dùng sức miết.

”A... A...”

Bị Liễu Tú Nhã vuốt ve như thế, Mộc Tuấn Khanh không thể suy xét sự tình gì, chỉ có thể chìm chìm nổi nổi theo dục vọng trong tay Liễu Tú Nhã. Hắn cũng không phải là chưa hưởng qua mùi đời nhưng những cô gái khác chỉ là vui chơi qua đường, Liễu Tú Nhã đối với hắn chính là mối tình đầu, hắn yêu nàng, hắn thừa nhận bản thân yêu nàng, hơn nữa còn là vô cùng say đắm.

Hắn đã không nhớ rõ lần đầu gặp Liễu Tú Nhã là lúc nào, hắn chỉ nhớ ấn tượng mà Liễu Tú Nhã cho hắn vào mấy năm trước là cổ quái, nhút nhát, tham mộ phú quý.

Đối với những cô gái như vậy hắn đã sớm nhìn chán, nên không quá để tâm lắm khi nghe Cảnh Hàn, Ngự cùng Tu lên giường với Liễu Tú Nhã, nhưng hắn thật không ngờ khi gặp lại nàng lại thay đổi đến căn bản hắn giống như chưa từng quen biết nàng vậy, từ từ bị thực lực cùng cá tính của nàng hấp dẫn, thậm chí hắn biết nàng căn bản không thiện lương, dịu dàng như vẻ bề ngoài, đối với những người nàng không quan tâm thì căn bản nàng không đem mạng sống của họ vào mắt, trên đường đi bọn họ có thể vì nhân loại bị thú biến dị ăn sống nuốt tươi mà tức giận nhưng nàng thì không, trong ánh mắt đen nhánh đó hắn không hề nhìn ra một chút phản cảm hoặc căm tức nào, nhưng chết tiệt là _____ mặc kệ Liễu Tú Nhã lạnh lùng cũng được, độc ác, tàn nhẫn cũng được, bản thân chính là si mê nàng bất chấp tính tình của nàng thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 46

Liễu Tú Nhã con người khẽ chuyển, nhìn cự vật trong tay vì sự vuốt ve của nàng mà càng ngày càng hưng phấn, Liễu Tú Nhã nhếch lên một nụ cười mê hoặc, trước ánh nhìn chăm chăm của sáu người, nàng đưa tay ra phía sau.

"Cụp _____" thanh âm nút bấm của dây áo rất nhỏ nhưng nó lại vang rõ bên tai của sáu người đang sắp hỏng mất lý trí vì cảnh đẹp trước mặt, bộ ngực sữa trắng nõn tình tứ cứ như vậy nhảy bật ra đập thẳng vào mắt của sáu tên đàn ông, hai hạt trần châu nhỏ ngao nghể vươn lên.

Liễu Tú Nhã từ từ đứng lên trước cái nhìn đầy dục vọng của Mộc Tuấn Khanh, bước chậm về phía Lý Ngự nằm đối diện, đôi chân thon dài trắng nõn như ngọc của Liễu Tú Nhã bước đi chậm rãi đến trước mặt Lý Ngự, một tay nắm tóc hắn kẻ sát phần trên của mình, bàn tay thoáng dùng sức, Lý Ngự giống như hiểu được ý của nàng, hắn cúi đầu hôn lên bộ ngực sữa kia, chiếc lưới ẩm áp đảo xung quanh, các bộ phận trên ngực không một cái may mắn thoát khỏi, cuối cùng, lưới của Lý Ngự dùng ở nọ hoa đỏ tươi đã sớm cứng lên, ngậm, mút, liếm cắn, day day...

"Ừm _____" Liễu Tú Nhã rên rỉ lớn tiếng, ngửa đầu hưởng thụ sự phục vụ của Lý Ngự, ánh mắt phượng khẽ đảo bàn tay phải vung lên, Âm Huyền Kiếm cắm thẳng xuống đất, theo đó một màn chắn năng lượng bao vây xung quanh khu vực sào huyệt của nữ vương, cấm chế của Âm Huyền Kiếm một khi giải tỏa thì chỉ khi vượt hơn nàng ba cấp bằng không thì không gì có thể đột phá, hiện tại nàng đã mất năng lực tự hồi chỉ hành động theo bản năng,

Huyết Âm Tâm Kinh cần một nơi để dung hoà, năng lượng của nữ vương cùng linh lực của nàng xung đột kịch liệt nếu không thể dung hoà thì cơ thể nàng sẽ bạo khởi mất, Liễu Tú Nhã nhắm chặt mắt truy cầu khoái cảm từ đầu lưỡi của Lý Ngự mang lại.

Những tiếng thở dốc nặng nề vang lên xung quanh, hình ảnh quá mức kích thích, nhìn Lý Ngự đang mút liếm bầu ngực sữa kia mà năm người còn lại điều gian nan nuốt nước miếng, cổ họng một trận khô rất, bụng dưới nóng bỏng, phân thân trướng đau đến mức muốn bức điên họ, muốn động đây, muốn tiến tới bắt lấy tiểu yêu tinh trước mặt để xuống hung hăng giải toả nỗi khao khát này nhưng xiềng xích kia tuy mỏng manh không ngờ lại bền chặt vô cùng, năm người giãy dụa muốn bứt rời nó nhưng hoàn toàn không thể động đây mảy may.

Giống như cảm thấy vẫn chưa đủ kích thích, Liễu Tú Nhã kéo đầu Lý Ngự ra khỏi bờ ngực mình, một ngón tay khẽ xoa nhẹ trên không trung quần áo của năm người còn lại cũng giống như Mộc Tuấn Khanh bị linh lực của nàng xé nát chỉ còn lại vài mảnh vải treo trên người, mà ngay cả chiếc quần lót ren đen hấp dẫn kia, đạo phòng tuyến cuối cùng trên người nàng cũng triệt để biến mất.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn hít một ngụm khí lạnh, ánh mắt nóng như lửa nhìn chăm chăm yêu nữ trước mắt, ánh mắt theo bộ ngực tròn trịa, cái bụng bằng phẳng, hoa viên bí mật mê người, chân ngọc thon dài, rồi lại dời lại chỗ giao nhau của hai bắp đùi trắng mịn, cả người nàng hầu như không có lông nhiều, ngay cả nơi đó cũng là lông mao thưa thớt.

Liễu Tú Nhã hoàn toàn thay đổi thành một người khác, ánh mắt tràn ngập dục vọng, nàng căn bản không thể khống chế chính mình truy đuổi khoái cảm, Liễu Tú Nhã tựa như nữ vương cao ngạo nhìn xuống Lý Ngự đang nằm dưới đất, Lý Ngự từ góc độ này hoàn toàn thấy được vẻ đẹp bên trên, phân thân bởi vì kích động mà run rẩy không ngừng, hân hân giọng nói:

"Tiểu Nhã....anh...anh...cho anh chạm vào em được không"

Liễu Tú Nhã nghe thấy lời của Lý Ngự thì đầu lưỡi phản hồng khẽ liếm nhẹ đôi môi vì sức nóng trong cơ thể mà trở nên đỏ tươi, làm nó càng thêm mềm mại, không mở miệng nhưng thân thể nàng lại từ từ quỳ đè lên mặt Lý Ngự thay cho câu trả lời. Lý Ngự ánh mắt bốc lên hỏa diễm từ từ đến gần, liếm từ da thịt tinh tế bên trong bắp đùi bắt đầu tiến dần đến nơi nữ tính thẹn thùng kia, cái lưỡi linh hoạt tại nơi đó tàn sát bừa bãi, mật dịch trong suốt chảy ra càng ngày càng nhiều nhưng tất cả đều bị Lý Ngự liếm sạch sẽ, đầu lưỡi mềm mại càng tiến sâu vào bên trong bất chước động tác giao hợp mà động không ngừng.

"A.... ...." Tiếng rên rỉ ngọt ngào không ngừng tràn ra từ đôi môi đỏ mọng, không thanh thúy như tiếng nói chuyện bình thường của nàng mà hơi khàn khàn mang theo một loại mị ý không cùng.

Tổng Cảnh Hàn, Lý Tu, Mộc Tuấn Khanh, Hạ Hạo Trạch cảm thấy bản thân sắp nổ tung rồi, nam tính thô to không có vài vóc che đậy đã sớm cứng rắn đứng thẳng, dục vọng đốt đến đầu họ cứ ong...ong cả lên. Tổng Cảnh Hàn khàn giọng nói:

"Tiểu Nhã....tôi xin em....cởi thứ này ra được không...tôi...sắp chết....tôi sắp bị em bức chết rồi"

"Nhã Nhã, cô thả ta ra....cô....có giỏi thả ta ra" Khuôn mặt xinh đẹp của Lý Tu vì dục vọng tra tấn mà đã nhiễm lên màu hồng nhạt thoạt nhìn càng thêm yêu nghiệt.

Hạ Hạo Trạch, Lâm Hạo Trạch cùng Mộc Tuấn Khanh thù gắt gao cắn chặt răng không dám hé ra nửa lời, bọn họ sợ một khi lên tiếng thì sẽ không kiềm giữ được, chỉ đành nhắm chặt mắt bình ổn dục vọng đang ngập tràn trong đầu

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 47

Tổng Cảnh Hàn thở dài một hơi, thật sự cảm giác không khác gì ở thiên đường, bỗng hân hân cảm nhận được có một cỗ khí tươi mát chạy dọc theo thân thể hắn, lưu chuyển một vòng khắp người rồi theo chỗ kết hợp của hai người mà biến mất, phía bên dưới vốn là một mảnh ướt át vì dịch thể của hai người nay lại hoàn toàn khô ráo, hắn nhìn Liễu Tú Nhã vẫn còn đang nhắm mắt giống như còn tại dư vị cao triều qua đi.

Liễu Tú Nhã niệm khẩu quyết Huyết Âm Tâm Kinh, toàn bộ tinh dịch của Tổng Cảnh Hàn trong cơ thể điều được nàng chuyển hoá thành linh lực để giúp nàng phá tan tám chấn tầng hai của Huyết Âm Tâm Kinh, không đủ, vẫn không đủ, nàng cần thêm nữa, bất quá sau khi có lần song tu này Huyết Âm Tâm Kinh giống như bình hòa hơn nhiều, quả nhiên là công pháp của ma tu sao, phỏng chừng bắt kham.

Tổng Cảnh Hàn nhìn về mặt mê say của cô gái trước mặt không khỏi trong lòng rục rịch, nam căn vừa mới bắn xong lại có xu hướng ngẩng đầu, Tổng Cảnh Hàn quét mắt nhìn về phía mấy tên còn lại đang nằm trên đất, thấy vẻ mặt của họ đen còn hơn cả đáy nồi nhất là Lý Ngự thì khoé miệng nhếch lên sung sướng, lại giống như thị uy mà nâng eo Liễu Tú Nhã lên cao để bọn họ nhìn rõ tiểu Cảnh Hàn vẫn còn đóng chặt trong hoa huyết non mịn kia, còn cổ tình trừu sáp vài cái trước cái nhìn chăm chăm của năm người. Lý Tu cắn chặt răng trừu cái tên đang về mặt đắc ý đến không thềm che dấu kia, hận không thể lao đến dùng băng đông lạnh cái thứ xấu xí kia của Tổng Cảnh Hàn để nó mãi cũng không cứng lên được.

Lý Ngự, Mộc Tuấn Khanh, Hạ Hầu Nghị, Lâm Hạo Trạch điều mang về mặt thất vọng nhìn về hai người phía trước, Lý Ngự thì mặt mày xanh mét hơn ai hết trong bốn người, nhìn cái quái vật đáng hận kia ngang nhiên đứng đưa trong chính hoa huyết mà hắn đã tận tình làm tiền hi kia thì hận hận không thể cho nó 100 cái hoá cầu nướng nó cháy thành than, không hận muốn thử quái vật kia ngay cả bụi cũng không còn.

Tổng Cảnh Hàn vì những ánh mắt ác ý bắn thẳng đến người hắn thì rất hờn thù, đang chuẩn bị một vòng chinh phạt mới thì đột nhiên tiểu Cảnh Hàn bị mất đi ôn độ trong nháy mắt, Tổng Cảnh Hàn định thần nhìn kĩ lại thì thấy Liễu Tú Nhã đã leo xuống khỏi người hắn, mà trên người hắn lại xuất hiện một thứ vô cùng xa lạ mà quen thuộc _____ dây xích đen.

"Tiểu Nhã.....em....." Hắn chưa kịp nói hết câu thì trở mắt nhìn thấy Liễu Tú Nhã quang loả thân thể bước về hướng Lý Ngự, hoa văn trên cơ thể cô đã muốn giảm bớt rất nhiều chỉ còn hơn phân nửa mà thôi, cặp mông tròn mà vĩnh cửu của Liễu Tú Nhã cứ lắt lư theo từng bước chân của nàng.

Lý Ngự nhìn thân thể trơn mịn, trắng như tuyết đang tiến đến phía mình thì kích động đến thở hổn hển, khi này nhìn trần lấm tẩm kịch liệt của Tổng Cảnh Hàn cùng Liễu Tú Nhã thì tiểu Ngự Ngự đã muốn bắn tinh rồi nay lại nhìn thân thể ngọc ngà trước mặt, hắn nhìn xuống xúc động đến gân xanh trên trán cũng nổi lên luôn rồi.

Liễu Tú Nhã nhú mày cảm thụ linh lực ba động trong cơ thể, không đủ, còn không đủ, qua lần song tu vừa rồi Huyết Âm Tâm Kinh đã muốn bình hoà toàn bộ linh lực bạo động trong thân thể nàng nhưng muốn đột phá tầng hai thì còn chưa đủ, Liễu Tú Nhã nhìn nam căn trắng nõn trước mặt, trái ngược với nam căn thô to nổi đầy gân xanh của Tổng Cảnh Hàn, tiểu Ngự Ngự nhìn có vẻ hơi nhỏ hơn giống y như con người Lý Ngự nhìn vô cùng ôn hoà, trắng trẻo như thư sinh.

Lý Ngự bị bàn tay mềm mại của Liễu Tú Nhã sờ vuốt, hơn nữa dưới ánh mắt đánh giá chăm chăm của Liễu Tú Nhã, tiểu Ngự Ngự kích động đến nổi đỉnh đầu tuôn ra vài giọt dịch trong suốt, vài tiếng hít khí vang lên liên tục, Liễu Tú Nhã trước ánh nhìn chăm chăm của mọi người, cúi đầu dùng cái lưỡi mềm mại của nàng liếm sạch những giọt nước rỉ ra trên đỉnh tiểu Ngự Ngự. Lý Ngự không chịu nổi thêm kích thích nữa, hắn chỉ cảm thấy một trận sóng điện xẹt qua cột sống rồi một cảm giác thoải mái đổ ập xuống.

Liễu Tú Nhã ngũ quan nhạy cảm vô cùng đương nhiên nhận biết tiểu Ngự Ngự đột nhiên lớn thêm một vòng hơn nữa còn đang động đậy, theo như những gì nàng đọc thì đây là hiện tượng xuất tinh.

Bàn tay tinh tế vuốt ve phân thân sưng cứng, đứng thẳng, vừa hồng vừa nóng của Lý Ngự, móng tay cào nhẹ phần đỉnh mấy cái đôi mắt nhắm nghiền của Lý Ngự.

"Không... A, dừng, tiểu Nhã..." Tiếng nói vừa dứt thì một dòng chất lỏng bạch sắc bắn thẳng ra ngoài, đạt được khoái cảm chưa từng cảm thụ qua, Liễu Tú Nhã đưa bàn tay trắng mềm của nàng đón lấy toàn bộ còn bao lấy nơi vẫn còn đang run rẩy kia, vuốt mạnh mấy cái như muốn ép sạch toàn bộ tinh hoa còn lại của Lý Ngự.

Liễu Tú Nhã đem tay áp vào bụng để đan điền hấp thu toàn bộ tinh hoa của Lý Ngự, cảm thụ năng lượng từ nó mang lại, Liễu Tú Nhã cong khóe miệng thỏa mãn, nàng liếc nhìn Lý Tu đang tròn mắt bên cạnh, vươn ra bàn tay tội ác của mình lên thân hình xinh đẹp kia.

"Này...tôi cảnh cáo cô...tôi.....Ừm...A..." Liễu Tú Nhã hôn cổ Lý Tu, một bàn tay lôi tóc khống chế hắn, tay kia vuốt ve thân thể hắn. Yêu thương dùng đầu ngón tay sờ nhẹ nhũ đầu Lý Tu, móng tay quét qua bụng cùng eo, miết nhẹ đùi hắn, cuốn tròn phân thân cực đại.

"A... Nhã..."

Nhìn không được, tiếng rên khó khăn bay ra từ miệng Lý Tu. Cuối cùng chịu đựng không nổi sự kích thích từ Liễu Tú Nhã, hắn đành bắn ra cho nàng toàn bộ tinh hoa của mình, Liễu Tú Nhã sau khi hấp thu xong lại tiếp tục tiến về phía ba người còn lại.

Sáu người đàn ông ngồi nghiêm mật nhìn về phía cô gái đang ngồi đã tọa phía trước, dây xích trên người đã được cởi bỏ, trên người là sáu bộ quân phục đen do Liễu Tú Nhã cung cấp, Liễu Tú Nhã thu khí mở mắt nói: "Được rồi, chúng ta nên đi, Ngọc Lan Hân bọn họ còn không biết ra sao".

Sáu người đồng loạt ngẫm bĩu môi, đây là tình tiết lợi dụng xong rồi quăng sao, nhưng trên mặt cũng là lộ vẻ nghiêm túc, Lý Ngự gật đầu: "Chúng ta đây liền mau trở về"

Bởi vì mất đi nữ vương, mà toàn bộ nhện đực cấp cao đều bị nữ vương ăn hết, còn dư lại chỉ là những cấp thấp biến dị nhện sơ cấp, bọn chúng hoàn toàn mất chỉ huy, toàn bộ sào huyết điều loạn hết cả.

Liễu Tú Nhã nhắm tính thời gian, họ còn 5 canh giờ thì Âm Linh Đan mất tác dụng, nhất định trước đó phải rời khỏi sào huyết này, Liễu Tú Nhã không muốn đem sào huyết nhện này thanh lý, thứ nhất như vậy rất tốn thời gian, thứ hai cũng không cần thiết.

Không có nữ vương cùng nhện đực chỉ huy, những đám biến dị nhện sơ cấp này căn bản không có khả năng ở bên trong huyết động dưới đất này sống sót. Xa không nói, liên phía trước đuôi giết bọn họ đám Hút Huyết Đăng kia sẽ không bỏ qua cơ hội tốt để giết chết thiên địch.

Liễu Tú Nhã vừa đi vừa vạch ký hiệu để nhớ đường. Lúc đi tới đây là bọn họ lần mò theo đội vận chuyển thức ăn nên tốc độ không nhanh, nhưng lúc trở về thì toàn bộ sào huyết đã phân tán rất nhiều, bảy người bọn họ một đường chạy chỉ tốn nửa canh giờ liền ra đến động khẩu.

Càng đi ra ngoài thì nhện biến dị càng ịch, lúc tới cửa hang thì nhìn thấy phần tường đất lúc trước bị nhóm nhện kia bao phủ này đã không thấy hình bóng, thậm chí khi bọn họ tiến gần cửa động còn nghe được giọng nói của bọn người Ngọc Lan Hân.

"Thật hay, chúng ta ở bên trong liều sống liều chết giết nhện nữ vương, các người ở đây trông thật thành thạo" Lý Tu cổ y hung hắn nói.

Nhóm người Ngọc Lan Hân nghe được thanh âm của Lý Tu, vẻ mặt vui mừng vô cùng. Ngọc Lan Hân còn đứng lên hướng về phía bên kia hang động vẫy vẫy tay chào đón.

"Nhã tử, Tống Ca, Lý Ca, Lâm Ca, Nghi ca, Mộc ca, cả nhóm vát vát" Võ Chiêu mỉm cười.

Lý Tu cười ha hả phát phát tay, vừa rồi bất quá chỉ đùa một chút, mọi người có thể bình yên vô sự tụ lại một chỗ xem như nhiệm vụ hoàn thành viên mãn, trải qua một đoạn cùng chiến đấu tình cảm cũng gần gũi hơn trước, huống chi bọn họ còn là những người Liễu Tú Nhã tán đồng.

Liễu Tú Nhã thu hồi Diệp Hỏa Vũ vào túi càn không: "Các người dùng thuốc đã bao lâu"

"Chúng em còn hơn 7 tiếng" Ngọc Lan Hân vui vẻ nói, cô cảm thấy vận khí của bọn họ thật không thể không nói cũng quá tốt đi, gặp phải hiểm cảnh như vậy dĩ nhiên là không tổn hại gì mà lại vượt qua.

Vì để tránh lãng phí thời gian, cả bọn nhanh chóng quay lại sào huyệt nhện biển dị, thông đạo dẫn ra bên ngoài chính là tiếp nối sào huyệt của nhện biển dị.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48

Bởi vì trong huyệt động vẫn còn quân lính nhện biển dị nên tốc độ của đoàn người cũng không nhanh, đoàn người đi phi thường cẩn trọng, tuy nói lũ nhện biển dị sơ cấp này không có tính uy hiếp với đám người Tống Cảnh Hàn nhưng đối với đám Ngọc Lan Hân chỉ mới cấp 2 mà nói nếu không cẩn thận có thể trở thành đồ ăn vặt của chúng nó ngay.

Cả nhóm dừng lại tại căn phòng của nhện nữ vương, trên mặt đất nơi nơi đều có dấu vết đánh nhau do dị năng để lại, cả phòng bốc lên mùi tanh hôi nồng đậm do xác con nhện nữ vương bắt đầu phân hủy, hiện giờ đã không nhìn ra nguyên bản thân thể ban đầu chỉ còn một đồng nhầy nhụa thịt thối đen mà thôi.

"Nhanh chóng đi thôi, đội thân xác nữ vương tan rã hết thì e rằng bọn Hút Huyết Đằng sẽ nhanh chóng tràn đến đây" Lâm Hạo Trạch hạ giọng nói.

Trong căn phòng của nhện nữ vương có một thông đạo hẹp dài, tiếng gió phát ra từ thông đạo đó, bọn họ men theo thông đạo đi thẳng, đi ước chừng hơn 3 canh giờ thì mơ hồ có tia sáng chiếu vào, cả nhóm nhanh chóng chạy về phía tia sáng phát ra, rất nhanh liền thấy được ánh mặt trời chói mắt.

Trong bóng đêm đợi lâu như vậy, tuy có rất nhiều phương pháp chiếu sáng nhưng khi nhìn thấy ánh dương quang rực rỡ bên ngoài thì ai ai cũng có cảm giác như đã cách mấy đời.

Bọn họ lúc này đứng ở trong một hẻm núi hẻo lánh, trước mặt là một mảnh hoang phế cổ đại, Liễu Tú Nhã từ không gian lấy ra một chiếc humer màu đen, sau khi xác định phương hướng chiếc xe nhanh chóng chạy ra khỏi hẻm núi.

Bên trong đoàn xe, Tống lão đế điện thoại vô tuyến trong tay xuống, thở dài nhẹ nhóm nhìn 4 ông bạn già về mặt chờ đợi ngồi xung quanh nói:

"Bọn nhỏ không sao, điều an toàn, hơn nữa thực lực điều đề cao không ích, mấy đứa cháu nhà chúng ta điều tấn cấp 3 trung kì viên mãn tùy thời điều đột phá cấp ba hậu kì, còn tiểu Nhã đã trực tiếp lên thẳng cấp 3 hậu kì viên mãn"

Hạ Hầu lão võ tay cười lớn: "Ha ha, ta đã biết bọn chúng sẽ không có chuyện gì mà, cấp 3 hậu kì, cấp 3 trung kì, hiện tại chính là cường giả một phương, lão muốn xem, tại mặt thế này có ai còn dám đi lên đầu chúng ta đây"

Đoàn xe của bọn họ đã thoát ly chính phủ, quân binh đa phần là tư binh do bọn họ tập hợp, hiện tại các căn cứ mọc lên khắp nơi nếu bọn họ muốn đặt chân yên ổn thì cần những dị năng giả cường hãn để trấn thủ. Chính phủ không phải đèn hết dầu tắt, sở dĩ hiện tại chính phủ vẫn im hơi lặng tiếng có lẽ là vì quan sát tình hình các căn cứ tự phát, chính phủ hiện tại như con cọp đang rình mồi, còn xung quanh thì như bọn chó săn đánh hơi, nếu bọn họ muốn kiến căn cứ thì không thể thiếu cao thủ tọa trấn.

"Bọn nhỏ đi đến đâu rồi" Lâm lão cũng hết sức phấn khởi vì tin tức vừa rồi, phải biết là hiện tại nhân tân cấp 1, cấp 2, thì nhóm người Tống Cảnh Hàn chính là vũ khí hình người, là sự bảo hộ tốt nhất cho đoàn xe.

"Hiện đang chờ tại Quách Nhạc trấn, cách chúng ta hai ngày đường" Tống lão vuốt râu hồ hởi nói.

"Tin tức về cấp độ của bọn nhỏ tốt nhất nên giữ kín để làm chiêu đánh bất ngờ" Mộc lão trầm ngâm nói, hiện tại thế đạo loạn lạc, tốt nhất nên giữ là bài tẩy lại, bên phía Chính phủ cũng chưa nghe tin tức gì về các cao thủ của bọn họ, bên đây vật tư sung túc, quân đội cũng là dạng tinh anh, không thể không lo bọn họ cũng có những dị năng giả cao cấp.

Nhóm người Tống lão cũng hiểu được ẩn ý trong lời nói, điều tỏ vẻ đồng ý, dù sao căn cứ chưa kiến thiết tốt thì không nên làm tâm điểm cho mọi người chú ý.

Quách Nhạc trấn, ban đêm của ngày diệt vong hắc ám hơn so với thời đại bình an, gần như không thấy được ánh trăng, tầng mây nơi bầu trời địa cầu dường như dày hơn nhiều so với trước đây.

Ngọc Lan Hân vút vào đồng lửa đang cháy bập bùng kia một thanh củi khô, không dấu vết liếc qua bảy người ngồi đối diện cô, không biết có phải ảo giác hay không mà cô cứ luôn thấy không khí giữa họ hơi hơi kì quái.

Được rồi là mấy người Tống đội trưởng kì quái còn Nhã tử thì _____ hình như vẫn là bộ dáng đó, bất quá hình như Nhã tử đối với bọn người Tống đội trưởng có thêm vài phần thân mật, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì à, tò mò chết cô rồi, Ngọc Lan Hân âm thầm mài mài răng, ngăn chặn bản tính tò mò của cô.

Liễu Tú Nhã vận hành một lần linh lực khắp cơ thể, cảm thụ sự sung túc của nó, hài lòng vô cùng, nhờ năng lượng còn sót lại của nhện nữ vương hoàn toàn giúp nàng tiến vào Trúc Cơ tầng ba, nàng hơi nâng mi nhìn thoáng quá sáu người đàn ông bên cạnh, lúc đầu nàng cứ nghĩ bọn họ rất chán ghét nàng nên cũng không nghĩ tiếp cận gì nhiều, nhưng qua trận đánh này bọn họ không tha không bỏ vẫn luôn kề vai sát cánh bên nàng, nhìn thấy nàng dị thường thân thể cũng không hỏi nhiều chỉ yên lặng bên cạnh, Liễu Tú Nhã nghĩ bản thân có chút động tâm, và lại nàng cũng đã dùng nguyên tinh của họ để luyện công thì cũng nên phụ trách, tu sĩ dùng nguyên tinh của người khác để tu hành cũng không phải ích nhưng đó chỉ là bọn tiểu nhân lười nhát chỉ muốn dựa vào đạo hạnh của người khác để tầm bổ cho mình, họ song tu với rất nhiều không hề cố định nên linh lực cũng pha tạp khó dung nhập vô cùng, tu sĩ chân chính rất căm ghét bọn người như thế và dĩ nhiên nàng cũng không ngoại lệ.

Tu sĩ bình thường song tu hay dùng nguyên tinh tu luyện thường là đạo侶 với nhau mới làm việc đó, nàng đã song tu với Tống Cảnh Hàn, tuy với năm người còn lại nàng chỉ dùng nguyên tinh để bổ sung năng lượng nhưng như thế cũng là việc chỉ có đạo侶 có thể làm. Liễu Tú Nhã suy nghĩ một chút, Liễu Tú Nhã nàng xưa nay luôn làm việc theo tâm tình không hề áp lực bản thân, nếu đã động tâm thì nên bắt lấy.

Liễu Tú Nhã mỉm cười âm thầm gật đầu, nàng muốn bọn họ thì phải tranh thủ, cần gì phải suy nghĩ nhiều, nàng chưa hề biết theo đuổi người khác nhưng từng có rất nhiều bạn hữu yêu tình, quý quai, bọn họ luôn nói muốn có được một người thì phải trả giá ngang bằng tình cảm. Liễu Tú Nhã nghĩ, ngang bằng tình cảm, tình yêu phải bỏ ra thì mới đổi dc tình yêu, chỉ cần bọn họ không thay đổi thì nàng bằng lòng thử một chút tình cảm khác ngoài thân tình. Nếu bọn họ phản bội, Liễu Tú Nhã ánh mắt rét lạnh, nàng không phải dạng như Bách Diện Yêu Hồ vì một người thư sinh phản bội mà đau khổ suốt trăm năm vẫn không nỡ tổn hại kẻ đó dù chỉ là một sợi tóc, thậm chí còn yên lặng thủ hộ cả gia đình con cháu của hắn trọn đời bình an. Nếu bọn họ lừa gạt phản bội nàng, nàng sẽ đem bọn họ cùng kéo xuống địa ngục.

Tống Cảnh Hàn, Lý Tu, Lý Ngự, Mộc Tuấn Khanh, Lâm Hạo Trạch cùng Hạ Hầu Nghị điều nhất thời rùng mình _____ trời hình như hơi lạnh, quái lúc này còn nóng lắm mà.

Liễu Tú Nhã nhìn về phía sau người kia nhẹ nhàng mở miệng: "Quách Nhạc trấn cũng là một khu du lịch lớn, du sao đoàn xe còn hai ngày đường mới đến đây, chúng ta tranh thủ đi thu gom vật tư một chút"

Hạ Hầu Nghị đồng ý: "Quách Nhạc trấn này có rất nhiều tiểu đội tập hợp xung quanh chắc cũng nhắm chừng vào mấy kho hàng ở nơi đây, lần trước tại đường hầm tôi hỏi thăm một chút về tình hình ở đây thì được biết trung tâm hậu cần bên khu C, nơi đó có vật tư cực kỳ phong phú. Sở dĩ vẫn luôn không thể thu thập, là bởi vì nơi đó có một con tang thì hệ hỏa cấp ba, trước đó có rất nhiều đội đi năng tập hợp dẫn đội đến nơi đó nhưng lại thất bại mà về"

Bất quá vật tư phong phú cũng dẫn đến cường giả khác nhìn trộm, bọn họ đến Quách Nhạc trấn này là đã tiến dần vào thế lực phương nam chắc chắn có nhiều tiểu đội đã biết, vì vậy lần hành động này không chỉ phải đối mặt tang thì cường đại, cũng có thể sẽ đối mặt cường giả thức tỉnh muốn tìm tòi nghiên cứu.

Liễu Tú Nhã trầm ngâm suy nghĩ rồi nói: "Dù sao sớm hay muộn cũng sẽ đụng độ bọn họ chúng ta cứ hành động, vật tư không ai chê nhiều, huống chi đây là cơ hội tốt để dò xét thực lực của mấy tiểu đội rải rác khác"

Mọi người cũng không phản đối ý tưởng này nên đồng thời quyết định ngày mai tiến hành thăm dò Quách Nhạc trấn.

Đoàn xe cách Quách Nhạc trấn 2 ngày đường, Mục Liên Tâm cầm một bát cháo uy đến miệng của một bé gái gầy nhom đang nằm trên giường, ôn nhu nói: Tiểu Mi ăn xong sẽ khỏe nhé, đừng sợ, xin lỗi em chỉ có hết sức nhưng chỉ xin được cho em bấy nhiêu thôi", nói rồi lại đỏ hốc mắt, một bộ dáng thật thương tâm.

La Đại Tùng cảm động nhìn về phía cô gái trước mặt, hắn chỉ là một lực lượng dị năng giả trong đoàn xe hầu như không hề có địa vị gì đáng nói, lại còn mang theo em gái nhỏ là người thường, hắn ban ngày phải ra làm nhiệm vụ ích có thời gian chăm sóc em ấy, vị Mục tiểu thư này là trong một lần làm nhiệm vụ hắn bị thương được cô ấy băng bó săn sóc, hôm nay lại vì em gái hắn bệnh mà cố xin giùm hắn một bát cháo, hắn không ngờ trên đời còn có người con gái ôn nhu thiện lương như thế, nghe Mục tiểu thư vì hắn phải đi xin xỏ người khác thì trên mặt hắn không dấu nổi vẻ đau lòng. Mục tiểu thư không chỉ xinh đẹp còn mang một tâm lòng bố tát, hắn cảm thấy nàng là cô gái xinh đẹp nhất mà hắn từng gặp qua.

"Mục tiểu thư, là tại ta vô dụng, nếu dị năng của ta mạnh hơn thì hoàn toàn có thể giúp đỡ ân tình tiểu thư" La Đại Tùng cũng đỏ hốc mắt, bi phần nói.

Mục Liên Tâm vội vàng đặt bát cháo xuống cạnh giường rồi như muốn chạy qua an ủi La Đại Tùng nhưng lại không dám chỉ đành đứng đó, nước mắt đọng đầy trong đôi mắt nhìn về phía La Đại Tùng: "La đại ca, anh đừng nói vậy, Liên Tâm không thích anh tự chỉ trích bản thân mình, sẽ tốt mà, Liên Tâm tin tưởng La đại ca, hiện tại nên chăm sóc tiểu Mi để em ấy mau chóng khỏi bệnh, Liên Tâm có thể nhìn cả khẩu phần của mình để em ấy được no cũng được", nói rồi thì từng giọt nước mắt chảy xuôi theo mặt Mục Liên Tâm.

La Đại Tùng nhìn thấy Mục Liên Tâm khóc nức lên như thế thì tay chân luống cuống mà vội vã nhỏ nhẹ an ủi Mục Liên Tâm.

Lý Nhiên cùng Liễu Tú Hi nấp phía sau một chiếc xe nhìn tình cảnh trước mặt, Liễu Tú Hi bĩu môi nói nhỏ bên tai Lý Nhiên: "cái cô Mục Liên Tâm này thật kì lạ, dì bếp trưởng muốn cho cô ta com canh nóng cứ nhất quyết không lấy chỉ xin bác cháo loãng, nay lại bảo là bản thân khó khăn lắm mới lấy được, rõ ràng hùi nãy bác bếp trưởng còn nói lấy thêm com điều được mà"

Lý Nhiên cho Liễu Tú Hi một cái xem thường, bé hiện tại gọi Lý Nhiên, trên thực tế đại ca, tam ca điều đối họ theo họ ba ba hết rồi chỉ còn mỗi Hi nhi là vẫn giữ họ cũ thôi nên giờ bé không gọi Liễu Nhiên mà là Lý Nhiên.

"Ngốc à, cái này gọi là nước mắt cá sấu, liếc mắt đưa tình, giờ trò quynh rữ" Lý Nhiên một bộ dáng ngơoi thật ngốc nhìn Liễu Tú Hi.

Tổng Cảnh Minh đỡ trán, bé khề thờ dài, vì sao bé không đi luyện kiếm cùng Lý Ân mà lại bồi hai đứa này đi rình trộm chứ.

"tiểu Nhiên, em bớt xem mấy bộ sách ngôn tình của mẹ đi, toàn học những từ ngữ gì không biết" Tổng Cảnh Minh nghiêm mặt nói.

Lý Nhiên nghe Tổng Cảnh Minh nói thế thì chu mỏ không đồng ý, dì Hân bảo đó là những bộ sách truyền tải triết lý sâu xa về nhân sinh quan có giá trị về mặt tinh thần cao lại kích phát tiềm năng cảm xúc của mỗi con người, tóm lại là những quyển sách mang đầy tính nhân văn.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

"Choi một lát rồi về, anh đi tìm tiểu Ngụy đây" Tổng Cảnh Minh không thèm nhìn hai đứa dở hơi này nữa.

Liễu Tú Hi nhìn phía trước hai người vẫn đang thẩn thiết vô cùng kia thì đánh ngáp, lay lay Lý Nhiên hỏi: "Nhiên Nhiên, cái cô họ Mục này đã khóc hơn 30 phút ko đình rồi, sức chiến đấu quá cường hăng nhe", bé mỗi lần khóc cũng chỉ suy trì được nhiều nhất 10 phút là một muốn phờ râu lun râu, cái dì này không những vừa khóc vừa nói mà không hề suyễn khí, bé thật khâm phục.

Lý Nhiên nhìn nhìn: "Cái này gọi là cầu huyết vãng đầy, yêu nhau tương sát" (Tiểu Dạ: uy, uy, thành ngữ loạn dùng là không tốt đứa nhỏ, Nhã Nhã cái đồng sách trong không gian của con rớt cuộc là chưa loạn thần bát tao gì à).

Liễu Tú Hi nghiêng nghiêng đầu cái hiểu cái không gật gật, bên kia nhóm người Liễu Tú Nhã lúc này đã đi tới trung tâm kho hàng của một nông trường lớn tại Quách Nhạc trấn, tuy rằng đã thanh lý đàn tang thi ngoại vi, nhưng nhóm người Liễu Tú Nhã lại không tiến vào bên trong. Nguyên nhân là ở trước mặt họ có thêm vài đội khách không mời mà đến.

Những người đó xuất hiện vào lúc tiểu đội Liễu Tú Nhã vừa mới thanh lý xong tang thi ngoại vi. Tổng cộng có ba đội nhân mã, dường như là đã trải qua thương lượng rồi đồng thời xuất hiện. Phân ra đứng thành hình tam giác, mơ hồ vây quanh tiểu đội Liễu Tú Nhã.

Lý Ngự thấy thế ra hiệu mọi người tạm dừng hành động, cẩn thận phòng bị. Vật tư nằm ở đó sẽ không chạy, bọn họ tuyệt không sốt ruột.

Có lẽ thấy tiểu đội Liễu Tú Nhã một bộ dáng trầm ổn, ba đội nhân mã không bao lâu sau liền không chịu nổi, lần lượt tới gần tiểu đội Liễu Tú Nhã, sau cùng chỉ dừng lại ở cự ly mấy chục mét, bọn họ lần lượt phái người qua yêu cầu đàm phán hiệp thương với tiểu đội Liễu Tú Nhã, nhóm người Liễu Tú Nhã thế mới biết ba đội nhân mã này là mấy đoàn đội người sống sót tương đối lớn xung quanh Quách Nhạc trấn.

Lần lượt là đội tự cứu đến từ nhà trọ Đông Nam, tiểu đội Hữu Đồ của quán cà phê internet Hữu Đồ, còn lại chính là đội Hắc Báo của công ty Thân Lục. Mấy nơi này là nơi tập trung người còn sống sót nhiều nhất Quách Nhạc trấn.

Nhà trọ Cảnh Thiên giống với tiểu đội Sở Chích Thiên đều là đội ngũ thuộc về tổ chức tự cứu nên, dẫn đội kêu Không Nhất Phàm, một người thức tỉnh hệ thổ.

Tiểu đội Hữu Đồ cơ bản là người may mắn còn sống sót trong quán cà phê internet, dẫn đội chính là ông chủ của Hữu Đồ, Hà Khải Phong, trước mắt chưa rõ có phải người thức tỉnh hay không, bởi vì ra mặt đều là phó đội của bọn họ, quản lý của quán cà phê internet Hữu Đồ, Tả Khôn, một người dị năng hệ hỏa ít nhất cấp 2.

Công ty Thân Lục nói dễ nghe là một công ty, kỳ thực là một tổ chức phi pháp, dẫn đội đương nhiên là lão đại của bọn họ kêu Lưu Thiệu Long, là một người dị năng hệ phong cấp hai. Trong ba đội này mạnh nhất đương nhiên là đội Hắc Báo của công ty Thân Lục, chỉ thủ hạ thôi thì đã gần 30 người, nghe nói có phân nửa đều là người thức tỉnh.

Loại chuyện đàm phán này, phải giao cho người am hiểu, vì vậy Lâm Hạo Trạch, Hạ Hầu Nghi, Mộc Tuấn Khanh cùng Lý Ngự thay thế mọi người tham dự cái gọi là hội nghị liên minh bốn vùng. Nội dung hội nghị rất đơn giản, hy vọng có thể hợp tác tập thể, cùng nhau tiến công nơi đây, sau đó dựa theo thực lực phân phối vật tư bên trong.

Bốn người không mở miệng nói thêm gì trong đàm phán, không tán thành cũng không phản đối, chỉ mang theo vẻ mặt nụ cười ôn hòa nghe, hành vi thái độ này khiến cho ba đội khác có một loại cảm giác thất bại giống như đánh vào bóng. Sau cùng Lưu Thiệu Long bắt đầu đi chỉ có thể trực tiếp trả lời cay độc, nếu không muốn hợp tác, thì đừng trách bọn họ không khách khí.

Lâm Hạo Trạch lúc này mới mỉm cười tỏ rõ quyền sở hữu vật tư hẳn nên là ai có khả năng thì người đó lấy. Hạ Hầu Nghị cùng Lý Ngự, Mộc Tuấn Khanh nói thêm, nếu ba đội có thực lực như vậy, tiểu đội của bọn họ nguyện ý nhường cho ba đội đi đầu, nếu thành công đánh bại con tang thì hệ hỏa cấp ba kia, tiểu đội của bọn họ sẽ trực tiếp lui lại, tuyệt đối không chiếm một chút vật tư bên trong. . . Nhưng nếu không thành công, như vậy tiểu đội của bọn họ sẽ "làm người không nhường"

Lời này khiến cho đội trưởng của ba đội kia không xuống được đài, sở dĩ vật tư nơi đây vẫn không bị lấy đi, chính bởi vì con tang thì đó chặn bước chân của bọn họ, tuy rằng bọn họ đều đã được xem như là người dị năng cấp 2, thế nhưng chênh lệch thực lực một cấp tuyệt không phải đơn giản như nhiều hơn một số, mỗi khi đề thăng một cấp, thực lực sẽ tăng trưởng gấp đôi, đây cũng là nguyên nhân bọn họ bó tay chịu trói với con tang thì cấp ba đó.

Thấy nhóm người kia nói chuyện tuy rằng tao nhã, nhưng sự cứng rắn trong lời nói lại không cho phép nghi ngờ. Bọn họ bắt đầu đi chỉ đành buông tư thái xuống, để cho nhóm người kia nói ra điều kiện hợp tác của bọn họ.

Thấy thái độ của ba người trở nên thành khẩn, lúc này Lý Ngự mới nói, phân nửa vật tư bên trong sẽ thuộc về tiểu đội bọn anh. Mà phân nửa còn lại là của ba đội kia, tùy ý bọn họ an bài, những lời này trực tiếp khiến cho ba người họ trào máu, vốn còn muốn cắt xén vật tư của đội ngũ mới đến này, không ngờ tới lần này trái lại để cho đội ngũ đó cầm đi phân nửa, điều này sao họ có thể nuốt xuống được.

Bất quá bốn người cũng không có nhân tình dây dưa với họ, trực tiếp cáo biệt, có thể tiếp nhận thì hợp tác một phen, nếu không thể. . . bọn anh không ngại ngồi xem long tranh hổ đấu.

Sở dĩ bọn anh lớn mật như vậy, là vì biết rõ ba đội đó không có khả năng thả tay đối phó tiểu đội của bọn anh. Cấp bậc rành rành ra đó là một lợi thế phi thường lớn của họ, tuy không trực tiếp đề ra cấp bậc nhưng cùng là dị năng giả có thể cảm nhận khí thế của đối phương. Điều này không thể nghi ngờ khiến cho những người đó không dám hành động thiếu suy nghĩ. Tuy rằng họ đều đã tiến hóa đến cấp 2, nhưng lại không rõ bọn anh đã tiến hóa đến cấp mấy, điều này khiến nhóm người kia không thể khinh thường.

Còn có một nguyên nhân, hiện tại chẳng qua chỉ là thu thập vật tư, còn chưa tới tình trạng mi chết ta sống, bọn họ không thể nhẫn tâm để cá chết lưới rách. Lại nói bọn anh vẫn còn lưu lại chỗ trống cho ba tiểu đội này, ít nhất còn có phân nửa vật tư để phân cho bọn họ. Dựa theo quy mô nơi đây, cho dù phân nửa cũng đã béo đến mức nổi bong bóng rồi.

Quả nhiên không bao lâu sau, lão đại của ba đội tự mình đi qua, đồng ý điều kiện của nhóm người Liễu Tú Nhã, nhưng đề xuất phải hành động cùng nhau.

Lý Tu nghe thế nhỏ giọng thảo luận: "Bọn họ đây là muốn dò xét cấp bậc sao"

Tổng Cảnh Hàn khinh thường nói: "Kệ bọn chúng, cấp bậc chân chính chỉ khi tự chúng ta nói ra bằng không bọn họ chỉ có thể phỏng đoán"

Hạ Hầu Nghị cũng gật đầu: "Vừa lúc để bày ra thực lực giúp chúng ta củng cố địa vị tại miền nam này"

Mọi người không phản đối nữa, đôi khi giấu diếm năng lực cũng không phải chuyện tốt, chỉ cần cho bọn người kia nghĩ rằng thực lực của bọn họ là xa xa đến không thể so sánh thì bọn người kia không dám mạnh động.

Liễu Tú Nhã nâng mi, kiêu ngạo nói: "Trước thực lực tuyệt đối thì mọi âm mưu chỉ là bóng nước, không đáng nhắc tới"

Tổng Cảnh Hàn cười nhẹ nghĩ, quả nhiên là tiểu Nhã, anh vốn chán ghét bộ dáng kiêu ngạo, khinh thường người của Sở Thiên Diệp nhưng nhìn đến tiểu Nhã làm như vậy chỉ thấy vô cùng đáng yêu, hẳn nghĩ này là tình nhân trong mắt hóa Tây Thi đi.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Bốn đội ngũ rất nhanh đã hiệp thương xong, lần hành động này do nhóm người Liễu Tú Nhã đảm nhiệm tổng chỉ huy.

Tổng Cảnh Hàn cùng Hạ Hầu Nghị, Lâm Hạo Trạch thương lượng liền an bài một chút, xáo trộn đội viên của bốn tiểu đội rồi lần nữa chia làm ba tiểu tổ. Lại an bài người phụ trách mỗi đội ngũ, lúc này mới chỉ huy mọi người mở hai cánh cửa lớn của trung tâm phân phối kho hàng. Ánh vào mi mắt chính là tầng kho hàng lớn chỉnh tề, ngăn nắp.

Có lẽ tiếng vang khi cửa mở làm bừng tỉnh tang thi bên trong. Chúng nhao nhao xuất hiện từ những góc khác nhau, vây về phía mọi người.

Tổng Cảnh Hàn lãnh tình hô: “Tổ thứ nhất, chuẩn bị chiến đấu!” Tổ thứ nhất là chịu trách nhiệm thanh lý tang thi với cảnh giới, do Lý Tu phụ trách, Tà Khôn hiệp trợ.

Lý Tu nghe thấy mệnh lệnh của Tổng Cảnh Hàn, trực tiếp vung tay phải lên, một hàng chính tề tiễn băng xuất ra bắn thẳng về đàn tang thi đang lao đến kèm theo vô số phong nhận từ Ngọc Lan Hân. Đội viên thuộc về ba đội khác phản ứng chậm hơn một chút, bất quá may mắn đều là người có kinh nghiệm, rất nhanh đã tiến vào trạng thái, phối hợp với Lý Tu, lần lượt chém giết tang thi.

Đội trưởng của ba đại tiểu đội thấy thế có chút xấu hổ, năng lực phản ứng của đội viên mình rõ ràng kém hơn một tầng.

Lý Ngự cười thầm trong lòng, Lý Tu cấp bậc cao hơn họ chính chính một cấp ra tay nhanh hơn là bình thường hơn nữa đã nhận được sự huấn luyện của gia tộc, phản ứng không nhanh vậy mới có quý đây, đám người Ngọc Lan Hân vừa qua đã được rèn luyện nhanh nhạy trong đường hầm cũng không kém đi bao nhiêu.

Bất quá Lý Ngự không có lòng tốt giải thích cho họ. Bọn họ hiểu làm càng nhiều, đối với bọn anh mà nói lại càng có lợi.

Rất nhanh, Lý Tu đã dẫn dắt tổ thứ nhất thanh lý sạch sẽ những tang thi bị kinh động. Đám tang thi này đều là tang thi bình thường, tuyệt không mang đến bao nhiêu áp lực cho hắn, nhưng dù vậy, vẫn có hai người bị tang thi cào thương, Lý Tu trực tiếp kêu bọn họ rời khỏi tổ thứ nhất, chọn ra hai người từ trong tổ thứ ba lên thay thế.

Là đội trưởng của hai người bị thương, sắc mặt của Hà Khải Phong với Lưu Thiệu Long có chút khó coi. Đầu là công tác thanh lý, hai người bên đội của Liễu Tú Nhã làm sạch sẽ lưu loét, thường thường bọn họ vừa mới giải quyết xong hai, ba con tang thi, đội viên của nhóm Liễu Tú Nhã đã thanh lý xong một hàng tang thi hơn 10 con, tuy rằng nhân số của tiểu đội mới đến kia ít nhất trong bốn tiểu đội, nhưng sức chiến đấu không thể nghi ngờ là mạnh nhất.

Phát hiện này đủ cho hai vị đội trưởng đó thu liễm đi rất nhiều, không vênh vào tự đắc nữa bắt đầu chuyên tâm phối hợp với nhóm người Liễu Tú Nhã

Mọi người rất nhanh đã đã thông kho hàng đầu tiên, trong kho hàng này đều là vật dụng giữ ấm như áo bông, quần bông, chăn mền các loại. Ba đại đội trưởng có chút thất vọng, dù sao mục đích của họ lần này chủ yếu là tìm kiếm thức ăn. Ngoại trừ đội ngũ của Liễu Tú Nhã không lo nghĩ, các tiểu đội khác đều vì điều đó mà phiền não.

Liễu Tú Nhã ngược lại rất cao hứng, hiện tại khí trời càng ngày càng lạnh, phương tiện cơ sở vốn có đều đã tê liệt. Không còn điện, không còn khí gas, căn bản không có cách nào dùng ngoại lực sưởi ấm. Hiện tại chỉ có dựa vào quần áo đồ dùng dày để kháng rét lạnh. Với nàng mà nói, những món này đều là vật tư nhất định cần, không thể không thu, tuy trong không gian có than đá để sưởi ấm vô cùng nhiều nhưng hiện tại nàng cũng không phải chỉ có nhóm banh bao cần nuôi mà còn kéo theo nhóm phu quân cùng gia đình chồng, không thể không thu thập, bổ sung thêm vật tư.

Hơn nữa bên gia đình chồng còn kéo thêm vô số người người không thân thuộc nhưng vẫn phải nuôi vì gọi là trách nhiệm loài người, nếu đã nhận định sáu người này là phu quân thì nàng cũng nhất định bảo bọc cho những người mà phu quân của nàng quan tâm, đây không phải là cách tốt nhất để thăng tiến tình cảm sao.

Nàng cũng nghe Bách Diện Yêu Hồ nói quan hệ nàng dâu cùng gia đình phu quân là quan hệ khó giải quyết nhất, muốn gia đình phu quân có ấn tượng tốt thì nên bày ra bộ dáng quan tâm, săn sóc mới được.

Ba đại đội chọn chọn lựa lựa cầm một chút vật tư rồi đi, toàn bộ kho hàng gần như không ít đi bao nhiêu, hầu như là vẫn còn tràn đầy. Liễu Tú Nhã ra hiệu một chút, mọi người điều biết nàng có không gian nên hiểu ý là chờ một lát mới thu thập, dù không biết không gian của Liễu Tú Nhã rộng bao nhiêu nhưng theo vô số đồ mà nàng có thể đưa ra thì có thể suy đoán hẳn là rất lớn.

Mọi người nhanh chóng chạy xuống kho hàng tiếp theo. Cứ như vậy liên tục thanh lý năm kho hàng, trên cơ bản đều là mấy thứ vô dụng. Không phải một số linh kiện kim loại thì là thiết bị điện nhỏ, thậm chí có kho đều là lốp xe, điều này làm cho tâm tình mọi người có chút suy sụp.

Tổng Cảnh Hàn nhìn nhìn thời gian, đã qua ba giờ, hiện tại là 12 giờ trưa, anh ra hiệu mọi người dừng lại dừng 10 phút để giải quyết cơm trưa.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn ngồi dưới đất đầu vào đây, Liễu Tú Nhã trực tiếp lấy từ không gian ra mấy phần cơm phân phát. Cơm tẻ chắc nịch cộng thêm một cái đùi gà lớn, một phần khoai tây cà ri cùng với một bình nước nhỏ.

Nhìn tiểu đội Liễu Tú Nhã ăn ngon lành, mùi thơm cơm nước xông vào mũi khiến cho đội viên của ba đội khác liếc mắt nuốt nước miếng, bọn họ nhìn nhìn bánh bích quy lương khô trong tay, liền cảm thấy hoàn toàn không còn khẩu vị a, mọi người điều không cảm thấy Liễu Tú Nhã lấy cơm từ không gian ra có gì bất thường, dị năng không gian vốn không hiếm bên đội của họ cũng có, nhưng dị năng này lại không tốt dùng bao nhiêu vì không gian không lớn chỉ mấy chục mét vuông đủ để chứa vài món vặt linh tinh thôi.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn ngồi một bên ăn cơm hộp, nhỏ giọng thảo luận, tính toán tiến độ lúc buổi sáng. Mọi người cảm thấy hiệu suất thực sự quá kém. Nếu như có thể thấy rõ trong kho hàng chứa vật gì, cũng không cần lãng phí thời gian như vậy.

Mộc Tuấn Khanh nói: "Hiệu suất như thế, chúng ta căn bản bắt không kịp đoàn xe khi tới nơi"

Mọi người gật gật đầu, bọn họ cũng thấy thanh lý từng nơi từng nơi như vậy rất lãng phí thời gian. Hơn nữa cay cay đắng đắng thanh lý sạch sẽ, thậm chí có đôi khi còn phải hao sức tốn dị năng, sau cùng lại phát hiện vật tư của kho hàng không phải thứ cần thiết, còn gì buồn bực hơn so với điều này.

“Vậy làm sao giờ?” Võ Chiêu vắt óc suy tính nửa ngày, cũng không nghĩ được một biện pháp tốt, chỉ có thể bắt đầu đi hỏi thăm mấy lãnh đạo nhà mình.

“Câu hỏi ba đội trưởng kia xem, trong độ ngũ của bọn họ có người có năng lực không cần đi vào mà cũng có thể dò thám được hàng hóa hay không?” Liễu Tú Nhã nghĩ đi nghĩ lại thiên biến vạn hóa chắc phải có một số loại dị năng mang tính phụ trợ chứ.

Võ Chiêu cùng Võ Dũng nghe vậy, ánh mắt sáng ngời, lập tức đi tìm ba đội trưởng kia để hỏi rõ tình hình. Sau cùng hai người mang theo biểu tình tức nuối trở về, lắc lắc đầu với Liễu Tú Nhã.

Liễu Tú Nhã chỉ có thể thờ dài một hơi, đành làm liều thôi. Hy vọng vận khí tốt một chút, gần trăm kho hàng, có thể nhanh chóng tìm được kho mình cần, nàng có thể mở linh thức nhưng số lượng đông như vậy muốn dò xét đến khi nào.

Mười phút rất nhanh trôi qua, mọi người mau chóng thu dọn hộp cơm với bình nước nhỏ đưa lại cho Liễu Tú Nhã. Hiện tại các loại vật tư đều rất khan hiếm, những thứ có thể dùng lại thì không thể lãng phí.

Giữa lúc Tổng Cảnh Hàn mệnh lệnh bắt đầu thanh lý kho hàng tiếp theo, một tiếng gào dài kinh thiên xa xa truyền tới. Tất cả mọi người biến sắc, Tổng Cảnh Hàn cao giọng quát: “Tập hợp!”

Khác biệt với ba đội kia, nhóm của Tổng Cảnh Hàn tập hợp lại trước tiên, Liễu Tú Nhã cau mày nhìn về phương hướng truyền đến tiếng tru, sắc mặt ngưng trọng.

Ba đội khác có chút hỗn loạn, nhưng cũng không trì hoãn bao lâu, lần lượt tụ họp lại với nhau. Lúc này ba đại đội trưởng mang theo nghi vấn đi qua.

“Tổng đội trưởng, phát sinh chuyện gì?” Mồm miệng chính là Lưu Thiệu Long, hai người còn lại gắt gao nhìn chăm chăm Tổng Cảnh Hàn, hy vọng anh có thể nói cho bọn họ nguyên nhân.

“Có thể tang thi cấp ba đã xuất hiện.” Tổng Cảnh Hàn tuyệt không giấu diếm, nói thẳng ra suy đoán của anh.

Tổng Cảnh Hàn vừa nói ra lời này, sắc mặt mấy người kia đại biến, có chút khản trương nhìn bốn phía xung quanh. Đoạn thời gian trước bọn họ tới đây tìm kiếm vật tư, đều đã từng kiến thức qua sự lợi hại của con tang thi đó. Có thể cho là cửu tử nhất sinh mới may mắn thoát được một mạng. Tuy rằng gần đây họ đều đã tiến cấp, nhưng sự mạnh mẽ của tang thi, loại cảm giác thất bại vô lực chống chọi kia, vẫn lưu lại ám ảnh trong lòng bọn họ.

Ngọc Lan Hân, Võ Chiêu, Võ Dũng nghe xong cũng kinh hãi một trận, bọn họ bọn họ chỉ mới cấp hai thật khó mà đối phó con tang thi kia.

“Hắn là cách chúng ta có chút xa, bắt quá rất nhanh sẽ đến đây.” Liễu Tú Nhã lãnh tĩnh nghe sự xa gần của tiếng tru, cho biết phương hướng hành động của tang thi cấp ba.

Lưu Thiệu Long nhìn về phía Liễu Tú Nhã, ngay từ đầu hắn không chú ý qua cô gái này, nhưng qua mấy lần quan sát hắn cảm giác được nhóm người Tổng Cảnh Hàn có xu thế nghe theo lời nói của cô ta, hắn không cho rằng cường giả như bọn Tổng Cảnh Hàn có thể nhìn nhận người thấp hơn dù là người bên gối cũng vậy, cô gái này nhất định thực lực không tầm thường.

“Kỳ quái, tang thi không phải trực tiếp đánh tới hay sao, còn tru tréo như vậy làm gì” Võ Dũng cũng nghe thấy tiếng tru đó, có chút hiếu kỳ hỏi.

Khóe miệng Liễu Tú Nhã treo lên một nụ cười lạnh: “Mời chiến” Thực sự là tang thi ngu xuẩn a, nếu ẩn nấp một bên chờ cơ hội, có lẽ nàng còn có thể có chút cổ ky, hiện tại. . .

Ngọc Lan Hân sững sờ lập tức bừng tỉnh nói: “Chẳng lẽ, là muốn đầu tay đối với Nhã tỷ”

Liễu Tú Nhã lúc này lại không nói gì, chỉ nhìn về nơi xa xa nào đó. Mọi người không tự chủ được nhìn theo. Liền thấy một sinh vật hình người toàn thân được hóa điểm vây quanh đứng ở đỉnh chóp kho hàng đối diện, lần nữa phát ra tiếng rống giận dữ.

Một trận rối loạn, nhóm đội viên của ba đại đội ngũ nhện không được la hoảng lên, lực áp bách của tang thi cấp ba không phải thứ người thường có thể thừa nhận. Cho dù là người thức tỉnh, cũng có một loại cảm giác trầm trọng khôn kể.

Liễu Tú Nhã chậm rãi đi ra từ trong đám người, Tổng Cảnh Hàn, Hạ Hầu Nghi, Lâm Hạo Trạch, Lý Ngự, Lý Tu cùng Mộc Tuấn Khanh cũng bước theo nàng, đứng hộ xung quanh. Lưu Thiệu Long, Tả Khôn, Khổng Nhất Phàm nhìn thoáng qua nhau, cắn răng đuổi theo. Trước đây ước định chính là cùng nhau đối phó tang thi cấp ba, lúc này bọn họ không thể lùi bước.

Khi Ngọc Lan Hân chuẩn bị đuổi theo, lại bị Võ Chiêu cùng Võ Dũng lặng lẽ kéo về. Cô mang ánh mắt khó hiểu nhìn hai người đó. Võ Chiêu lắc lắc đầu, lặng lẽ bĩu môi về hướng mấy đội viên của ba nhóm tiểu đội.

Ngọc Lan Hân gật gật đầu không lên tiếng, yên lặng đứng bên cạnh Võ Dũng cùng Võ Chiêu, nhìn như tùy ý, nhưng tay phải rử ở bên người, một luồng năng lượng trong suốt lặng lẽ xuất hiện, chỉ cần bọn người này có dị động nguy hại đến Nhã tỷ cùng bọn người Tổng đội trưởng thì cô nhất định bắt đầu bọn họ dời chỗ ngay.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51

Liễu Tú Nhã nhìn tang thi trước mắt, quay đầu nói với Lưu Thiệu Long: “Lưu đội trưởng, có thể khiến cho con tang thi đó xuống không?” Liễu Tú Nhã không thích nhìn lên đối thủ.

Lưu Thiệu Long sững sốt, không ngờ tới Liễu Tú Nhã sẽ nói chuyện với hắn, trong lòng xoay chuyển N ý nghĩ, nhưng cũng không dám không đáp: “Để tôi thử xem sao.” Lúc này gã hoài nghi đầu tiên là có phải trong độ ngũ của gã có nội gián hay không, bản đứng nội tình của gã, bằng không thể nào Liễu Tú Nhã vừa mở miệng đã tìm gã. Gã thăm hặn trong lòng, quyết định lần này trở về không thể không tận tình chỉnh lý một phen.

Kỳ thực Lưu Thiệu Long đa tâm rồi, sở dĩ Liễu Tú Nhã hỏi thăm Lưu Thiệu Long, là bởi vì trong đội có Ngọc Lan Hân, dị năng thức tỉnh hệ phong. Năng lực đầu tiên đạt được là kỹ năng khống chế “Triền Nhiều Chi Phong”, có thể thay đổi hình dạng của gió nên xem có phải Lưu Thiệu Long cũng có hay không. Nếu Lưu Thiệu Long thoái thác, không có biện pháp, Liễu Tú Nhã cũng không nghĩ gì khác.

Chỉ thấy Lưu Thiệu Long nói nhỏ trong miệng, khẽ nâng hai tay. Đột nhiên xuất hiện một luồng gió xoay quanh: “Tật” Theo một tiếng quát nhẹ, tay phải Lưu Thiệu Long thoáng chỉ, một chùm gió có thể thấy được nhanh chóng đánh tới tang thi. Khi sắp sửa đánh trúng đột nhiên vận vẹo, nhanh chóng quán lấy nó.

“Xuống cho ta!” Tay phải duỗi thẳng của Lưu Thiệu Long đột nhiên nắm lại, làm một thế thu.

Tang thi đứng ở đỉnh chóp kho hàng đột nhiên bất ổn, trực tiếp ngã quỵ xuống, hung hăng nện trên mặt đất, đóm lửa văng khắp nơi, bụi bặm tung bay.

Tang thi bị tập kích bất ngờ, phần nộ rồi. Nó ngửa đầu rống dài, hỏa diễm trên người đột nhiên tăng vọt, chùm gió vốn quán trên thân, dưới luồng lực lượng này nhất thời nát bấy.

Lưu Thiệu Long có vẻ đã bị thương nặng, đột nhiên đè lấy ngực, nôn ra ngụm máu tươi cực lớn.

Tà Khôn kinh hãi, vội vã đỡ lấy hỏi: “Không có việc gì chứ”

Lưu Thiệu Long lau vết máu bên khóe môi một chút, lắc lắc đầu: “Bị phản phệ, tổn thương nhỏ mà thôi, không có việc gì”

Đột nhiên, hai thanh âm gần như đồng thời vang lên.

“Cẩn thận!” Không Nhất Phàm lớn tiếng kinh hô.

“Kết giới” Thanh âm của Liễu Tú Nhã lãnh tĩnh vang lên.

"Ầm ____" Một tiếng nổ cực lớn mạnh mẽ vang lên.

Lưu Thiệu Long với Tà Khôn bị luồng năng lượng cực lớn bắn bay đi, nặng nề ngã xuống đất!

Hóa ra ngay lúc này, tang thi hệ hỏa cấp ba bị Lưu Thiệu Long chọc giận, vừa tránh thoát khỏi sự ràng buộc liên phát động công kích hỏa diễm của nó. Lưu Thiệu Long, Tà Khôn không phát hiện, mà Liễu Tú Nhã với Không Nhất Phàm lại thấy rõ. Trong nháy mắt nguy cơ đó, đã thấy được sự cao thấp năng lực ứng biến của hai người. Không Nhất Phàm cơ bản không thể phản ứng, chỉ có thể hô to một tiếng nhắc nhở. Mà Liễu Tú Nhã lại lãnh tĩnh thi triển một đạo Kết Giới chặn công kích của tang thi, cứu tánh mạng hai người.

Lưu Thiệu Long và Tà Khôn ngã xuống đất, thấy phía trước nơi mình vốn đứng đã xuất hiện một lá chắn trong suốt như gương, ngay phía trước nó là một hố lửa thật sâu. Làm sao còn không rõ hiểm cảnh ban này, biết là Liễu Tú Nhã cứu bọn họ, về mặt cảm kích nhìn qua.

Liễu Tú Nhã không có bất kỳ biểu tình gì, dường như đạo Tường Sấm ban này tuyệt không phải do anh phát ra, chấp lại hai tay phía sau lưng, tùy ý đứng nơi đó, hai mắt lạnh lùng nhìn tang thi, cứ như nhìn một vật chết.

Loại thái độ xem thường này khiến cho tang thi cấp ba lần nữa cuồng nộ gầm rú lên. Tang thi tiến hóa cấp một đã bắt đầu có được trí tuệ, cấp càng cao trí tuệ càng cao. Con tang thi này rất dễ cảm nhận được sự khinh thường trên người Liễu Tú Nhã.

Nghĩ cũng không nghĩ, một hỏa diễm cường lực lần nữa công kích Liễu Tú Nhã. Lúc này đây, Lâm Hạo Trạch ra tay: “Thổ Thuần” Một bức tường đất dày đột ngột mọc lên từ mặt đất. Chấn giữa Liễu Tú Nhã với tang thi, ngăn cản công kích của hỏa diễm.

Liễu Tú Nhã hơi hơi gật đầu với Lâm Hạo Trạch, biểu thị đã tiếp nhận ý tốt của anh. Tuy rằng vẫn là biểu cảm không thay đổi, nhưng Lâm Hạo Trạch lại cảm thấy khắp khỏi trong lòng. Tâm tình thoáng cái kích động lên, mở cở trong bụng như khi còn bé được thầy giáo tán dương.

Lâm Hạo Trạch thật vất vả mới đè xuống được luồng tâm tình hưng phấn đó. Bắt đầu khinh bỉ định lực của bản thân thực sự quá kém. Bất quá ánh mắt khi này của tiểu Nhã giống như có chút dịu dàng.

Hai lần công kích đều bị người phá hủy, tang thi hệ hỏa cấp ba lại càng nổi trận lôi đình. Công kích lần này của nó, tuyệt không phải chỉ công kích cá nhân, mà là phát ra bốn đạo hỏa diễm sắc bén. Hỏa diễm nồng đậm gần như màu cam, cùng với khí tức cực nóng kia đã biết công kích lần này tuyệt không giống hai đợt chỉ là thăm dò ban nãy, mà là toàn lực tru sát chân chân chính.

Liễu Tú Nhã lần nữa tạo một Kết Giới ngăn cản công kích, chẳng qua sóng triều do hai luồng năng lượng va chạm dẫn phát khiến cho mái tóc bạc cùng áo khoác của nàng bay múa, nhưng không lay động được thân hình đứng thẳng của nàng, lần trước năng lượng xung kích khiến nàng sắp tẩu hỏa nhập ma nhưng nhờ kịp thời bình hòa mới không dẫn đến con đường đánh mất lý trí, nhưng rốt cuộc vẫn có ảnh hưởng, mái tóc đen huyền của nàng đã không thể trở lại.

Lâm Hạo Trạch vẫn dùng tường đất ngăn cản nhưng lần này có thêm Mộc Tuấn Khanh gia nhập, khiến bức tường đất ầm ầm lóe lên ánh kim để thể hiện sự rắn chắc của nó.

Lý Ngự hét lớn một tiếng: “Hỏa Long Thuật!” Một con thần long do hỏa diễm cấu thành, tàn bạo đánh về phía hỏa diễm bay đến trước mặt.

“Ầm ầm!” Sự rung động do tiếng nổ mạnh đình tại như óc mang đến, khiến cho nhóm đội viên phía sau đứng bất ổn, không ít người đã té xuống đất.

Tà Khôn, Không Nhất Phàm cùng Lưu Thiệu Long trực tiếp bị đẩy lùi ba bước, ngực cuộn cuộn, nhin không được nữa học ra một ngụm máu tươi, ngồi xồm trên mặt đất.

Lý Tu không ngăn cản, trái lại thi triển Băng Chi Dục, một đôi cánh băng đầy gai nhọn bắn thẳng về phía con tang thi hỏa hệ. Hạ Hầu Nghị xuất ra một Đẳng Huyết biến dị, toàn thân gai độc quất thẳng về con tang thi.

"Gào _____" Bị trúng chiêu, con tang thi rú lên giận dữ, phản nộ trùng về phía những kẻ xâm nhập kia.

Dù sao tang thi cấp ba có trí tuệ, lần công kích này để cho nó hiểu rõ người nào là cục xương khó gặm. Nó rất giáo hoạt, tuyệt không trực tiếp công kích Liễu Tú Nhã, bị ăn đau nó chuyển mục tiêu, công kích Tà Khôn và Không Nhất Phàm.

Thế nhưng Liễu Tú Nhã sao để cho nó thực hiện được, một đạo Kết Giới lần nữa trực tiếp ngăn chặn trước mặt tang thi, đồng thời tỏ ý ba người đội trưởng kia lui về phía sau.

Tà Khôn cùng Không Nhất Phàm làm sao còn dám tiếp tục. Chẳng qua một lần công kích đã khiến cho bọn họ bị thương, sự chênh lệch giữa cấp hai với cấp ba không phải một nửa điểm. Chỉ có Lưu Thiệu Long sau khi lui về ánh mắt có chút lấp lánh, dường như suy nghĩ gì đó.

Liễu Tú Nhã coi như không thấy. Nên nhắc nhở đều đã nhắc nhở, còn muốn chết nàng cũng sẽ không ngăn, không phải người của nàng thì nàng cũng lười quan tâm.

Ba người vừa mới lui về phía sau, Liễu Tú Nhã quát một tiếng rõ ràng: “Phá” một bức tường trong suốt hình thành phía trên, nhanh chóng giáng xuống đầu tang thi.

Đạo công kích này chỉ khiến cho tang thi kêu đau một tiếng, lại không mang đến thương tổn thực chất cho nó. Thoạt nhìn kỹ năng công kích bình thường không có cách nào giải quyết con tang thi này, hiển nhiên nó đã là cấp 3 hậu kì chỉ kém nàng một chút.

Tang thi vốn còn chưa muốn đối đầu với Liễu Tú Nhã lợi hại nhất, muốn giải quyết những vật hy sinh thực lực kém kia trước. Thế nhưng sự cản trở cùng với công kích không chút nào lưu tình của Liễu Tú Nhã rốt cục khiến cho con tang thi này đánh mất lý trí. Lửa giận của nó tập trung toàn bộ ở trên người Liễu Tú Nhã, nó nhất quyết phải giết cho bằng được cái sinh vật đáng hận này, sau đó cắn nuốt không chừa.

Thấy ánh mắt của tang thi rốt cục vững vàng nhìn thẳng mình, trong lòng Liễu Tú Nhã không có bất kỳ gánh nặng nào. Lân hấp thu năng lượng ở bên trong bụng nữ vương nhện lần trước lại để cho nàng có cơ hội, đột phá được lá chắn của cấp hai của Huyết Âm Tâm Kinh vẫn luôn không cách nào đột phá, rốt cục bước vào tầng ba. Lúc này năng không phải cường giả cấp ba bình thường nữa, năng lượng đã ở đỉnh phong cấp ba. Nói cách khác thực lực của nàng trước mắt chỉ kém cấp bốn một đường. Vì vậy chỉ cần con tang thi này không đột phá đến cấp bốn, nàng liền nắm chắc giết chết được nó.

Ánh mắt đỏ sẫm của tang thi nhìn chằm chằm Liễu Tú Nhã, hỏa diễm trên người bắt đầu chậm rãi giảm đi, mà một cụm hỏa diễm màu cam không lồ bắt đầu xuất hiện trên tay, mọi người biết tang thi sắp ra tuyệt chiêu.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn đều siết chặt nắm tay, lại không dám lên tiếng, sợ ảnh hưởng đến Liễu Tú Nhã, bọn họ không ngờ con tang thi này thế mà đã muốn đột phá lên cấp 4, lòng bàn tay phải của Liễu Tú Nhã đột nhiên xuất hiện một viên năng lượng trong suốt đang phát ra thanh âm lách tách chói tai.

Thoạt nhìn hai bên đều muốn một kích giải quyết trận chiến này. Ánh mắt mọi người gắt gao nhìn thẳng. Ai cũng rõ Liễu Tú Nhã thắng, bọn họ sống, Liễu Tú Nhã bại, bọn họ nhất định phải đào vong. Không ai có thể ngăn cản được con tang thi này.

Toàn bộ bầu không khí như cô đọng, rốt cục khí thế của song phương đều đạt đến đỉnh. Không có chần chừ, gần như đồng thời, hai bên cùng lúc đánh về phía đối phương. Công kích cự ly xa uy lực sẽ giảm đi rất nhiều, chỉ có cận chiến mới có thể giải quyết đôi bên.

Lướt qua người, không có va chạm năng lượng, không có tiếng vang vang trời, cũng không có nổ tung diếc tai như trong tưởng tượng. Mọi người hai mặt nhìn nhau, ban nãy bọn họ hoa mắt sao. Rõ ràng đã đánh trúng, vì sao chuyện gì cũng không có?

Đột nhiên tang thi cấp ba ngã xuống đất, toàn thân dấy lên hỏa diễm có thể thấy, nhanh chóng bị đốt thành tro tàn. Lòng bàn tay Liễu Tú Nhã xuất hiện

khói đen bao quanh tay nàng.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn nghi hoặc nhìn thoáng qua nhau, ban nãy rõ ràng bọn họ nhìn thấy hỏa diễm màu cam của tang thi đã đánh trúng Liễu Tú Nhã, vì sao Liễu Tú Nhã không có việc gì chứ. Đến tận cùng nàng đã dùng biện pháp gì tránh thoát chứ.

Chỉ có chính bản thân Liễu Tú Nhã biết vừa rồi xảy ra chuyện gì. Không gian của nàng khi nàng bước vào tầng ba của Huyết Âm Tâm Kinh thì có thể sử dụng năng lực gần như nghịch thiên của nó, Hư Vô, chưa đựng bất kì năng lượng nào đánh tới có thể nuốt trọn công kích của đối phương, tất nhiên sẽ trở thành đòn sát thủ của nàng.

Liễu Tú Nhã lạnh lùng đứng thẳng, đi đến bên bãi tro tàn, nhặt lên tinh hạch thuộc về tang thi hệ hỏa. Tinh thể màu đỏ tươi thập phần trong suốt, soi dưới ánh nắng vậy mà tỏa ra quang mang chói mắt, thập phần mỹ lệ.

Đề tinh hạch vào túi, xoay người, trong ánh mắt sùng bái kính ngưỡng của mọi người, trở lại bên đội của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52

Mọi người chia ra nghỉ ngơi, ai nấy cũng có khu vực riêng của mình, bọn họ tuy hợp tác nhưng không dễ tin tưởng nhau, ai biết khi bọn họ đang ngủ thì có bị ám toán hay không.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn tụ lại bàn bạc kế sách, Liễu Tú Nhã lúc này nhìn về phía Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch nói: “Đêm nay hai anh theo em đến một nơi, chỉ riêng ba người chúng ta thôi”.

Mọi người còn lại trong nhóm nhất thời đồng loạt bắn ánh mắt về phía Liễu Tú Nhã, Ách___ Vì sao lời này nghe ra không được tự nhiên như thế nhỉ, Ngọc Lan Hân nghĩa nghĩa Liễu Tú Nhã, lại nhìn nhìn sang Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch, ừm, không lẽ Nhã tỷ có ham mê đặc thù....

“Ánh mắt ấy là sao” Liễu Tú Nhã nhìn về phía Ngọc Lan Hân có ý cảnh cáo hỏi, tuy không biết cái cô bé này nghĩ gì nhưng nàng lại có một cổ cảm giác muốn hung hăng đánh cho mấy cái.

“Không có, không có” Dưới cường quyền chỉ có thể tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục. Ngọc Lan Hân nào dám biện bạch, chỉ có thể liếc mắt lác đầu, về mặt vô tội tỏ vẻ bản thân cái gì cũng chưa từng nghĩ.

“Kêu hai người ấy theo tôi đến trung tâm phân phối kho hàng một lần, kho hàng quá nhiều, tôi cần người canh giữ để tiện phân biệt hàng hóa bên trong, chúng ta không có thời gian thanh lý từng cái” Liễu Tú Nhã nghĩ bản thân phải giải thích một chút.

Mọi người đã rõ, bất quá vấn đề mới lại tới: “Ba người đi thế nào a.” Ngọc Lan Hân lại tò mò.

Phải biết rằng buổi tối là thế giới của tang thi, nó khiến cho năng lực của tang thi gia tăng trên ba thành, mà người thức tỉnh thì yếu đi ba phần.

“Buổi tối tôi sẽ có cách” Liễu Tú Nhã bàn giao câu nói này xong, tính lấy ra bữa tối để phân phát thì đột nhiên nhớ tới chuyện gì lại quay đầu nói với Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch “Đứng rồi, trong bữa ăn tối, hai người tốt nhất ăn nhiều một chút. Đêm nay tương đối hao thể lực.”

Ách___ Ngọc Lan lại hắc tuyến đầy đầu, thế nào lời này của Nhã tỷ lại giống đối thoại của đôi tình nhân lén hẹn hò thế nhỉ, ách___ không đúng nếu là hẹn hò thì phải là ba người cùng đến với nhau, vậy gọi là tập thể thì phải... Nỗ lực vứt bỏ mấy ý nghĩ đáng khinh trong lòng, Ngọc Lan Hân quay sang nhìn nhóm người Tổng đội trưởng, quả nhiên mặt điều đen rồi.

Liễu Tú Nhã cùng Lý Ngự và Lâm Hạo Trạch trước ánh mắt giết người của mọi người, thật ra chỉ có nhóm người Tổng Cảnh Hàn thôi, bước về hướng mấy kho hàng, bọn họ nhờ vào bóng đêm che dấu rất nhanh đã mất hút.

Ban đêm gió nhẹ hiu hiu, ánh trăng mờ mờ lung lung. Đi trên đường, nghe tiếng tru liên tiếp xa xa, nếu là cô gái yếu ớt bình thường thì chắc đã sợ cả tóc gáy, Liễu Tú Nhã nhìn ngang nhìn dọc, phát hiện nguyên con phố thực sự là hỗn loạn không chịu nổi, còn có vô số bãi máu khô màu đỏ đen. Liễu Tú Nhã nghĩ đến đám bánh bao ở đoàn xe cảm thán nói: “Không biết lúc nào mới có thể sinh hoạt bình an, có lẽ cả cuộc đời này cũng không có rồi”.

Khi nhóm bánh bao chào đời hưởng thụ an bình không được bao lâu thì lại đụng mặt thế, nàng biết nếu trẻ em lớn lên trong thời bình thì có thể vui vẻ tung tăng đến trường, về nhà lại làm nũng với ba mẹ, các con của nàng thì chưa trưởng thành đã phải cầm vũ khí chiến đấu, nàng khó khăn lắm mới có được thân tình có lẽ bây giờ còn có cả tình yêu trong đó, nàng thật hy vọng có thể bảo vệ những tình cảm này.

Bước chân Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch thoáng dừng, Lâm Hạo Trạch giọng điệu chắc chắn: “Rất nhanh, tin tưởng bọn anh, bọn anh sẽ cho em một nơi gọi là nhà.”

Liễu Tú Nhã nhìn về mặt khẳng định của Lâm Hạo Trạch cùng ánh mắt đầy ôn nhu của Lý Ngự. Nàng khẽ mỉm cười dịu dàng, sự vui sướng lan tỏa khắp đôi mắt, cả khuôn mặt dưới ánh trắng như phủ thêm một tầng ánh sáng khiến nó trở nên càng thêm mềm mại. Liễu Tú Nhã nhìn hai người đang ngây ngốc nhìn nàng thì càng cười rạng rỡ hơn, sau đó khẽ ừ nhẹ một tiếng đáp lại lời của Lâm Hạo Trạch.

Cảm nhận được sự vui vẻ của Liễu Tú Nhã, Lâm Hạo Trạch cùng Lý Ngự nhìn nàng càng thêm ôn nhu, quyến luyến.

Rất nhanh ba người đã tới kho hàng của trung tâm Quách Nhạc trấn, cửa vốn được thanh lý sạch sẽ vậy mà lại tang thi lại vậy đầy lại. Liễu Tú Nhã làm như không thấy đàn tang thi chặn đường, cũng chẳng giảm tốc độ trực tiếp xâm nhập.

Lý Ngự không nhiều lời mà đi theo hần biết với đám tang thi bình thường này đối với cấp 3 như tiểu Nhã cùng bọn hần thi không đáng nhắc tới, nhưng động tĩnh kỳ năng của bọn họ rất lớn hần sợ kinh động người khác, phải biết rằng bọn họ là lạng lẽ đến làm việc riêng.

Thế nhưng ngoài dự đoán, Liễu Tú Nhã vậy mà không hề phát ra tiếng động xông vào từ trong đàn tang thi, rõ ràng những tang thi đó đã công kích tới Liễu Tú Nhã, thế nhưng chính là một chút chuyện cũng không có. Nhanh chóng lướt qua, lưu lại tiếng tru đầy phẫn nộ.

"Năng lực mới của em" Lý Ngự nhin không được hỏi.

"Ừ, sau khi hấp thu năng lượng của nhện nữ vương, em tiến cấp mới có được." Liễu Tú Nhã cũng không giấu diếm.

"Em có thể trong thời gian ngắn vô hiệu hóa mọi công kích" Liễu Tú Nhã ngẫm nghĩ lại giải thích thêm.

Nhóm người Liễu Tú Nhã rút cục dừng bước, đứng trước một hàng kho hàng chỉnh tề

"Em sẽ điều tra xem bên trong có gì, mấy anh phụ trách canh gác cùng ghi chép" Liễu Tú Nhã lấy ra giấy bút, giao cho Lý Ngự.

Liễu Tú Nhã bắt đầu nghiêm túc điều tra hết thảy vật tư bên trong kho hàng.

Dù phạm vi lĩnh thức của Liễu Tú Nhã cũng khá lớn, nhưng các kho hàng lại không phải nằm liền kề nên cũng phải mất một đoạn thời gian, ánh mắt nàng khi dùng lĩnh thức thì sẽ chậm rãi biến đổi nên người ngoài nhìn thấy nhất định sẽ nghi ngờ, sau hơn 4 giờ, Lý Ngự đều đã nhất nhất ghi chú rõ toàn bộ vật phẩm của kho hàng. Bất quá cho dù như thế, vẫn có 6 kho hàng không có cách nào xác định là cái gì.

Những kho hàng nơi đây rất hữu dụng, chỉ gạo thôi đã có sáu kho lớn, bột mì cũng có hai kho lớn, nơi khác là các loại lương khô, thực phẩm đóng gói, phối liệu dùng ăn vãn vãn. Cái gì cần có cũng có, còn có rất nhiều quần áo đệm chăn, các loại thiết bị điện gia dụng vãn vãn. Nói cách khác, phẩm là thứ trong siêu thị có thì nơi đây không thiếu bất kỳ một loại nào, hơn nữa đều là lấy kho làm đơn vị.

Liễu Tú Nhã dừng lại việc tra xét, nàng cầm lấy bản ghi chép của Lý Ngự lựa chọn ra các kho hàng có chứa lương thực, Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch chỉ thấy Liễu Tú Nhã miệng lẩm nhẩm đọc mấy từ không hiểu được.

Sau khi hoàn thành xong chú ngữ thì Liễu Tú Nhã ra hiệu quay về, Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch không hiểu ra sao nhưng cũng theo nàng quay về con đường đến. Ba người rất nhanh lách qua đám tang thi về đến nơi cả đội đang ngồi, Liễu Tú Nhã ra hiệu mọi người ngủ đi, ngày mai sẽ rõ.

Sáng hôm sau, nhóm người Liễu Tú Nhã lục đục tập hợp, dự định lại đi tuần tra kho hàng, nhưng lần này bọn họ không phải chạy không có chủ đích nữa mà là dựa theo phân phó của Liễu Tú Nhã mà chọn kho hàng, Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch nghi hoặc vô cùng vì những kho hàng mà bọn họ đi hoàn toàn không chứa lương thực hay những vật dụng cần thiết mà chỉ toàn dụng cụ, gia cụ linh tinh.

Đến buổi trưa thì tất cả bốn đội cùng tập hợp lại dùng cơm trưa, Nơi tập hợp vốn yên lặng, lúc này ồn ào tiếng người. Hóa ra nhóm đội viên thu thập vật tư đã trở về, đang ở bên trong ăn cơm nói chuyện phiếm.

Nhóm người Ngọc Lan Hân cảm phần cơm của mình, tùy tiện tìm một bàn trống ngồi xuống, vừa ăn vừa hiếu kỳ nghe bọn họ đến tốt cùng đang nói chuyện gì.

Giọng nói lớn nhất là một đội viên của Hà Khải Phong, trong tay hần ta giờ bầu rượu không rời thân của mình, ngửa mặt lên trời uống một hớp lớn, khi đã nghiện liền hưng hăng nện bầu rượu lên bàn cơm: "Mợ nó, trung tâm hậu cần của Quách Nhạc trấn này quá kỳ quái, vật tư thực phẩm hữu dụng ít đến đáng thương, phần lớn đều vô dụng, còn có nhiều kho rỗng như vậy. . . Ngày hôm nay thiếu chút nữa lại làm việc uống phí, nếu không phải sau cùng vận khí tốt chút, vừa vận thanh lý một kho thức ăn đóng hộp thì sợ rằng hôm nay chúng ta lại không có thu hoạch, bất quá nơi đó thực vật cũng chỉ còn vài thùng"

Một đội viên ngồi cùng bàn cười khổ nói: "Đúng vậy, rất kỳ quái, vốn dự đoán đây là một trung tâm hậu cần đầy kho, không ngờ tới có nhiều kho rỗng như thế. Không biết mấy ngày kế tiếp sẽ thế nào, hy vọng kho hàng tiếp theo sẽ có kinh hi." Thu thập sợ nhất là điểm ấy, liễu sông liễu chết chém giết tang thi, kết quả lại là công dã tràng, điều này thực đã kích a.

Khi Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch nghe thấy kho rỗng rất nhiều, đưa trong tay dừng một chút, nhưng rất nhanh, hai người tiếp tục vui đầu ăn cơm của bọn họ.

Khổng Nhất Phàm ngồi đối diện Lý Ngự lại ý cười đầy mặt, anh có chút cười trên nỗi đau của người khác nói: "Chúng ta thì còn tốt, ngày hôm nay vừa vận Liễu tiểu thư rảnh rồi, thanh lý cũng nhanh, bất quá đội của bọn Lưu Thiệu Long thì thảm rồi. Nghe nói cả sáng nay bọn họ đều không tìm được thứ gì hữu dụng. . ."

“Tất nhiên rồi, nếu tốc độ của chúng ta giống bọn họ, kết cục cũng không có gì khác biệt.” Võ Dũng ngồi một hàng với Khổng Nhất Phàm cảm thấy đội của mình rất đáng kiêu ngạo, nếu không phải mọi người đều có thực lực, thanh lý nhiều hơn gần gấp 2 lần so với đội của Lưu Thiệu Long, sợ rằng nhà mình cũng không thu hoạch được gì nhiều.

“Bất quá, thực sự rất kỳ quái, rốt thế nào cũng không có khả năng rỗng nhiều kho hàng như vậy.” một đội viên thuộc đội Lưu Thiệu Long ở một bàn khác dừng đùa nói ra nghi vấn của hắn.

“Chẳng lẽ trước đó đã có người thu thập?” Một trung niên nam nhân ngồi cùng bàn với tên đội viên kia nhin không được nói ra cái nhìn của bản thân.

Lý Ngự nghe thế thì nhin cười, đến cả người run lên, một chiếc đùa liền rơi lên bàn.

Võ Dũng sấn sóc hỏi: “Thế nào rồi, Ngự ca”

Lý Ngự hít một hơi, cắn răng nói: “Không việc gì, ban nãy chân của anh đột nhiên co rút đau đớn, nhất thời không nhin được.”

Lời nói của nam nhân trung niên làm cho cả nhà ăn chìm vào yên tĩnh, tất cả mọi người đang suy nghĩ có phải có loại khả năng này hay không.

Lúc này, một tên đội viên của Lưu Thiệu Long ở gần góc cười nhạo một tiếng nói: “Thế nào có thể, chẳng lẽ con tang thi cấp ba kia là bày để xem. Không ai có thể thu vật tư dưới mí mắt của nó, huống hồ không phải chỉ thu một ích.”

Lời nói của tên đó làm tất cả mọi người thập phần tán thành. Đều cho rằng trước khi chưa giết chết con tang thi cấp ba kia, thì không có cơ hội thu vật tư.

Hà Khải Phong trầm ngâm một tiếng: “Cũng không hẳn vậy, trên đời này chúng loại dị năng rất nhiều, có lẽ sẽ có loại thuật ẩn thân gì đó. . . Không thể bài trừ loại khả năng này.” Hà Khải Phong suy nghĩ lại nghĩ tới một điều, “Còn có, sau khi Liễu tiểu thư thanh lý con tang thi cấp ba kia, tuy rằng ban ngày chúng ta đi ra thanh lý góp nhặt, nhưng buổi tối thì sao. Nơi đó lại không có người nào canh, ai cũng có thể đi vào. . .”

Lời này khiến cho tất cả mọi người cười lên, Khổng Nhất Phàm châm chọc: “Hà đội trưởng, buổi tối có hiệu quả tăng phúc đối với tang thi, mà đối với người thức tỉnh chúng tôi lại có áp chế, bình thường không có người ra ngoài. . . Điều này thực sự quá nguy hiểm”

Tiếng cười vang của mọi người khiến cho sắc mặt Hà Khải Phong có chút khó coi, nhưng hắn tuyệt không từ bỏ ý nghĩ của hắn, lãnh ngôn cãi lại: “Phụ quý cầu trong hiểm, có lẽ có người dám liều một phen. Huống hồ thứ như dị năng, ai cũng không biết đến tột cùng còn có loại nào, có lẽ có một loại dị năng có thể miễn trừ loại áp chế vào buổi tối kia. Càng có khả năng là quanh thân chúng ta còn một vị siêu cấp cường giả. Hay có lẽ còn có dị năng không gian, trực tiếp thu vào mà không kinh động bất kỳ kẻ nào, bao gồm cả tang thi.”

Lý Ngự bị lời này làm cho cả kinh ho khan lên, vội vàng lấy một chén canh bên cạnh uống. May mắn, người xung quanh đều bị lời nói của Hà Khải Phong làm cho rung động, không chú ý tới dị thường của hắn.

Lưu Thiệu Long trực tiếp vỗ một chưởng lên bàn, bát đùa chịu không nổi lực đạo này, nhao nhao nhảy lên: “Hà đội trưởng nói rất có đạo lý, trước đây trên tiểu thuyết vẫn luôn viết có dị năng không gian. . . Có lẽ bây giờ thực đúng là có.”

Mọi người trầm mặc suy nghĩ có loại khả năng này hay không. Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch không dấu vết liếc về phía Liễu Tú Nhã, thấy cô vẫn điềm nhiên mà nhai cơm thì cảm thấy buồn cười, tiểu Nhã này có tính da mặt dày hay không, làm chuyện trộm đạo này mà mặt không hề biến sắc.

“Bất quá, gã ta làm thế nào biết kho hàng nào hữu dụng, kho hàng nào vô dụng chứ” Lưu Thiệu Long cũng từng nghĩ tới điểm ấy, nhưng vị trí kho rỗng không có quy tắc, đông nhảy một cái tây nhảy một cái, tuy rằng không biết những kho rỗng đó đến tột cùng có vật gì, nhưng để lại cơ bản đều là những thứ vô dụng. Đương nhiên bên trong cũng có kho gạo, thực phẩm nhất định cần, chẳng qua không nhiều mà thôi.

Lời nói của Lưu Thiệu Long lại làm mọi người lâm vào hoang mang, nhao nhao nghị luận: Đúng vậy, có không gian nhưng làm sao biết thứ bên trong là gì.

Đừng nói là kiểm tra từng nơi, thật sự coi con tang thi cấp ba kia là phòng nền sao.

Nếu nói là sau khi giết tang thi cấp ba, buổi tối ẩn núp, vậy không rõ nội dung kho hàng thì gã ta lựa chọn thu thập như thế nào.

Chẳng lẽ là xem vận khí.

Không có khả năng, vậy không bằng thu toàn bộ còn thỏa đáng hơn, sao còn lưu lại đồ.

Không gian có hạn chế. Vậy lại quay về vấn đề ban đầu, gã ta làm thế nào biết thứ bên trong là gì để chọn lựa.

Còn có còn có, cửa kho hàng tuyệt không phải mỗi cái đều mở, có rất nhiều kho hàng còn khóa cũng rỗng. Hơn nữa khóa là sẵn có không phải sau này mới đặt lên.

Cho dù cửa mở, bên trong không có đồ, nhưng tang thi một con cũng không ít, khẳng định không ai đi vào.

Còn có a. . .

Mọi người dự đoán thế nào, giải thích thế nào cũng không thể toàn vẹn kín kẽ. Sau cùng, suy đoán dùng dị năng không gian thu thập được đề xuất ban này không thành lập.

Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch nghe mọi người nghị luận, cúi đầu dùng sức nhìn xuống tiếng cười sắp phun ra. Kỳ thực chân tướng chỉ có một, một người có được năng lực thấu thị, lại có cả năng lực không gian có thể cách không thu vật tư, cùng với hai người canh gác cùng ghi chép. Ba người hợp tác làm ra đại án kinh thiên này.

Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch hiện giờ đã rõ dị năng không gian cực kỳ biến thái của Liễu Tú Nhã.

Dị năng không gian của Liễu Tú Nhã tuyệt không phải chỉ có năng lực dự trữ đơn thuần, tuy rằng năng lực dự trữ không gian của Liễu Tú Nhã ở trong mắt bọn họ cũng đã thuộc về cái loại siêu cấp biến thái, hiện giờ lại thêm cái loại phương thức cách không lấy vật phạm vi lớn, lượng dự trữ vô hạn đó. . . không thể không nói, tiểu Nhã nhà bọn họ quả thật không thể dùng năng lực người thường để suy xét.

Tổng Cảnh Hàn, Lý Tu, Mộc Tuấn Khanh, Hạ Hầu Nghị cùng nhóm người Ngọc Lan Hân ngồi gần hai người Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch nhất đương nhiên nhận ra biến hóa nhỏ của bọn họ, đặc biệt là sức quan sát sắc bén như đám người Tổng Cảnh Hàn.

Nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Lý Ngự nhìn cười muốn nội thương liền cố giữ vững phong thái, đánh một cái ánh mắt cho bọn họ rồi liếc sang ám chỉ nhìn về phía Liễu Tú Nhã.

Mọi người lúc này mới như bừng tỉnh, nhớ ra việc buổi tối, suy xét lại sau đó cũng giống Lý Ngự cùng Lâm Hạo Trạch điều liệu mạng mà nhìn đề không làm ra hành vi khác người.

Liễu Tú Nhã nghiêm nhiên một bộ lạnh nhạt như bình thường không có một tia biến hóa ghê rợn đón mấy ánh mắt của bọn Tổng Cảnh Hàn cùng nghe mấy tiếng phân tích của nhóm người bên kia.

Nàng thật không cảm thấy bản thân làm việc có gì sai, tang thi là nàng thanh lý, nên kho hàng vốn thuộc về nàng, nàng cũng không phải toàn bộ thu hết mà chỉ lấy đúng phần của nàng nên được thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53

Sau khi ăn trưa xong thì cuộc thảo luận của mọi người cũng kết thúc, hết cách bọn họ nghĩ phá đầu cũng không nghĩ ra vì sao phần lớn kho hàng điều rỗng, đành buông bỏ đề tài này.

Liễu Tú Nhã ăn cơm xong thì đi dạo một vòng để quan sát tình hình, bỗng nghe tiếng gọi của Lý Ngự, hai người lựa chọn một góc khuất để nói chuyện.

"Tiểu Nhã, vật tư là em thu đúng không" Lý Ngự hỏi thẳng, anh biết chỉ cần anh hỏi thì tiểu Nhã sẽ trả lời.

Liễu Tú Nhã như cười như không nhìn Lý Ngự, Lý Ngự có vẻ ngoài tuấn tú nhu hòa, cả người toát lên khí chất ôn nhu dịu dàng, nàng luôn cảm thấy hắn rất giống với những công tử thế gia của nhân gian giới mà đời trước nàng đã gặp qua, ôn hòa, hữu lễ.

Đột nhiên Liễu Tú Nhã nở nụ cười, bàn tay phải vịn lên bờ vai Lý Ngự tới gần bên tai hắn, dùng thanh âm chỉ có hai người có thể nghe thấy, nói: "Như vậy, Ngự, anh cảm thấy thế nào đây?"

Hơi thở nóng hổi phun khê bên tai của Lý Ngự, bờ môi đang nói chuyện như có như không chạm vào vành tai hắn, lòng của Lý Ngự hơi chao đảo, nhưng nhớ đến bây giờ là ban ngày hơn nửa chỗ này cũng không phải rất kín đáo điều tùy thời có người đến, bèn giữ vững tinh thần, nghiêm túc nói.

"Tiểu Nhã, năng lực của em rất dễ khiến người đề ý, nếu không cần thiết thì nên tiết chế sử dụng" Hắn biết tiểu Nhã rất mạnh nhưng mọi chuyện điều có thể xảy ra sơ suất, hắn không muốn tiểu Nhã có chuyện.

Liễu Tú Nhã vẫn giữ khoảng cách đó, không có ý gì là muốn rút ra, nàng cười nhẹ nói: "Ngự, anh yên tâm, em tự có chủ ý, anh biết là em luôn không phải người bốc đồng mà"

Câu cuối cùng vừa dứt thì cánh tay trái cũng đặt lên ngực của Lý Ngự, vuốt nhẹ vài cái, bàn tay nhỏ nhắn khê vuốt qua bờ ngực rắn chắc của Lý Ngự, di chuyển dần xuống thắt lưng của hắn, hô hấp của Lý Ngự ngày càng nặng, đúng lúc này một giọng nói vang lên đánh gãy màn ái muội giữa hai người.

"Nhã tỷ, đoàn xe đến rồi" Ngọc Lan Hân hưng phấn kêu to, cảm giác được về với tổ chức thật sự quá tốt.

Liễu Tú Nhã bình tĩnh thu hồi cánh tay đã di chuyển đến vùng cấm địa của mình, vuốt nhẹ mái tóc trắng bạc mềm mại của nàng, cho Lý Ngự một nụ cười

dịu dàng rồi dẫn đầu đi về hướng Ngọc Lan Hân, Lý Ngự không đi cùng Liễu Tú Nhã mà đứng dựa lưng vào vách tường dùng sức hô hấp đè lại dục vọng đang dâng trào trong lòng, phía dưới vì sự khiêu khích vừa rồi của Liễu Tú Nhã mà dựng kên một túp lều căng cứng, đau nhức, với bộ dạng này mà đi ra ngoài thì hẳn nhất định sẽ bị cười nhạo đến chết mất.

Ngọc Lan Hân nghi hoặc nhìn về phía Liễu Tú Nhã, lúc này cô thấy rõ ràng Ngự ca đi theo Nhã tỷ mà, sao bây giờ chỉ có Nhã tỷ đi ra mà không thấy Ngự ca đâu, là thế nào.

Liễu Tú Nhã nghĩ đến cảm giác cứng rắn vừa này thì cười nhẹ nói: "Ngự đang có việc, chúng ta đi trước", nói xong không đợi Ngọc Lan Hân phản ứng đã bước nhanh về phía đội của mình, nàng không nghĩ là chỉ một chút trêu chọc mà Lý Ngự cũng đã không chịu nổi, này không thể trách nàng được.

"Mẹ _____" Một tiếng la vang đến chấn tai nhức óc, kèm theo đó là một quả đạn pháo màu hồng bay thẳng vào lòng Liễu Tú Nhã, Liễu Tú Hi quả thật vô cùng vui vẻ, gần một tuần nay bé cảm thấy sắp ức chế muốn chết, xung quanh liên tục xuất hiện những người kì lạ, bé cảm thấy quả thật áp lực vô cùng khi đối diện với họ.

Liễu Tú Nhã bế Liễu Tú Hi lên ước lượng một chút, hừm, con heo nhỏ này hình như lại tăng thêm không ít thịt đâu, nhìn xem cả người không khác gì một viên cầu.

Tổng Cảnh Minh, Lý Ân, Lý Nhiên cũng vây xung quanh nàng, Liễu Tú Nhã sờ sờ đứa này lại quay sang nhìn đứa khác, sau khi đã đánh giá xong một lượt xác định cả bốn bánh bao đều không thiếu một cọng tóc nào mới bỏ qua cho bốn bánh bao.

Lưu Phong đi đến hồ hỏi nói: "Tiểu Nhã, may mắn may mắn, cuối cùng cháu cũng về", cao tăng phong kín toàn bộ thông tin nhưng ông cũng lờ mờ đoán được đôi chút, tuy được sự bảo đảm của Tổng lão gia nhưng suốt cả tuần này ông cứ lo lắng không thôi, nay mới chính thức thả ra một hơi.

Sở Thiên Diệp vẻ mặt căm tức nhìn Liễu Tú Nhã đang bị vây xung quanh, cái bạch liên hoa này dĩ nhiên đóng kịch cực giỏi, mình bị tập kích nhất định là cô ta cố âm mưu gì đó, xem ra mình đã quá thiện lương nên cô ta mới dám khiêu khích mình như thế.

Mọi người đã quen Sở Thiên Diệp lâu lâu lại ngẩng người nên cũng không để ý đến cô ta mà tự mình tìm chỗ nghỉ ngơi.

Hàn Phượng Cẩm hay tin đoàn người Tổng Cảnh Hân về thì trong lòng rạo rực vô vùng, cô sắp gặp được Lý Ngự rồi, Hàn Phượng Cẩm tại xe của mình trang điểm một phen, chọn một chiếc váy bó sát người hiển lộ đáng người nóng bỏng, phần trên khoét sâu lộ ra hơn nửa bộ ngực sữa, sau khi xác định ngoài hình của bản thân không có vấn đề mới thông thả bước ra xe, đi về phía chỗ nhóm người Liễu Tú Nhã.

Tuy sau khi trọng sinh có rất nhiều chuyện không giống với đời trước nhưng cô không lo lắng, cô tin bản thân có được kí ức đời trước cùng ngoại hình xinh đẹp của mình, Lý Ngự tuyệt không thoát khỏi tay cô.

Liễu Tú Nhã đang trò chuyện cùng mấy vị lão gia gia của nhóm người Tổng Cảnh Hân thì nàng cảm nhận được một tia địch ý tới gần nàng, Liễu Tú Nhã cảnh giác nhìn về nữ nhân đang tiến về phía bên này, khi nhìn rõ dung mạo của đối phương thì nghi hoặc ngẫm nghĩ, sau khi xác định bản thân chưa hề gặp qua nữ nhân kia thì càng khó hiểu đối với địch ý mà cô ta phát ra.

Nhưng rất nhanh nàng nhận ra tầm mắt cô gái kia nhìn về phía người đàn ông của mình, ánh mắt đó giống Bách Diện Yêu Hồ hình dung là thêm nhỏ dãi, Liễu Tú Nhã lông mày càng nhăn chặt, đây chính là đứa con gái không biết xấu hổ, âm mưu muốn lật đổ chính thê để thượng vị _____ danh xưng tiểu thiếp sao.

Hàn Phượng Cẩm mê muội nhìn người đàn ông ôn nhu, tuấn lãng trước mặt, đã bao đêm cô mất ăn mất ngủ vì nhớ nhung người đàn ông này, cả cơ thể mỗi lần nghĩ đến anh điều bùng cháy khát khao, kiếp trước cô không có dị năng phải bán thân thể để đổi lấy từng mẫu bánh vụn vặt, khi đến với anh bằng thân thể đã bị bao nhiêu tên đàn ông đập nát thì cô biết anh sẽ không yêu cô đâu, cô chỉ yên lặng bên anh cùng những cô nhân tình khác, cô thỏa mãn vì không ai được đến anh trọn vẹn cả.

Nhưng Mục Liên Tâm xuất hiện, chiếm đi hoàn toàn sự chú ý của anh, vì thế cô ghen tị, ghen tị với Mục Liên Tâm, dựa vào cái gì cùng là thân thể ô uế như nhau, cô ta lại có thể chiếm đi người đàn ông mà cô yêu hơn sinh mạng.

Lý Ngự cau mày nhìn cô gái đang bước về phía mình, trên mặt là thần sắc không kiên nhẫn, cô gái này rốt cuộc có bệnh hay không, anh và cô ta không quen sau lại dùng ánh mắt như anh phụ tình cô ta vậy.

Lý lão nhìn Hàn Phượng Cẩm đi đến thì tỏ vẻ không vui, bọn họ là đang họp cấp cao tầng, một dị năng giả đi đến mà không xin phép trước hơn nữa còn dùng ánh mắt thêm muốn đối kháng mà nhìn cháu trai ông là có ý gì. Nhóm người Tổng lão về mặt hứng thú nhìn về phía Lý lão. Hàn Phượng Cẩm này vừa nhìn là biết đánh chủ ý đến Lý Ngự.

Hàn Phượng Cẩm không quan tâm đến mọi người xung quanh đi đến trước mặt Lý Ngự hơi khom người chào anh, cố ý lộ ra khe ngực sâu hút của mình rồi mới dùng giọng nói hơi trầm nhẹ nói: "Lý đội trưởng, em là thành viên mới của đội anh, thỉnh chiều cô nhiều hơn"

Cô biết Lý Ngự thích mẫu người dịu dàng, mềm mại, nhưng cô không muốn bắt chước Mục Liên Tâm, cô muốn anh thích cô vì chính bản thân cô, kiếp này cô không chỉ thức tỉnh dị năng cường đại mà còn bảo vệ được một tâm thân trong sạch cho anh, Hàn Phượng Cẩm tin chắc chỉ cần lôi kéo được Lý Ngự lên giường nhất định sẽ mê anh đến không biết nam bắc, cô tin tưởng kỹ thuật của mình.

Lý Ngự lạnh nhạt gật đầu, giống như không hề phát hiện ánh mắt si tình của Hàn Phượng Cẩm vậy. Hắn cho tới nay chỉ quan tâm đến người của mình, đối với những kẻ khác thì căn bản lười để ý, Hàn Phượng Cẩm thấy Lý Ngự lạnh nhạt không hề để tâm đến sự hấp dẫn của mình thì trong lòng khó chịu vô cùng, cô đã thăm dò rằng Lý Ngự cùng Mục Liên Tâm cũng không có liên hệ gì, tại sao anh vẫn không để ý đến cô.

Hàn Phụng Cẩm còn muốn nói thêm thì một giọng nói lạnh nhạt vang lên phía sau.

"Tránh ra" Liễu Tú Nhã không thích có người nhìn chằm chằm vào người đàn ông của nàng, hơn nữa loại muốn leo lên giường của phu quân nàng để làm thiếp này, nàng tuyệt không cho phép.

Hàn Phụng Cẩm lúc này mới để ý đến Liễu Tú Nhã, đây chính là nhân tố không xác định lớn nhất từ sau khi cô trọng sinh, Hàn Phụng Cẩm nhỏ nhẹ nói: "Liễu đội trưởng, hình như chị hơi vô lễ, tôi cùng Lý đội trưởng đang bàn việc, chị sao có thể xen vào, như vậy quá thiếu tôn trọng"

Trong kí ức của cô thì Lý Ngự ghét nhất loại con gái hách dịch, kiêu căng không coi ai ra gì như Liễu Tú Nhã, tuy đời này có cải biến một số chuyện nhưng cô tin cá tính của anh vẫn không thay đổi.

Phải nói Hàn Phụng Cẩm suy nghĩ không sai nhưng cái sai duy nhất của cô ta là quá tin tưởng vào kiếp trước, mà không phải thật sự hiểu biết Lý Ngự như những gì bản thân cô ta tin tưởng.

Không phải chỉ riêng Lý Ngự mà là nói năm người còn lại gồm Tống Cảnh Hàn, Hạ Hầu Nghị, Lý Tu, Mộc Tuấn Khanh, Lâm Hạo Trạch, tất cả bọn họ đều có cùng một điểm chung đó là bao che khuyết điểm, chỉ cần là người họ thích thì cho dù có là kẻ ác vạn người đòi giết thì họ vẫn một lòng sủng ái, yêu luôn cả tính cách của người yêu, bao dung hết thảy, còn mà người họ không yêu thì cho dù là thánh mẫu hay thiên nữ họ cũng hoàn toàn không để vào mắt.

Kiếp trước Lý Ngự không phải ngu ngốc mà không nhìn ra Mục Liên Tâm không hiền lành như vẻ bề ngoài cô ta biểu hiện nhưng anh yêu thích nên hoàn toàn xem nhẹ tính cách của Mục Liên Tâm, thậm chí còn dung túng cho sự giả dối của Mục Liên Tâm, xem nó như một phần đáng yêu của cô ta.

Kiếp này trái tim anh đã có hình bóng của Liễu Tú Nhã ngự trị nên đối với sự xum xoe của những người khác anh hoàn toàn phản cảm.

Liễu Tú Nhã hoàn toàn xem thấu bản chất của sáu người bọn họ nên khi biết tình cảm của bọn họ thì nàng cũng không hề áp lực mà bày ra bộ dáng chân thật của mình, nàng là Liễu Tú Nhã, là nữ ma đầu giết người không gớm tay, điều ngoa, độc ác, họ đã yêu nàng, thì nhất định sẽ chấp nhận tính cách thật của nàng.

Liễu Tú Nhã khoanh tay như cười như không, lạnh nhạt xem Hàn Phụng Cẩm, giọng lạnh nhạt nói: "A _____, phải không", nói rồi lại đưa tay vuốt nhẹ đôi môi đỏ mọng của mình cười nhạt nhìn về phía Lý Ngự.

Quả nhiên, Lý Ngự nghe thấy lời nói giáo huấn của Hàn Phụng Cẩm thì lạnh giọng đáp lại khiêu khích của Hàn Phụng Cẩm: "Hàn tiểu thư, đây là nơi nhóm lãnh đạo đang bàn việc, tiểu thư ngang nhiên đến mà không có sự cho phép trước, đây là không coi trọng kỉ luật của đoàn xe, hy vọng sau này Hàn tiểu thư nên chú ý nhiều hơn, còn bây giờ tôi sẽ cho người đưa tiểu thư về xe", một phen lời nói hoàn toàn bỏ qua việc Liễu Tú Nhã khiêu khích trước, Hàn Phụng Cẩm ngơ ngẩn nhìn Lý Ngự, cô không ngờ để không nghe hiểu ý tứ bảo vệ trong lời nói của Lý Ngự, đây là làm sao, làm sao Ngự có thể bỏ qua cho một cô gái vô lễ như vậy trước mặt anh.

Hàn Phụng Cẩm không cam lòng nhưng không dám phản ứng gì quá khích, cô không muốn Lý Ngự có cảm nhận xấu về cô, đành cam chịu theo hai vệ binh đi về xe, khi đi ngang qua Liễu Tú Nhã, Hàn Phụng Cẩm hung hăng cho Liễu Tú Nhã một cái liếc mắt hung ác.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

Hàn Phụng Cẩm xuất hiện cũng không tạo ra ảnh hưởng gì quá lâu, mọi người hàn huyên một hồi thì trở lại xe của mình, Liễu Tú Nhã giao mấy đứa bé cho cha của chúng nó mới về xe của mình mà sửa soạn lại.

Liễu Tú Nhã thay đồ sạch sẽ xong, nhắm mắt dưỡng thần một chút, khi mở mắt ra nhìn nhìn ngoài cửa xe đã tối đen, ngẩng đầu nhìn đồng hồ, đã gần tám giờ, thời gian com tối còn chưa qua.

Liễu Tú Nhã vội đi xuống để đến chỗ ăn com, nàng đã hứa với Hi nhi là ăn tối cùng bé, nếu đến trễ nhất định Hi nhi sẽ dằn vò chết nàng.

Có lẽ đi quá nhanh, Liễu Tú Nhã không kịp nhìn đường thì đã nện lên một bức tường thịt cứng rắn, nàng chỉ cảm thấy mũi nặng nề đánh lên một tấm sắt.

Liễu Tú Nhã vội đưa tay bịt cái mũi đã đỏ ửng lên, híp mắt nhìn vật cản đường kia: "Lý Tu, vì sao không tránh"

"Hừ, cấp độ của em hơn tôi, em đã muốn yêu thương nhưng nhớ thì sao tôi tránh kịp" Thanh âm thanh cao ngạo mang theo đắc ý vang lên, đối với loại hành vi sàm sỡ này của Liễu Tú Nhã, Lý Tu thực sự rất vừa lòng.

Bất quá, Liễu Tú Nhã không phải loại người hấp tấp, tại sao lại bất cẩn như vậy, Lý Tu nghi hoặc hỏi: "Nhã Nhã chạy nhanh như thế làm gì, cứ như muốn đi đầu thai"

"Tu, giờ ăn cơm sắp kết thúc, em đã hứa với Hi nhi ăn cùng bé." nếu không phải sắp hết thời gian, nàng đâu cần chạy vội như thế a.

Nghe thấy câu trả lời của Liễu Tú Nhã, Lý Tu nhú nhú đầu mày, anh hỏi: "Chẳng lẽ không ai thông báo cho em thời gian cơm tối đêm nay kéo dài đến mười giờ sao"

Thấy trên mặt Liễu Tú Nhã một mảnh mờ mịt, Lý Tu biết hỏi cũng như không, khẳng định cô gái này chẳng biết chuyện gì, bằng không sẽ không vội như thế.

Ngón trỏ tay phải anh nâng nâng cổ áo tay trái, khoe miệng dần ra một tia ý lạnh như có như không, thoát nhìn tỏ hậu cần phải được tận tình chỉnh đốn một chút. Lý Tu rất tức giận, không ngờ cũng có kẻ vậy mà cũng dám lạnh nhạt với người của anh.

Liễu Tú Nhã nghe thế cũng hiểu được đầu đuôi ngọn nguồn, nàng âm thầm bĩu môi, mấy cái tiểu thiếp lại giờ trò rồi. Lý Tu lạnh giọng nói: "Thoạt nhìn tỏ hậu cần nên thay đổi một số người"

Liễu Tú Nhã hiểu ý, nàng nhìn vẻ mặt tức giận của Lý Tu thì che miệng nở nụ cười duyên, Lý Tu thấy nàng không để bụng chuyện này thì cũng không tiếp tục nói nữa, mấy người râu ria mà thôi, thật sự nghĩ rằng bản thân có quyền hạn mà làm xằng làm bậy.

Lý Tu nhìn nụ cười rạng rỡ của Liễu Tú Nhã thì bực mình nói: "Biểu tình của em. . . Về sau phải lạnh hơn một chút cho tôi." Nói xong liền cất bước đi về phía trước, đi không quá hai bước lại quay đầu nghiêm túc giao phó một câu, "Còn có, trước mặt người khác không cho phép cười loạn."

Liễu Tú Nhã sững sốt một chút, nàng đi theo phía sau Lý Tu kháng nghị một chút: "Anh nói rõ ràng nha, vì sao không cho em cười. Đây là tự do của em"

"Chẳng lẽ em không biết nụ cười của em tiết lộ quá xấu hay sao" Lý Tu mạnh mẽ lên án.

Liễu Tú Nhã nghe thế liếc mắt xem thường Lý Tu một cái nghĩ ____ Khẩu thị tâm phi.

"Thế nào, em có ý kiến." Lý Tu thấy Liễu Tú Nhã như vậy, tâm tình rất không tốt.

Liễu Tú lắc lắc đầu, ngẩng đầu liếc nhìn vẻ sắp tặc mao của người nào đó: "Em đang suy nghĩ, về sau có phải nên cười cho đủ ở trong mơ trước hay không, bằng không rất khó không chế một ngày đều không cười nha."

"Hừ ____" Lý Tu thực hoài nghi Liễu Tú Nhã đang giả ngốc hay không, anh rõ ràng nói chính là trước mặt người khác, không có nghĩa là em ấy không thể cười ở trước mặt anh. Lý Tu cắn răng nói: "Khi chỉ có tôi với em, mặc em cười đủ."

Nghe Lý Tu nói như thế, Liễu Tú Nhã cười, cực ngọt cực ngọt, nàng biết sức hấp dẫn nụ cười của nàng, có thể khiến cho người ta đào tìm đào phổi ra mà sùng.

Vì vậy, liền thấy Lý Tu nhanh chóng quay đầu đi, nhanh hơn một bước đi vào nhà ăn.

Liễu Tú Nhã phía sau càng cười vui vẻ hơn, Hừ, Cho anh nói tôi cười xấu.

Trong khu tập trung hét thây mọi người đều có mặt, thấy hai người đi vào, Lâm Hạo Trạch vội vã ngoác ngoác Liễu Tú Nhã.

Liễu Tú Nhã gật gật đầu, bước về bàn của nhóm người Tổng Cảnh Hàn. Cả nhóm đầu não của đoàn xe đều tề tụ.

Về mặt mọi người xung quanh hâm mộ. Trong mắt mấy nữ nhân kia đều là sát khí, xem ra Liễu Tú Nhã thực khiến người ghen ghét. Bất quá thực lực của nàng bày ra đổ nên hâm mộ hay ghen ghét thì chỉ dám để trong lòng. ích ai dám đến khiêu khích.

Hóa ra Sở Thiên Diệp, Mục Liên Tâm, Lý Văn Tịnh cùng Lục Mai cũng ở chỗ này, thấy Liễu Tú Nhã ngang nhiên bước về nhóm lãnh đạo thì trong lòng đổ kị, hận thù đủ loại. Đường nhìn bắn về phía Liễu Tú Nhã không chút nào hữu hảo.

Dường như cảm nhận được tầm mắt ác ý đang bắn tới mình, Liễu Tú Nhã ngẩng đầu, ánh mắt lạnh lùng cùng khí thế triệt để quét qua, mấy nữ nhân chạm phải tầm nhìn của Liễu Tú Nhã rất muốn hung hăng trừng lại nhưng đáng tiếc thực lực không so nổi bị khí thế của Liễu Tú Nhã ép đến không góc đầu lên được.

Liễu Tú Nhã bình tĩnh ngồi bên cạnh Lâm Hạo Trạch, cầm chén đũa tự mình lấy thức ăn.

Liễu Tú Hi ồn ào nắm tay Lục Ngụy đang ngồi dứt thức ăn cho bé nói: "Mẹ, Ngụy ca ca thật tốt, sau này con muốn gả cho anh ấy", bé rất thích Ngụy ca ca, mẹ đã nói thích là phải tranh thủ, mẹ vì thích ba nên mới nhanh tay tóm chặt lấy ba ba, sau đó mới có Hi nhi. Hi nhi cũng muốn vì Ngụy ca ca sinh bánh bao, chắc chắn cũng sẽ rất vui.

"Khụ khụ ____" liên tiếp mấy tiếng ho khan vì lời nói của Liễu Tú Hi mà vang lên.

Đũa trong tay Liễu Tú Nhã dừng lại, kinh ngạc nhìn thoáng qua Lục Ngụy đối diện, thấy động tác cẩn thận cho Liễu Tú Hi ăn thì âm thầm gật đầu.

"Được, chỉ cần Hi nhi thích" Liễu Tú Nhã cười cười nói, khi nhìn thấy Lục Ngụy vì lời của nàng mà hai bên tay chậm rãi đỏ lên thì càng cười lớn hơn.

Tổng Cảnh Hàn thì há to miệng, cả người kinh ngạc đến ngây ngẩn, con gái anh vậy mà đi cầu hôn con trai người ta, hơn nữa còn đem bản thân gả đi rồi, Tổng Cảnh Hàn cũng không thể duy trì hình tượng nghiêm nghị của anh nữa, trực tiếp biến thành một con ngỗng ngốc.

"Rốt cuộc là thế nào, Hi nhi con còn nhỏ biết không" Tổng Cảnh Hàn kích động nói. Phải biết rằng Hi nhi chỉ mới hơn năm tuổi thôi, đã muốn bị xú tiểu tử khác gạt đi, điều này sao có thể.

Nhìn Tổng Cảnh Hàn một bộ dáng như sắp gả con gái vậy, Liễu Tú Nhã nhẹ nhàng hóp một ngụm nước canh, đặt chén xuống, ưu nhã rút khăn ra mà lau nhẹ khóe miệng, rồi mới nói: "Hàn, anh nghĩ nhiều, Hi nhi mới năm tuổi thôi, hơn nữa con gái lớn thì phải gả đi ra ngoài chứ, em cũng vừa tròn tuổi thì đã sinh con cho anh đấy thôi"

Tổng Cảnh Hàn xấu hổ nghĩ đến một đêm tình kia, giờ nghĩ lại hần quả thật bực bực hết sức, đã chiếm lấy thân thể của tiểu Nhã còn bỏ em ấy cực khổ nuôi con, nhìn về mặt điềm nhiên của Liễu Tú Nhã, hần lại càng thấy có lỗi với cô, Tổng Cảnh Hàn nhẹ giọng nói: "Chẳng phải anh thương con gái chúng ta nên muốn có thêm thời gian bên nó hay sao, anh chỉ là tiếc nuôi nếu gả con gái sớm như vậy"

Liễu Tú Nhã liếc xem thường Tổng Cảnh Hàn một cái, người này xem bề ngoài kiên nghị như thế thì ra trong nội tâm lại là nữ nhi không à.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55

"Tức chết ta rồi, con nhỏ Liễu Tú Nhã đó chỉ biết giả thanh cao, ý thế hiếp người, vì sao tất cả mọi người đều thích nó" Lục Mai trở lại phòng oán hận ngồi trên giường, vẫn còn cảm giận bất bình vì một màn trong nhà ăn.

Lý Văn Tịnh theo sau thấy kiểu cách của Lục Mai như thế nhìn không được nhịu mảy. Tuy rằng cô thấy trong lòng cũng không cao hứng, nhưng cô hiểu địa vị của các cô trong tiểu đội căn bản không thể sánh bằng Liễu Tú Nhã. Rõ ràng Liễu Tú Nhã đã chiếm được sự yêu thích của nhóm lãnh đạo cao tầng, lúc này chỉ có thể giao hảo với cô ta, về sau hẵng từ từ mưu tính.

Lý Văn Tịnh cảm thấy cô càng ngày càng trưởng thành hơn. Hiện tại hành vi cử chỉ của cô không còn lỗ mãng như khi vừa tới nữa, bắt đầu học biết tùy mặt gù lòi, biết nhẫn nại.

"Cho dù không thích cũng phải chịu đựng, chúng ta còn phải lập được quan hệ tốt với cô ta." Lý Văn Tịnh nhắc nhở Lục Mai mục đích của các cô.

"Tôi chỉ nhìn không quen, Tổng ca thế nào lại luôn bao che cho cô ta" Lục Mai không cách nào lý giải, đứa con gái đó đứng ở bên cạnh Tổng Cảnh Hàn, thấy thế nào cũng quái dị thế ấy, hoàn toàn phá hư khí phách của Tổng Cảnh Hàn.

"Có lẽ có nguyên nhân chúng ta không biết" Sở Thiên Diệp nói một lời đánh trúng chân tướng, nếu không phải nguyên nhân đặc thù, thì sao Tổng Cảnh Hàn chịu được cá tính như vậy, điều ngoa, ăn hiếp kẻ yếu.

"Thực đáng tiếc, nếu chúng ta có thể ngồi cùng bọn họ thì tốt rồi" Mắt Lục Mai bốc lên tim hồng tựa lên giường, thật hận nơi đó không phải do cô ngồi.

Sẽ, một ngày nào đó, bên người mấy soái ca đó sẽ chỉ có cô ta. Bên cạnh nhóm lãnh đạo sẽ có vị trí của ta. Sở Thiên Diệp âm thầm siết chặt nắm tay, động viên cho chính mình. Cô không tin sự xuyên việt của bản thân chỉ là để đi ngang qua. Cô khẳng định sẽ giống như trong tiểu thuyết miêu tả, có được tâm của bọn họ, từng bước một trở thành phượng hoàng bay lượn phía chân trời, quyền khuynh thiên hạ.

Nghĩ tới điều này Sở Thiên Diệp nhìn về mặt ước mơ, khó nén tâm ái mộ của Lục Mai, trong lòng lại càng không thích. Bất quá còn chưa thể từ bỏ cô ta như vậy được, dù sao năng lực tiên đoán thực sự quá nghịch thiên. Tin tưởng không bao lâu sau Lục Mai sẽ được trọng dụng, mà giai đoạn đầu mình còn cần dựa vào Lục Mai để đứng vững gót chân. Xem ra mình nhất định phải nhắc nhở cô ta một chút, miễn cho cô ta mất đi sự tin nhiệm trong đội mà ảnh hưởng đến kế hoạch của mình.

Lý Văn Tịnh nhìn hai kẻ trước mặt, điều tự mang mục đích riêng thì cười lạnh, hừ, nếu không vì hiện tại cô không có nhân lực thì sao lại kết bạn với những đứa luôn mơ ước đến Hàn ca ca của cô chứ, đội mà xem, khi cô đạt được nguyện vọng của mình thì mấy kẻ này cô sẽ cho bọn họ một bài học nhớ đời.

"Lục Mai, lần này em làm sai rồi." Lý Văn Tịnh thận trọng nhắc nhở. Cách làm đêm nay của Lục Mai thực sự quá lỗ mãng, rất dễ khiến cho bản thân cái được không bù đắp đủ cái mất.

"Em đã gõ cửa xe, chẳng qua không ai trả lời, không thể trách em." Lục Mai có chút chột dạ, nhưng vẫn lớn tiếng biện giải.

“Mệnh lệnh mà Lý đội trưởng đưa ra là nhất định phải thông báo đến mỗi một đội viên” Đường nhìn bức người của Lý Văn Tịnh chăm chăm vào Lục Mai. Nếu Lục Mai vẫn liều chết không chịu thừa nhận sai lầm, cô nhất định phải một lần nữa suy nghĩ lại kế hoạch, cô không thể đem hy vọng ký thác trên một người không có tư duy.

Lục Mai có thể sống sót ở mặt thế, phải cảm tạ trực giác của cô. Cô rất dễ cảm nhận được sự vui buồn hờn giận của người mà cô dựa vào. Cô từng hoài nghi đây là năng lực thức tỉnh của cô, chẳng qua loại năng lực này chỉ phục vụ cho sự lựa chọn đầu tiên, trừ phi người đó chết đi mới có thể lựa chọn người tiếp theo, mà Lục Mai ngay từ đầu ở lần diệt vong này, đã lựa chọn Lý Văn Tịnh.

Lục Mai rõ ràng cảm nhận được lửa giận ẩn tàng của Lý Văn Tịnh, cùng với một loại dục vọng muốn từ bỏ. Cô sốt ruột, thật vất vả mới dỗ dành được Lý Văn Tịnh, thế nào có thể vì một đứa con gái mà ảnh hưởng đại kế của cô chứ.

Cô nhanh chóng cười nói: “Tĩnh tỷ tỷ, chị yên tâm, em chỉ cầu nhậu ở trước mặt chị, về phần mệnh lệnh của mấy vị lãnh đạo, vạn nhất chuyện bại lộ, em sẽ nhận sai. Tha em lần này đi, lần sau sẽ không như vậy nữa, Tĩnh tỷ tỷ, có được không?” Dứt lời kéo tay LÝ Văn Tịnh lắc lắc, trên mặt là một bộ cầu xin, mắt to tròn tròn đáng thương nhìn cô.

Trên mặt Lý Văn Tịnh hòa hoãn đi rất nhiều, nhưng không đồng ý sự chủ trương của Lục Mai: “Không được, chuyện này, em nhất định phải lập tức thừa nhận sai lầm với Lý đội trưởng.”

“A___ Có thể không đi hay không” Lục Mai có chút không tình nguyện, lần đi này, khẳng định sẽ lưu lại ấn tượng xấu ở chỗ Lý đội trưởng. Cô có chút hoài nghi có phải Lý Văn Tịnh thừa cơ để làm bại hoại hình tượng của cô hay không, thể hiện ra sự ưu tú của cô ta. Trong lòng âm thầm cảnh giác, cũng không thể bị Lý Văn Tịnh bán. Năng lực thủ đoạn của nữ nhân này siêu nhất lưu, bằng không cũng không có khả năng cười được đến sau cùng, trở thành nữ nhân được công nhận là đứng đầu trong đám tình nhân của Tổng Cảnh Hân.

“Tùy em, bất quá chị không cho rằng em có thể giấu diếm được Lý đội trưởng, chờ Lý đội trưởng tìm em hỏi, còn không bằng chủ động nhận sai, có lẽ có thể tránh được một kiếp.” Lý Văn Tịnh lạnh lùng nói, bản thân đã tận tình tận nghĩa, có nghe hay không tất cả tùy Lục Mai.

Lục Mai lo nghĩ, phát hiện Lý Văn Tịnh nói không sai, cô có chút hối hận hành vi lỗ mãng của bản thân. Cho dù không quen nhìn Liễu Tú Nhã, muốn chinh cô ta cũng không thể lưu lại chứng cứ rõ ràng như vậy.

“Đã biết.” Lục Mai hữu khí vô lực tựa lên bên kia đáp.

Lý Tu ngồi trong thư phòng, loay hoay bật lửa tinh xảo trong tay, trầm mặc nhìn Lục Mai cúi đầu, vẻ mặt tự trách, còn rút lệ thành khăn nhận lỗi trước mặt.

Ánh mắt sắc bén đến mức dường như có thể nhìn thấu lòng người của Lý Tu khiến cho trong lòng Lục Mai có chút thấp thỏm, không biết hành vi lần này của cô có giấu diếm được Lý Tu hay không, ngón cái với ngón trỏ tay trái lần nữa vô ý thức ma sát.

Chiếc bật lửa gỗ nhẹ mặt bàn mấy cái, Lý Tu nhàn nhạt nói: “Đã biết, lần sau không thể sơ sẩy như thế, cô trở về đi.”

Lời này vừa ra, tâm buộc chặt của Lục Mai rốt cục cũng thả lỏng. Cô mạnh ngẩng đầu, nước mắt chưa lau khô còn vương ở trên mặt, một nụ cười an tâm theo đến: “Cảm tạ, Lý đội trưởng” Sau đó cúi người một cái thật sâu, lúc này mới lui ra.

Hạ Hầu Nghị vẫn luôn ngồi yên mặt không biểu cảm bên cạnh lúc này nhìn không được nhú mày: “Tu, cứ như vậy là xong” Phải biết rằng vì chuyện này có liên quan đến tiểu Nhã, cả đám bọn anh điều hăm hực suốt cả buổi tối. Anh còn cho rằng Lý Tu sẽ hung hăng xử trí, chính lý tổ hậu cần một phen, không ngờ tới lại gió êm sóng lặng như thế.

“Còn có thể thế nào. Đều đã chủ động nhận sai, còn không thả cho người ta một con ngựa sao” Lý Tu day day bờ vai đau nhức, ngày hôm nay vẫn luôn thống kê vật tư, cả người đều ngồi ngốc rồi.

Về mặt Hạ Hầu Nghị bày rõ cậu đừng lừa người, anh tuyệt đối không tin Lý Tu thực sự có lòng tốt như vậy.

Lý Tu cũng không giả vờ giả vịt nữa, anh trào phúng cười: “Nữ nhân đó bày ra bộ dáng đáng thương thì cho rằng có thể lừa gạt được tôi. Nhất thời đã quên. . . Cái đó có mà cô ta cũng dám nói. Tôi ngược lại muốn xem một chút động tác kế tiếp của cô ta, hy vọng không nên ngu xuẩn như vậy, không công lãng phí cơ hội tôi cho cô ta.”

“Bỏ mặc. Có thể có bất lợi đối với tiểu Nhã hay không” Hạ Hầu Nghị có chút lo lắng, anh không muốn để một nhân tố không xác định như vậy ở bên cạnh tiểu Nhã.

Khinh bỉ liếc nhìn Hạ Hầu Nghị một cái, Lý Tu hừ lạnh một tiếng nói: “tiểu Nhã không yếu ớt đến như vậy đâu, em ấy có thực lực mạnh, phản ứng nhanh nhạy, dù cho bọn họ có âm mưu gì cũng phải bại trận trước lực lượng của em ấy thôi, hơn nữa tôi tin rằng thay vì chúng ta ra tay giải quyết, em ấy sẽ không vui lòng bằng chính tay em ấy xử lý.”

Hạ Hầu Nghị cười cười nghĩ Lý Tu nói rất có lý, một người kiêu ngạo như tiểu Nhã sao có thể cam tâm núp dưới cánh chim của bọn họ, nhận sự chở che của bọn họ chứ, em ấy là một con hùng ưng, không phải chim hoàng yến nuôi ở trong lồng.

“Còn có, chẳng lẽ anh không cảm thấy nhìn bọn nữ nhân này bị tiểu Nhã áp bức hận đến nghiến răng nhưng hoàn toàn không có năng lực phòng thủ, nhìn rất thú vị sao” Lý Tu hứng thú nói.

Hạ Hầu Nghị nghĩ nghĩ mới đáp lại: “Bộ dạng em ấy lúc uy hiếp người rất đáng yêu.”

“Ha..hà..đúng đúng, nhất là lúc em ấy giương nanh múa vuốt về phía những nữ nhân đó, hành động bảo vệ lãnh thổ kia nhìn sao cũng thấy vô cùng khả ái” Lý Tu vừa nói vừa cười tùm tùm, Hạ Hầu nghị cũng về mặt phì cười khi nhớ đến điều Lý Tu nói.

“Thôi đi, suy nghĩ này của cậu tốt nhất đừng cho tiểu Nhã biết, bằng không cậu nhất định sẽ thảm” Hạ Hầu Nghị vút lại câu cảnh cáo rồi bước ra ngoài bắt đầu công tác kế tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56

Liễu Tú Nhã vừa kết thúc tu luyện, liền nhận được thông tri của nhóm cao tầng, nửa giờ sau tiến hành hội nghị tại một bãi đất trống cách xa đoàn xe. Liễu Tú Nhã nhanh chóng chỉnh lý xong hết thấy rồi nhanh chóng đi tập hợp.

Vừa đến nơi hội nghị, liền thấy thành viên của các nhóm dị năng giả trọng yếu trên cơ bản đều đã tới, bọn họ thấy Liễu Tú Nhã đến thì lần lượt chào hỏi với nàng.

Ai không nhận ra Liễu Tú Nhã chứ, dị năng giả với thực lực đứng nhất cả đoàn xe, hơn nữa còn là thành viên quan trọng của nhóm lãnh đạo cao tầng, đội viên của các nhóm mang theo sự ngưỡng mộ nhìn Liễu Tú Nhã không liên quan đến thân phận mà là lực lượng mạnh mẽ của nàng, dị năng giả cao cấp hơn có thể thông quan tinh thần để phân biệt cấp độ của đối phương, nhưng bọn họ hoàn toàn không dò xét được cấp độ của Liễu Tú Nhã, điều này chứng tỏ thực lực của nàng hoàn toàn trên bọn họ.

Mộc Tuấn Khanh ngồi ở một hàng phía sau bàn hội nghị thấy Liễu Tú Nhã đến thì nhanh chóng kiêu nàng qua, Liễu Tú Nhã thấy bên tay trái anh còn có một vị trí, nhanh chóng đi qua ngồi xuống, dưới sự buồn chán nên nhìn ngang nhìn dọc, phát hiện hội nghị lần này chỉ toàn nhân viên chủ lực của đoàn xe.

“Khanh, có biết là chuyện gì không” Liễu Tú Nhã nhìn tràng diện này đã biết không phải việc nhỏ.

“Hình như chỗ Cảnh Hàn thu được tin tức mới nhất, tình hình có chút không quá tốt.” Mấy ngày nay Mộc Tuấn Khanh vẫn luôn theo Tống Cảnh Hàn hành động, vì vậy cũng biết chút tin tức rai rác.

Liễu Tú Nhã nghe Mộc Tuấn Khanh nói vậy thì nhíu mày, thực lực của sáu người bọn họ không kém, chuyện gì lại để cho bọn họ điều động nhân lực như vậy.

Giữa lúc Liễu Tú Nhã suy nghĩ, Tống Cảnh Hàn, Lý Ngự, Lý Tu ba người cuối cùng của tổ lãnh đạo đều tới.

Ba người phân ba phương hướng ngồi bên bàn tròn, sáu người cơ hồ đều vây quanh Liễu Tú Nhã lại, hành động của bọn họ cũng là biểu thị công nhận địa vị của Liễu Tú Nhã tại đoàn xe.

Lý Ngự nhìn nhìn xung quanh, cười nói với những đội trưởng kia: “Chư vị đội trưởng, buổi tối hảo”

Trong khu vực phía dưới bàn lãnh đạo chừng mười mấy người, họ đều là những chủ lực dị năng giả trong đoàn xe. Chờ toàn bộ mọi người ngồi xuống hoàn tất, Tống Cảnh Hàn gật gật đầu với Lý Ngự, tỏ ý hội nghị bắt đầu.

Lý Ngự nhìn thoáng qua mọi người, lúc này mới nhuận nhuận cổ họng mở miệng nói: “Lúc này đây mời chư vị đội trưởng lại đây, chính là muốn thông tri một sự kiện lớn quan hệ đến sự sinh tử tồn vong của chúng ta.”

Lời nói của Lý Ngự khiến cho mọi người giật mình trong lòng, nhưng đều không hề hé răng, kiên trì chờ đợi lời nói kế tiếp của Lý Ngự.

Trong lòng Lý Ngự hải lòng biểu hiện của những đội trưởng này, nếu như nghe thấy một chút mưa gió liền hô hô gào gào, bình thường đều là người khó làm việc lớn, sợ rằng rất khó sống sót trong trận nguy cơ này.

“Buổi tối ba ngày sau, sẽ xuất hiện đàn tang thi tập trung công kích doanh địa của người sống sót, xung quanh thành phố Z mà chúng ta sắp tới” Lý Ngự rất nhanh công bố ra tin tức.

“Thế nào có thể” Một đội trưởng trong đó nhìn không được kinh hô lên. Đích xác rất khó khiến người ta tin tưởng, tang thi chỉ biết du đãng vô ý thức, thế nào có thể hình thành tổ chức tập trung công kích chứ.

“Có thể nói rõ tin tức này có được từ nơi nào hay không?” Tuy rằng Lão Dương râu rìa cảm thấy tin tức này không hợp lẽ thường, bắt quá vẫn rất cần thận hỏi thăm nguồn gốc của tin tức.

Lý Ngự như cười như không, ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, lại không có mở miệng trả lời.

Lão Dương râu rìa hiểu rõ điều này có thể quan hệ đến bí mật của nhóm lãnh đạo cao tầng, nhất thời có chút xấu hổ.

Lúc này, thanh âm thanh lãnh của Tổng Cảnh Hàn vang lên: “Vốn không cần nói rõ, bất quá lần này quan hệ đến sự sinh tử tồn vong của mọi người chúng ta, chỗ tôi cũng không giấu diếm mọi người, tiểu đội của chúng tôi có một người dị năng, năng lực của người đó là tiên đoán.”

Lời này vừa ra, các vị đội trưởng ồ lên một mảnh, loại năng lực tiên đoán trong truyền thuyết này vậy mà thực sự tồn tại. Vẫn là Lão Dương, lần nữa mở miệng hỏi: “Tổng đội trưởng, không phải không tin cậu, bất quá năng lực tiên đoán đó chúng tôi chưa từng thấy qua, muốn hỏi một chút đây là lần tiên đoán đầu tiên của người đó, hay là. . .”

Ngụ ý, nếu là lần đầu tiên, vậy tính chân thực liền nói không chính xác rồi, nếu từng có tiên đoán qua, vậy kết quả của tiên đoán trước đây là thế nào.

Hạ Hầu Nghị tiếp nhận vấn đề này, sắc mặt anh nghiêm túc nói: “Mọi người hẳn biết tất cả chúng tôi từng gặp nguy cơ sinh tử, chỉ mới trở về gần đây”

Các vị đội trưởng nhao nhao gật đầu, ánh mắt thỉnh thoảng lại trộm nhìn mái tóc bạc đường hoàng kia của Liễu Tú Nhã, mái tóc bạc đó chính là chứng cứ lưu lại của lần thăm dò Thanh Hà trấn. Việc này lúc đó đã dẫn tới oanh động trong đoàn xe, nghe nói nghiêm trọng đến mức thiếu chút nữa mất đi tánh mạng, hơn nữa khi quay về thì cả đội của Tổng Cảnh Hàn có dấu hiệu suy yếu đến nay mới khôi (Tin tức giả mà nhóm lãnh đạo cố ý truyền ra, mục đích muốn xem thái độ của tiểu đội xung quanh cùng với thừa cơ thanh lý người ý chí không kiên của đoàn xe).

Hạ Hầu Nghị đột nhiên cười: “Lúc đó đã tiên đoán chuyến đó rất nguy hiểm, sống hay không sống chỉ ở giữa một đường, chúng tôi đã làm tốt chuẩn bị vạn toàn, nhưng một dị năng giả trong đội vẫn thân bị trọng thương, bất quá cũng may chúng tôi đã làm tốt chuẩn bị, mới may mắn qua một cửa đó.” Hạ Hầu Nghị rất thích khuyếch đại sự thực, phải biết rằng lúc đó Liễu Tú Nhã ngoại trừ năng lượng hơi bạo động một chút, nhưng nhờ bọn anh nên không nghiêm trọng.

Thật ra trận chiến dịch tại theo Thanh Hà trấn đó theo kế hoạch, không chỉ có Tổng Cảnh Hàn sẽ có đe dọa sinh mệnh, kể cả những thành viên chủ lực của nhóm bọn họ cùng đi cũng sẽ trực tiếp tử trận trong trận chiến đó, chỉ có vào phút cuối cùng Hạ Hầu Nghị lấy giá đắt thiếu sót sinh mệnh, tiêu hao lượng lớn dị năng một hệ của mình, duy trì một tia sinh cơ cho năm người bọn họ, lúc đó mới khó khăn lắm sáu người giết ra được một con đường máu, trốn thoát, nhưng cũng khiến bọn họ dị năng bị thương tổn nghiêm trọng dẫn đến một thời gian dài tấn cấp rất khó khăn, vì vậy trong quá trình thành lập căn cứ, bọn họ hoàn toàn lâm vào tình trạng gian nan, liên tục gặp những trở ngại cùng chèn ép đến từ nhiều thế lực khác nhau.

Mà cũng vì nguyên nhân đó, Hạ Hầu Nghị kiếp trước vẫn luôn vào trạng thái bệnh tật triền miên, nhưng những điều này là bí mật của nhóm lãnh đạo cao tầng nên Lục Mai không hề biết, chỉ nghe là trận chiến đó thương vong thảm trọng mà thôi.

Hiện tại, sáu người bọn họ dị năng không tổn hao mà thậm chí cả sáu người còn đồng tiến vào cấp ba, trở thành những cường giả đứng đầu. Hạ Hầu Nghị thì không có thiếu sót sinh mệnh tiêu hao dị năng, vậy biểu thị anh tuyệt đối sẽ không có khả năng bệnh tật quần thân như kiếp trước. Trong sự vô tình của Liễu Tú Nhã, năng bất tri bất giác đã cải biến số phận của cả sáu người.

Lời nói của Hạ Hầu Nghị xua đi sự nghi ngờ của phần lớn người, có sự thực từ những vị lãnh đạo này, tin tưởng lần tiên đoán này cũng sẽ không lệch đi nơi nào. Huống hồ phòng bị một chút chung quy không có chỗ hỏng, phương hướng nghị luận của mọi người chuyển tới trên vấn đề phòng thủ như thế nào.

“Chúng ta nhất định phải tìm một địa phương dễ thủ khó công, bằng không chúng ta rất khó chống lại thi triều, cho dù có gấp rút lên đường đi chẳng nữa thì chúng ta cũng rất khó rời đi thành phố Z trước khi chúng tới, mà làm không tốt thì trên đường đi có thể sẽ lâm vào thi triều” Lý Ngự lần nữa ném ra kiến nghị của bản thân.

Mọi người hợp mưu hợp sức, ngược lại để cho bọn họ tìm được một địa phương tốt, cách nơi đây không xa, xường quân công nào đó nằm ở đường Điền Dương. Có được tường vây phòng hộ cao vót rắn chắc còn có đường dây cao thế, là một địa phương rất tốt để phòng thủ. Chẳng qua chưa rõ bên trong có phải có người sống sót tồn tại hay không.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn thấp giọng thương lượng một chút, vật tư với nhân viên có thể hoàn thành dời đi trong ba ngày này hay không. Mộc Tuấn Khanh cùng Lâm Hạo Trạch sau khi tính toán một phen, phát hiện chỉ cần an bài thỏa đáng hẳn sẽ không có vấn đề gì.

Mọi người bên nhóm lãnh đạo nghe được tính toán của hai người, Tổng Cảnh Hàn rốt cục ra quyết định: “Lý Ngự, Lý Tu, Mộc Tuấn Khanh, các cậu lập tức mang một số nhân viên đi xường quân công hiểu rõ tình hình, trong hai giờ chúng ta cần triệt để khống chế được xường quân công.” Ngụ ý, nếu có người sống sót phản kháng thì trực tiếp trấn áp, ở trước mặt sinh tử tồn vong, không có bất kỳ đạo lý nào có thể nói.

“Được _____” Lý Ngự, Lý Tu, Mộc Tuấn Khanh trực tiếp đứng dậy, cấp tốc mang theo một số thành viên thẳng đến xường quân công. Thời gian không còn nhiều, bọn họ không thể lãng phí.

Hai mắt lạnh lẽo của Tổng Cảnh Hàn nhìn xung quanh một vòng, đường nhìn băng lãnh khiến cho mọi người kinh hồn táng đảm. Tổng Cảnh Hàn trầm mặc nửa ngày rốt cục cũng bàn giao một câu sau cùng: “Hiện tại, hết thảy tiểu đội trở lại chờ mệnh lệnh, tan họp!”

“Vâng _____” Một tiếng lệnh xuống, mọi người tập thể đứng lên.

Liễu Tú Nhã đang muốn rời đi, lại nghe thấy Hạ Hầu Nghị hô: “Tiểu nhã, em lưu lại”

Liều Tú Nhã nghi hoặc, những vẫn dừng bước quay lại bên Hạ Hầu Nghị.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57

Rất nhanh, nơi hội nghị không còn người khác nữa, Hạ Hầu Nghị đứng dậy nói với Liều Tú Nhã: “Tiểu Nhã, em lập tức chuẩn bị một chút, mười phút sau chờ anh ở xe”

“Được” Tuy rằng Liều Tú Nhã nghi hoặc vì nội dung cuộc họp hôm nay, nhưng ý tứ của Hạ Hầu Nghị là có nhiệm vụ bí mật cần nàng cùng đi, chuyện này nàng hoàn toàn không do dự mà đáp ứng. Máy ngày nay vẫn luôn ở trong xe, khiến cho thân thể nàng đều sắp mốc meo.

Liều Tú Nhã bước nhanh rời đi, chuẩn bị về nơi ở của mình lấy ra vũ khí của nàng, vì Âm Huyền Kiếm linh lực quá to lớn nên nàng đành từ không gian chọn ra một vũ khí mới, một thanh kiếm thượng phẩm pháp bảo mới có chứa thuộc tính sắc bén.

Ở cửa, thiếu chút nữa lại đụng trúng một người, may mắn lần trước sau khi đụng trúng Lý Tu, Liều Tú Nhã thả chậm lại tốc độ rất nhiều, vì vậy đúng lúc dừng lại.

“Trạch, anh sao lại ở đây” Liều Tú Nhã đánh một cái tiếp đón với Lâm Hạo Trạch, rồi mới hỏi.

Lâm Hạo Trạch ôn hòa nói: “Tiểu Nhã em đây là đi đâu”

“Nghị nói có chuyện cần em giúp” nói xong thì vẫy tay mấy cái xem như tạm biệt rồi cấp tốc rời đi, mười phút, thời gian tuyệt không đủ, không thể trì hoãn.

Lâm Hạo Trạch nhìn bóng lưng Liều Tú Nhã rời đi nhủ mảy, anh xoay người đi đến nơi hội nghị, ngăn Hạ Hầu Nghị đang muốn rời đi.

“Nghị, cậu muốn mang tiểu Nhã đi làm nhiệm vụ” Ngờ khí của Lâm Hạo Trạch có chút bất mãn, không phải anh nghi ngờ bạn tốt có ý xấu, nhưng vẫn không ngăn được một tia không vui, dù sao cho dù mọi người ngầm thừa nhận mối quan hệ mờ ám giữa bảy người nhưng muốn chấp nhận thì vẫn còn cần một thời gian nữa.

“Ừm, lần này cần thiết năng lực của em ấy, không thể không mang” Hạ Hầu Nghị thần nhiên tra lời.

Lâm Hạo Trạch nhìn thoáng qua Tổng Cảnh Hàn thấy hắn cũng không phản đối nên cũng không đề xuất ý kiến gì nhiều, sáu người bọn họ trong chuyện tình với Liều Tú Nhã thì có xu hướng để Tổng Cảnh Hàn đứng đầu, vì người tiểu Nhã thích lúc trước là hắn nên bọn họ cũng không có dị nghị, hơn nữa thực lực của Tổng Cảnh Hàn lại mạnh nhất trong sáu người, để hắn đứng đầu bọn họ cũng không cảm thấy không phục.

Liều Tú Nhã rất nhanh đã làm xong chuẩn bị, nàng rất nhanh đi tới nơi chỉ định, thì phát hiện Hạ Hầu Nghị đã chờ sẵn từ bao giờ.

“Nghị, anh đến rồi” Liều Tú Nhã vội đi đến bên Hạ Hầu Nghị.

Mở ra đồng hồ quả quýt, Hạ Hầu Nghị cười cười gật gật đầu nói: “Chín phút ba mươi giây, tiểu Nhã tốc độ của em vẫn nhanh như vậy”

Liều Tú Nhã mỉm cười nhận lời khen của Hạ Hầu Nghị rồi ngồi trên xe, liền hỏi Hạ Hầu Nghị bên người: “Nghị, lần này chúng ta đi nơi nào”

“Xưởng quân công” Hạ Hầu Nghị trả lời rất đơn giản.

“Không phải nhóm của Lý Ngự đã đi rồi sao” Liều Tú Nhã hiếu kỳ, chẳng lẽ xưởng quân công còn có gì khác hay sao.

“Chúng ta điều tra địa hình một chút” Hạ Hầu Nghị nhanh chóng giải thích

Rất nhanh, hai người Hạ Hầu Nghị cùng Liều Tú Nhã đã tới cửa chính của xưởng quân công, cảnh giới ở cửa chính là một thành viên trong tổ chiến đấu của Lý Ngự đem đi, thấy Hạ Hầu Nghị cùng Liều Tú Nhã tới, nhanh chóng mở cửa, để cho bọn họ đi vào.

“Hiện tại tình hình thế nào” Liều Tú Nhã quan tâm tiến triển hiện tại, liền hỏi một câu.

Đội viên này cũng là một người mới thức tỉnh dị năng không bao lâu, nghe thấy câu hỏi của dị năng giả được cho là mạnh nhất đoàn xe, phải nói là kích động a, mặt đỏ lên bắt đầu gán đoạn hồi đáp: “Cơ bản, ờ, đã không chế. Hình như, hẳn là, đến điểm trung tâm rồi.”

Hạ Hầu Nghị nhanh chóng che miệng lại, nhin cười, không ngờ tới đội viên này sùng bái Liều Tú Nhã như thế, ngay cả đáp lời cũng nói năng lộn xộn.

Liễu Tú Nhã đã phát hiện sự mờ ám của Hạ Hầu Nghị, một cái liếc mắt quăng đến, khiến cho Hạ Hầu Nghị nhanh chóng buông tay che miệng xuống, về mặt nghiêm túc theo sát phía sau Liễu Tú Nhã. Phắc, nhin cười thực sự là một động tác yêu cầu cao độ.

Liễu Tú Nhã mỉm cười nhẹ với đội viên đó lấy làm cổ vũ, lúc này mới đi vào, lưu lại một mình đội viên đó hưng phấn nhảy nhót tại chỗ.

Đi mấy chục mét, cảm thấy đội viên đó chắc hẳn cảm thụ không được động tĩnh ở nơi đây, lúc này Hạ Hầu Nghị mới cười ra tiếng, lần nữa rước lấy một cái lãnh nhần của Liễu Tú Nhã.

Lần này Hạ Hầu Nghị không thu liễm nụ cười, vẫn không cố kỵ cười nói: “Tiểu Nhã, em thật sự là nữ thần trong lòng bọn họ nha”

Nhìn Hạ Hầu Nghị không hề sợ hãi mà cười, Liễu Tú Nhã bất đắc dĩ, tên này rõ ràng là trêu chọc mình mà, khuôn mặt tươi cười kia thật muốn cho mấy cái tát.

Khoảng chừng đi được hai trăm mét, Hạ Hầu Nghị nói: “Tiểu Nhã, em có thể dò xét địa hình của toàn bộ khu này không?”

Liễu Tú Nhã gật gật đầu rồi dùng linh thức dò xét địa hình, Hạ Hầu Nghị lấy ra giấy bút, chuẩn bị vẽ ra hết thấy bản đồ địa hình của xưởng quân công này.

Đột nhiên, Liễu Tú Nhã kinh ngạc nói: “Nghị, xưởng quân công này không đơn giản.”

“Uh” Hạ Hầu Nghị thoáng nhích mi, cười tủm tỉm chờ Liễu Tú Nhã nói tiếp.

“Dưới đất có rất nhiều thông đạo, không gian lại lớn” Liễu Tú Nhã hiếu kỳ kiểm tra hết thấy dưới đất, đó rõ ràng chính là một căn cứ dưới đất.

Liễu Tú Nhã nói xong ngẩng đầu nhìn Hạ Hầu Nghị đang mỉm cười với mình. Liễu Tú Nhã đột nhiên hiểu được: “A, các anh đã sớm biết.”

Khỏe miệng Hạ Hầu Nghị hơi hơi cong lên, anh gật gật đầu nói: “Ừm, trước đây đã biết nơi đây có một căn cứ quân sự bí mật, chẳng qua lấy danh nghĩa xưởng quân công để che giấu.”

Liễu Tú Nhã nghe xong lời này, trong lòng hiểu rõ, thân phận của mấy người Tổng Cảnh Hàn không tầm thường, mấy chuyện cơ mật như vậy hiển nhiên bọn họ phải có ích thông tin.

Tâm tư của Liễu Tú Nhã bị căn cứ khổng lồ dưới đất kia chiếm đầy, chẳng qua thủy chung vẫn tìm không được cửa vào, nàng nói: “Đáng tiếc không biết đi vào thế nào”

“Anh biết vào thế nào, bất quá trước tiên điều tra xong địa hình với phân bố kết cấu phòng ốc bên trên đã, chờ lát nữa anh mang em vào xem” Hạ Hầu Nghị cười nói, đi vào là chuyện nhỏ, chân chính trắc trở chính là tang thi phía dưới tuyệt đối không phải ít, dù sao cũng là thành viên của một căn cứ, đến bây giờ đều không phát hiện có người trốn ra, đã biết căn cứ này sợ rằng dữ nhiều lành ít, trên cơ bản đã toàn quân bị diệt.

Nghe thấy lời nói của Hạ Hầu Nghị, Liễu Tú Nhã thật sự hưng phấn, nàng luôn hiếu kì với sự vật mới lạ, có lẽ kiếp trước bị giam cầm quá lâu chưa từng thấy gì ngoài bốn vách đá, nên sinh ra đối với thứ gì nàng chưa gặp qua điều hiếu kì vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58

Có lẽ là chuyện mà Hạ Hầu Nghị hứa hẹn quá có lực mê hoặc, Liễu Tú Nhã bắt đầu ghét bỏ Hạ Hầu Nghị về sơ đồ xưởng quân bị quá chậm, sau khi nhin không được nữa, nàng đoạt lấy giấy bút trong tay Hạ Hầu Nghị, trực tiếp quỳ rạp lên trên mặt đất xi măng thoạt nhìn còn tương đối sạch sẽ nào đó, nhất nhất phục chế toàn bộ phân bố đồ mà nàng dò xét được.

Trong mắt Hạ Hầu Nghị ẩn tàng ý cười, nhìn về mặt chuyên chú của Liễu Tú Nhã, ở phía sau lưng lặng lẽ làm một thủ thế thắng lợi. Ừm, Ở cùng tiểu Nhã, chung quy sẽ nổi tính trẻ con, muốn làm chút chuyện xấu. . . Được rồi, ban nãy khi mình về bản đồ, hình như. . . đích xác. . . có ý chậm một chút.

Hạ Hầu Nghị nhìn cái mông cong vênh trước mặt, ánh mắt lướt qua một đạo tia sáng.

Rất nhanh, Liễu Tú Nhã đã vẽ xong bản đồ, cậu bò lên, vỗ bụi trên người sạch sẽ, sau đó đưa bản đồ cho Hạ Hầu Nghị: “Chúng ta có thể đi chưa”

Hạ Hầu Nghị xem qua một lần rồi gật gật đầu, mỉm cười nói: “Được rồi, chúng ta đi”

Liều Tú Nhã vừa nghe, lập tức lộ vẻ đuổi theo, Hạ Hầu Nghị chuyển mấy vòng, đi qua vài tòa nhà lầu, rốt cục ở trước cửa một kho hàng rất không thu hút, ngừng lại.

Hạ Hầu Nghị vẫn không nhúc nhích, thân thể tựa nhẹ lên cửa, cười cười nhìn Liều Tú Nhã.

"Nghị, chúng ta không phải muốn vào mật đạo sao, anh dừng lại làm gì" Liều Tú Nhã nghi hoặc hỏi.

"Tiểu Nhã, mật đạo này vốn là bí mật trọng đại, anh dẫn em đi xem không phải em nên có thành ý chút sau" Hạ Hầu Nghị nói xong một tay nắm eo kéo Liều Tú Nhã tựa sát vào mình, hơi thở nóng hổi phun lên vành tai trắng nõn kia.

Nếu là lúc bình thường có lẽ tiểu Nhã nhà chúng ta sẽ bằng lòng cho chút ưu đãi để tăng tiến tình cảm, nhưng tiếc cho Hạ Hầu Nghị là bây giờ trong lòng của Liều Tú Nhã bị bí mật của xưởng quân bị này làm cho hiểu kì nên _____ chúng ta có thể hiểu.

Liều Tú Nhã vung một bàn tay lên đánh thẳng vào móng vuốt đang bám trên eo nàng, căm tức nói: "Đừng làm rộn"

Hạ Hầu Nghị bị ăn đau không dám trêu ghẹo nữa, trong lòng âm ức vô cùng, lần thân thiết ở trong sào huyết nhện kia cũng đã qua lâu rồi, lần đó kẻ được lợi nhất là tên Tổng Cảnh Hàn kia, khó khăn lắm mới có cơ hội ở riêng với tiểu Nhã, muốn thân thiết một chút mà cũng bị đánh.

"Tiểu Nhã, em nhìn xem bên trong có tang thi tồn tại hay không" Hạ Hầu Nghị quay đầu nói. Tuy không cam lòng nhưng thấy tiểu Nhã không có ý định nhả ra thì Hạ Hầu Nghị cũng đành cam chịu mà quay về vấn đề chính.

Liều Tú Nhã nhanh chóng dùng linh thức tra xét, phát hiện trong kho hàng có hai con tang thi mặc quần áo lao động của nhà xưởng đang du đãng qua lại ở bên trong: "Nghị, có hai con tang thi."

"Vị trí"

"Một con ở chỗ bốn mét phía trên bên phải cửa chính, còn một con ở trong góc bên trái trên cùng." Liều Tú Nhã tính toán một chút cự ly.

Hạ Hầu Nghị nắm được phân bố của tang thi bên trong, lúc này mới tiến lên ấn một loạt trên nút ẩn cửa kho hàng, chợt nghe thấy "Tách" một tiếng, khóa bên trong thoáng cái buông lỏng ra.

"May mắn, thiết bị phát điện của căn cứ vẫn còn hoạt động." Hạ Hầu Nghị lặng lẽ nói, giọng điệu mang theo may mắn, không cần bạo lực phá cửa thì sẽ không gây chú ý, điều này rất có chỗ tốt đối với hành động của bọn họ, Hạ Hầu Nghị còn chưa hy vọng bí mật của căn cứ này hiện tại đã bị phát hiện.

Hạ Hầu Nghị ra hiệu Liều Tú Nhã tránh qua một bên, bản thân thì mở mạnh cửa kho hàng ra, trực tiếp xông vào, trực tiếp dùng Đẳng Võng cuốn chặt hai con tang thi lại, sau đó liên vung tay lên, một sợi roi dây gai nhọn cuốn lấy cổ tang thi, đầu tang thi trực tiếp bị hư thối rồi hòa tan, hai con tang thi không đầu lúc này mới chậm rãi ngã xuống, trong nháy mắt nện xuống đất, Hạ Hầu Nghị không chế hai dây roi, để cho hai con tang thi lặng yên không tiếng động roi xuống đất.

Hạ Hầu Nghị nhỏ giọng kêu Liều Tú Nhã đi vào, sau đó anh đi đến một góc kho hàng, bắt đầu nghiêm túc nghiên cứu đồ án trên mặt đất, rốt cục ở gần sát góc ước chừng trên dưới 2 mét, mới ngừng lại.

Khi anh vạch sàn nhà ra lộ ra một tay cầm, Liều Tú Nhã biết đây là chìa khoá mở ra căn cứ dưới đất. Quả nhiên Hạ Hầu Nghị chuyển xoay tròn tay cầm về phía trái, ở góc ngược lại, xuất hiện một lỗ động nhỏ trên dưới một mét vuông.

Hạ Hầu Nghị lộ ra nụ cười, xem ra trình tự mở cửa viết trên tư liệu còn chưa bị thay đổi, phải biết rằng loại căn cứ này, mỗi mười ngày, sẽ đổi một loại phương thức ra vào, may mắn lúc đó khi thu được tư liệu thì mặt thể đã giáng lâm, căn cứ này còn chưa kịp đổi mới.

Hai người đi đến cửa động thoáng nhìn, phát hiện có một cầu thang vuông góc trực tiếp đi xuống, bởi vì vấn đề ánh sáng, không thấy được động này sâu bao nhiêu.

Hạ Hầu Nghị không chần chừ, trực tiếp từ cửa động đập cầu thang vuông góc đi xuống.

Liều Tú Nhã theo Hạ Hầu Nghị đi xuống, đi vào một vùng tối đen khoảng chừng thời gian ba bốn phút, rốt cục cảm giác thấy bản thân đã đập lên trên mặt đất.

Liều Tú Nhã kinh ngạc nói: "Không ngờ tới sâu như vậy, chắc hẳn có bốn năm mươi mét đi."

Hạ Hầu Nghị lắc đầu: "Chính xác mà nói hẳn là chiều sâu sáu mươi mét."

Liều Tú Nhã thả ra linh thức, tuy rằng tối đen một mảnh, lại vẫn có thể nhìn ra được đường nét vị trí đại khái của địa phương hiện tại. Bất quá nàng vẫn tương đối lo lắng: "Nghị, không có ánh sáng chúng ta đi vào thế nào"

"Em chờ chút" Hạ Hầu Nghị trực tiếp sờ soạn ở trên vách tường.

"Nghị, anh tìm gì vậy, linh thức của em có thể nhìn được một chút" Liều Tú Nhã hiểu kỳ.

"Vây quá tốt rồi, em giúp anh xem, xem trên vách tường có một cái đèn tường hay không." Hạ Hầu Nghị vừa nghe, nhanh chóng nói, lần này mình không

cần bỏ loạn sở loạn như thần lẫn nữa rồi, tiểu Nhã nhà mình quả thật tài giỏi, Hạ Hầu Nghị hài lòng mà nghĩ

“Nghị anh lui về phía sau một bước, trực tiếp đưa tay, đúng, chính là ở đó.” Dưới sự gợi ý của Liễu Tú Nhã, Hạ Hầu Nghị thoáng cái đã tìm được đèn tường, anh cầm đèn tường, đột nhiên dùng sức kéo xuống.

Vốn luồng lực mạnh này khẳng định sẽ trực tiếp kéo đèn tường rơi xuống, không ngờ tới đèn tường chỉ miễn cưỡng bị kéo xuống một bậc, vốn độ cao một tay, biến thành độ cao nửa tay. Mà theo việc này, đột nhiên thông đạo thoáng cái sáng đèn lên. Mà cánh cửa bọn họ xuống, đột nhiên khép lại.

Hạ Hầu Nghị bị ánh sáng đột nhiên xuất hiện làm choáng một chút, anh nhanh chóng lấy tay che lại mắt cho Liễu Tú Nhã còn bản thân thì cảnh giác mở to hai mắt nhìn xung quanh.

Liễu Tú Nhã ngậm buồn cười vì hành động của Hạ Hầu Nghị nhưng nàng cũng không ngăn cản, đôi khi cũng nên dựa dẫm vào bọn họ một chút, nàng không muốn vì thực lực bản thân mà không đề ý đến chủ nghĩa đàn ông của người yêu.

Khi Hạ Hầu Nghị xác định mắt Liễu Tú Nhã thích nghi được ánh sáng đột ngột thì, mới buông tay, hai người nhìn tình cảnh trước mặt, một thông đạo dài chừng mấy chục mét hoàn toàn hiện ra ở trước mặt hai người. Trên trần, hết thảy đèn đều sáng, thấy trong thông đạo đã tích một tầng bụi dày dày, đã biết căn cứ này quả nhiên không còn người sống sót nào.

Sắc mặt Hạ Hầu Nghị nghiêm túc lên, anh thấp giọng nói câu cẩn thận, liền dẫn đầu đi vào thông đạo, lưu lại một cái lại một cái vết chân rõ ràng.

Liễu Tú Nhã cũng không dám chạy loạn, nàng cẩn thận giẫm lên vết chân của Hạ Hầu Nghị đi theo phía sau anh.

Lúc này hai người tới đầu cùng cửa thông đạo, nghênh đón vẫn là một cánh cửa lớn bằng sắt đóng chặt. Liễu Tú Nhã dùng linh thức kiểm tra hoàn cảnh bên trong, sau đó quay đầu nhìn phía Hạ Hầu Nghị nói: “Bên trong vẫn là hai con tang thi, địa hình là một gian phòng gần mười mét vuông.”

Hạ Hầu Nghị chờ đợi chính là điều này, anh gật gật đầu, lần nữa ấn loạn một trận trên nút ấn mặt mã phía trên khóa cửa, cửa đột nhiên tự động mở ra.

Hai con tang thi bên trong nghe thấy động tĩnh bên này, nhất tề quay đầu lại, về mặt phần nộ rống giận về phía Hạ Hầu Nghị.

Từ sau khi cửa mà bọn họ xuống được khép lại, hành động của Hạ Hầu Nghị liền lớn mật hơn rất nhiều. Lúc này tang thi rống giận cũng không khiến cho anh nhanh chóng đi lên giải quyết, tuyệt nhiên bất đồng với hành động cầm tiếng vang lúc mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đua Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59

Lần này thủ đoạn Hạ Hầu Nghị giải quyết tang thi không hề có kị nữa, một đạo roi mây bay vút qua, tát bay hai con tang thi đang gào thét tiến lại kia, khiến chúng đập vào tường sắt, đầu tang thi trực tiếp bị đập đến nát bét, hai viên tinh hạch nhỏ lăn ra từ đó.

Liễu Tú Nhã nhàn nhả đứng một bên nhìn Hạ Hầu Nghị giải quyết tang thi, tranh thủ quan sát căn phòng mà bọn họ đang ở, có chút giống phòng nghỉ, trung gian đặt một bộ sô pha, trước sô pha là bàn trà, tường đối diện treo TV tinh thể lỏng siêu lớn, trừ những cái này ra tuyệt không còn đồ vật khác, vừa nhìn thấy hết.

Tuy rằng thoát nhìn gian phòng này thuộc về kiểu phong bế, nhưng Liễu Tú Nhã biết khẳng định có cửa ngầm ẩn tàng.

Hạ Hầu Nghị đến bên cạnh Liễu Tú Nhã đưa cho nàng hai viên tinh hạch kia, nhìn ánh mắt sáng rực lên của Liễu Tú Nhã thì nhin không được khẽ mỉm cười.

Liễu Tú Nhã nhanh chóng vút hai viên tinh hạch vào túi cần khôn, nàng nhìn đồng tinh hạch cấp 1 chất cao thành ngọn núi nhỏ trong túi cần khôn kia thì hài lòng gật gật đầu, sáng lấp la lấp lánh, nàng thích à nha...

Hạ Hầu Nghị đi đến một vách tường, cẩn thận cứ ấn ấn gõ gõ như thế trên vách tường, không biết đụng phải cái gì, đột nhiên từ trong vách tường lộ ra một màn hình.

Màn hình còn có điện, nó rõ ràng viết: Đưa vào mặt mã với vân tay.

Hạ Hầu Nghị nhìn dòng chữ kia thì hơi nhú mày, rồi đi đến xác hai tang thi kia dùng dao chặt bỏ tay của hai tang thi, Mặt mã Hạ Hầu Nghị đã biết, sau khi trực tiếp đưa vào, cầm bốn cái tay đặt từng cái ở trên màn hình, rốt cục ở cái tay thứ ba, đã đạt được nhận định thông hành.

Lệnh thông hành vừa thông, bức tường vốn treo TV đột nhiên nguyên cả mặt tường xoay chuyển, lộ ra một thông đạo chỉ có thể cho một người đi vào.

Hạ Hầu Nghị đi vào đầu tiên, Liễu Tú Nhã theo sát sau đó, vừa vào thông đạo, liền phát hiện bên trong cái gì cũng không có, phỏng đoán khi bệnh độc đột kích, thông đạo này không hề có người đi qua.

Đi không bao xa, phát hiện lại là đường cùng, Hạ Hầu Nghị không hề chần chừ lần nữa tìm ra chốt mở.

Cánh cửa ngầm này mở ra, liền tiến vào căn cứ quân sự chân chính, một cánh cửa sắt ngăn chặn bọn họ tiến vào: “Nghị, bên trong là một không gian rất lớn, không ít tang thi, phỏng đoán phải có hai mươi mấy con”. Liễu Tú Nhã linh thức đảo qua, rồi cho kết luận.

"Em giải quyết bên trái, anh bên phải" Hạ Hầu Nghị hỏi rõ bố cục chỗ tang thi đứng rồi làm quyết định.

Hạ Hầu Nghị nhanh chóng ấn mật mã cửa sắt, hai người phân chia hai hướng xông vào, Liễu Tú Nhã vung tay lên vô số sợi tơ đỏ từ tay nàng bay ra, ghim thẳng vào người của lũ tang thi, Liễu Tú Nhã tay còn lại nhanh chóng kết ấn, một lần sương dùng sợi tơ làm vật dẫn tiến nhập người lũ tang thi, khiến chúng đông lạnh nhanh chóng, Liễu Tú Nhã đảo tay một cái, quạt ngã hơn mười con tang thi, thân thể chúng vừa chạm đất đã vỡ tan thành mảnh nhỏ, lúc này Hạ Hầu Nghị cũng giải quyết lũ tang thi còn lại.

Nơi này rất kỳ lạ, một cây trụ sắt to lớn chống đỡ trần nhà làm bằng thép bóng loáng, bên trên vậy mà còn có một mặt trời nhân tạo treo cao, tản ra quang mang chói mắt, vô số thông đạo đi thông những kiến trúc bất đồng.

Nếu từ trên không nhìn xuống phía dưới, sẽ phát hiện đây chỗ nào là một căn cứ, quả thực có thể được xưng là một tòa thành thị loại nhỏ. Máy phát điện nơi đây vẫn còn hoạt động, nó hỗ trợ điện lực tiêu hao mà căn cứ này cần thiết, tỷ như đèn điện của thông đạo, tỷ như mặt trời nhân tạo chói mắt hiện tại kia, mục đích của bọn họ cũng bao gồm những cái máy phát điện đó.

Hạ Hầu Nghị nhìn một lượt bố trí của căn cứ quân sự, sau đó đầu tiên đi nhà kho trang bị vũ khí xem xem, tuy rằng lương thực rất quan trọng, nhưng đối với đoàn xe mà nói cũng không phải nhất định cần, Liễu Tú Nhã có không gian hơn nửa đa số 90% điều là lương thực, trái lại vũ khí lại rất ít, thi triều lần này chỉ dựa vào dị năng giả chiến đấu, sợ rằng không cách nào ngăn chặn được tang thi tựa như thủy triều, chỉ có tất cả người dân điều chiến đấu thì cơ may sống sót cho đoàn xe mới tăng lên, hơn nữa đoàn xe cũng cần nhiều vũ khí để cân bằng thực lực với quân đội của chính phủ.

Hai người một bên thanh lý tang thi một bên cấp tốc tới gần kho vũ khí, rất nhanh đã đến được kho vũ khí, bên ngoài kho vũ khí có tang thi canh chừng, tuyệt không mang đến phiền phức nào cho bọn họ, chỉ cần không có tang thi cao đến cấp năm thì bọn họ không hề có uy hiếp.

Chung loại vũ khí trong kho rất phong phú, chỉ cần súng ống, thì có gần mười loại, còn có các loại đạn dược như pháo sáng, đạn khói vân vân số lượng cũng không ít, Liễu Tú Nhã rất nhanh đem toàn bộ điều thu vào túi cần khôn, hai người vừa thu xong kho vũ khí thì nhanh chóng bẻ hướng tới chỗ kho hàng hậu cần. Kho hàng của căn cứ dưới đất tuyệt không nhỏ, hơn nữa không chỉ có một cái, đặc biệt là một gian kho lạnh vẫn còn đang trong hoạt động.

Kho lạnh vận chuyển bình thường đại biểu điều gì. Nguyên liệu nấu ăn tươi mới, hơn nữa máy phát điện nơi này chắc chắn vô cùng nhiều nên mới có thể duy trì nguồn điện lâu như vậy.

Liễu Tú Nhã dùng linh thức đảo qua tang thi vốn ẩn tàng bên kho lạnh từng con hiện ra trong đường nhìn của nàng. Liễu Tú Nhã thận trọng nói: "Thật nhiều tang thi ẩn nấp, nhất định có tang thi cấp cao".

“Không sai, bằng không những tang thi đó sẽ không ẩn nấp đi, cũng không biết tang thi cấp cao trốn ở một bên kia đến tốt cùng là cấp mấy.” Hạ Hầu Nghị cũng đã đoán được phía căn cứ này nhất định có tang thi cấp cao tọa trấn, bằng không những thế lực khác biết sự tồn tại của căn cứ quân sự này, sau có thể bỏ qua miếng mồi béo bở như vậy.

Nhóm tang thi ẩn tàng có chút nghi hoặc, chưa rõ thức ăn trong mắt chúng nó vì sao sẽ dừng ở bên cạnh đây không đi vào, phải biết rằng chỉ cần tiến thêm một bước nữa, sẽ bước vào khu vực có thể tiến công mà đầu lĩnh phân chia, cũng là thời khắc chúng nó xuất động.

Tang thi cấp 0 cơ bản không có trí tuệ gì, chúng nó nhiều nhất chỉ tiếp thu được mấy chỉ lệnh đơn giản, căn bản không biết suy nghĩ suy một ra ba. Vì vậy, nhóm tang thi vẫn lựa chọn chờ đợi, không có chút ý tứ xung đột vũ trang nào.

“Kỳ quái, vì sao chúng nó không tiến công” Liễu Tú Nhã nghi hoặc nói, rõ ràng trận hình này đã có thể vây quanh bọn họ, tuy rằng ở trong mắt nàng không thể xem như là điểm mai phục điều kiện tốt nhất, nhưng cũng không kém chỗ nào.

Hạ Hầu Nghị khòe miệng mang chút ý cười: “Có lẽ, con tang thi cấp cao kia hiện không ở đây, nếu là chỉ huy hiện trường, sợ rằng những con tang thi đó sớm đã vây lên”

Liễu Tú Nhã nghe vậy, ánh mắt sáng ngời, lặng lẽ làm một thủ thế chém giết với Hạ Hầu Nghị, ý tứ của nàng là thừa lúc lão đại của nhóm tang thi không có mặt, trước tiên xử lý xạch mấy thứ tạp nham này.

Hạ Hầu nghị hoàn toàn đồng ý với suy nghĩ của Liễu Tú Nhã, hai người ánh mắt trao đổi một chút sau đó từ từ bước đến những con tang thi ngu ngơ đang rục rịch muốn tiến công kia, hiện tại không động thủ chẳng lẽ chờ lão đại chúng nó về cùng bọn họ đàm chuyện nhân sinh sao.

Vô số tang thi tuôn ra từ mỗi một góc, bọn chúng tựa ong vỡ tổ điều nhào lên hai người đang tiến tới, Hạ Hầu Nghị tháo từ trên tay xuống một vòng tay bằng dây mây đỏ rực, dùng dị năng thúc đẩy lập tức biến nó thành một cây roi với vô số gai nhọn, nhẹ nhàng vung lên một cái, dây roi như xà cuốn lấy hơn chục tang thi, nháy mắt bọn chúng tựa như bị hút khô, thân thể rơi rụng xuống đất.

Liễu Tú Nhã trong tay phải đột nhiên chậm rãi ngưng tụ xuất hiện một thủy cầu, tay trái ấn xuống thủy cầu trong tay phải, đột nhiên kéo ra, một dòng nước xuất hiện giữa hai tay, sau đó quang hưởng lên trên, dòng nước tiếp tục kéo dài, thẳng đến khi kéo dài tới độ dài ba mét, tay trái mới buông ra đầu kia dòng nước. Vì vậy, một sợi roi nước dài cứ như vậy xuất hiện. Roi nước vung múa rất linh mãnh, uy lực của một kích tuyệt không nhỏ hơn kiếm khí của nàng là bao, tang thi bị roi nước quét qua, trên cơ bản đều mất đi năng lực chiến đấu, có một số không khéo bị trực tiếp quét đứt cổ, chỉ có thể tiếc nuối cáo biệt với thế giới này, trở về trong ôm ấp của thiên thần.

Hạ Hầu Nghị không cách nào bảo trì bình tĩnh, về mặt anh chán kinh nhìn Liễu Tú Nhã, anh biết dị năng Liễu Tú Nhã rất đặc biệt nhưng không ngờ nó có thể liên tục biến hóa như thế, không chỉ có thể chuyển đổi qua hỏa hệ, băng hệ, phong hệ, hiện giờ cả thủy hệ đều được sử dụng.

Rất nhanh, bốn phía Liễu Tú Nhã có vô số tang thi ngã xuống, tang thi đang kêu gào rống giận, vẫy vẫy quay cuồng trên mặt đất, lại không có biện pháp tiếp tục tới gần nàng, cho dù có thành công, nghiêng tiếp chúng nó vĩnh viễn là roi.

Thời gian Liễu Tú Nhã chiến đấu không tính là quá dài, phỏng đoán nhiều nhất chỉ mười phút mà thôi, trong thời gian ngắn, gần trăm tang thi cứ như vậy trở thành vật tể, đầu nở hoa dưới roi nước của Liễu Tú Nhã.

“Bóp bóp bóp!” Ba tiếng vỗ tay rõ ràng truyền tới trong tai Liễu Tú Nhã vừa mới kết thúc chiến đấu.

"Tiểu Nhã, chiêu thức rất đẹp" Hạ Hầu Nghị tiến đến bên cạnh Liễu Tú Nhã, không dần được mà lên tiếng khen ngợi, anh luôn thích bộ dáng chiến đấu của tiểu Nhã, hung mãnh nhưng không hề kém phần xinh đẹp.

"Vậy sao....." Liễu Tú Nhã nhìn Hạ Hầu Nghị ánh mắt sáng lấp lánh nhìn mình thì cố ý kéo âm cuối, mắt phượng khẽ híp, Hạ Hầu Nghị nhìn mà tim đập nhanh hơn mấy nhịp, đây rõ ràng là quyến rũ, tuyệt đối là quyến rũ.

"Được rồi, mau chóng thu thập đi, con tang thi cấp cao kia nói không chừng sắp quay về" Liễu Tú Nhã bước nhanh về phía kho lạnh kia. Hạ Hầu Nghị nhanh chóng lấy lại bình tĩnh cũng bước nhanh theo Liễu Tú Nhã, ánh mắt hai người đối diện kho lạnh đóng chặt kia, thừa lúc thủ lĩnh tang thi không có mặt, kho lạnh này nhất định phải lấy được.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60

Khóa của kho lạnh thiết trí mật mã, bất quá loại râu ria này đương nhiên sẽ không viết ở trên tư liệu quan trọng. Tuy rằng Liễu Tú Nhã về mặt mong đợi nhìn Hạ Hầu Nghị, hy vọng phu quân nhà mình cuồng ấn một trận như dĩ vãng, nhẹ nhàng giải quyết việc này.

Hạ Hầu Nghị bị Liễu Tú Nhã nhìn đến phát lạnh, cường trấn tinh thần mà nói: “Bạo lực phá cửa.” Sự thật chứng minh, các phu quân của nàng cũng không phải vạn năng nha.

Liễu Tú Nhã liếc Hạ Hầu Nghị, khóe môi hơi mỉm cười khiến cho trên mặt Hạ Hầu Nghị có chút phát nóng, Hạ Hầu Nghị có chút xuống không được đài quay mặt đi tỏ vẻ không chú ý đến vẻ cười cợt của Liễu Tú Nhã.

Liễu Tú Nhã cũng không chọc ghẹo Hạ Hầu Nghị nữa mà nâng kiếm bỏ về phía cửa kho đông lạnh.

"Crack ____" Một tiếng giòn vang, khóa cửa đã bị phá hư, Hạ Hầu Nghị kéo cửa ra, một luồng hàn khí nồng đậm nhào tới trước mặt.

Hai người nhìn nhau một cái, Hạ Hầu Nghị tỏ ý Liễu Tú Nhã đi theo anh, lúc này mới cẩn thận bước vào kho lạnh. Tuy rằng trong linh thức của Liễu Tú Nhã không phát hiện tang thi, bất quá cũng không thể thả lỏng cảnh giác, trên đời này còn có rất nhiều thứ không biết đến tồn tại, có lẽ có một số có thể miễn dịch sự điều tra của nàng.

Tòa kho lạnh này phi thường lớn, các loại thức ăn tươi mới đông lạnh chất đầy toàn bộ kho lạnh, xem ra trước khi ngày diệt vong giáng lâm, căn cứ vừa vận bổ túc vật tư.

Liễu Tú Nhã nhìn từng nguyên liệu nấu ăn tươi mới đầy ắp, vung tay một cái toàn bộ điều thu vào.

Liễu Tú Nhã nhìn kho hàng đông lạnh trở nên trống rỗng thì hơi do dự một chút: "Nghị, em thu hết vào không gian rồi thì làm sao lấy ra"

Hạ Hầu Nghị đương nhiên hiểu rõ ý tứ của Liễu Tú Nhã, dị năng không gian của Liễu Tú Nhã vẫn chưa có ai biết đến, có thể giữ làm con bài chưa lật, anh nhìn nhìn vật tư trước mắt, có chút chần chừ nói: “Nếu không, lần tới chúng ta mang đội rồi thu”

“Không được, quá phiền phức” Liễu Tú Nhã nghĩ nghĩ vẫn là lắc đầu, ai biết đến lúc đó mấy thứ này còn có thể ăn được hay không, dù sao nàng cũng đã nhìn ra, lần này chính yếu vẫn là thu máy phát điện nơi đây, không có máy phát điện kho lạnh liền không có biện pháp hoạt động, tin tưởng mấy thứ

này rất nhanh sẽ hư mất.

Liều Tú Nhã thấy tạm thời không có biện pháp đành nói: “Nghị, trước tiên thu đi, thực vật trong không gian khi đến căn cứ mới tuôn ra như vậy cũng không ai đoán được là em có không gian”

Hạ Hầu Nghị không nghĩ ra biện pháp nào khác đành gật đầu, dù sao thực vật của đoàn xe vẫn còn nhiều, có thể chống đỡ đến căn cứ, còn không cứ dẫn đội đi thu thập vật tư từ nơi khác bổ sung cũng được.

Hai người bọn họ rất nhanh quyết định sau đó chạy về phía mục tiêu kế tiếp.

Tìm kiếm máy phát điện không phải quá thuận lợi, đi mấy điểm đều không phải, hiện tại là chỗ sau cùng, nếu còn không phải nữa, bọn họ chỉ có thể lui ra ngoài trước, dù sao hai giờ đã qua, bọn họ không thể biến mất quá lâu.

May mắn, chỗ sau cùng chính là mục đích của chuyến này, Liều Tú Nhã không chút khách khí thu toàn bộ hết thấy máy phát điện, máy phát điện dự bị, còn có một số tấm năng lượng mặt trời các loại vào không gian, tất cả những thứ này chính là tất yếu cần nếu muốn căn cứ hoạt động tốt.

Hai người dựa theo đường cũ quay về, khi sắp đến cửa vào, một tiếng gào dài kinh thiên vang lên ở góc nào đó của căn cứ.

“Không tốt, chạy mau” Sắc mặt của Liều Tú Nhã đại biến, khí thế này tuyệt đối không ít hơn cấp năm, trong khoảng thời gian này tang thi cấp cao thực sự là tầng tầng lớp lớp.

Hai người nhanh chóng chạy về phía cửa, tiến vào thông đạo, Hạ Hầu Nghị cấp tốc ấn xuống nút ấn, một cánh cửa sắt cực đại nện xuống. . . Trong nháy mắt đó, Liều Tú Nhã thấy được con tang thi cấp cao kia, một bộ quần phục rách nát treo ở trên người, nửa khuôn mặt đã nhìn không ra được nữa, hai tay nó chống đất, hai chân đạp mảnh liệt, cấp tốc chạy tới, nếu không phải đường nhìn của Liều Tú Nhã có tiến hóa nhất định, sợ rằng nhìn không thấy bóng dáng của nó.

Cửa sắt rút rất đúng lúc, ngay khi tang thi sắp công kích đến Hạ Hầu Nghị, cửa sắt đã ngăn cản con tang thi đó.

Cho dù như thế, một tiếng rung động kịch liệt, khiến cho hai người trong thông đạo bị đánh bay đi, lần lượt ngã xuống trên mặt đất.

Liều Tú Nhã nhanh chóng bò lên, cánh tay vừa chuyển một thanh kiếm bạc xuất hiện tại lòng bàn tay nòng, Liều Tú Nhã gắt gao nhìn chăm chăm cánh cửa sắt vẫn còn rung động kia, tang thi không cam lòng thức ăn của nó cứ như vậy đào tẩu, vẫn chưa từ bỏ ý định công kích tới cánh cửa lớn kia, hy vọng có thể đập tan nó.

Bởi vì Hạ Hầu Nghị gần cửa nhất, trùng kích anh chịu lớn nhất, ho khan vài cái, lúc này mới đứng lên: “Nhanh chóng đi, tên này là tiến hóa song hệ lực lượng tốc độ, lực công kích này tuyệt đối không phải tang thi cấp năm bình thường.”

Hai người không dám dừng lại, dù sao ai cũng không biết cánh cửa sắt này có thể chống chịu được sức mạnh của con tang thi đó hay không, nếu như thực bị phá hủy, bọn họ ngay cả muốn chạy cũng không kịp. Khi hai người rời đi không quên đóng hết thấy thông đạo, con quái vật đó vẫn nên ở trong căn cứ thì tương đối an toàn hơn.

Hai người rốt cục thấy lại ánh mặt trời, lúc này mới thở dài một hơi, nhìn nhau cười, có loại cảm giác may mắn sống sót sau tai nạn. Phỏng đoán khi bọn họ giết chết tang thi xung quanh kho lạnh, con tang thi cấp năm đó đang trong ngủ gật. . .

Lúc này, chợt nghe thấy cách đó không xa có tiếng bước chân lại đây, hai người cùng nhìn thấy một bóng dáng của vệ binh canh gác: “Hạ đội trưởng, Liều tiểu thư, rốt cục đã tìm được các anh.”

Hạ Hầu Nghị nhú mày: "Có chuyện", nhìn bộ dáng gấp gáp của vệ binh hiển nhiên là vấn đề vô cùng nghiêm trọng.

"Báo cáo, đoàn xe bị một động vật kì lạ tập kích, hiện tại Tổng đội trưởng đã dẫn người kéo nó ra khỏi đoàn xe" vệ binh nhanh chóng tình lược tình hình nói cho Hạ Hầu Nghị.

Hạ Hầu Nghị nhìn mặt mày xanh mét của vệ binh đó thì khẳng định động vật mà vệ binh nhắc đến khả năng không chỉ là động vật biến dị dù sao có loại biến dị nào mà bọn họ chưa thấy qua, có thể làm thân kinh đa qua tôi luyện của quân đội lộ ra biểu tình đặc sắc như vật thì chắc chắn thứ này tuyệt không tầm thường.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đua Mỵ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61

Mặt thể được ba tháng, địa cầu hiện giờ chỉ chia làm hai mùa, nắng nóng cháy da và băng lạnh thấu xương. Hiện tại đang là mùa nóng, cái nóng từ mặt trời như thiêu đốt, cả vòm trời rộng lớn chỉ thấy vài gợn mây nhỏ, những cơn gió làm cát bụi bay lên mù mịt. Hơi nóng từ mặt đất bốc lên hòa vào trong cơn gió càng khiến cho cơn đường rộng lớn này giống như một lò thiêu.

Liễu Tú Nhã cùng Hạ Hầu Nghị theo vệ binh kia quay về đoàn xe, Hạ Hầu Nghị nhìn khung cảnh xung quanh, cánh rừng xanh ngát trước kia giờ đã không còn, chỉ còn một mảnh khô vàng đỏ nát, chỉ mới ba tháng tất cả điều thay đổi.

Liễu Tú Nhã nhìn Hạ Hầu Nghị có điểm tinh thần hạ xuống, nàng đến thế giới này không lâu nên đối với nơi này cũng không có cảm tình gì nhiều đương nhiên không thể lý giải tâm tình của Hạ Hầu Nghị, tuy không hiểu nhưng nàng có thể nhận thấy tâm tình hắn không vui. Liễu Tú Nhã nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay to lớn kia, vuốt vuốt nhẹ trấn an cảm xúc của Hạ Hầu Nghị.

Hạ Hầu Nghị nhận thấy sự an ủi của người kẻ bên, hắn nhìn đôi mắt ẩn chứa quan tâm cùng ôn nhu kia thì tinh thần cũng không ủ rũ nữa, mặc kệ như thế nào, người sống cũng là trên hết, hắn từng hứa với người này sẽ cho em ấy một ngôi nhà hoàn chỉnh, hắn nhất định phải làm được.

Tốc độ xe rất nhanh chưa đến 20 phút đã đến được nơi đoàn xe dừng lại, đoàn xe hiện giờ khá loạn, Liễu Tú Nhã nhìn thấy Tổng Cảnh Minh cùng Lý Ân và Lý Nhiên đang cầm kiếm đứng trên nóc xe, vẻ mặt nghiêm trọng. Tổng Cảnh Minh thấy Liễu Tú Nhã quay về phân phó hai anh em họ Ly canh giữ còn bản thân vội vã nhảy xuống chạy đến bên Liễu Tú Nhã.

"Mẹ, đại phụ thân, nhị phụ thân cùng tam phụ thân dẫn người dụ con quái đó đi hướng rừng cây bên kia, cấp bậc nó khá cao chắc khoảng cấp 4, là dạng bò sát nhưng hình thù kì dị" Tổng Cảnh Minh nhanh chóng báo cáo.

"Hi nhi đâu" Liễu Tú Nhã nhìn quanh không thấy nhóc con béo kia.

"Hi nhi được gửi ở chỗ bà nội Lý". Liễu Tú Nhã tuy sinh cùng lúc bốn đứa bé, nhưng lại cha của bọn nhỏ lại bất đồng nên có thể xem như cùng mẹ khác cha, Tổng Cảnh Minh, Lý Tu cùng Lý Ngự thì không nghĩ phân biệt con người này hay người kia nên điều xem bốn đứa bé như con chung của bọn họ, vì vậy để phân biệt hai nhà thường sẽ kèm theo họ mà gọi.

Liễu Tú Nhã gật gù đầu, Tổng Cảnh Minh báo cáo xong những việc cần thiết thì quay trở lại cùng hai anh em của mình để thủ trận địa, lúc này con quái kia đến còn kéo theo một đoàn tang thi hơn trăm con, nhờ đoàn tang thi kia cấp bậc không cao, ba anh em bọn họ thực lực cũng không kém hơn nữa dĩ năng giả trong đoàn ở lại tuy cấp không cao nhưng phối hợp ăn ý mới ngăn đoàn xe tồn thất nghiêm trọng.

Liễu Tú Nhã cùng Hạ Hầu Nghị vội vã hướng bên khu rừng mà Tổng Cảnh Minh chỉ, còn chưa đến nơi thì từ mặt đất truyền tới nhiều con chấn động nhỏ, hai người liếc nhau, xem ra con quái này thực lực quả nhiên không tồi, đánh lâu như vậy vẫn không giết được nó.

Cách bọn họ tầm 50 mét, cát bụi bắn tung lên không trung cao tới vài chục mét, một con quái vật như con sâu lông, toàn thân con quái vật này màu nâu sẫm, chẳng chịt phía trong tấm thân đó là những mạch máu màu xanh nhạt lúc ẩn lúc hiện, miệng của nó là một hình tròn với tầng tầng lớp lớp những chiếc răng sắc nhọn xếp với nhau thành hình xoắn ốc chạy sâu vào trong bụng. cả thân mình nó dài chừng 25 đến 30 mét rộng khoảng 2 mét.

Cả thân mình nó dựng thẳng lên vì vô số dị năng đang bắn lên người nó mà không ngừng vận, lắc, ngoe nguẩy trong không trung. Nước miếng sền sệt từ trong miệng nó văng loạn xạ bốn phía. có thể nhận ra nước dãi của nó mang nọc độc, vừa chạm vào đất đã phát sinh âm thanh nổ lách tách. Con quái vật còn không ngừng vận vận cơ thể, hơn thế nữa nó bị những dị năng tấn công khiến cơ thể đau đớn, từ miệng rít lên những tiếng rống dài nghe mà đau tai nhức óc.

"Ghécccccccccccccc _____"

"Thở hệ dị năng chặn nó lại, băng dị năng giả dựng tường băng bảo hộ" Tổng Cảnh Hàn vừa phát động công kích vừa liên tục chỉ huy.

Đôi mắt hắn khẽ nheo lại, sau đó hai bàn tay tách ra, nằm giữa hai lòng bàn tay lúc này là một khối cầu màu trắng xanh, nhỏ như một đốt tay cái. Xung quanh khối cầu là vài tia điện li ti cùng màu bắn ra. Tổng Cảnh Hàn thúc giục lõi điện trong cơ thể vận hành cấp tốc nhanh chóng cũng có quả cầu này càng rắn chắc, đến trình độ hắn vừa lòng thì quả cầu đã mang một màu xanh đậm, đây là đại chiêu của hắn, Quang Điện, trong quả cầu này có chứa điện lực lên đến 10.000V, lực điện đủ tác dụng cả một chiếc humer rắn chắc, biến nó thành sắt vụn, Tổng Cảnh hàn ném mạnh vào người con quái vật kia.

"Rầm _____" Cái cơ thể nâu đen với chẳng chịt gân xanh bỗng chốc đổ rạp trên mặt đất, khiến mặt đất bị rung lắc, cát bụi mù mịt bay lên, thân hình còn sâu biến dị kia vì dòng điện quả cầu của Tổng Cảnh Hàn mà giật giật không ngừng, mắt thường có thể nhìn thấy cơ thể nó thỉnh thoảng có một vài dòng điện xanh đứt gãy hiện lên.

Dù con sâu biến dị này có là cấp bốn nhưng xung quanh nó dị năng giả cũng không kém, hướng chỉ nhóm người Tổng Cảnh Hàn đa phần đều là cấp 3 đỉnh cấp tùy thời điều muốn đột phá cấp 4, có thể chống đến lúc này điều nhờ vào nó là song hệ dị năng độc hệ cùng cường hóa hệ. Lớp da cứng rắn giúp nó đỡ hầu hết công kích của dị năng giả kia.

Lý Tu là người phát hiện ra Liễu Tú Nhã đầu tiên, hắn đưa tay điên cuồng vỗ nằng, trên mặt là nụ cười sáng lạng.

"Tiểu Nhã, đến rồi, em có xem thấy tư thế lúc anh chiến đấu không, có phải đặc biệt oai phong không" Lý Tu cười cười nói với Liễu Tú Nhã, đôi mắt hoa đào khẽ chớp chớp nhẹ, Liễu Tú Nhã nhìn sóng mắt lưu chuyển kia chợt nhớ đến câu nói nàng nghe trước kia, ả, hình như gọi là liếc mắt đưa tình.

Liễu Tú Nhã về mặt đứng đắn, gật nhẹ đầu, không biết ý nàng là chào hỏi Lý Tu hay là tán đồng lời hắn vừa nói, ánh mắt nàng cùng Lý Tu giao nhau, đây dựa cùng một chỗ, đôi mắt hoa đào kia thật sự rất đẹp nhất là lúc này, mang theo cơn nhả cùng một chút lửa nóng nhìn nàng, nhất thời Liễu Tú Nhã bị hấp dẫn, hoàn toàn không biết bộ dáng này của hai người trong mắt người khác mới đúng là liếc mắt đưa tình.

"Liều tiểu thư, cô đến thật đúng lúc" Một giọng nói trào phúng không hợp không khí nháy mắt chọc thủng bong bóng màu hồng giữa hai người, Liều Tú Nhã nhìn về phía giọng nói vừa cất lên kia.

Sở Thiên Diệp bày ra dáng vẻ cao ngạo nhìn về Liều Tú Nhã, tựa như vô tình nói nhưng ánh mắt không che giấu ghen tị cuộn cuộn bốc lên, cô thật không hiểu bản thân mình rõ ràng là nữ chính nhưng sau hết lần này đến lần khác chỉ cần Liều Tú Nhã xuất hiện thì dường như những nam chính của cô đều dán chặt mắt lên người cô ta.

Sở Thiên Diệp nhìn Tổng Cảnh Hàn, Lý Ngự, Mộc Tuấn Khanh vì sự xuất hiện của Liều Tú Nhã mà ánh mắt này giờ vẫn theo dõi cô ta, vừa rồi cô biểu hiện xuất sắc như vậy nhưng vẫn không chiếm được sự chú ý của họ thì bất bình trong lòng không cách nào áp được.

Liều Tú Nhã nhận nhặt liếc nhìn Sở Thiên Diệp. Kỳ thực, nàng rất muốn biết Sở Thiên Diệp, Lục Mai cùng cô gái tên Hàn Phụng Cẩm kia đến tốt cùng có lai lịch gì, tuy tu vi đa phần đều bị nàng áp chế nhưng không ảnh hưởng gì đến linh thức cường liệt của nàng, nàng tình tường cảm nhận được dao động linh hồn bất thường từ ba người bọn họ, giống như trong ngoài không đồng nhất.

Bất quá ba người đó, hai người thuộc về tổ hậu cần, đồng thời ở trong xe chuyên dùng cho tổ hậu cần, nàng lại thuộc tổ chiến đấu, ngoại trừ ăn cơm sẽ rất khó chạm mặt, cho dù chạm mặt, cũng không có cơ hội, tu vi không đủ không thể hoàn toàn che giấu đôi mắt của nàng, dùng linh thức dò xét linh hồn, con người nhất định biến đổi, nếu muốn che giấu phải mang kính mát, có điều có ai đi ăn cơm lại mang kính mát bao giờ.

Còn người còn lại tuy ở tổ chiến đấu như lại không cùng tổ với nàng, tổ của Tổng Cảnh Hàn lại liên tiếp nhận nhiệm vụ nguy hiểm, vừa về chưa được bao lâu đã bị nắm kéo đi quá thật thời gian thờ còn không có, cô gái tên Sở Thiên Diệp này còn liên tục đề phòng nàng, quả thật còn hơn phòng tang thi.

Bất quá Liều Tú Nhã cũng không sốt ruột, trải qua quan sát trong khoảng thời gian này, chỉ nhìn thấy mấy cô gái hữu ý vô ý lấy lòng nàng, nỗ lực thông qua nàng để tiếp cận nhóm người Tổng Cảnh Hàn, xem ra mục tiêu của bọn họ là các phu quân của nàng, lấy lòng nàng xem ra muốn chính thể là nàng cho bọn họ leo lên địa vị thiếp thất. Không thể không nói tiểu Nhã đã nhìn ra chân tướng.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỵ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62

Mọi người nhìn con sâu biển dị to lớn nằm trên đất thì tự giác thả lỏng, nhưng dị biến phát sinh, con sâu biển dị cấp 4 kia vốn đang nằm rũ rượi trên mặt đất đột nhiên như gãy dựa lần cuối, nó ngửa đầu từ trong cổ họng phát ra một tiếng rít dài thập phần cổ quái, tiếng huyết kia như một tiếng khóc nỉ non của anh nhi, nghe vào trong tay hết sức quái dị, Liều Tú Nhã căng thẳng, nàng cảm nhận được một luồng lực mạnh mẽ đang tiến gần đến đây.

"Cẩn thận, nó gọi tiếp viện" Liều Tú Nhã không để ý đến Sở Thiên Diệp nữa, Âm Huyền Kiếm hiện ra trên cánh tay nàng, mọi người biểu tình nghiêm nghị, một chiêu tiếp một chiêu đánh lên con sâu biển dị, muốn hạ gục nó nhanh chóng.

Liều Tú Nhã đầu mày nhăn chặt, nàng không ngờ thú biển dị đã có trí khôn như thế, đánh không lại còn biết gọi tiếp viện. Liều Tú Nhã cả kinh trong lòng, cảm giác áp bách này nàng thấy rất quen thuộc, không lẽ quân tiếp viện nó gọi là _____ con quái bùn nhão.

"Nhanh giải quyết nó" Liều Tú Nhã khẩn trương gia tăng công kích trên tay, nếu lúc này con quái kia xuất hiện chẳng khác nào muốn song kiếm hợp bích, diệt cả đoàn xe.

Lúc trước, cảm giác kia không lớn như bây giờ, hiện tại nàng có thể xác định con quái vật đáng ghê tởm kia tuyệt đối là cấp 5, trên hẳn nàng một bậc.

Con sâu biển dị đã hơi tàn lực kiệt chỉ có thể làm gãy dựa một lần cuối cùng thì cả thân thể bị chìm chìm trong công kích của dị năng giả, cả thân thể nháy mắt bị oanh tạc thành đồng bùn nhão.

"Rồng _____" Một tiếng rồng tràn đến khiến tất cả dị năng giả cấp thấp học máu ngáy tại chỗ, một số trực tiếp bị chấn đến hôn mê.

Đám bùn nhão của sâu biển dị đột nhiên động đậy, một cục thịt màu xám đen bay vút về phía Sở Thiên Diệp, Liều Tú Nhã ánh mắt căng thẳng, một đạo kinh phong nháy mắt bổ xuống cục thịt đó.

"Phốc _____" Cục thịt bị Liều Tú Nhã chém thành thịt nát, hóa thành chất lỏng tanh hôi.

Một tiếng thét dài thê lương vang lên, Liều Tú Nhã bị tinh thần lực của nó công kích, rốt cuộc không chịu được phun ra một ngụm máu đỏ tươi, tia máu chảy xuống khoe môi hiện tại đã xám ngắt của nàng.

Một con vật khủng khiếp tựa con sâu biển dị vừa rồi nhưng lại mang mặt một cái đầu người, thân hình lại như được hợp thành bởi vô số sâu biển dị khác, những hàm răng với cây răng nhọn như đinh tán mọc lôm chôm trên mình nó, hình dạng nói có bao nhiêu ác tâm thì có bấy nhiêu.

Con quái thú kia vừa đến đã không nhìn ai khác ngoại trừ Liễu Tú Nhã, một trận lạnh lẽo phủ xuống người Liễu Tú Nhã, đây là đẳng cấp áp chế, con quái này rõ cuộc thôn phệ bao nhiêu quái thú mới có được đẳng cấp như vậy.

Liễu Tú Nhã cố gắng dùng Âm Huyền Kiếm chống đỡ thân thể, quái vật bùn thịt kia dường như đã có chủ định sẵn nó không thèm liếc mắt nhìn những người khác mà chỉ phủ toàn bộ áp lực xuống Liễu Tú Nhã, đột nhiên một con rồng lửa cùng năm mũi tên băng quăng đến người con quái vật bùn thịt kia, con quái kia như không ngờ có người dám công kích nó, điều này như phủ định thực lực của nó, càng khiến nó giận dữ hơn.

Lý Ngự cùng Lý Tu cả thân mình run rẩy nhưng vẫn cường chống thân thể, trong nhóm bọn họ chỉ có Liễu Tú Nhã là cấp 4 còn lại đều là cấp 2, cấp 3, uy áp của một cấp 5 quả thật không phải muốn là có thể chống đỡ, lúc này bọn họ cơ hồ vận dụng toàn bộ dị năng của mình mới có thể phát được một kích kia để dời đi sự chú ý của con quái bùn thịt.

Liễu Tú Nhã nhờ vào một kích của Lý Ngự mới được buông lỏng, nàng lập tức triệu hồi Mê Diệp Ảnh, phóng lên không trung, một con bướm lớn màu trắng vừa hiện ra thì màu trắng sương mù cũng đã bao phủ toàn bộ khu vực mà dị năng giả đang đứng.

"Chạy _____" Liễu Tú Nhã cơ hồ rống lên với mọi người, hiện tại không thể làm gì khác hơn là dẫn nó cách xa đoàn xe hơn nữa, tuyệt không thể để thứ này tiếp cận đoàn xe, còn việc có tiêu diệt được hay không thì hiện tại nàng đã không thể suy xét.

Mọi người được sự che chở của Mê Diệp Ảnh lập tức bỏ chạy tán loạn nhưng bọn họ đều ăn ý không chạy về hướng đoàn xe, con quái kia bị Mê Diệp Ảnh làm cho hoa mắt một lúc nhưng rất nhanh lấy lại tinh thần, Mê Diệp Ảnh dựa theo cấp độ mà mê hoặc kẻ thù, nhưng cấp độ của Mê Diệp Ảnh lại tùy thuộc vào Liễu Tú Nhã, mà rõ ràng con quái kia cao hơn cấp độ của nàng đến cả một tầng.

Con quái bùn thịt dường như quyết tâm phải giết được thứ đáng ghét mà nó kiêng kỵ kia nên không thèm để ý những con mồi khác chỉ chăm chăm đuổi theo Liễu Tú Nhã. Nhóm người Tổng Cảnh Hàn vốn lúc đầu đã nhìn ra ý đồ của con quái kia làm sao có khả năng để Liễu Tú Nhã một mình đối phó nó, cả bọn cơ hồ ngay lúc Liễu Tú Nhã hô lên chạy thì lập tức đuổi theo bóng dáng của nàng.

"Chết tiệt _____" Liễu Tú Nhã chật vật tránh đi một độc châm do con quái kia bắn đến, này giờ nàng điểm sơ sơ cũng hơn 10 loại dị năng mà con quái kia sử dụng, không nghi ngờ con quái này có dị năng thôn phệ, mỗi loài nó nuốt vào người điều sẽ lấy được dị năng của loài đó.

"Kết Giới, kết giới, kết giới" Ba đạo kết giới được phóng ra hình thành một tầng trong suốt giam cầm con quái bùn thịt nhưng chưa được bao lâu thì đã bị phá nát, kèm theo là một hỏa cầu phun đến người nàng, Liễu Tú Nhã chỉ cảm thấy đau đớn vai trái, một mùi khét bốc lên trên không khí, vai trái của nàng đã bị nướng cháy một mảng lớn.

"Băng Liệt" Một đạo tường băng chắn ngang công kích giùm Liễu Tú Nhã, Lý Tu sắc mặt trắng bệch, dị năng của hắn sắp không chống đỡ được hỏa cầu của con quái vật nữa rồi.

"Lục Điện" Tổng Cảnh Hàn phát ra một quả cầu màu xanh mang đầy điện vôn nhưng nếu nó có thể giết chết con sâu biển dị thì hiển nhiên lần này hoàn toàn không gây ra một chút tổn thương nào cho con quái kia.

Con quái vật kia như bị làm phiền nó không kiên nhẫn mà học từ miệng ra vô số những miếng thịt đen, những thứ thịt đen này như thủy triều hướng nhóm người Tổng Cảnh Hàn vọt đến, Liễu Tú Nhã ánh mắt trừng lớn nàng vội vàng thả ra Định Phong Tháp, nháy mắt trấn trụ những cục thịt đen kia, nhưng nàng lại không kịp né tránh công kích từ con quái bùn thịt.

"A _____" Liễu Tú Nhã hét lên, một dòng điện hơn 20.000 Vôn phóng thẳng lên người nàng

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63

Không có chương này đọc chương tiếp theo nhé các bạn

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đưa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

Liều Tú Nhã bị dòng điện chạy qua cơ thể như có hàng ngàn con kiến gặm nhấm nằng, đau đớn khó nhin. Một sợi roi mây quấn lấy eo Liều Tú Nhã quăng nằng ra khỏi công kích của con quái bần thịt, Hạ Hầu Nghị mặt mày trắng bệch, hộc ra một ngụm máu lớn, hần cũng như Lý Tu dị năng tiêu hao quá đà mà sắp chống đỡ không được nhưng nhóm người Tổng Cảnh Hàn bên cạnh hần cũng không khá hơn được bao nhiêu.

Liều Tú Nhã được Hạ Hầu Nghị kéo ra một khoảng cách tránh khỏi công kích của con quái bần thịt, bàn tay khẽ chuyển một sợi dây thép như một con rắn siết chặt lấy mõm của con quái kia. khiến cái đầu người với hàm răng lớn chồm kia đang há ra phải ngậm chặt vào nhau, Liều Tú Nhã giật mạnh đầu dây khiến cơ thể của con quái bần thịt bị nằng kéo đổ rạp xuống dưới đất, Liều Tú Nhã vội vã nhảy lên cao tránh khỏi cái đuôi sắc nhọn như dao kia đang khua khoáng loạn xạ.

Con quái bần thịt kia gãy dựa muốn thoát khỏi thứ đang trói buộc nó, nhưng Huyền Thiên Xích là vật được rèn từ đá tinh vạn năm đầu phải là một con quái cấp 5 như nó có thể đối phó, bàn tay nắm giữ xích sắt của Liều Tú Nhã ứa ra từng tơ máu chảy dọc theo xích sắt, cho dù được sự trợ giúp của thần bảo cũng không cách nào phủ định chênh lệch cấp giữa cô và thứ đó.

Sắc mặt Liều Tú Nhã ngày càng trắng hơn, lúc này vô số tia sét giáng xuống người con quái đó, Tổng Cảnh Hàn hai bàn tay run rẩy, tơ máu từ miệng uốn lượn chảy xuôi xuống người anh, có thể nhìn ra lúc này phóng thích dị năng với cường độ cao như thế, cơ thể anh hoàn toàn đến giới hạn, nếu còn tiếp tục e rằng dị năng sẽ cạn kiệt mà dẫn đến sinh mạng hao mòn.

Con quái vật kia bị những tia sét đánh cho lẩn lộn dữ dội, một đạo tường đất mạnh mẽ bao lấy cả người nó cố định cơ thể khổng lồ kia, Mộc Tuấn Khanh hai chân khụy xuống chạm đất, hai tay nhuộm máu đang bấu chặt trên đất, từng đợt dị năng Thổ hệ kiên cường giữ vững phòng tuyến đang cầm chân con quái kia, lúc này bọn họ không có lựa chọn, một là liều mạng hai là bó tay chịu chết.

Liều Tú Nhã một tay giữ chặt sợi xích, tay còn lại triệu xuất Âm Huyền Kiếm, một chân đạp mạnh, cả người cô phi thẳng lên người con quái kia, cắn răng đạp lên những cái miệng đầy răng đang mấp mé kia, mũi kiếm sắc nhọn liên tục đâm thẳng vào đầu con quái kia, lớp da con quái bần thịt vô cùng cứng rắn, chắc chắn nó đã thôn phệ cường hóa hệ, chỉ có thể phá bỏ lớp da kia mới làm tổn hại đến phần trong của nó.

Liều Tú Nhã điên cuồng truyền linh lực vào trong mũi kiếm, chỉ cần có một khe hở thì nằng đã thành công, tuy da của con quái bần thịt kia là nó thôn phệ một con sâu biến dị cường hóa cấp 4 mà thành nhưng nó không ngờ có người dám nhảy lên cơ thể đầy răng cùng tùy thời có thể bị thôn phệ mà tấn công lớp da của nó. Con quái bần thịt gãy dựa điên cuồng muốn hét văng Liều Tú Nhã xuống đất, những cái miệng đầy răng nhọn mọc đầy kia không có kị cần xé thịt tươi đưa đến tận cửa, Liều Tú Nhã ngoảnh mặt trước những cái miệng đang giương về chân cô, chỉ truyền ra một ít linh lực bảo vệ để da thịt thêm cứng rắn mà thôi.

Nhóm người Tổng Cảnh Hàn cũng bất chấp có chết vì tiêu hao dị năng hay không, chỉ nhắm đúng hướng phần Liều Tú Nhã đang tấn công mà phóng thích đại chiêu, muốn khoét ra một lỗ thủng trên người con quái. Đôi chân của Liều Tú Nhã tuy được nằng bao lấy bằng linh lực nhưng vẫn không ngăn được những cái miệng tham lam liên tục công phá kia, da thịt trên chân bắt đầu chậm rãi xuất hiện vết thương, mũi máu tươi như kích thích đến những cái miệng đầy răng lớn chồm khiến bọn chúng càng cuồng liệt công kích, Liều Tú Nhã nhận nhìn nỗi đau khi da thịt bị cắn xé, bàn tay không rời lỏng mà chuyển chú công kích lên thân con quái bần thịt.

Rốt cuộc với cường liệt công kích như thế vô số tiếng lộp bộp vang lên, tiếp sau đó cái đầu con quái bần thịt không chịu nổi công kích cường liệt như thế, bị phá vỡ một khe hở nhỏ, mũi kiếm không chút lưu tình chen thẳng vào đầu con quái, hai con mắt duy nhất trên cái đầu bỗng bị cường liệt áp đến lòi cả ra ngoài.

"Bụp_____" cái đầu vỡ nát, chất dịch màu đen cùng xương sọ văng tứ tung, Liều Tú Nhã thuận thế nương theo lực đạo kéo thanh kiếm xuống phía dưới, muốn xé cả người con quái kia ra.

Con quái kia thể trạng khổng lồ, bị kiếm của Liều Tú Nhã ép bức tách ra làm hai phần, vùng vẫy của nó theo lực đạo của kiếm yếu dần, bỗng nó đổ thẳng người xuống mạng theo Liều Tú Nhã lăn nhào xuống sườn dốc núi.

"Tiểu Nhã, không_____" Mộc Tuấn Khanh cùng Lý Tu nhìn tình cảnh trước mặt mà không kịp suy nghĩ, đã buông hết mọi công kích, lao theo nắm lấy đuôi con quái, mặc cho bàn tay bị cắt đến máu thịt bết bết.

Cả ba người cùng thi thể con quái bần thịt rớt thẳng xuống dòng sông chảy xiết phía dưới dốc núi, mất hút trong con sông rộng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tàng Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

Liều Tú Nhã chỉ cảm thấy toàn thân điều đau đớn, không có chỗ nào không đau. Con đau kịch liệt gần như xâm nhập vào trong linh hồn. Cơ thể nằng được bao bọc trong một nơi ấm áp, nóng rực, có vô số tiếng gọi nhỏ khiến đầu nằng càng nhức thêm. Không biết qua bao lâu, có một dòng nước mát lạnh chảy vào yết hầu khô khốc của nằng, Liều Tú Nhã ánh mắt động động, cố gắng mở lên, động đậy thân thể, xương cốt toàn thân vang lên tiếng răng

rắc, tựa hồ do nàng nằm một tư thế quá lâu gây nên.

"Tiểu Nhã...may quá, cuối cùng em cũng tỉnh!" Mộc Tuấn Khanh nhìn đôi mắt kia rốt cuộc mở ra thì mừng vui khôn siết.

Liễu Tú Nhã nhìn thấy gương mặt lấm lem bùn đất của Mộc Tuấn Khanh, nhũn mày đánh giá bốn phía xung quanh. Nơi đây nhìn như một kho hàng khép kín, xung quanh bám đầy tro bụi cùng những thùng caton giấy rách nát, một đám nam lẫn nữ ngồi nghiêng ngả xiêu vẹo, thấp giọng nói chuyện, ánh mắt đánh giá nhìn về phía nàng.

Kho hàng này chỉ có một ống thông gió nhỏ hẹp, trong đây ước chừng khoảng hơn mười mấy người chen chúc nhau, cảm giác hô hấp rất không thoải mái. Nơi đây tràn ngập mùi lạ, có mùi mồ hôi, cũng có mùi từ những thùng caton giấy khắp nơi truyền đến. Liễu Tú Nhã đưa ánh mắt nhìn về phía Mộc Tuấn Khanh, hần lập tức nói khẽ vào tai nàng: "Chúng ta xem ra bị một bọn chuyên mua bán người bắt giữ".

Mặt thể tiến đến đạo đức suy đồi, những hành vi trước kia bị pháp luật chế tài thì giờ đây có thể ngang nhiên diễn ra công khai chẳng hạn như buôn bán người này, hiện tại có rất nhiều cường giả có sở thích kì lạ như bạo dâm, hành xác...người thường trong mắt bọn người đó chẳng khác nào rom rãc, những tên du côn bình thường thì không để ý gì đến mặt mũi cường ép, cướp bóc, bọn chúng đều thấy bình thường, nhưng những tên có địa vị cao thì rất chú trọng điều đó, vì thế tổ chức mua bán người thường nghiêm nhiên trở thành nơi giao dịch của đám dị năng giả cấp cao kia, thông qua đây họ tuyển chọn những món hàng mình yêu thích mà không sợ những kẻ khác dị nghị.

Liễu Tú Nhã nghe như thế thì hiểu ra hoàn cảnh hiện tại của bọn họ, nàng hơi điều động linh lực kiểm tra thân thể, nội thương không nghiêm trọng những ngoại thương thì thật phiền phức, hai chân nàng bị những cái miệng trên cơ thể con bùn thịt kia gặm đến thê thảm, tràn đầy vết thương lớn nhỏ, vừa động là đau đớn vô cùng, trên người cũng bị va đập khi té xuống dốc.

Liễu Tú Nhã nhìn thân dưới của nàng được bao bọc trong một tấm vải cũ kĩ, xem ra có tác dụng che đậy rất tốt, nàng khẽ đưa tay giấu vào tấm vải, điều động linh lực một chút, một chiếc bình sứ nhỏ màu đen xuất hiện trong tay nàng. Liễu Tú Nhã không dấu vết, bấm nhẹ lên người Mộc Tuấn Khanh một cái.

Mộc Tuấn Khanh nhận được ám hiệu nhìn về phía Liễu Tú Nhã thấy ánh mắt nàng hơi liếc về phía tấm vải thì ngầm hiểu, hần giả vờ đưa tay nâng lấy tấm vải lên như muốn xác nhận thương tích của Tú Nhã tay còn lại tiến nhanh vào cầm lấy chiếc bình sứ nhỏ, trong tấm vải mở nhẹ nắp bình đổ lấy một viên thuốc, lặng lẽ đặt vào lòng bàn tay, nắm chặt.

Liễu Tú Nhã thấy hần đã lấy được thuốc cũng nhanh chóng thu hồi chiếc bình, hiện tại bọn họ đều bị thương, phải nguy trang cẩn thận. Mộc Tuấn Khanh như bình thường đưa bàn tay lên miệng như che lại ngập một cái, Liễu Tú Nhã như đau lòng khi nhìn thần sắc mệt mỏi của người yêu, khẽ nói: "Vất vả cho anh"

Mộc Tuấn Khanh vẻ mặt thâm tình cúi xuống chạm khẽ vào miệng người yêu, lúc ngẩng lên thì ánh mắt vui vẻ, khóe miệng cũng cong lên.

Lúc này cánh cửa sắt của kho hàng bị một lực đẩy ra, có hai người đi vào, Liễu Tú Nhã nhận ra người đi phía trước là Lý Tu, lúc này quần áo cũng xơ xệch, bẩn thỉu, cả người tựa như khát cái bên đường, chỉ có đôi mắt vẫn xinh đẹp như cũ.

Lý Tu bước vào thì nhìn thấy Liễu Tú Nhã mở to đôi mắt phượng tràn đầy ý cười nhìn hần, trong lòng nặng nề giờ đây mới chính thức buông lỏng.

"Đi mau" Tên to con, bậm trợn phía sau, đẩy mạnh lưng Lý Tu, giọng nói không kiên nhẫn thúc giục.

Lý Tu bị đẩy cũng không tức giận, chỉ nhanh chóng đi đến bên bóng hình nhu nhược đang nằm trong lòng Mộc Tuấn Khanh kia, ngón tay thon dài chạm khẽ lên mặt nàng, hần nhỏ giọng hỏi: "Còn đau không?"

Liễu Tú Nhã khẽ lắc nhẹ, mới nãy nuốt được đan dược chữa thương nên hiện tại vết thương đang từ từ kéo da non, hiện tại nàng chỉ thấy hơi ngứa ngứa, Lý Tu nhìn về phía đôi chân bị tấm vải che chắn, lại nhìn ánh mắt của Liễu Tú Nhã, như hiểu được điều gì, hần không hỏi nữa, chỉ quay người ngồi dựa vào tường, nhắm mắt lại.

Nơi đây nghiêm khắc không cho phép rời khỏi kho hàng, ngoại trừ trường hợp như kiểm tra sức khỏe của những món hàng thì bọn họ mới được dẫn ra ngoài, mỗi ngày chỉ mở cửa đưa cơm một lần, bọn họ theo khe cửa nhìn ra bên ngoài thì tất cả mọi ăn uống tiêu tiện điều giải quyết bên trong kho hàng này.

Cũng may, bọn buôn người kia không đến nỗi dễ bọn họ giải quyết trên đất, sợ có bệnh tật nên chắc trong đội có một thổ hệ dị năng giả, đào một cái hầm, phía dưới rất trống để chứa đồ ô uế, bên ngoài được che bằng một tấm bao bố rách nát, nếu không chỉ riêng đi vệ sinh cũng khiến nữ giới bên trong xấu hổ.

Liễu Tú Nhã nhìn bên trong đây có 5 - 6 phụ nữ, làn da xanh xao vàng vọt, nhưng nhìn ra được có chút nhan sắc, xem ra việc nàng bị thương nặng như thế lại được bọn buôn người đem về là vì nhìn trúng gương mặt nàng.

Nhóm phụ nữ bên trong dùng ánh mắt ghen tị cùng chán ghét nhìn về phía Liễu Tú Nhã, Mộc Tuấn Khanh cùng Lý Tu có thể xem như hai người nổi bật nhất ở đây, cho dù hiện tại có lỗi thời, nhếch nhác đến đâu cũng không che được khí chất cao quý trời sinh của bọn họ, mà hai người bọn họ luôn chuyên tâm chăm sóc Tú Nhã, những thứ tốt điều để lại cho nàng, khó trách cũng là phận nữ giới, bọn họ thì bị đàn ông xem như công cụ đùa bỡn mà nàng thì được che chở như thế, không gọi lên thù hằn mới lạ.

Lúc này một cô gái trong đó đứng lên đi về phía chỗ vệ sinh, cô ta đi vào thì giờ tấm bạt che hồ phân lên, một mùi hôi thúi sộc lên khắp căn hầm, Liễu Tú Nhã nhăn mày, quay mặt vào lòng Mộc Tuấn Khanh, được hần đưa tay ôm chặt, cả khoan mũi chỉ ngửi được mùi mồ hôi nhàn nhạt trên người hần. Cô

gái kia dường như là người mới đến, nên khi mùi xú uế bay ra thì hơi lúng túng, vội kéo mảnh vải rách che lại.

Đột nhiên có hai người đàn ông đứng lên đi về phía cô gái kia, mọi người trong kho hàng như thấy chuyện bình thường không ai phản ứng.

"A ____" hai người đàn ông kia đi thẳng đến buồng vệ sinh, nhắc tấm vải bố kia lên thì lập tức chui thẳng vào, tiếp đó là tiếng thét hoảng sợ của cô gái kia. Lúc này tấm vải rách đó bị một lực mạnh phát mạnh qua một bên, cô gái kia nhào thẳng ra ngoài, hai người đàn ông lực lưỡng, to lớn nhanh chóng nắm chặt thân thể gầy nhỏ kia, sức lực mạnh mẽ kẹp cô gái kia giữa hai người, vật đàn ông xấu xí đã sớm dứng đứng bên trong lớp quần áo rách nát.

Cô gái kia hoảng sợ muốn hét lên nhưng một người trong số họ bịt chặt miệng cô gái, âm thanh hung ác đe dọa: "Câm họng, lên tiếng là tao vặn gãy cổ"

Cô gái kia run rẩy đưa anh mắt cầu cứu nhìn xung quanh thấy ai cũng làm ngơ như không thấy gì hết thì tuyệt vọng gật gật đầu, cô gái bị khống chế kéo đến một khoảng trống gần đó, bị chúng ép sát vào góc tường.

"Hà...hà....tao để ý con nhỏ này lâu rồi, nhìn cặp mông của nó là tao biết dạng gái này kinh nghiệm đầy mình rồi" Một tên vừa xoa nắn khắp người cô gái vừa hèn mọn bình luận.

Một tên trong đó đè cô gái kia, nhét vật thể đàn ông xấu xí của chúng vào miệng cô gái, ra sức luật động, tên còn lại không chờ được cũng ép sát lên bắt đầu hành vi đồi bại của mình.

Liễu Tú Nhã nghe thấy tiếng động mập mờ cách không xa, đợi một lúc lâu vẫn không ngưng thì hiếu kì quay đầu lại nhìn, bất gặp cảnh tượng hai nam nhân cường tráng cả người xích lõa, ở giữa có một nữ nhân. Người phụ nữ bị cưỡng ép ngưỡng đầu chịu đựng chiếc lưỡi thô to của một tên nam nhân, đôi chân thon dài bị buộc vòng quanh thắt lưng một nam nhân khác, cơ thể treo lơ lửng, hai tiểu huyệt trước sau bị hai cự vật dữ tợn xâm chiếm, mãnh liệt giáp công, dâm thủy trong huyết không ngừng chảy xuống theo cự vật, thấm ướt cả một mảng trên sàn xi măng.

Động tình bên kia càng lúc càng kịch liệt, dẫn đến vô số ánh mắt trộm nhìn hoặc công khai xem màn đồng cung sống này, hai tên đàn ông kia dường như không nhận thấy bản thân đang bị nhiều người chú ý, động tác lại chưa từng dừng lại, ngược lại còn kịch liệt hơn, không ngừng tiến công khiến nữ nhân nọ phải nghiêng trước đổ sau, lưng lay như sắp đổ, cô gái kia bị giáp công hai mặt, tiếng hét khống chế không được tràn ra khỏi cuống họng, mùi vị dâm mị tỏa ra khiến người ta huyết mạch sôi sục.

Mộc Tuấn Khanh có chút xao động, bên cạnh hắn Lý Tu cũng cảm thấy không khí trở nên nóng hơn, nhưng hắn cắn răng, đưa tay kéo đầu Liễu Tú Nhã vào ngực Mộc Tuấn Khanh nhẹ giọng nói nhỏ: "Đừng nhìn, không sạch sẽ"

Hai tên đàn ông đang say mê kia cuối cùng cũng thấy mỹ mãn mà gào nhẹ tiết ra trong người cô gái, lấy qua cái áo của cô gái bị quăng dưới đất, lau qua loa đồng hỗn độn dưới thân, kéo khóa quần lên, không thèm nhìn đến thân thể bị bọn họ chà đạp này giờ mà bước về nhóm của bọn họ ở bên kia.

Cô gái kia biểu tình chết lặng, cũng không có kị đến thân trên trần trụi của mình, lặng lẽ đi về phía một góc tường, cuộn người ngồi sát như muốn dung nhập vào trong bóng tối, mặt thể, nữ nhân dường như trở nên đặc biệt không có giá trị, nhất là những nữ nhân là người thường, dĩ năng giả còn được tôn trọng chứ người thường như bọn họ thì chỉ có kết cục là làm đồ chơi cho kẻ mạnh mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đánh Tang Thi, Đùa Mỹ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.